

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

Jude Deveraux

Always

*She must look to the
past to claim a forever love.*

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Her zaman

Jude Deveraux

Birinci Bölüm

2004

Birinci Bölüm

[İçindekiler Sonraki](#)

CONNIE VE KAYLA NEREDEYSE AYNI YAŞTAYDILAR.

ve hemen hemen aynı boydaydılar. Renkleri bile neredeyse . Ama birbirlerine benzedikleri kadar

daha farklı olamazlardı. Kayla altın sarısı bir sarışınlığa sahipken

Connie solgun ve bitkin görünüyordu. Kayla'nın boyu heykelsiydi, oysa

Connie insanların üzerinde yükseliyor gibi görünüyordu ve bunu engellemek için eğildi.

Kayla bir

Connie'yi gözden kaçırmak kolayken, kadın kimsenin gözünden kaçamazdı.

Connie altı yıldır Wrightsman'ın kuyumcu dükkanında çalışıyordu;

Kayla bir süredir

üç hafta boyunca orada kaldı. Connie kesik hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyordu.

mücevherlerin berraklığı. Size bir elmasın ağırlığını ve renk numarasını söyleyebilirdi.

Bir bakışta. Dükkandaki her mücevherin kaynağını biliyordu, içinde ne olduğunu biliyordu.

ve kimin neye sahip olduğunu ve neden satmak zorunda kaldıklarını.

Kayla müşterilere "mavi olanları mı yoksa yeşil olanları mı" daha çok sevdiklerini sordu.

Ama Kayla üç hafta içinde Connie'nin son altı haftada sattığından daha fazla mücevher satmıştı.

aylar. İlk haftadan sonra Connie, Bay Wrightsman'a şikayette bulunmuştu.

"Mücevherleri *modellik* yapıyor. Dekolte elbiseler giyiyor, milyon dolarlık kolyeler takıyor.

boğazına sarılır, sonra eğilir, böylece erkekler onun ön tarafına bakabilir." Connie'nin

Bay Wrightsman'ın cevabından memnun olmuştu. Ona "gerçek dünyaya katılmasını" söylemişti.

Adam mağazaya girdiğinde Cuma günü geç saatlerdi. Bir süre çalıştıktan sonra

Wrightsman's'da uzun süre çalışmış olan Connie, zengin ve güçlü kişilerin mağaza. Müşterilerin gösteriş yapabileceği profesyonelce aydınlatılmış showroomun yanı sıra

Marie Antoinette'in bir zamanlar sahip bir şeyi satın alarak servetlerini

Arkada özel olarak oturabilecekleri ve satabilecekleri şık bir oda

daha uzun süre karşılayamaz.

Connie birçok politikacı, film yıldızı ve jet sosyeteyle tanışmıştı ama böylesini hiç görmemişti.

bir adamdı. Erkeksi bir şekilde yakışıklıydı, kalın siyah kaşları, koyu renk

gözleri ve hafif, alaycı bir gülümsemesi olan dudaklarının üzerine yerleştirilmiş ince bir burnu vardı.

kimsenin bilmediği bir şey biliyordu.

Connie adama bakarken dizlerinin erimeye başladığını hissetti. Başka bir zaman

Sean Connery mağazaya girdiğinde böyle hissetmişti. Bu adam

binlerce mal olduğundan emin olduğu siyah deri bir ceket giyyordu; neredeyse

derinin yumuşaklığını parmak uçlarında hissetti. Taba rengi pantolonu

ona uyacak şekilde kesilmişti. Adam kapıya doğru yürürken, kadın onun hiç takı takmadığını gördü,

Kalbi düştü. Kendisi için değil, bir kadın için satın alıyordu.

Onun gibi bir adamın kendisiyle ilgileceğini gerçekten düşünmemişti ama yine de

doğru mücevheri bulmak için kasaları karıştırma düşüncesinden zevk alıyordu. O gurur duyuyordu

Kendisi mali durumu iyi değerlendiren biriydi ve bu adam para saçıyordu.

Çıplak, duştan damlayan bu adamın bir zenginlik havası olduğunu düşündü.

Onun hakkında.

Adam cam kapıyı iterek açtığında, Connie neredeyse kıkırdayarak bunu düşündü

güzel adam ıslak ve çıplaktı. Kendini tutarak, kasaların karşısına baktı

Kayla'ya mavi saten üzerine pırıl pırıl mücevherlerle dolu bir hediye verdi ve Kayla'yı görünce dehşete düştü.

Connie'nin muhtemelen takındığı aynı ifadeyle adama bakıyordu.

Connie bağırarak istedi, "Hayır, yapamazsın. Bu *benim!*" Bunun gibi adamlar, eski dünyanın görgü kurallarına ve eski dünyanın parasına sahip adamlar onun için ödüllü.

"Brad Pitt'in alışveriş yaptığı yeri" görmek isteyen turistlere ve kaba

Rock yıldızları ve egolarını tatmin eden beş para etmez aktörler, dünyanın kendilerini tanımasını istiyorlardı.

mücevherlerini Wrightsman'dan almışlar.

Adam dükkana girdi, güneş gözlüklerini çıkardı, sonra bir süre durdu.

gözleri alıştı. Alıştıklarında Connie'ye baktı ve gülümsedi. Evet, diye düşündü.

Bana gel.

Ama bir saniye sonra başını çevirdi ve Kayla'yı gördü.

yürüdü.

Connie öfkesini gizlemek için tezgâhın arkasına saklanmak zorunda kaldı. Bay Wrightsman'dan önce

Connieyi işe aldığıında, bir yığın elması kadife bir tepsiye , sonra da sessizlik ve ona baktı. Onlarla ne yapmasını istediğini söylemedi.

Büyüklük sırasına göre düzenlemek mi? Açıklık mı? Connie yarım düzine perakende mağazasında çalışmıştı.

prestijli bir mağazaya başvurmaya cesaret edemeden önce mağazalar ve iki toptancı

Wrightsman'ınki gibi. Hiç tereddüt etmeden, yığının içinden bir elmas seçti, küçük olanlardan biri. Büyüteç yoktu, bu yüzden kusurlarını değerlendiremedi ama

renk, elmas neredeyse mükemmeldi.

Elması tepsinin kenarına koydu, sonra yaşlı adama baktı. En küçük

Ağzının bir köşesinde gülümsemeler belirdi. "Pazartesi, sabah dokuzda," dedi, sonra baktı

önündeki deftere geri dönerek onu kovdu.

Geçtiğimiz altı yıl Connie eski aile dükkânını yirmili yıllara taşımıştı.

birinci yüzyıl. Bir bilgisayar sistemi kurmuş, bir web sitesi , bazı

ve Bay Wrightsman'ın en küçük oğlunun planlarını iki kez engellemişti.

dükkanın karıyla kaçmak.

Bay Wrights-man anlaşılmaz bir sebepten dolayı onu terk edene kadar hayatı neredeyse mükemmeldi.

tek satış avantajı çok fazla saç ve çok fazla saç olan bir kadını işe aldı.

koynunda.

Connie şimdi, gizlice, önündeki tezgâhın üzerine eğilmiş olan adamı izliyordu

Kayla. Connie'nin "turist tepsisi" dediği şeyi önüne koyduğunda

Adam kısık bir kahkaha attı. Sesi ipeksi bir yumuşaklıkta ve derindi.

Connie bir an için gözlerini kapattı.

Ve bunu yaptığında, elindeki yüzük tepsisini düşürdü. önce hiç yüzük düşürmemişti.

önce tepsisi. Kayla'ya ve onu işe aldığı için Bay Wrightsman'a lanet okuyan Connie

ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü ve dağılan 20.000 dolarlık yüzükleri toplamaya başladı.

Bir zümrüt

güzellik dolabın altına sıçramıştı, bu yüzden Connie onu almak için eğilmek zorunda kaldı- ve ne zaman

tam zamanında cam kasaya baktı ve adamın bir yakut ve

elmas kolyeyi pantolonunun cebine koydu.

Connie o kadar şaşırmıştı ki topuklarının üzerine oturdu ve bakakaldı.

camdan adamı görebiliyordu. Kesinlikle hayır, diye düşündü. Yavaşça ayağa kalktı, sonra

Daha da yavaş bir şekilde Kayla ve adamın durduğu yere doğru yürüdü,

gözlerini ondan uzak tutuyordu. Bir çift seksi gözün dikkatini dağıtmasına izin vermemeliydi.

Connie yüzükleri almak için koşuştururken, Kayla yapacağını yapmıştı.

yapmaması defalarca söylenmişti: Tezgahı mallarla kaplamıştı. O

Neyin nerede olduğunu takip edebilmesi için her seferinde bir eşya alması söylenmişti.

Connie'nin, kolyenin içinde bulunduğu çantanın, Connie'ye ait olduğunu anlaması sadece üç saniyesini aldı.

Rusya İmparatoriçesi'nin kolyesi boştu ve mücevher yığınının içinde değildi.

bir yığın halinde yatıyordu. Adamın ne yaptığından habersiz olan Kayla ve

Kasanın altından üç tepsi daha çıkar.

Connie gözlerini kaldırıp adama baktı ve bakışları onunkilerle buluştuğunda gülümsedi.

yumuşak, baştan çıkarıcı bir şekilde kasaya koşup gerçekten iyi bir şey almak istemesine neden oldu.

Mücevherler. Belki bir ya da iki Fabergé yumurtası ister.

Ama Connie'nin ahlakı vardı ve yanlış yanlış. Adam güzeldi, ama o bir Hırsız. Kalbi boğazında düğümlenirken, ona gülümseyerek karşılık verdi. tezgahın altına girdi, küçük metal kapıyı açtı ve sessiz düğmeye bastı.

Alarm. Altı yıl boyunca o düğmeye sadece bir kez daha basmıştı.

Kayla, Connie'nin düğmeye bastığını gördü ve şaşkınlıkla iş arkadaşına baktı. Onunla

Connie başını adamdan yana çevirerek Kayla'ya onu susturmaya yönelik bir bakış attı.

Düğmeye basıldıktan sonra yaklaşık beş saniye sessizlik oldu, sonra kıyamet koptu

gevşek. Dışarıda siren sesleri duyuldu ve ağır demir parmaklıklar ön tarafa doğru inmeye başladı.

mağazanın.

Bir an için Connie'nin kalbi duracak gibi oldu. Adamla göz göze geldi ve

için çılgılık atmasına karşı savaşmak zorundaydı. Eğer kırarsa

Pencere... eğer bir kapıyı itip açıysa... ama hayır, camın içinde yüksek mukavemetli bir plastik vardı.

ortasındaydım ve kapılar yüzünden kapılar açılmıyordu.

Ancak Connie'nin merhamet duyguları, adamın kaçtığını görme arzusu

Kayla ayağa kalktı. "Seni kindar kaltak," dedi Kayla. "Ona sahip olmaya dayanamadın ama sen olmadın."

Telaşlanan Connie konuşamadı. Alarma basmamıştı çünkü

Kıskanç.

Adam yumuşak sesiyle Kayla'ya "Sessiz ol küçüğüm," dedi sonra onu kucağına aldı.

ve elinin arkasını öptü.

Connie bunun üzerine arkasını döndü ve bir saniye sonra üç polis oradaydı.

kapıyı açmak için anahtarını ve bir kod numarası kullandı. "Cebine bir kolye koydu."

dedi, Kayla'ya bakmadan.

Polis garip bir şekilde sessizdi ve adam ellerini uzattığında kelepçe taktılar.

ve ona haklarını anlattı. Sanki onlara bir şey sormamaları söylenmiş gibiydi.

sorular. Ve tüm bunlar boyunca, Connie'nin kadarıyla, adam

Gülümsedi ve bu onu şaşırttı. Neden bu kadar aptaldı? Neden o

Protesto mu? Ne de olsa, kolyeyi cebine koyup dükkandan çıkana kadar

aslında bir suç işlemişti. Belki de alarm düğmesine basmakta aceleci davranmıştı.

Ön kapiya vardıklarında Connie kendi düşüncesini duydu.
Bu

Kolye! Boş kadife tepsiyi kaptığı gibi adama uzattı. "Kolye hâlâ onda.
kolye," dedi.

"Nerede olduğunu biliyorsun," dedi adam, sesinden o kadar çok seks
sızıyordu ki Connie

ikisini bir mil uzunluğundaki beyaz kumsalda, ellerinde margarinlerle
otururken görebiliyordu.

Elini adamın ön tarafına sokmak için öne doğru uzanırken kendini tutamadı.

kolyeyi almak için cebine girdi. Bunu yaptığında da başını onu öptü.

Zaman gibiydi. Elinin altında onun sıcak kalçasını, göğsünü
hissedebiliyordu.

ve dudakları... Gözlerini kapattı ve neredeyse duyabiliyordu

çelik davulları, yumuşak tropikal esintileri teninde hissediyor.

Polislerden biri, "Tamam, hadi şunu ," dedi. "Hanımefendi! Ellerini onun
pantolonundan ve yüzünü de onunkinden çek."

Bu durum diğer iki polisin kahkahalarla gülmesine neden oldu. Connie silahı
çekti.

Cebinden kolyeyi çıkardı ve gözleri onunkilerden hiç ayrılmadan tepsinin
üzerine yaydı.

Elinde tepsiyle pencerenin duran Connie, onların adamı

Bekleyen polis arabasına. Adamın öpücüğünü hâlâ dudaklarında hissedebiliyordu.

"Bu doğru mı?" diye sorduğunu duydu Kayla. Connie isteksizce gözlerini ayırdı

ve tepsideki kolyeye baktı. Enfes bir yakut değildi.

cam ve altın tonlu metalden oluşan ucuz bir karışımdan başka bir şey değildir.

Connie başını kaldırıp baktığında adamın polis arabasına girmek üzere olduğunu gördü. "O

Kolye hala duruyor," diye bağırdı ama kalın cam neredeyse tamamen

Ses geçirmez. Dikkatlerini çekmek için cama vurdu ve polisler

bakmak için döndüğünde, adam o anı harekete geçmek için kullandı.

Elleri kelepçeliydi, ama tek ayağının üzerinde durarak bir polisi göndermek için tekme attı

döndü, sonra dönerek ikincisinin göğsüne bir ayak sapladı. Üçüncü polis

silahını çekti, ancak adam kelepçeli elleriyle silahına vurdu ve silah uçtu

Sokağa.

Bir sonraki saniyede, adam caddeden aşağıya doğru hızla koşmaya başladı.

Olimpiyat koşucusu ve Connie onun bir blok ötede bir ara sokakta kaybolduğunu gördü.

Kayla kapıyı açıp dışarı çıkarken, "Eğer yakalanırsa bu *senin* suçun olacak," dedi.

Connie bir an için dükkânda tek başına durdu, sonra da Mr.

Wrightsman, Connie'nin hırsıza izin verdiğini duyduğunda ne diyecekti?

Kolye. Cebinden aldığında bakmamıştı bile. O

öpücüğüyle o kadar büyülenmişti ki... işini kaybedecekti.

Korkunç kolyeyi bırakarak kapıdan dışarı koştu ve elini cebine atarak

koşarken elektronik kapı kilidini kırdı. O kolyeyi geri almak zorundaydı!

O ara sokağa vardığında, üç polis iyileşmiş ve

Çöp konteynırının içini ve çöp kutularının arkasını aradı. Geride durdu,

Onları izliyordu, kalbi koşmaktan çarpıyordu. Eğer adam buraya koşarak geldiyse

Örümcek Adam'dı, kaçış yoktu. Yirmi ayak yüksekliğinde tuğla duvarlar vardı ve

Birkaç pencerenin üzeri boyanmış, yıllardır kullanılmamıştı. Tüm yangın merdivenleri

Yerden yüksek katlar.

Connie'nin ilk dürtüsü aramaya katılmaktı, ama bunun yerine geride durdu ve baktı. Bir adam nereye saklanabilir?

Hareket etmeseydi onu asla göremeyecekti. Sanki onu görmek istiyormuş gibiydi.

yakalanmak için.

Binalardan birinde küçük bir çıkıntı vardı ve üzerinde düz bir şekilde yatıyordu, o kadar hareketsizdi ki

sırtında iki güvercin vardı. Bir an için onun nasıl

oraya tırmanmayı başarmış. Çöp konteynerinden atlamış olmalı.

yangın merdiveninin altından yukarı doğru sallandı, dört inç genişliğindeki çıkıntı boyunca sürünerek

İki binanın kesiştiği yerde derin gölgeler, sonra uzanmış, yarı gizli

eski bir demir ve beton balkonun kırık kalıntıları.

Neden hareket etmişti? Merak etti. Neden *bilerek* onu görmesine izin vermişti?

Polislerden biri Connie'nin yukarı baktığını gördü ve silahını çekti. Ama polis

her ne yapabilecekken, iki araba yolun sonunda durdu.

ve takım elbiseli, koyu renk gözlüklü altı adam dışarı fırladı. Rozetlerini

polisler ve bir adam dedi ki, "FBI. Uzun zamandır bu adamı arıyorduk. Bu adam

bizim."

İki dakika sonra, güzel adam hâlâ kelepçeli bir şekilde yerde duruyordu,

Bu sefer etrafı FBI ajanlarıyla çevriliydi.

Connie cesurca öne çıktı. "Çaldığı kolye hâlâ onda," dedi.

adamın gözlerinin içine bakıyordu. Gözleri ve dudakları ona her şeyi unutturacak güce sahipti.

her şey hakkında.

FBI ajanlarından biri adamı götürürken kaba bir şekilde "Geri alacaksın," dedi.

Sokağın sonunda durmuş, üç polisle birlikte Connie onları izliyordu

adamı arabaya bindirdi. Adam camdan ona göz kırptı ve sonra gittiler.

İkinci Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

İKİ FBI AJANI, HER BİRİNİN KOLUNDA BİRER TANE OLMAK ÜZERE

Ryerson'ın ofisine. Ryerson gibi bir kodaman, böyle bir serseriden ne isterdi?

Bu adamı hayal bile edemezlerdi. Parmak izlerini incelediler ve adamın sabıka kaydı

Amazon.

İki ajan adamı yere sabitlenmiş bir sandalyeye kelepçeledikten sonra onun yanında yer alır.

Greg Ryerson, "Gidebilirsiniz," dedi.

Ajanlardan biri "O-" diye söze başladı ama Ryerson bir bakışla onu durdurdu.

Ajanlar sessizce odadan çıktılar ve kapıyı arkalarından kapattılar.

Greg büyük pencereye gitti ve panjurları kapattı. Yeterince yüksek bir seviyede değildi.

ancak ofisinin bir duvarı camdı ve aşağıya bakıyordu.

aşağıdaki devasa lobi. Perdeleri yarıklara kadar kapatabilir ve gizlice

Herkesin geliş ve gidişlerini -bir grup insanı izlemektense yapmayı tercih ettiği bir şey

Bir grup ağaçtaki kuşlar.

Greg arkasını dönerek sandalyeye kelepçelenmiş adama baktı. Çok hırpalanmış. O da

Ağzının köşesi kanıyordu ve gözünün üzerindeki kesiğe birkaç dikiş atılması gerekebilirdi.

Bunun dışında adam iyi görünüyordu. Bir için Greg'in gözünün önünden anılar geçti.

uçurumdan aşağı yuvarlanan bir minibüs; havada uçan bir adam bedeni; arabadaki bir adam

hastane yatağında, yüzü bandajlarla kaplı.

"Ee, Jack," dedi Greg sohbet edercesine, "nasılsın?" "Kan

kaybından ölüyorum. Bu şeyleri üzerimden çıkarmak ister

misin?" "Sence 111 güvenli olur mu?"

"Beni iki dakika daha bağlı bırakırsan olmayacaksın."

Greg gülümseyerek mermer masasının üzerindeki bir kutuyu açtı, bir anahtar çıkardı ve kilidi açtı

kelepçeleri. Jack bileklerini ovarken, Greg küçük bir dolap açtı ve içinden bir lavabo çıktı.

Üstünde gözlükler vardı. Çekmecedan bir bez aldı, sıcak suyla ıslattı ve

Jack'e. "Doktor çağırmamı ister misin?"

Jack bezi şakağına tutarken bir kaşını kaldırdı. "Hâlâ iyileşme sürecindeyim.

bana en son doktor getirdiğinde."

Greg'in aklından yine görüntüler geçti: Jack'in parçalanmış yüzü, tanınmaz halde.

ameliyat odasına götürüldü. Greg, "Evet, o sefer iyi iş çıkardım," dedi,

Jack'in rahatlamasını ve gülümsemesini izliyordu. Karşısında oturan adam, Jack'e hiç benzemiyordu.

birlikte büyüdüğü çocuk. O çocuk babasının büyük, çengel burnunu ve çıkık alnı. Ama o yüz ezilmiş ve yeniden inşa edilmişti. Mecburiyetten, Jack "aşırı makyaj" yaptırmıştı ve bu makyajdan çok daha iyi görünüyordu. içeri girmişti.

"Biliyor Greg," dedi Jack yavaşça, "eğer beni görmek isteseydin

Aradım. Mesaj bıraktım. Öğle yemeği yiyebilirdik. Bütün bunları yapmana gerek yoktu.

Bu." Yaralı yüzünü göstermek için elini salladı.

"Bunun neresi eğlenceli? Ayrıca, tüm numaralarınız dinleniyor."

"Sizler tarafından."

" *Biz* çocuklar. Sen de bizden birisin, unuttun mu?"

"Unutmaya çalışıyorum." Jack bezi katladı ve dudağındaki kanı sildi. "Peki ne istiyorsun?"

Greg bara gitti ve önemsiz bardakların arkasından küçük bir bardak çıkardı

Yerel bir ev mağazasından alınmış. Waterford kristaliydi ve sadece Jack içiyordu.

o. Greg eğilerek lavabonun altından bir şişe yirmi yıllık Porto şarabı çıkardı, sonra da

bardağın dörtte üçünü doldurdu ve Jack'e uzattı. "Bir ilerleme raporuna ihtiyacım var.

Nasıl gidiyor? Ne ? Tasma yapmaya hazır mısınız?"

Jack birkaç dakika cevap vermedi, portosunu yudumlarken Greg'in sözlerini tartıyor gibiydi.

kelimeler. "Yalan söylemekte hiçbir zaman iyi olmadın," dedi Jack. "Her zaman nasıl bulduğumu hatırla

"Biz çocukken gerçeği söylemedin mi?" Başını kaldırarak Greg'in gözlerinin içine baktı.

"Ne oldu ve bana neden ihtiyacın var?"

Greg gergin bir şekilde masasının arkasına geçerek Jack'le arasına bir engel koydu.

"Baban yaklaşık altı hafta önce kaçırıldı."

"Ben de bunun önemli bir şey olduğunu sanıyordum," dedi Jack hafifçe. "Bu arada, beni burada tuttuğunuza göre, beni nasıl çıkarmayı planlıyorsunuz? Peşimden gönderdiğin o çocuklar

Sanırım dokuz yaşına kadar uzanan bir rekorum var!"

Greg ne gülümsedi ne de Jack'in sorusuna cevap verdi. "Babanın sana ne yaptığını biliyorum.

Sen. Babamın ölümünden sonra anneme ne yaptığını biliyorum. Bu dünyadaki herkesten daha fazla.

J. Barrett Hallbrooke'un ne kadar soğuk, bencil bir piç olduğunu biliyorum. Onunla birlikte yaşadım.

hatırladın mı?"

Jack Porto şarabını yudumladı ve bardağı inceledi. "Neden bu işin içinde bir 'ama' olduğunu hissediyorum?"

"Büyük bir tane var. Ama başkan onu istiyor. Ona ihtiyacı var."

"Hallbrooke'un parasına ihtiyacı var," dedi Jack, çenesi kaskatı kesilmişti. "İyi yaşı babam bir

kontrol et ama affedemez ya da-"

"Evet, evet, biliyorum," dedi Greg sabırsızlıkla. "John Barrett Hallbrooke dünyadaki en soğuk piçtir. Onu bir volkana atsan donar. Balığa çıkamaz.

Çünkü teknenin etrafındaki üç mil boyunca suyu donduruyor. Aşçı, suyu

Yatağında donmuş yiyecek. Ben de oradaydım, hatırladın mı? Şakaların yapılmasına yardım ettim."

"Annemi öptüğünü ve annemin donarak öldüğünü unuttun. Midas'ı değil.

dokunuş, buz dokunuşu."

Greg büyük bir sabırla, "Jack," dedi, "senden o adamı affetmeni istemiyorum. Sadece onu bulmanı istiyorum."

"Eğer altı haftadır yoksa, muhtemelen ölmüştür." Jack portosunu bitirdi ve

camı pencerenin önündeki masanın üzerine koydu, sonra ayağa kalkıp panjurların arasından baktı,

Greg'e sırtını döndü.

"Hâlâ hayatta. Hapsedilmiş ama işkence görmüyor. Onu tutan insanlar

paradan başka bir şey."

"O zaman akrabalarımın biri olamaz," dedi Jack, Greg'e dönerek. "Bak, bu konuda sana gerçekten yardım etmek isterdim ama yapamam. Üzerinde çalıştığım bu proje neredeyse tamamlandı. Eğer

beni mücevher hırsızlığı oynamaya olsaydın, sona çok daha yakın olurum. Öyle mi?

Polisler tarafından bir ara sokağa kadar kovalandığımı söylediler mi? Yüzüstü bir yere saklanmak zorunda kaldım.

Sırtımda bir sürü güvercinle pis bir çıkıntıda. Eğer onlara nerede olduğumu göstermeseydim

vazgeçerlerdi. Bu da bana şunu hatırlattı." Jack elini cebine attı,

yakut ve elmas bir kolye çıkardı ve Greg'in masasına koydu. "Senin şu kız

Dikilmiş mi? Şirin ama üst katta pek bir şey

yok." Greg Jack'e ters ters baktı. "Benden

kaçıyorsun."

"Buradan çıkmak için asansöre mi yoksa merdivenlere mi binmeliyim?"

"Tek yapmam gerekenin bir düğmeye basmak olduğunu ve seni kilitleyeceğimi biliyorsun, değil mi?"

Kalkmak mı? Büroda bizim için çalıştığını bilen sadece üç kişi var.

"Şu anda neye benzediğini bilen tek kişi benim."

Greg en tehditkâr surat ifadesini takınmış olsa da Jack ona gülümsemekle yetindi.

"Şafakta tabanca mı?"

Sönmüş olan Greg sandalyesine oturdu, bir an için yüzünü ellerinin arasına aldı ve sonra

Jack'e baktı. "Bu dava bizi deli ediyor! Çok gizli ve her gün

Bunu sır olarak saklamak gittikçe zorlaşıyor.

Baban-" "Bay Hallbrooke."

"Evet, tamam. Buzdağı Adam. Her neyse. Çocukken bizim için bir şakaydı ama bir şaka değil.

bir sürü insana yardım ediyor. Neredeyse yarım düzine hayır kurumunu tek başına destekliyor.

Ve bana öyle bakmayı kes! Onun parası pek çok insana yardım ediyor." Greg bir tane kaptı

masasından bir kağıt parçası. "Bu Beyaz Saray'dan bir mektup. Başkan tarafından imzalanmış.

Başkan. Bu, kışımızı kaldırıp J. Barrett'ı bulmamız için resmi bir emirdir.

Üçüncüyü Hallbrooke ve onu çek defterine geri götür."

Yüzünü buruşturan Jack bir an için uzaklara, sonra tekrar Greg'e baktı.

"Tamamsöyle bana

Bildiklerinizi - ilgilendiğimden değil, dikkatinizi çekerim, ama belki size hangi akrabalarımın elinde."

Greg masanın önüne doğru ilerledi. "Gus ve Theo'yu ve o adamı kontrol ettik.

evlendi. Söyleyebildiğimiz kadarıyla temiz. Onları dinliyoruz ve gözetim

altında tutuyoruz. Oraya bir hizmetçi koyduk ve bütün gün kameradalar."

"Evdeler mi?"

"Elbette. Bizimle temasa geçtiler ve-"

"Geri çekil. Neden sen? Fidyeye notunu kim aldı?"

"Babanızın kayıp olduğunun ve nasıl söylendiği konusunda hiçbir fikrim yok. Hayır.

Biri bana fidye söyledi. Senin hakkında bilgisi olan tek siviller

Babasının kaybolması kardeşleri için de geçerli." dedi Greg.

"Ve dur tahmin edeyim. Onlara söylediğin anda ağlamaya ve yalvarmaya başladılar.

sevgili kardeşlerine mümkün olduğunca yakın olmalarına izin verildi."

Greg kıkırdadı. "Aynen öyle." Duraklayarak salladı. "Ne olduğunu hatırla

onlara ne yapardık? Onlara nasıl yalan söyledik?"

"Theo Teyze'yi ağlayarak aradığın ve Mr.

Hallbrooke kalp krizi geçirmişti."

"Beni buna sen zorladın!"

"Evet, ama sen ."

Greg güldü. "Oraya saat kaçta vardılar? Sabahın üçünde mi?"

Jack gülümsedi. "Theo çoktan mendiline sarılmış ağlıyordu ve Gus Amca

Sonsuza kadar kalmaya yetecek kadar bagaj." Greg'e baktı. "En çok hatırladığım şey

Baban deliydi."

Greg oturduğu yerde kaydı. "Bana attığı dayığı hâlâ hatırlıyorum."

"Ve bana vermek istedi." Jack pencere baktı, sonra usulca, "Sen

Biliyor musun, o kürek çekme olayında seni kıskanmıştım. Babam..." Sözü

yarıda kesti. "Hiçbir şey söylemedi," dedi Greg. "Merdivenlerin başında durdu

ve

kardeşler eve gidebilsinler diye ölmüyordu. Her ne kadar sabahın erken saatlerinde

onları geceyi geçirmeye davet et."

"Ve bunu yaptığımı bilmesine rağmen bana hiçbir şey söylemedi. Tek kelime etmedi. Bu

aldığım en kötü ceza."

Greg melodramatik bir iç çekiş yaptı. "Tamam, zavallı sen. Zavallı küçük zengin çocuk

Babacığım. Yine de onu geri , değil mi? Uyuşturucu, kadınlar, bir cehennem kaçkını.

eşit. Ve şimdi hepsi veliahtın öldüğünü ve milyarların

Gus ve Theo'ya ve onun iki suçlu çocuğuna gidecek. Artık hayır kurumu yok.

Hırpalanmış kadınlar ve istismara uğramış çocuklar için sığınma evlerine milyonlar akıtmak yok. Hayır

Artık kaçak gençleri bulmak için insanlara maaş ödemek yok. Artık-"

"Sabun kutusundan in," diye tersledi Jack. "O günden beri ne oldu? kayboldu mu?"

"Hiçbir şey!" Greg ellerini havaya kaldırdı. Hayal kırıklığı apaçık ortadayken iki bardağa buz doldurdu ve zencefilli gazozla doldurdu. Bardaklar

çocuklar zencefilli gazozun alkollü olduğunu düşündüler ve

Greg'in annesine -Hallbrooke'un aşçısına- içirdiklerinde. Birçok kez

sonraları çok miktarda zencefilli gazoz tüketerek sarhoş olduklarına inanıyorlardı.

Greg'in annesi ve üç hizmetçisinin uluduğunu duydukları gün durdular.

Çocukların sır sandıkları şeye kahkahalarla gülüyorlardı. İfşa olduklarında, ömür boyu sürececek bir içki aşkı geliştirmişlerdi.

İçkisini alan Jack, "Kafam karıştı. Başka bir şey duymadığını ama

Ayrıca hâlâ hayatta olduğunu bildiğinizi de söylediniz. Aslında, ne dediğinizi duymadım mı? O

"hapsedilmek ama işkence görmemektir. Bunu nereden biliyorsun? kaçırılanlar?"

"Sana hafızana her zaman hayran olduğumu söylemiş miydim? Neredeyse fotoğrafik, değil mi? Annemin senden hatırlamana yardım etmeni istediğini hatırlıyor musun?

bir tarifin hangi yemek kitabında olduğunu?"

Jack cevap vermedi, sadece sandalyesinde yaslandı, içkisini yudumladı ve sert bir şekilde

Greg.

Bir süre sonra Greg'in ensesi kızarmaya başladı. "A psssh... ick," dedi dedi sonunda, ağzı bardağın kenarında.

"Bir ne?" Jack sordu, sonra gözleri büyüdü. Bardağını kahvenin üzerine bıraktı. Masa. "Ben gidiyorum."

Greg kendini Jack ile kapının arasına koydu. "Gitmeye çalışırsan-" "Ve ne?" Jack meydan okudu, gözlerinden öfke okunuyordu.

"Annemi arayacağım ve ona sahte bir ölüm numarası ve hâlâ hayatta olduğunu söyleyeceğim."

Jack'in yüzünün rengi soldu ve tekrar yerine oturdu. "Hayır," diye fısıldadı. "Senin

Anne..."

"Cenazende çok ağladı, biliyorsun. Eğer ben ölseydim ağlamazdı. daha sert."

"Beni öldürecek," diye fısıldadı Jack.

"Evet," dedi Greg neşeyle. "Ve ben. O baban gibi sessiz kalmayacak.

Hayatını cehenneme çevirecek. Yeraltına geri döneceksin ve-"

"Yapamam. Annen resmimi CNN'e koyar ve dünyaya ne kadar çürümüş bir yaptığım şey."

"Doğru. Ve tüm o estetik ameliyatlar boşa giderdi. Herkes John'un

Dördüncü Barrett Hallbrooke hayatta ve iyi durumda ve zengin. Sen de

hayır kurumlarıyla, teyzenle ve eniştenle uğraşmak . Ve tabii ki ikizlerle."

"Ah, evet, genç kuzenlerim. Nasıllar bu arada?"

"Her zamanki gibi. Bencil ve kemik tembeli. Çocuk, Holcombe, eğer Çarşafklar buruşmuş, kız Chrissy isyandan ve 'halktan' bahsediyor ama iş bulmak için hiç çaba göstermiyor."

Jack uzaklara baktı. Kendisine ölme fırsatı sunulduğunda, yani

konusmuş, o hevesle kabul etmişti. Yüzü yeniden yapılmış ve yeni bir kimliğe bürünmüştü.

FBI tarafından ona verilmişti. Yaptıklarından bir kez bile pişmanlık duymamıştı.

Greg ve onun

Ailesi, babasının aşçısı ve şoförü, onun tek ailesi olmuştu.

Derin bir nefes alan Jack, Greg'e baktı. Sadece kan bağı olan akrabaları

onu bu kadar kötü hissettirecek gücü yoktu. "Tamam, bakalım. Ne ve nasıl?"

Greg sandalyesine yaslandı. "Bir medyum." Jack'i durdurmak için elini kaldırdı.

Kahkahalar. "Medyumlar hakkında ne düşündüğünüzü bana söylemek zorunda değilsiniz. Bu tüm

Amerika onları düşünüyor. Ama bu farklı. Bu..." Başka tarafa baktı.

"Bu bir ürperti miydi?" Jack sırtarak güldü. "Ne yaptı? Aklını mı ? Ne yaptı?"

karınıza sadakatsizlik ettiğinizi bildiğini ve şimdi korktuğunuzu söylüyor

Sue'ya söyleyecek mi?"

Greg'in sesi alçaldı. "Bana gömleğimin düğmelerini açtırdı ve ona düştüğüm yeri gösterdi.

çocukken o demir çivi. O yerin beni hep rahatsız ettiğini biliyorsun.

Sonra küçük bir cam topu yaraya doğru tuttu ve..." Bir an durakladı. "Ne zaman

topu uzaklaştırdı, omzumu o zamandan beri yapabildiğimden daha rahat hareket ettirebildim.

Ben sekiz yaşındayken oldu. Kasın kemiğe yapıştığını söyledi.

serbest bıraktı."

Jack elini gözlerinin üzerinde gezdirdi. "Tanrım! Bir medyum ve bir inanç şifacısı."

Greg Jack'e daha sert baktı. "Beni dinlemedin. Beni soymaya *zorladığını* söyledim.

gömlek."

"Silah zoruyla mı?"

"Aklıyla."

"Doğru, Greg," dedi Jack. "Sana bir düşünce gönderdi ve sen de ona itaat ettin." "Aynen öyle."

"Bu dünyada bunu yapabilecek birinin var olduğuna inanmam mı gerekiyor?"

"Kocasının ailesinin çok parası var, bu yüzden onu koruyabiliyorlar. En azından onlar

yapabildiklerini basından uzak tutabiliyor. Biliyoruz çünkü bize davaları."

Jack başını salladı. "Çok uzun zamandır buradasın. Ya da belki de *Erkekler İçeride*

Çok sık *siyah*. Gregory, burası gerçek dünya, FOX'taki bir gençlik dizisi değil. Hayır.

Buffy, Tanrı'yla konuşan çocuk yok. Gerçek. mı?"

Greg rahatsız olmamıştı. "Haftada bir kez gelir ve resimlerin üzerinden geçer.

nesneler. Onları hissediyor ve bize gördüklerini anlatıyor. Yüzlerce vakayı çözdü.

Zihniyle her şeyi kontrol edebildiğini defalarca kanıtladı. Gerçekten,

Buradaki insanlar onun bize anlattığından çok daha fazlasını yapabileceğini düşünüyor.

Geçen yıl

o ve Lincoln Aimes-" "Aktör

mü?" Jack sordu.

"Evet, aktör. Onunla birlikte bir tatil köyüne gitmişler ve orası yanmış."

"Yangının durmasını isteyemez miydi?"

Greg küçümseyici sözleri duymazdan geldi. "Yangını adam dışında kimse ölmedi.

Aimes'i öldürdüğünü bağırarak söyledi. Aimes öldükten sonra zombilerin ve onu hayata döndürdü." "Şimdi akıl hastanesinde mi?"

"Öldü. Duruşmasından kısa bir süre sonra kalp krizi geçirdi. Kundakçılıktan sadece dört yıl ceza aldığında,

gülmeye ve cinayetten paçayı kurtardığını söylemeye başladı. Ayrıca 'çocuğu alacağını' söyledi.

dışarı çıktıktan sonra. İki gün sonra hücresinde öldü." "Deli bir adam."

"Evet, ama o kaplıcadaki diğer iki kadın da Lincoln Aimes'in 'zombiler' tarafından taşındı."

"Kitlesele histeri. Bunun bir anlamı var mı? Yoksa bana bunun

Medyum küçük kristal küresini kullandı ve güzel bir aktör çocuğu ölümden mi diriltti?"

Greg cevap vermeyince Jack homurdandı. "Eskiden FBI'ın bilimi kullandığını düşünürdüm. Nerede peki?

odalar uzaylılarla mı dolu? Peki ya uzay gemilerine binen insanlar?"

"İstediğiniz kadar gülün ama omzuma ne yaptığını biliyorum."

"Tamam, ısıtırım. Neden sen? Eğer insanları iyileştirebiliyorsa, neden kanser koğuşlarında

küçük çocuklar?"

"Öyle. Öyle. Ama tedbirli olmak zorunda yoksa ayaklanmalara neden olur. Başkan biliyor

ve güçleri halktan saklanan şekillerde kullanılıyor."

"Neden bilim kurgu kanalı izliyormuş gibi hissediyorum?" Greg arkadaşının alaycılığını bırakmasını bekledi.

"Tamam," dedi Jack bir süre sonra, "bunun doğru olduğunu varsayalım. Bir medyum size babamın hayatta ve iyi bir yerde olduğunu söyledi ve Birleşik Devletler Başkanı

onu bulduk. Neden bu medyum size onun nerede olduğunu söylemiyor?"

"O bilmiyor. Onu bulmasını engelleyen bir şey olduğunu söylüyor."

"Kamyon gibi mi demek istiyorsun? Yoksa bir dağ mı?"

"Bu tavrı keser misin? Eğer baban ölürse, o zaman bütün para

Teyze, amca ve onun iki bencil çocuğu. Sence bununla ne yapacaklar? Verirler.

Baban gibi başkalarına yardım etmek için uzaklara mı gidiyorsun?"

"Tamam, tamam," dedi Jack. ". Iceberg Baba'yı neden bulmak istediğinizi anlıyorum ve onu bulmak için her türlü yöntemi kullandığınızı da görüyorum. Benim göremediğim şey ise

bununla ilgisi yok."

"O, medyum... görüyorsunuz, o gerçekten sadece FBI'daki en iyi adamlarla ilgileniyor."

"Senin seviyene inmedi mi?"

"Hayır. Burada değil. Ama beni sordu. Büroda biri olduğunu söyledi.

Babanı bulabilecek birini tanıyordu. Eminim senin onun oğlu olduğunu biliyordur.

Senin gizli görevde olduğunu biliyor olmalı ama hiçbir şey itiraf etmedi. Beni seçti.

ve onunla yalnız buluştum. Bana tanıdığım adamlarla iletişime geçmemi söyledi.

Hallbrooke'u bulabileceğinizi düşündüm."

"Anlıyorum," dedi Jack yavaşça. "Ve dur tahmin edeyim, kendimi bir yolculukta buldum."

"Biliyor musun," dedi Greg yavaşça, "seni yumruklamayı hiç şu anda istediğim istememiştim."

"O sol kroşen çok pahalı bir estetik ameliyatı mahvedebilir."

Greg'in gözleri parladı. "Tek yapacağın şeyin şaka yapmak olduğunu söyleyebilirim, o yüzden git.

Size dışarı kadar eşlik edeceğim." Masasının üzerindeki kâğıtları düzeltmeye başladı.

"Bana her zaman , değil mi?" Jack yumuşak bir sesle söyledi. "Çocukken, yapmaktan korktuğun her şeyi bana yaptırmak için benim kim takar tavrımı kullandın."

"İşte bu yüzden ben şu anda güvenli bir şekilde bir masanın arkasındayım ve siz sokaklardasınız.

Biz her zaman

mükemmel bir takım oluşturdu."

Jack gözündeki kesiği kaşıdı. "Anladığım kadarıyla medyumunuz bugün burada olacak ve

Bu yüzden buraya getirildim."

"O-" Masasının üzerindeki telefon çaldığında Greg telefonu , dinledi ve sonra kapattı.

"Şu anda burada, yeni geldi."

"Tütsüleri ve kristal küreleri çıkarın."

Greg onu görmezden gelerek panjurlara gitti ve lobiye baktı. "İşte orada."

Jack baktı ama Greg'in sözde medyumu olabileceğini düşündüğü kimseyi göremedi.

Yarım düzine kadın ajan vardı, hepsi de sanki bir şeyler yapmaya çalışıyormuş gibi görünüyordu.

dünyayı sarsacak bir olayı çözmek için - ki muhtemelen öyleydiler - ama hiç kimse

kâhin gibi görünüyordu.

Greg kadına başıyla işaret etti. arkasını döndüğünde

ziyaretçi rozeti, Jack ona baktı. Ufak tefek ve kıvrımlıydı, kısa çilek rengi saçları vardı.

sarı saçlı. Adamın durduğu yerden, kız nakavt olmuş gibi görünüyordu. Bir an için

Tabiri caizse, onunla çalışmanın ödüllendirici olabileceğini düşündü.

Onun, birçok ajanın merdiven yerine tercih ettiği büyük merdivene doğru yürüyüşünü izledi.

Asansör. Yürürken elini kaldırıp bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı.

Daha önce gördüğü bir jest.

"Onu tanıyorum!" Jack söyledi. "Ya da en azından onu daha önce gördüm." Hatırlamaya çalışırken Greg'e baktı ve yüzünün kulaklarına kızarmış olduğunu gördü.

o kadar sıkıca kapanmıştı ki dudakları yoktu.

Jack kadına dönüp bakarken, "Ah-oh," diye düşündü. kadın, daha önce tanıştığı biri miydi?

? Hayatında bulanıklıktan biraz daha fazlası olan yıllar vardı.
Sonra

Babasından kaçtığında yıllarını uyuşturucu geçirmişti. Dört yıl içinde

Ayık olduğundan beri bir zamanlar tanıdığı ama şimdi hatırlamadığı birçok insanla tanışmıştı.

"Houston'dı, değil mi?" Jack söyledi. "Onunla Houston'da tanıştım ve biz..." Kadını izlemeye devam etti ve bunun doğru olmadığını düşündü.
Daha önce hiç

Bir medyumla yatmak mı? Akıl okuyabildiğini söyleyen bir kadınla mı? Fal bakmak mı? Ya da,

Greg'in dediği gibi, insanların kıyafetlerini çıkarmalarını mı istiyorsunuz?

Jack kadının merdivenlerin başına ulaşmasını ve onlara doğru dönmesini izledi.
O zaman

gazete gözünün önünden geçti. "Köylü Bal Şüphelisi

Cinayet," diye gördü.

Jack perdeyi indirdi. "Buradan çıkmanın bir arka yolu var

mı?" Greg kararlı bir şekilde, "Burada kalıp onunla tanışmanı

istiyorum," dedi.

Jack ona bir bakış fırlattı. "Kalmamı ve Hillbilly Honey ile tanışmamı mı istiyorsun?

O öldürdü.

kocasının parası için. Ve baldızı."

"O . Yapmadığına dair kanıtımız var. O-"

Jack homurdandı. "Orada değil miydi? Doğru, tabii ki değildi. Greg, daha fazlasını beklerdim

Sen. Orada olmaması onları öldürmediği anlamına gelmez. Gerçeklere bak:

Fakir beyaz çöp zengin bir aileyle evleniyor ve bir yıl sonra zengin koca ölüyor."

"Onları aramak için yıllarını harcadı." Greg derin bir nefes aldı. "O halkın düşündüğü gibi biri değil ve onların düşündüğü şeyi de yapmadı."

Jack Greg'e sertçe baktı. "Ondan , değil mi?"

"Bazı şeyler yaptı," dedi sessizce. "Omzumu iyileştirmek dışında bir şey yaptığını görmedim ama raporları okudum. Dondurma ihtimali var.

insanlar yerinde."

"Sonra üzerlerine bir taş yapııştırıyor ve onları iyileştiriyor. Harika bir parti şakası. Bak,

Greg, ben

ama sözde bir medyumla çalışmayacağım. Her şeyi hissetmesine izin verdin.

ve hatta bana söylediklerini dinleyeceğim, ama istiyorum

küçük servet avcısıyla hiçbir ilgisi yok."

Kapı hafifçe vuruldu. "O burada, otur ve uslu dur yoksa ben

"Yemin ederim, annemi arayacağım."

Greg kapıyı açtığında Jack yenilgiyle ellerini havaya kaldırarak yerine oturdu. Doğru.

Greg'in ve kadının kocasının ve belki de tüm FBI'ın neden

onun tarafından alındı. Muhtemelen olduğundan çok daha genç görünüyordu ve bir havası vardı.

masum ve savunmasız görünmesine neden oluyordu.

Greg'in güzel bahar havası hakkında konuşmasını sessizce izledi. Kadın

Jack'e baktı ve Greg üstünkörü bir tanışma faslı yaptı. Jack ayağa kalkmadı, sadece başını salladı.

onayladı ve gözlerini kaçırdı.

Greg ona bir bardak zencefilli gazoz doldururken Jack onları izledi. Hillbilly Honey, Jack

düşündü. Hayatta servet avcılarından daha fazla nefret ettiği bir şey yoktu. Sempati duyuyordu.

uyuşturucu bağımlıları ve hatta bazı katiller için, ama onun akrabaları gibi insanlar ve her-

Zengin olduğunu öğrendiklerinde ona yalakalık yapan birine hiç sempati duymuyordu.

Greg'le onun izlerken, "Acaba nasıl yaptı?" diye düşündü.
O

Jack, iki adamın karşısında duran kadının pahalı kıyafetlerine bakarken merak etti

seçkin Montgomery ailesine girmek için neler yaptığını. Babasının zengin Montgomery'lerin kendi içlerine kapanık oldukları bilinirdi. Onlara sık sık "klan" olarak.

Ama her nasılsa, bu kadın kıvrımlı poposunu kullanarak

Montgomery klanı. Sonra kocasını öldürdü. Ve baldızını.
Kız kardeşi

bir kaza mıydı? Yoksa kadın onun peşinde miydi?

Jack, Greg'le sohbet eden "tatlım "a baktı ve gülümsedi. Bir uçak enkazıydı,

Değil mi? Acaba ne yaptı? Yakıt borusu mu? Birkaç göstergeyi mi kurcalamış?
Eğer o

Kendisi mi yaptı yoksa birine para mı verdi? Hayır, muhtemelen kendisi yapmıştır. Ondan kadınlar

sınıf tornavida ve anahtar kullanmayı biliyordu.

Peki o kadar parayla ne yaptı? diye merak etti. Erkekler mi? Yoksa kadınlardan mı hoşlanıyordu?

Muhtemelen çocukken onu döven bir babası vardı, yüzden muhtemelen kadınlara yöneldi.

Sosyopat, diye düşündü. Kimseyi ya da hiçbir şeyi umursamaz. Zorlu hayatı onu

onu sevmekten aciz.

"Affedersiniz," dediğini duydu küçük bal.

Hâlâ gülümseyerek, bu şarlatanı anlamış gibi hissederek, onun ayakta durmasını izledi.

ve ona doğru bir adım attı. Belli ki içeride bir erkek olmasına tahammül edemiyordu.

ona yaltaklanmayan tek kişi.

Kadın karşısında durduğunda, adam önce güzel yüzüne, sonra da vücuduna baktı. Kadın

koyu renk muhafazakar bir takım elbise giymişti ama bu sadece kıvrımlarını vurguluyordu. Çok ateşli bir kız.

Yüzüne tekrar bakarken sayı diye düşündü.

Wham! Bir saniye sonra elini geri çekti ve adamın yüzüne

Sert.

Bilgin olsun diye söylüyorum, kocamla aşk için evlendim, ona o kadar yüksek sesle bağırdı ki

kafası çınladı. Ve onu ya da kız kardeşini ben öldürmedim. Ellerini onun kollarına koyarak

yüzüne doğru eğildi. Ama ben insanları öldürdüm. Kafalarını patlattım.

Benim de sana aynısını yapmamı ister misin?

Dene bakalım! Jack ona bağırarak karşılık verdi. Bir sonraki anda kafasında keskin acı hissetti,

ama ona baktı ve gözlerine konsantre oldu ve acıyı ondan uzak tuttu.

dayanılmaz hale geliyor.

Saniyeler sonra dik durdu ve ona baktı. *Biri onu koruyor*

Sen, dedi, sonra topuklarının üzerinde döndü ve Greg hareket edemedi odadan çıktı.

Durdur onu.

Jack'in kendini toparlaması birkaç dakika sürdü. Kız onun acıyan ağzına vurmuştu ve

yine kanıyordu. "Medyumluğun buraya kadarmış," dedi lavaboya gidip

Ağzını yıka.

Aynada Greg'in koltukta kıpırdamadan oturduğunu gördü.

O neden

zıplayıp kadının peşinden mi koşacaktı? Ya da en azından Jack'e ne söylediğini

onu düşündün mü?

"Greg?" Jack arkadaşına bakmak için döndü. Greg gözünü bile kırpmadığında,

Jack onun omuzlarını kavradı, sonra içgüdüsel olarak geri çekildi. Greg'in kasları

sertleşti. Jack arkadaşının omuzlarını tekrar tuttu ve onu aşağı itti.

Kanepeye uzandı ve bacakları oturma pozisyonunda bükülü kaldı.

Bu ani felce ne sebep olmuş olabilir?

ambulans çağırmak için telefona sarıldı. Ama sonraki saniyede Greg'in vücudu gevşedi ve

"Arama" diye fısıldadı.

Jack ona doğru koştu ama Greg onu itti, sonra kollarını ovuşturarak doğrulup oturdu. "Ne oluyor?

Ona ne yaptın?"

Bunun üzerine Jack bara gitti ve kendine biraz burbon doldurdu. Bu gün çok zor geçmişti.

onun için çok fazla. Önce Wrightsman'ın mücevher dükkanına gidip bir mücevher çalması söylenmişti.

gizli bir ajandan kolye aldığını ve içeri alınacağını söyledi. Ona söylenmemiştir.

Ona kahvaltıda yemek istermiş gibi bakan aşırı hevesli bir tezgâhtarın ve giyerken üç polisle dövüşmek zorunda kalacağı söylenmemiştir.

kelepçeler. Ve kesinlikle vücudunu bir güvercin yuvası olarak kullanan güvercinlerden bahsedilmemiştir.

çiftleşme dansı için bir platform.

"Bana vurmadan önce ona tek kelime bile etmedim," dedi Jack bir duble içtikten sonra.

Bir kadeh burbon.

Greg sendeleyerek telefonun yanına gitti ve bir düğmeye bastı. "Hâlâ binada mı?"

Yüzündeki ifadeden Jack kadının gittiğini anladı. "Ben olmamalı mıyım

üzüldüğünüz biri var mı?" diye sordu. "Ben sadece orada oturmuş, kendi işime bakıyordum,

ve bana vurdu. Sonra ben kanlar içindeyken beni *öldürmekle* tehdit etti. Beni öldürmekle tehdit etti.
."

Greg ayağa kalkıp bacaklarını esneterek, "Sana tek kelime etmedi," dedi.

"Böyle mi oynayacağız? Bana tek kelime etmedi mi? Tamam, bana uyar. Bu aptalca olduğunu söyledi. İnsanların kafasını patlattığını söyledi."

Greg birkaç kez gözlerini kırıştırdı, sonra tekrar yerine . "Bu gece ne olduğunu merak ettim.

o tüneller." "Tüneller mi?"

"Evet, o, kocası, annesi ve birkaç kişi daha

Con-necticut'taki katiller. Kendilerine cadılar meclisi diyorlardı ve

bir cadıydı. Her neyseler, kötü bir gruptular." Elini yüzünde gezdirdi

gözleri. "Çocukları çaldılar. Küçük çocuklar. Darci'nin kocasını kaçırdılar.

Üç , ama o kaçtı, böylece kadın - cadı - ailenin geri kalanının peşine düştü. Biz

babasını öldürdüğüne ve annesi doğum yaptıktan sonra da annesini öldürdüğüne inanıyor.

o çocuğu kendine sakladı."

Jack kendine bir burbon daha doldurdu. "Ama sonunda onu yakaladınız, değil mi?"

"Hayır!" Greg sertçe söyledi. ". Sadece cadı ve yandaşlarının nasıl öldürüldüğünü anlayamadık. Dört kişiden hiçbirinin üzerinde bir iz yoktu ama

Otopsiler beyinlerinin yok edildiğini gösterdi."

"Anlıyorum. Ve sizce o- Adı ne?"

"Darci Montgomery."

"Sence *o mu* ? Beyinlerini mi yok etti?"

Greg bir an sessiz kaldı. "Jack," dedi, "Darci sana bir şey söylemedi, sen de ona bir şey söylemedin. En azından yüksek sesle."

"Buna benden daha çok ihtiyacın var," dedi Jack, içkiyi ona uzatırken. "Kadın bana vurdu, sonra kulaklarımı acıtacak kadar yüksek sesle bağırdı. Ben de ona aynı sesle karşılık verdim, sonra

dedi..."

"Ne?"

"Biri seni koruyor dedi. FBI ajanı arkadaşlarımı kastetmiş olamaz.

çünkü-"

"Jack, sana söylüyorum, ikiniz yüksek sesle tek bir kelime bile etmediniz.

Aranızda her ne konuşulduysa zihinlerinizde yapıldı." "Telepati,"

dedi Jack sırtarak. "Düşünce alışverişi."

Greg cevap vermedi, sadece tahmin yürüterek Jack'e baktı. İyi bir ajan olduğu için

bu yeteneğini vakalarında nasıl kullanabileceğini düşünüyordu. Jack durumlara girebilir

ve söylenen her kelimeyi Darci'ye iletebiliyordu.
O yapabiliirdi

Onlara neler olduğunu gibi anlat. Eğer Jack çok tehlikeli bir durumdaysa

Darci aracılığıyla yardım isteyebileceği bir durum.

Jack'in "korunmasına" gelince, bu doğrudu. Jack'le aralarında her zaman güçlü bir bağ vardı.

Aralarında bir bağ vardı ve birkaç kez birbirlerini kurtarmışlardı. Şey, aslında

Başı belada olan Jack ve onu kurtarmaya gelen Greg. Bir keresinde

lisede birlikte okurken, Greg kafasının içinde ona koşmasını söyleyen bir ses "duymuştu".

. Ses kadar ısrarcıydı ki, sınıftan izinsiz çıkmış ve

koşabildiği kadar hızlı koştu. Üç adamı için tam zamanında gelmişti.

Jack'i dövüyordu. Daha sonra doktor, birkaç tekme daha atsaydı Jack'in

bir böbreğini kaybetti. İyileşmesi için üç ay geçmesi gerekti.

Greg her zaman Jack'i "duymuştu" ama tam olmamıştı. Tabii ki, her zaman

Fiziksel tehlikede olan Jack. Greg'in sadece bir kez kurtarılması gerekmişti ve o da

sınavda kopya çekmekle suçlandığı zamandı. Jack, sınavda kopya çekmekle

Kimin ve nasıl yaptığını. Greg ona "dahi" dediğinde Jack, "Hayır, ben yaptım" dedi.

Garipti ama sanki sınıfınızı görebiliyordum ve bunu kimin yaptığını görebiliyordum.

Notları masanın üzerine bantladığını gördüm ve arka sıradan

yeni gözlükleriyle." Araştırmalar sonucunda, gözlüğün bir çeşit

Çocuğun casus dükkanından aldığı dürbün.

"Bu bakış ne için?" Jack sordu. Greg cevap vermeyince bir adım attı.

Geriye doğru. "Ben bir ucube değilim. Uyuşturucu dünyasında gizli görevde olacağım; hapishaneye gireceğim ve

en kötü suçlunuzdan her şeyi öğrenebilirsiniz, ama ben bir voodoo ile çalışmayacağım

Prenses. Bu tür şeyler-"

Sözünü yarıda kesti çünkü aşağıdaki lobiden bir bağırış duydular. Lobiye gittiler.

pencereden ve panjurlardan baktı. Darci binaya yeniden girmişti ama

çoktan çıkış yaptığı ve randevu defterinde adı olmadığı için

Git. Kadın bu talebi geri çevirince, ajan elini kadının koluna koydu.
O

elini ateşe verilmiş gibi hissettiğinde bağırdı. Diğer iki ajan

Darci'yi yakalamaya çalıştılar, onlar da acı içinde sıçradılar.

Darci elinde bir şey tutuyordu ve Greg'in penceresine bakıyordu.

Kordonu çekerek perdeyi sonuna kadar kaldırdı.

Ne Greg ne de Jack, Darci'nin merdivenlerden izlerken bir şey söylemediler.

onlara doğru. Odağı pencereden hiç , ve o, pencereden gelenlerin farkında gibi görünmüyordu.

Merdivenlerden çıkmasını engellemeye çalışan bir düzine kadar ajan.

Jack ve Greg gözleri şaşkınlıkla açılmış bir halde, silahlı adam ve kadınların

ondan uzaklaştı. Bazıları koşarken durdu, görünüşe göre oldukları yerde felç olmuşlardı. Biri

Ona dokunacak kadar yaklaşan birkaç kişi acı içinde başlarını tutarak yere düştü,

ayağa kalkamadı. İki kadın ajanı yumuşak sandalyelere çarptı, sonra da

Sanki iplerle ve ağızlıklarla bağlanmışlardı.

Greg abartılı bir sakinlikle, "Sanırım bizi görmek istiyor," dedi.

Üçüncü Bölüm

Önceki İçindekiler Sonraki

GREG KAPIYA DOĞRU YÜRÜRKEN

Az önce gördüklerine . Dard'a kapıyı açtı, ancak

konuşmak için. Ne söyleyebilirdi ki?

Darci elini Greg'e doğru uzattı, parmakları bir şeyin etrafına dolandı, sonra

Jack'e doğru yürüdü. "Sen," dedi ona, elini uzatarak, yani onun için

elinde ne varsa almak için.

Greg bir şey almaktansa cam pencereden atlayacağını düşündü.

Ama Jack kadına "senden korkmuyorum" der gibi bir bakış attıktan sonra

nesne.

Araba anahtarları gibi

görünüyordu. "Ne

hissediyorsun?" diye sordu.

Jack anahtarlara bakarak, "Hiçbir şey," diye cevap verdi. "BMW. Ölü kocan satın aldı

Senin için mi?"

Greg, Jack'e hayran mı kalmalı yoksa onun dünyanın en büyük aptalı olduğunu mu düşünmeli bilemiyordu.

Bu küçük kadından korkmamalıydı. "Acaba..." diye başladı, başını sallayarak ve alt kattaki aciz insanlar. "Ah canım," dedi.

"Özür dilerim."

Greg onun rahatlamasını izledi ve bir sonraki saniyede alt katta kıyamet koptu.

kendilerini toparladılar. Saniyeler içinde, silahlarını çekmiş üç ajan kapısına , ve onları göndermek zorunda kaldı. Yüzlerindeki ifadeye bakılırsa

Darci bir anda.

Greg kapıyı kapatıp panjurları çektiğinde, Darci'ye bakmak için geri döndü ve Jack. Hala , birbirlerine bakıyorlardı, Jack neredeyse bir karış daha uzundu.

o. Zihinleri aracılığıyla birbirleriyle konuşup konuşmadıklarını merak etti.
Adam

Bara gidip bir şişe burbonu kapmak istedi ama kendini zorladı.

her neyse başa çıkmak için. Darci Montgomery'nin onun kavrayış alanı.

Cesaretini toplayan Greg ikisinin yanına gitti. "Beni bilgilendirmek ister misin?"

sordu.

Jack Greg'e baktı. "Aşağıda prova yaptınız mı?" diye sordu.

"Prova mı?" Greg'in Jack'in prova yapmadığını söylediğini anlaması biraz zaman aldı.

Darci'nin birini felç ettiğine, tüm bunların bir oyun olduğuna inanmak... ne için?

Jack'i bir yalana inandırmak için mi?

Darci, Jack'in elinden anahtarları aldı ve küçük, sıradan görünümlü bir anahtarı havaya kaldırdı.

"Bunu tanıdın mı?" "Hayır,"

dedi Jack.

"Açabileceği bir şeyiniz var mı?"

"Hiçbir şeye sahip olmamaya özen gösteriyorum," dedi, ukala bir tavırla ona gülümseyerek.

Greg, Darci'nin Jack'e ters bakmasını ve onun da ona ters ters bakmasını izledi, ama hiçbir şey olmadı.

Jack. Felç yoktu, başında ağrı yoktu, ellerinde ateş hissi yoktu.
O yapamaz.

Greg onu incittiğini düşündü.

"Kim seni uğruna ölecek kadar seviyor?" Darci sordu.

"Yatağa her kadın," diye karşılık verdi Jack, sonra elini

Kulak. "Ow!"

Darci hemen Greg'e döndü ve "Bunu ben yapmadım" dedi.

"Görmüş olsaydın seni görürdüm," dedi Jack kulağını ovuşturarak.

Greg devreye girme zamanının geldiğine karar verdi. Jack onu bulmaya yardım etmeyi kabul etmişti.

ama görünüşe göre bu olağanüstü genç kadın

da işin içindeydi. "Jack," dedi Greg, "neden aşağıya inip yiyecek bir şeyler almıyorsun?"

"Cılız yeşil fasulye ve topak topak patates püresi mi?"

"Kesinlikle," dedi Greg bir telefon görüşmesi yapıp bir "suçlu" için eskort ayarlarken.

Kapıda Jack, "Eğer birlikte çalışacağımı düşünüyorsan bunu aklından çıkar.

onu. Yapmayacağım."

Greg cevap vermedi. Sadece Darci ve arabasıyla ilgili neler olduğunu öğrenmek istiyordu.

ama Jack'odadaki düşmanlığı yüzünden ona asla bir şey söylemeyeceğini biliyordu.

Greg Darci'yle yalnız kaldığında nereden başlayacağını bilemedi. Diğer taraftan,

muhtemelen onun aklını okuyordu. "Jack'in kulağına bunu sen yapmadın değil mi?" dedi.

oturuyordu.

"Hayır," diye yanıtladı zencefilli gazoz bardağını boşaltırken.

Kadının yorgun göründüğünü gördü. Dosyasına göre, o gece olanlardan sonra

yorgunluktan hastaneye kaldırılmıştı. Alabama'daki yangından sonra

Lincoln Aimes'her ne yaptıysa, gözetleme ekibi gitmediğini söyledi.

iki hafta boyunca evinin dışında.

bir bardak daha zencefilli gazoz doldurup uzattı. "Lütfen bana

neler olduğunu anlatır mısın?" diye sordu.

Bunun üzerine Greg rahatladı ve onun karşısındaki koltuğa oturdu. Gülümseyerek dedi ki, "Bu

Ben de sana tam olarak bunu soracaktım. Sen ve Jack birbirinizle nasıl konuşabiliyorsunuz?

bilirsin, kelimeler olmadan?"

"Bilmiyorum," dedi usulca, gözlerini kaçırarak. "Sadece kocamı duyabildiğimi ve onun bile düşüncelerimi duyamadığını sanıyordum."

Ofisine ilk girdiği zamankinden yaklaşık yirmi yaş daha yaşlı görünüyordu.

Bugün. Belli ki, onca insanı aşağıda tutmak ona zarar vermişti. Bir gün içinde

neredeyse onun için üzülüyordu. Öte yandan, ondan çok korkuyordu. "Belki de

Sen ve Jack ruh ikizisiniz," dedi şaka yapmaya çalışarak.

Kadın alev alev yanan gözlerini ona çevirdiğinde, adamın ensesindeki tüyler diken diken oldu.

Onu hoşnut etmeyen insanlara ne yapardı?

Ama o sadece başka tarafa baktı. "Hayır, biz ruh eşi değiliz.

Beni ve onu neden duyabildiğini bilmiyorum." Tekrar Greg'e baktı.

"bu kadar kızgın?" "Babası-"

"Hayır," dedi Darci elini sallayarak. "Babasına olan öfkesini hissedebiliyorum - kayıp olan adam, değil mi?"

Greg başını salladı.

"Bu öfke yüzeysel. Yine de içinde daha derin bir öfke var ve dişlerimi sınırda."

Greg alaycı bir yorum yapmamak için bir içki içmek zorunda kaldı. Bir insanı ne korkutabilirdi ki?

onun bu sabah yaptığını yapabilecek biri var mıydı?

"Bir şey var... hayır, uzun zaman öncesinden biri. O... korunuyor."

Greg gülümsedi. "Bir kediden daha fazla can. Bir araba kazasında ölmüş olmalıydı.

ama mucizevi bir şekilde serbest bırakıldı ve hayatta kaldı. Yüzü parçalanmıştı,

Ama düzeldiğinde çok daha iyi görünüyordu. O bir farklı bir insan."

"Evet, eminim öyleydi. korudu ve değiştirdi." "Kadın mı?"

"Evet. Onun etrafında, onu çevreleyen bir kadın olduğunu hissediyorum. Güçlü ve

o..." Darci gülümseyerek Greg'e baktı. "Kıskanıyor. Benden hiç hoşlanmıyor."

Greg mum yakmak ve dua etmek istedi ama kendini sakın kalmaya zorladı. Onun

Eğitim onu kıskanç hayaletlerle ilgili tartışmalara hazırlamamıştı.

"Jack'in hiç kalıcı bir ilişkisi oldu mu?"

Greg kıkırdadı. "Asla birkaç aydan uzun sürmedi ama..."

"Ama ne?"

"Sanırım birkaç yıl önce bir kadın vardı. Emin değilim çünkü Jack

Bu yüzden onu sık sık göremiyordum. Birbirimizi gördüğümüzde, sadece iş."

"O öldü, değil mi?"

"Evet, Jack'i neredeyse öldüren aynı araba kazasında."

Darci başını sallayarak bir süre içkisini yudumladı. "Hayır, Jack'in onu sevmesini istemezdi.

ondan başka kimse."

"'O' derken bir hayaleti mi kastediyorsunuz?"

"Bu durumda, belki bir EF. 'Şeytani güç'" diye ekledi. "Ya Jack'i tüm ruhuyla seviyor ya da ondan intikam almak isteyecek kadar nefret ediyor."

"Jack'i hayatı boyunca tanıdım ve bahse girerim hiçbir zaman birine kötü bir şey yapmamıştır.

kadın."

"Ama yüz yıl kadar önce ne olduğunu kim bilebilir?"

"Ah. Doğru. Yüz yıl önce." Greg birkaç kez yutkundu ve "Neden *ben*?" diye düşündü.

Neden bu genç kadın tarafından seçilmişti? Ama bu sorunun cevabı ve hayatındaki pek çok soruya cevap : Jack. Greg boğazını temizledi. "Neydi o? arabanın anahtarları hakkında?"

"Mırıldanıyorlardı," dedi Darci neşeyle, onları havaya kaldırarak. "İşte, hissedebiliyor musun

onları?"

Sanki sıcak bir dağlama demirini tutması isteniyormuş gibi çekingen bir şekilde,
Greg aldı

Anahtarlar. Hiçbir şey hissetmeyince nefesini bıraktı. Kaşlarını kaldırarak baktı

Darci söz konusu.

"O küçük anahtarı küçük bir heykelin içinde buldum. Her zaman bir önemi olduğunu hissetmişimdir.

Bana, yapmaya çalıştığım şeye."

Greg soru sormak istedi ama kendini tuttu.

"Gördüğünüz gibi Bay Ryerson, kocama ne olduğunu öğrenmeye çalışıyorum. Kaçırıldı... yine."

Greg onun gözyaşlarını tutmaya çalışmasını izlerken sessiz kalıp bekledi.

"Eminim kocamın çocukken kaçırıldığını biliyorsunuzdur.
Bu

Bu deneyim onu o kadar yaralamıştı ki onunla tanıştığımda azimli bir adamdı. Onu hissedebiliyordum.

Acı. Ondan o kadar çok şey alınmıştı ki içi neredeyse bomboştu ama o..."

Sözünü keserek bir süre uzaklara baktı, sonra Greg'e döndü. "Ben kullanıyorum

Tanrı'nın bana verdiği güçlerle kocamı ve kız kardeşini bulmaya çalıştım.

Şimdiye kadar çok az ilerleme kaydettim. Geçen yıl biriyle

tanıştım-" "Lincoln Aimes."

"Evet," dedi Darci gülümseyerek. "İçi dışı bir, sevimli bir adam. Line sayesinde tanıştım

Başka biri, o zamandan beri bana bazı şeyler anlatan yaşlı kör bir adam."

Greg onun devam etmesini bekledi, daha fazlasını anlatacağını umuyordu ama o karar vermiş gibiydi

Buna karşı.

"Şöyle diyelim, kocamı ve baldızımı bulmadan önce

başka şeyler bulmak için." "Başka

şeyler mi?"

"Nesneler." Yüzüğündeki küçük anahtarı havaya kaldırdı. "Bu anahtarı çok tuhaf bir yerde buldum.

koşullar ve inanıyorum ki bu benim kendimi bulmama yardımcı olacak bir şey açıyor.

koca." Greg'e baktı. "Bugün bunu bulmana yardım etmemi istediğini biliyordum.

Bay Hallbrooke ve bu Jack denen adamın onunla akraba olduğunu hissedebiliyordum.

İlgili tarafından

kanla, umursayarak değil."

"Evet," dedi Greg. "aşk falan yok."

Darci anahtarlarına bakarken, "kimseyi sevmesine izin vermiyor," dedi.

"Yardım etmek istiyorum ama o Jack denen adamdan hoşlanmıyorum. Çok çirkin mesajlar gönderiyor.

bana düşünceler. I

onu incitmek istedim. Bunun için üzgünüm ama onu ne kadar incitmek istesem de yapamadım.

yap. Ona ulaşamıyorum. Birinin etrafında bu tür bir güce alışık değilim."

"Bir tür psişik geçirmez kıyafet, ha?"

" yukarı," dedi biraz gülümseyerek. "Onunla hiçbir şey yapmak istemiyordum ama dışarı çıkıp arabamın anahtarlarını çıkardığımda mırıldanıyorlardı."

"Mırıldanmak mı?"

"Titreşiyordu ve binaya yaklaştıkça titreşimler daha da güçleniyordu. I Orada olanlar için özür dilerim, ama o insanlar bana izin vermeyeceklerdi. anahtarı merdivenlerden yukarı takip etmek için."

"Tamamen anlıyorum," dedi Greg, sonra Darci ilk kez gülümseyince Güldü.

"Acaba raporlarında ne diyecekler?" diye sordu, onunla birlikte gülerek.

O sabah gördüklerinde biraz mizah vardı. "Peki, o sabah Jack'e mi verdin?"

"O kadar yüksek sesle mırıldanıyordu ki neredeyse opera gibiydi." "Ama hiçbir şey hissetmedi mi?"

"Hiçbir şey."

Greg ayağa kalkarak odanın içinde volta attı. Onun nereye gittiğini biliyordu. Onun istediği

Jack'i cennette bulduğu bir anahtarla büyücülük-vudu yapmak için kullanacaktı.

sadece nerede olduğunu biliyordu.

"Sanırım, hayır, *biliorum* ki bu Jack denen adam, senin arkadaşın, beni bir şekilde

kocamı ve baldızımı bulmama yardım edebilecek bir şey ya da biri."

Greg binlerce soru sormak istiyordu ama en önemlisi şuydu,
Will Jack

Güvende olmak mı? Araba kazaları ve silahlı çatışmalar bir şeydi, ama kara büyü başka bir şeydi.

Darci ayağa kalktı. "Neden eve gidip bunu düşünmene izin vermiyorum? Geri döneceğim.

yarın saat üçte. Beni randevu defterine kaydetmeyi unutma."

"Bugünden sonra kimsenin sizi binaya girmekten alıkoymaya çalışacağını sanmıyorum."

"Yarın bunu hatırlamayacaklar," dedi hafifçe, sonra yutkundu. "Yani, belki de hatırlamayacaklar."

Greg, okuduğu raporlardan birini hatırlıyordu.

Darci hepsinin çok ama çok daha fazlasını yapabilirdi. O alabilir mi

insanların bir olayla ilgili anılarını yok etmek mi?

"O zaman yarın," dedi onu kapıya kadar geçirirken.

Kapıda elini onun koluna koydu ve bir an için gözlerinin içine baktı. Bu
Sanki ona bir şey söylemeye ya da düşüncelerini okumaya çalışıyormuş gibi.
ve hiçbir şey hissetmedim.
Ona küçük bir gülümseme verdi, sonra döndü ve gitti.

Dördüncü Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

"FBI, DIYE MIRILDANDI DARCI, VE ONLAR

Benim hizmetçi olmamdan ve senin de hizmetçi olmandan daha orijinal bir şey bulamadım.

Şoför ol." FBI Jack'in akrabalarının adam kaçırdığından şüphelenmiyordu ama

Eğer bir ipucu , bunun içeriden düşündüler.

Bu yüzden orada bir ajan istediler.

Jack seyrek odaya bakarken ona tek taraflı bir sırıtış attı. "Demek bu şekilde hizmetkarlar yaşar."

Darci odadaki iki dar yatağa baktı ve gördüğü manzara karşısında öfkesini bastırmaya çalıştı.

FBI. Dün Greg ona Jack'le birlikte FBI'da çalışacaklarını söylemişti.

Hallbrooke malikanesi. Jack ve Darci'nin bir çift olması söylememiştii.

Jack uzanırken onun evi temizlemesi gerekiyordu.

Dışarıda dolaşıyor, akrabalarından birinin bir yere gitmek istemesini bekliyordu.

Ama nereye gitmek isterler ki? J. Barrett bulunana kadar, sadece yaşıyanları

Masraflar mirasının vasileri tarafından ödenecekti. Dışarıda biriktirdikleri faturalar

ev onlarındı.

Dün Darci günü FBI binasında geçirmiş, Jack ve diğerleriyle birlikte kilit altında kalmıştı.

Greg, Jack ve Darci'nin birbirlerini nasıl duyabileceklerini denerken seslerini kullanarak.

Darci onlara Jack'i duymadığını söylemeye çalıştı ama ses

nefret dolu bir kadının sesiydi. Etrafta dolaşan bir kadının sesiydi.

Jack. Bunu açıklamaya çalışmış ama Jack'ten sadece alaycı bir cevap almıştı.

"Yağmur bulutu gibi mi?" demişti. "Benim üzerimde ve başka kimsenin üzerinde değil mi?"

Gözlerini ona dikti. "Kötü huyunu, yaptığın şeyi örtbas etmek için mi kullanıyorsun?"

tüm hayatın boyunca hissetmiş olmalısın? Beni, hayatında hiç böyle şeyler olmadığına mı inandırmaya çalışıyorsun?

Onu yüksek sesle ve net bir şekilde *duyduğunuz* zamanlar?"

Jack, sandalyesinden başlayan Greg'e, "Bu deli ile çalışmayacağım," dedi.

Greg Darci'ye döndü. "Evet, onu duydu ve evet, onu korudu."
Çenesi

sıkıca kenetlenmişti. Bu sabah FBI müdürü bir telefon daha almıştı.

Hallbrooke'u bulmak için ne yapıldığını öğrenmek isteyen bir mektup gönderdi. Üç

Hallbrooke tarafından desteklenen hayır kurumlarından bazıları daha fazla hükümet için lobi yapmaya başlamıştı.

Fonlar. Eğer Hallbrooke'un kayıp olduğu medyaya sızarsa bu

Başkan'ın yeniden seçilme kampanyası.

Greg'in FBI'daki geleceği bu davaya gibi görünmeye başlamıştı,

Jack'in Darci'ye olan düşmanlığıyla uğraşmak istemiyordu. Jack Greg neredeydi?

tüm hayatı boyunca tanıdığı? Ne olursa olsun çekici olan adam

Koşullar mı? Yıllar önce Jack'i ameliyata götürdüklerinde yüzü ezilmişti,

hala şakalar yapıyordu.

Greg, "Siz ikiniz Hallbrooke'u bulduktan sonra kavga edebilirsiniz," diye tersledi, sonra her birine bir dosya dosyası verdi ve bir arabanın beklediğini söyledi.

İki saat sonra Jack'in teyzesi ve amcası tarafından hizmetçi ve şoför olarak işe alınmışlardı.

FBI diğer tüm çalışanları istifa ettirdiğinden, hemen işe başlamaları gerekiyordu.

"Nerede olduğunu bilmiyorlar," dedi Darci, spor çantasını masalardan birinin üzerine bırakarak.

ikiz yatak. FBI çantayı öyle bir paketlemişti ki içinde ne olduğunu bile bilmiyordu.

Kendininkinden iki adım ötedeki diğer yatağa baktı. Eğer bu iğrenç adam Jack bir şey denediyse,

Onu nasıl durduracaktı? Onun üzerinde hiçbir gücü yokmuş gibi görünüyordu.

"Kendini övme," dedi Jack alaycı bir tavırla ve Darci'yi bir aşağı bir yukarı süzerek

küçümseyici bir şekilde.

Bu sabah Greg, Darci'yle özel olarak konuşmak için onu bir kenara çekmişti. "Ben istiyorum

Jack'in sana davranış şekli için özür dilerim. Çocukluğumuzdan beri beraberiz.

ve hiç kimseye bu şekilde davrandığını görmedim." "O

değil," dedi Darci. "Bu-"

Greg iç çekerek, "Biliyorum," dedi. "Bu o."

Saatler sonra o ve Jack Hallbrooke malikanesindeydiler ve görevleri

işverenlerine hizmet ederler.

Jack küçük yatak odasını terk etmesi gerektiğini biliyordu yoksa patlayacaktı. Büyürken

Greg'in anne ve babası, arazinin arka tarafındaki küçük ve şirin bir kulübede yaşıyorlardı.

FBI dün gece uygun bir şekilde yarısını yakmıştı, böylece Jack ve Darci ana evin içinde kalmak için.

Lanet olsun onlara! Jack evden garaja doğru ilerlerken düşündü. Belki de Babasının altı arabasını da yıkayıp cilalarsa öfkesinin bir kısmını dindirebilirdi.

Garaja vardığında biraz sakinleşmişti.

Sıcak su ve köpük dolu kova, öfkesini daha fazla serbest bırakmaya başladı.

Bu sabah, yıllar sonra ilk kez akrabalarını görmüştü. Göründüğünü biliyordu.

Şimdi farklıydı ama yine içlerinden birinin onu tanımasını bekliyordu. Hiç kimse

yaptı. Theo Teyze onunla röportaj yapan kişiydi. Pek değişmemişti. O artık

Hala cılız, hala kibirli. Jack'e göz ucuyla bile bakmamıştı.

Arkasında kocası Randall duruyordu.

Mayflower,

ama ahlaksız, hırssız ve para harcama konusunda gerçekten muhteşem bir yeteneğe sahip.

Kanepede yarı uyuklayan Gus Amca'ydı.

onun sağında.

Theodora ve Gus, Jack'in babasının çok daha küçük yaştaki kardeşleriydi. En büyük oğulları ise

demir yumrukla yetiştirilmişti, bu ikisi, bir hafta sonu ilişkisinin beklenmedik sonucu

dul büyükbabasının kendisinden çok daha genç bir kadınla yaşadığı ilişki, hoşgörüyü karşılanmış ve

tüm hayatları boyunca şımartıldılar. Her şeye hakları olduğuna inanarak büyümüşlerdi.

dünyanın sunduğu.

Jack halının üzerinde durmuş, kendisiyle ilgili üstünkörü sorulara cevap verirken

Hall-brooke'a ne olacağını kolayca hayal edebilmişti.

Bu sülükler onları ele geçirirse milyarlarca dolar. Üstünde bazı broşürler vardı.

Piyano: Monako'da arabalar, yatlar, gayrimenkuller.

Jack çocukken, babasının avukatına, Jack'evlenmeyi düşünmediğini söylediğini duymuştu.

Öldüğünde kimseye bir kuruş bile bırakmayacaktı. "O zamandan önce hepsini dağıtacağım."

O vardı

Jack'in odaya dalmamak ve bağırılmamak için tüm gücünü kullanması gerekti.

zaten babasının kirli parasını istemiyordu.

Ama Jack akrabalarına bakarken, belki de babasının ona şöyle dediğini düşündü

Geride para bırakmamakla Jack'e iyilik yapmış oluyordu.

"Tabii ki hayır," dedi Jack yüksek sesle, süngerini suya daldırıp çıkarmaya başlarken

Bentley'i sabunluyordu. Babası hayatı boyunca hiç iyi bir şey yapmamıştı. O verdi

Milyonlar, doğru, ama bu işe karışan insanlardan herhangi biriyle görüşmeyi reddetti.

Hayır işleri. "Onlara benden uzak durmaları için para ödüyorum" demişti babası.

kendisini onurlandıran ve teşekkür eden bir başka plaketi daha kabul etti.

Şimdi Jack babasının evine geri dönmüştü ve nereden başlayacağını bilmiyordu.

babasını bulmak için. Akrabalarından hiçbiri, babasını bulamayacağını düşündükleri bir adama güvenmeyecekti.

bir şofördü. Jack ikiz kuzenlerini görmüştü, on yedi yaşındaydılar ve çoktan hayattan sıkılmışlardı. İkisi de anneleri Theo gibi züppenin gideniydi ve ona zar zor baktı.

Jack arabanın hortumunu çevirdi ve bir an için içinden öfkenin aktığını hissetti. İşte orada

o kızdı, o kadındı, o Darcy'ydı. Görüşme boyunca uysalca durdu.

Arkasında, başı öne eğik, elleri önünde kenetlenmişti. Ağırbaşlı, sessiz,

Önemsiz.

Yine de görüşme boyunca onunla "konuşuyordu". Onu susturmak istemişti, ama yapamadı.

O burada değil, dedi.

Evin aranmadığını mı sanıyorsun? diye tersledi.

Burada, onların zihninde değil, dedi ve ekledi: Zihin okuyabildiğimden değil.

Jack, teyzesinin ona sorduğu aptalca sorulara güçlükle cevap verebiliyordu. Onun bir

sabıka kaydı? Trafik kurallarına uyuyor muydu? Hiç tutuklanmış mıydı? O bir

Tecrübeli şoför mü?

Darci'nin zihniyle oynamasına rağmen ikna edici bir şekilde yalan söylemişti. Sadece

FBI binasından ayrılmadan önce Greg, Jack'ten "" istemişti

. Darci Montgomery'den hoşlanmaması, Hillbilly Honey, onu

onu ezmek.

Görüşmeden sonra -Darci'ye temizlik yapmayı bilip bilmediği sorulmamıştı- Theo'nun oğlu

onları mutfağa yönlendirmişti. Bütün yolu yürümek için çok tembeldi.

odalarını göstermek için koridor.

Odaya girdiklerinde Darci, Jack ile konuşmaya çalışmış ama Jack konuşmadan oradan ayrılmıştı.

onun yanında olmaya dayanamaz.

Kendisine, medyum olduğunu söylediği için ondan hoşlanmadığını söyledi ve

böyle insanların var olmadığına inanıyordu. Zihninin derinliklerinde gömülü olan bir mantık, onun

Ajanları nasıl dondurduğunu ama yine de *inanmamıştı*. Bu bir hile olmalıydı.

Jack birkaç temiz bez ve arabadaki suyu silmeye başladı.
Orada bir

Bir yanı mantıksız davrandığını biliyordu ama bir yanı da duramıyordu.

Hayatında hiç kimseden Darci Montgomery'den nefret ettiği kadar nefret etmemişti.

Ondan *nefret ettim*.

Ona duyduğu nefreti düşünmek bile arabanın yüzeyine pasta cila sürmesine neden oldu

yenilenmiş bir enerjiyle.

Eve geri döndüğünde günün geç saatleriydi ve gördükleri onu

inanamayarak göz kırptı. Teyzesi Theo mutfakta havuç doğruyordu ve amcası

Gus biftek pişiriyordu.

Jack ağzı şaşkınlıktan bir açık, sessizce mutfaktan oturma odasına geçti.

Randall fırfırlı bir önlük giymiş, şöminenin tozunu alıyordu. Jack'e gülümsedi ve

toz almaya devam etti.

Jack merdivenleri ikişer çıktı. Koridorda kirli yemek tabakları ve

Kirli giysiler ve bir yığın kirli yatak . Hızlı bir bakış ona onun

İkiz kuzenler odalarını temizliyorlardı.

Dişlerini sıkan Jack, vücudunu titretecek kadar yüksek sesle, *Darci!* diye bağırdı.

Ne zaman

İkizlerden hiçbiri kıpırdamadı, kafasının içinde bağırdığını biliyordu.

Bir anda kafasında bir oda canlandı. Üçüncü kattaki mavi yatak odasıydı.

zemin. Yine merdivenleri ikişer çıktı, koridorda öfkeyle yürüdü ve

Kapıyı aç.

Darci Montgomery mavi damasko yatak örtüsüne uzanmış, *People* dergisini okuyordu.

ve 10 kiloluk Godiva çikolatası kutusundan yiyor.

"Sen-" dedi yüksek sesle, çenesi sıkılmıştı ve kapıyı işaret ediyordu.

"Yapamazsın-" O kadar öfkeliydi ki kelimeleri çıkaramıyordu.

Ne yapamam? diye sordu ve Jack onun kelimeler olmadan kendisiyle konuştuğunu anladı.

Greg' dün yaptığı tüm testlere rağmen, Jack kendisinin ve

Darci yapabilirdi... yapabilirdi...

Ona gülümsedi. "Birinin temizlik ve yemek yapması gerekiyordu ve ben ikisinde de iyi değilim.

Ayrıca, o iki çocuk odalarını kimsenin temizlemesine izin vermeyi reddetmişti. Hatta

kitapların içine gizlenmiş oldukça kötü maddeler vardı. Kitaplara saygısızlık edilmesine dayanamam.

Kitaplar, yapabilir misin?"

"Buna hakkın yok-" dedi Jack, sonra durdu. Pencereye doğru yürürken

sakin olmaya çalışıyordu. Onu bulabilmeleri için kendini kontrol altına alması gerekiyordu.

ve buradan çıkıp birbirimizden uzaklaşalım. "Bana aşık

olacağından korkuyor."

Jack'in omuzları düştü. "Bu saçmalığı bırakmak mı istiyorsun? Etrafımda kimse yok. Kimse yok.

bir-" . Dün bütün gün bunu yaşamıştı. Dönüp baktı

Yatağın üzerinde çok güzel görüldüğünü düşündü. Bir sonraki saniye, bir acı hissetti

başını ve şakağını ovuşturdu.

Darci bir parça şekeri kaldırdı ve inceledi. "Sanırım seni alacağımdan korkuyor.

Ondan uzak dur. Hayır, onu senden uzaklaştı. Onu gönderme yeteneğim olduğunu düşünüyor

ama senin öfken bunu yapmamı engelliyor. Bu mantıklı mı?" Jack cevap vermedi. "Babamı buldunuz mu?"

"O . Bu evde onun ruhunu hissedebiliyorum. O çok güçlü bir adam. Senin gibi. Birbirinize çok benziyorsunuz."

"Eğer beni kızdırmaya çalışıyorsanız, bunu zaten yaptınız."

"Evet. Auranız derin, koyu kırmızı. Daha ziyade çizgi filmlerdeki boğaların gözlerine benziyor."

Onun bu tavrı Jack'i o kadar kızdırdı ki ona doğru bir adım attı.

Darci şekeri bırakıp yatakta doğruldu, gözleri iri iri açılmıştı.

Jack hiçbir kadını incitmemişti ama bu kadının gözlerinde gördüğü korku onu

İyi. Kendinden iğrenerek geri adım attı. "Bak, bence bizim için en iyisi babamı bulmak, sonra da ayrılmak."

"Evet," dedi Darci, yatağın kenarına oturmak için hareket ederken Jack bir adım daha uzaklaştı

ondan. Ondan ne hissediyorsa, yüzündeki gülümsemeyi silmişti. "Senin Babam buradan kendi isteğiyle ayrıldı ama eve dönmek için kaçabileceğinden emin değilim."

"Tek ihtiyacım olan bana kim ve nerede olduğunu söylemen, gerisini ben hallederim. Neye ihtiyacın var?"

Saçından bir parça mı?"

"Ben-" Darci başladı, sonra Jack'in gözlerine baktığında durdu ve bir nefes aldı
Nefes al.

Jack onun kendisinden korktuğunu görebiliyordu ve bir an için gülümsedi.
Belli ki o

onun üzerinde hiçbir gücü yoktu. Onu temizlik ve yemek yapması için hipnotize edemezdi.

onun emirlerini yerine getirmek için.

Darci ayağa kalktı, omuzlarını dikleştirdi ve Jack'e sertçe baktı.

sakinleştiğini hissetti. Ama bir saniye sonra öfkesi geri geldi.

"Onu öldüreceksin!" dedi Darci yüksek sesle, Jack'in başının üzerindeki boşluğa bakarak. "Onu istemiyorum! Ben senin düşmanın değilim!"

Eğer mümkünse, Jack'in içindeki öfke büyüdü. Kendini kontrol etmek için kapıya doğru yürüdü ve

salona girdi. Darci durana kadar sakindi. Ellerini hissedebiliyordu.

Kendilerini tam boynu büyüklüğünde daireler haline getirdiler ve onun aşağıya baktığını gördü.

korku içinde ellerini.

Darci geriye doğru bir adım attı. "Bu evde bir oda var, gizli bir oda.

nesneler gizlidir."

"Gizli oda diye bir şey bilmiyorum." Jack ona doğru adım attı. Neredeyse onun boynunu hissedebiliyordu.

ellerinin altında.

Bir saniye sonra Darci koridorda koşmaya başladı. Küçük ve hafifti.

Çabuk. Merdivenlerden aşağı indiğinde, merdivenlerde kaybolurken sadece ayağını gördü.

babasının yatak odası. Odanın içinde, ellerini kitaplığın üzerinde gezdiriyordu.

Bir şey ararken korkuyla Jack'e baktı.

Jack orada hiçbir şey olmadığından emindi. Çocukken Greg'le birlikte eski ve büyük

ev durmadan. Sık sık ortalıkta görünmeyen babasının yatak odası Jack'in en sevdiği yerdı.

en yasak olanıydı.

Darci bir düğme bulup ona bastığında kitaplık geri döndü.

-Jack

Sersemlemişti. Onun kitaplığın arkasındaki karanlık boşluğa girip gözden kaybolmasını izledi.

İçinden, hayatında daha önce de duyduğu bir ses geldi, bir kadın sesi.
O asla

Greg'e bazen duyduğu sestten bahsetmiş, ancak bunu hiçbir zaman açıkça itiraf etmemişti.

Kendisi. Bunu hep "şeytanın sesi" olarak düşünmüştü. Şimdi bu ses ona kitaplığı kapatıp yerine kilitledi. Darci odanın içindeyken.

Jack, tüm iradesini kullanarak sesi zihninden uzaklaştırdı ve kapıya doğru yürüdü.

Kitaplık.

"Kibritin yok, değil mi?" Darci karanlığın içinden sordu. "Sanırım burada birkaç mum var."

"Neden burayı aydınlatmak için aklını kullanmıyorsun?"

"Neden kız arkadaşından kendini göstermesini istemiyorsun? Belki o da bir ürkütücü yeşil ışık."

Jack bir an için Darci'nin sesine doğru sıçrayacak gibi oldu ama bu dürtüsünü kontrol etti.

Duvar boyunca ilerleyerek bir ışık düğmesi hissetti ve bastı. Işıklar yandığında,

Darci'nin dosdoğru önüne baktığını gördü. Jack, Darci'nin bir şey bulamaması üzerine yorum yapmaya başladı.

ama sonra onun neye baktığına baktı.

Penceresiz, sıvalı duvarları koyu kırmızıya boyanmış küçük odadaydılar.

Üç duvar boştu, ancak dördüncü duvarda bel hizasında tek bir raf ve üzerinde bir resim vardı

. İşkence gören bir adamın eski ve kırık dökük, korkunç bir resmiydi,

Görmeyen eller vücuduna dağlama demirleri yerleştiriyor. Belki de bir aziz.

Darci büyülenmiş gibi rafa doğru yürüdü. Dört inçlik bir

Saf beyaz ve pürüzsüz zımparalanmış kalın bir tahta parçası. Rafın üzerinde dört nesne vardı.

Mermer bir kaide üzerinde küçük mavi bir cam küre, fildişinden küçük bir heykel vardı.

Yumurta büyüklüğünde ve şeklinde değerli bir taş ve küçük bir gümüş kutu.

Darci kutuya doğru yürürken Jack sessizce onu izledi. Ona dokunmadı, sadece

ona baktı, sonra yavaşça boynuna uzandı ve boynundan yeşil bir ip çıkardı.

gömleğinin içinde. Kablonun ucunda anahtarlığında taşıdığı anahtar vardı.
Kız

küçük kutunun kilidini açmaya çalışacağım.

Jack daha sonra ne olduğunu bilmiyordu, ama bir an onu izliyordu ve sonra

Bir sonraki an ellerini onun boğazında hissedebiliyordu. İsteddiği tek şey onu öldürmekti.

Beşinci Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu Darci, soğuk bezi Jack'in alnına yerleştirirken.

Yukarı baktığında babasının yatak odasının kasetli tavanını gördü ve fark etti ki babasının yatağında yatıyordu. çalıştı ama baş dönmesi onu sırtüstü yatırdı.

Aşağı.

"Ssssh," dedi Darci. "Dinlenmen gerek. Ayrıca sana bir sakinleştirici verdim."

"Sakinleştirici mi?" diye sordu, terimi anlayamayacak kadar şaşkın hissediyordu.

Orada

Boynunda çürükler var.

"Evet. Ailenin bir uyuşturucu cephaneliği var, bu yüzden üç küçük pembe hapi

bir bardak su ve sana içirdi."

Bütün bunları sanki birine bir şey vermek her gün olan bir şeymiş gibi mutlulukla söylüyordu.

Onları bayıltmak için haplar. Başındaki bezi çıkardı, sonra da

Soğuk su dolu bir leğen. Geri döndüğünde boynundaki ağrıdan dolayı yüzünü buruşturdu.

"Bana ne olduğunu anlat," diye fısıldadı.

"Sonra anlatırım. Şimdi uyumalısın. O haplar -

"

Eliyle onun bileğini yakaladı. "Söyle bana. Denedim-"

"Öldür beni," dedi. "Hayır, *sen yapmadın* ama *o* yaptı. Benim bilmediğim bir şey biliyor gibi görünüyor, bu da sanırım ondan nasıl kurtulacağımı bildiğimi bildiği anlamına geliyor. Keşke ben de

. Yani, bildiğimi bilmediğimi ." "Çok güzel," dedi Jack ve Darci'nin

gölümsediğini görünce memnun oldu.

"Bu yarı uyuşturulmuş durumdayken seni kızdıramaz. Sana ihtiyacı var.

canlı ve uyanık."

"Nasıl... ?" Jack uzanıp Darci'nin boynundaki bir çürüğe dokunarak

sordu. Yüzü pembeleşerek başka tarafa baktı. "Bilmek istemezsin."

"Evet, biliyorum." Ona çarpık bir sırıtış verdi. "Şimdi söylesen iyi olur. Eğer uyursam senden nefret ederek uyanırım, o zaman da dinlemem."

Darci gülümsedi. "Çok doğru. Tamam, sanırım bu eski bir atasözü, kötülük kötülükle savaşıyor. Ben yapamam

Etrafınızdakiler kadar nefret dolu bir ruhla uğraşmak zorunda değilsiniz, ama biliyorum ki

Onunla başa çıkabilecek biri." Odanın uzak tarafına baktı.

Jack şaşkınlıkla onun ne söylemeye çalıştığını anlamaya çalıştı. "Anlıyorum. Ruh ruha karşı.

Birini çağırmışsın. Kimi? Karındaşın Jack'i mi?"

"Daha kötüsü. Devlin."

"hiç duymadım."

". O tanıştığım bir ruh..." "Bir

kokteyl partisinde mi?"

" yukarı," dedi Darci gülümseyerek. "Onun ne olduğundan, ne yaptığından, hatta hangi tarafta olduğundan bile emin değilim ama etrafımda dolaştığını biliyorum. Sen- o- bana saldırdığında, ben

Devlin'i aradım. Ondan daha güçlü olduğunu biliyordum."

"O," dedi Jack, bir an için gözlerini kapatarak. "Her zaman o." "Evet.

Devlin onu geri çekti ve bu da senin işi bırakmana neden oldu..."

"Seni boğarak öldürmeye mi çalışıyor?"

"Sen değildin. Bu nefretin hiçbiri senden kaynaklanmıyor. Hepsi ondan." "Ona gitmesini söyle."

"Devlin de aynen böyle söyledi. 'Bağlantıyı ve onu gönder' dedi.

yapmam gerektiğini söyledi. Ama ben onun seni alabilecek kadar güçlü olmasından korktuğumu söyledim.

onunla uzaklaş."

"Onunla dövüştün mü? Kim kazandı? Ben şimdi ölü müyüm?" Bir an için Jack'in gözleri büyüdü.

"Seni ben mi öldürdüm?"

Darci elini onun göğsüne koydu. "Hayır. Bu odada iki canlı ve iki ölü var."

"Sanırım ikisini de görebilirsiniz."

"Devlin'i görebiliyorum. sen de görebilirsin. O-" "Hayır, teşekkür ederim," dedi Jack çabucak.

Darci içini çekti. "Haklısın. Line onu görmekten nefret ediyordu." "Lincoln Aimes mi? Aktör olan mı?"

Darci başıyla onayladı. "Benim iyi arkadaşım. Her neyse, Devlin kadını bir süreliğine tuzağa düşürdü, ben de

seninle konuşabilir. Sakin olman ve onu çağırmaman için vücuduna ilaç verdim." "'Onu çağırmak' mı?"

"Evet, sanırım senden ona doğru güçlü bir çekim var. Devlin, bu konuda kadın ne isterse."

Zihni bulanıklaşan Jack bir an Darci'ye göz kırptı. "Duruş değil! Lütfen bana el ele tutuşmamı, kapı çalınmasını duymamı ve-"

"Hiç de değil. Devlin, kadının ruhunu bir bedene koyabileceğini ve orada tutabileceğini söyledi.

yaklaşık otuz dakika. Bunu yaparsak belki onu konuşturabiliriz."

"Benden neden nefret ettiğini söyleyecek mi?"

"Sana yaklaşan her kadını neden öldürmek istediğini bize anlatmak için. Bence belki de

seni bir kez sevdi ve sen ona ihanet ettin."

Jack ona gözlerini kırptırdı. "Reenkarnasyondan mı

bahsediyorsun?" "Fraidso."

"Şu küçük haplardan daha var mı?"

"Yeni çıktı," dedi Darci gülümseyerek. "Keşke Line'ı arayabilseydik ama o Türkiye'de bir film üzerinde çalışıyor. Size ruhların o kadar da kötü olmadığını söyleyebilirdi."

"Bu Devlin denen adam neye benziyor? Eğer o kadar önemli bir ruhsa, belki de ve beni yalnız bırak."

Darci kocaman gözlerle Jack'e baktı. "Bu kötü bir fikir değil. Belki-" Yukarı baktı

yatak başlığında. "Devlin hayır diyor."

Jack, yatağın hareket ettiğini hissedebildiği gerçeğini kabul etmeyi reddetti.

hayır'lar. "Kimin konulacak?" diye sordu sonunda. "Kızın.

Sanırım kuzeniniz."

"Chrissy mi? O daha çocuk. Daha on yedi yaşında."

"Otuz beş yaşında bir sevgilisi var seni ele geçirmek için öldürmeye hazır.

Babanın parası. Eğer babanı bulamazsak Chrissy ile evlenecek ve onu bulamayız.

ama yardım edemezsiniz çünkü kızgın bir kadın size asılıyor.

çekici bulduğun her kadını öldürmeni söylüyor. Ve sen de beni öldüreceksin.

Çünkü belki de onu yere nasıl geri göndereceğimi biliyorum.

nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"Bu Devlin onu geri gönderemez mi?"

"Muhtemelen," dedi Darci yüzünü buruşturarak, "ama yapmayacak. Beni istiyor... hayır, beni istiyor.

ikimiz de..." Durakladı. "Doğrusu, Devlin'in çok kötü bir şeyin peşinde olduğunu düşünüyorum,

ama bu sefer neyin peşinde olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

Jack yavaşça yatakta doğruldu. Darci'ye söylememişti ama vücuduna çok fazla ilaç verilmişti.

Yıllar içinde buna alıştı, bu yüzden tolerans geliştirdi. Birkaç sakinleştirici neydi? "Yani

Bu ruh transferini ne zaman yapacağız?"

Darci yavaşça komodine bakarak, "Sanırım bunu istediğimiz zaman yapabiliriz," dedi.

Eksik gözlerini takip etti ve gizli odada bulunan kutuyu gördü. Kutu

kitaplık yerine geri dönmüştü. Kutuyu aldı ve ona baktı, bunun farkındaydı

Darci onu izlerken nefesini tutuyordu.

Kutu yaklaşık beş santim uzunluğunda, beş santim derinliğinde ve kalınlığındaydı. Büyük değildi ama

Ağırdı, sanki içinde önemli bir şey varmış gibi. Dışı gümüşten yapılmış gibiydi, eski

ve kararmış, kabarık bukleler ve dalgalardan oluşan bir tasarıma dövülmüştü. Daha önce hiç

buna benzer bir tasarım. Aklına "Viktorya Dönemi Aztek" geldi. "Daha açmadın mı?" diye sordu, elinde çevirerek.

"Hayır," diye fısıldadı Darci.

Adam ona uzattı ve da çekingeng bir tavrıla aldı. Sanki nadir bir şeymiş gibi tuttu.

değerli ve kırılgan.

"Dene," dedi. "Anahtarını dene."

"Hayır, henüz değil." İsteksizce kutuyu masaya geri koydu, sonra ona baktı.

"İçinde bir şey var ve sanırım anahtarım kutuyu açıyor. Sadece ben değilim

İçimdekini serbest bırakmak istediğimden

eminim." "Pandora, ha?"

"Aynen öyle. Sadece kimse beni açmamam uyarmadı."

"Bunu sorabilir misin Devlin?"

Darci homurdandı. "Eğer kutu çatal kuyruklu iblislerle dolu olsaydı, muhtemelen

için." Jack'e sertçe baktı. "Belki sen hapların etkisiyle sakinleşirken

ruhunu bir bedene aktarmaya ve onu konuşturmaya çalışmalıyız. Onu dışarı

Bu arada, belki babanı bulabiliriz. Gerçekten bilmek istiyorum.

o odadaki nesneler. Hepsinin gücü var ama kutu..." "Katil mi?"

"Aşağı yukarı" dedi Jack'e gülümseyerek. "Greg bana senin aslında iyi bir adam olduğunu söyledi, ama-"

Oda mavi dumanla dolmaya başladığında durdu. "Uh-oh. Devlin

huzursuz. Onu tutmak giderek zorlaşıyor."

Jack dumanı izliyor, yukarıya, boşluğa doğru bakmayı reddediyordu.

Darci'nin bakmaya devam ettiği yere. Eğer yukarıda bir hayalet varsa, onu görmek .

"Hadi yapalım," dedi Jack. "Onunla konuşalım ve ne istediğini

görelim." Darci yatak odasının kapısına doğru döndü ve sertçe baktı.

Jack onu izlerken, Darci'nin kocası hakkındaki gerçeğin ne olduğunu merak etti ve

baldızı. D n, gerçeğin ne olduğunu biliyormuş gibi hissetmişti, ama şimdi merak ettim.

Elini yüzünde gezdirdi. Sanki iki gibi görünüyordu, biri nefretle yanıp tutuşuyordu, diğeri ise mantıklı düşünebiliyordu. Bir parçası medyum diye bir şey olmadığından , ama başka bir yanı bazı şeyler görmüştü Son birkaç günde inanılmaz şeyler oldu.

Yatak odasının kapısı açılıp da on yedi yaşındaki kuzeni Jack içeri girdiğinde şaşırmamıştı. Chrissy kum rengi saçlarını siyaha boyamış ve .

Bir burun , bir kaç halkası ve her iki kulağında beş ıtıt vardı. Kıyafetlerinin hepsi

siyah, yüzlerce elik perçinli. Uyumsuz bir şekilde, pembe kauçuk giyyordu.

Ev temizliği için eldiven.

Darci uyarıcı bir sesle, "Onun incinmesini istemiyorum," dedi.

Jack kitaplığa bakmaktan kendini alamadı. Orada, belli belirsiz çizilmiş, bir adam şeklindeydi. Elizabeth dönemine ait bir fırfır giymiş gibiydi ve

belirgin bir şekilde Shakespeare gibi.

"Keşke sen de bu kadar yetenekli olsaydın," diye tersledi Darci şekle.

Jack şeklin değişmesini izledi, hala şeffaftı ama şimdi... bir balığa mı ?

"Komik olduğunu sanıyor," dedi Darci Jack'e. "Aldırma ona." Kitaplığın üzerinde şimdi bir tavus kuşuna dönüşmekte olan şekle baktı. "Kimseyi korkutmuyorsun,

O yüzden kes . Transfer işlemini yapar mısınız lütfen?"

Chrissy şimdi bir sandalyede oturuyordu, gözleri cam gibiydi ve odaklanmamıştı.

Jack gözlerini kitaplıktaki şekilden alamıyordu.

bir sihirbaz. Devlin uzun şapkasını çıkardı, içine uzandı ve bir tavşan çıkardı.

Sonra da Chrissy'nin kucağına yerleştirdi. Tavşan zıplar gibi olunca Jack geri çekildi.

Doğruca Chrissy'nin midesine.

Darci nefesinin altından, "Tam bir baş belasısın," dedi, "Henry'ye seni şikayet edeceğim."

Bir sonraki anda Chrissy'nin yüzü değişti. "Ah!" dedi yumuşak bir sesle, sonra

kendine baktı. Gördüğü şey onu memnun etmemiş gibiydi çünkü bir sonraki

"Oh!" diye dehşete kapıldı. Eldivenleri tiksintiyle çıkardı.

"Bana ne yapıldı?" Chrissy sandalyeden kalkıp yanına giderken sordu

Büyük maun şifonyerin üzerindeki aynaya baktı. "Ne kadar korkunç," dedi, sesinde gözyaşları .

yansımasına baktı.

Jack, Darci'nin yanına oturdu ve Chrissy'nin tüm giysileri çıkarmaya başlamasını sessizce izledi.

Kafasındaki çivileri. Babasının saç fırçası şifonyerin üzerindeydi ve onu kullanarak

ve saçlarını düzelt.

Sanki Chrissy odada başka kimse yokmuş gibiydi, ama birkaç dakika sonra

Dakikalarca aynada Jack'e baktı ve gülümsedi. "Beni seveceğini .

Nasıl görüldüğümün önemi yoktu. Sanırım şimdi bu aşkı test ediyorum."

Jack hiçbir şey söylemeyince Darci dirseğiyle onu dürttü. "Onu seviyorsun, değil mi?

Sen?" diye fısıldadı.

"Tüm kalbimle," dedi yüksek sesle.

Chrissy dönerek Jack'e baktı. Darci'nin yanında oturmasına rağmen, Chrissy

ona hiç bakmadı. Gözleri sadece Jack'in üzerindeydi. "Sevgilim," dedi Chrissy ve gitti

Kollarını Jack'e doğru uzattı.

Darci'nin inanmayışına rağmen Jack onu uzak tuttu. Tek şanslarını mahvedecek miydi?

ona musallat olan bu kadın hakkında ne öğrenecek?

"Üzgünüm ama sizi tanımıyorum," dedi Jack resmen. "En azından tanıdığımı sanmıyorum. Gördüğünüz gibi hafızamı kaybettim."

Darci, Jack'in oyununa zevkle gülmemek için kendini zor tuttu. Ona Jack'in

gizli bir FBI ajanı olarak mükemmeldi, ama bu kadar iyi olduğunu tahmin etmemişti.

"Sevgilim," dedi Chrissy, Jack'in yüzünü okşayarak. "Benim gerçek aşkım. "Benim gerçek aşkım.

Beni tanıdın mı?"

"Hayır, ama çok güzelsin."

Chrissy'nin yüzü zevkten pembeleşti. "Ben Lavender Shay, ve siz benden seninle altı ay önce evlendim."

"Evlendin mi?" Darci sordu.

Chrissy'nin bedenindeki Lavender nefret dolu gözlerini Darci'ye çevirdi. "Kim bu?"

tısladı.

"Bir akrabam," dedi Jack çabucak. "Kız kardeşim. Onu hatırlamıyor musun?"

Lavender geri çekildi, bir an Darci'ye baktı, sonra odaya göz gezdirdi. "I

bunların hiçbirini hatırlamıyor gibisin. Neredeyiz biz? Neden bana dönmedin?"

"Sana söyledim, hafızamı kaybettim," dedi Jack, ellerini ona doğru uzatarak. "Söyle bana

nerede ve ne zaman yaşadığımız."

" Yaşadığımız *zaman* mı?" Sesinde şüphe vardı. "Beni sonsuza dek seveceğini söylemiştin ama sevmedin. Şimdi beni hatırlamıyorsun bile. Bana bir kez daha ihanet ettin."

Ondan uzaklaşıyor, Jack'in görebileceği kitaplığa yaklaşıyordu.

Devlin'in dış hatları. Artık sadece bir lekeydi, sanki onu dinliyormuş gibi.

O kadar zordu ki kendini bir şekle sokmaya bile zahmet

edemiyordu. "Sana olan aşkımı hatırlıyorum," dedi Jack çabucak.

"Düğün," diye fısıldadı Darci. "Ona düğünü anlat." Jack'le zihniyle konuşmaya çalışmış ama başaramamıştı. Bir insan bedenindeki bu ruhla, zihin

bağlantı kopmuştu.

"Ne düğünü?" Jack karşılık , "Gelinliğin. Dantel. Bir sürü şey hatırlıyorum.

Dantel."

Lavanta ona gülümsedi, gözleri yumuşamıştı. "olmalısın."

"Sadece seni çok iyi tanıyorum. Dantel giymek için yaratılmışsın. Sen mi karar verdin

kek?"

"Çikolata yok, seni yaramaz çocuk," dedi Lavender cilveli bir şekilde, ona doğru ilerleyerek

Tekrar.

"Peki ya balayımız ne olacak?"

Yürümeyi bıraktı. "Babam çok hasta olduğu için bunun beklemek zorunda olduğunu biliyorsun." "Nereye? Ne zaman?" Darci fısıldadı.

Lavender öfkeli gözlerini Darci'ye çevirdi. "Kimsin sen? Neden konuşuyorsun?"

"O senin nedimen olacak, unuttun mu?" Jack, sesinin yatıştırıcı olduğunu söyledi. Uzattı

Ellerini onunkileri tutması için uzattı, ama onun yerine kollarını boynuna doladı.

"Çok zaman oldu," dedi dudakları adamın boynundayken. "Çok, çok uzun zaman. Camwell'den ayrıldığında öleceğimi sandım."

"Camwell!" Darci, sessiz kalma niyetine rağmen, "Camwell," dedi.

"Sevgilim," dedi Jack, ellerini onun vücudunun yanlarında gezdirerek, "lütfen düğünümüz için bir tarih belirle."

"Ama ayarlandı," dedi şüpheyle, ona bakmak için geri çekilerek.

"Ben bir erkeğim. Tarihleri nasıl hatırlayabilirim?" dedi o kadar çekici bir şekilde ki

ona gülümsedi.

"Haziran'ın on ikisi, tabii ki. Benim doğum

günüm." "Peki hangi yıl? Bu yıl mı, gelecek yıl

mı?"

"Bu. 1843. Sen aptal bir kazsın." Duraklayarak elini başına götürdü.

"Bir şey yakıyor. . Ayın on ikisini geçtik ama

, değil mi? Sen orada değildin."

Şimdi geride, Jack'in ulaşamayacağı bir yerde duruyordu. Çabucak Darcı'ye döndü ve

Yüzü öfkeyle çarpılmıştı. "Sen. Onu sen durdurdun."

Sadece Jack'in hızlı refleksleri Chrissy/Lavender'ın Darcı'nin üzerine atlamasını engelledi.

Bir tekrarda

O sabah Darcı'nin elleri bir kez daha boğazındaydı.

Altıncı Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

"İyi misin?" diye sordu Jack.

Darci yavaşça başını çevirdi. Roller tersine çevirerek, şimdi J. Barrett

Hallbrooke'un yatağında Jack alnına soğuk bir bez tutuyordu.

"Sen ve arkadaşların," dedi Darci morarmış boğazının arasından. "O gitti mi?"

"Evet. O... o... onu geri gönderdi. Sanırım. Chrissy'i senden çektim ve o da Bir süre topalladı ama sonra eldivenlerini aldı ve temizliğe geri döndü. Hepsi Sanırım bunun yerine vurulmayı tercih ederim."

Darci gözlerini yumup yutkunmaya çalışırken bir süre konuşmadı. "Bence seni bir doktora götürmeliyiz."

"Hayır," diye fısıldadı Darci. "Nerede o?"

"Onunla bir şey yaptı." Jack dönmedi ama kitaplığa doğru başını salladı ve Devlin, kendini uyuyan bir bebeğe dönüştürmüştü.

"Onu uyutmuş," dedi Darci, yatakta doğrulmak için hareket ederek. "Bence onun kim olduğunu ve düğünü neden kaçırdığını bulmaya çalışmalıyız. Umarım öldürülmüşsündür ve

başka bir kadınla kaçmadın.

Belki o ruha ölümünün kanıtını gösterirsek seni affeder."

"Ölümümün kanıtı," dedi Jack. "Bir hayalete öldüğümü göstereceğiz? Söylesene Darci Montgomery, hep böyle mi yaşıyorsun?" Yatak odasının kapısını açık tuttu.

Onu.

"Hayır, sadece kocam ve baldızım ortadan beri hayatım böyle."

Ona soru sormak istiyordu ama tavırları buna izin vermiyordu. Her zaman

Adamın mesafesini korumasına neden olan bir tür asalet vardı onda.

Jack babasının deri ofis koltuğunda arkasına yaslanarak, " bu," dedi. O ve Darci son birkaç saatlerini internette ve telefonda geçirmişlerdi. Saatler geç olmuştu.

Artık gece yarısıydı ve ikisi de çok yorgundu ama ne istediklerini bulmuşlardı

bilmek için.

"Zavallı kız," dedi Darci, deri koltuğa uzanırken. Sehpanın üzerinde

Jack'in akrabalarının onlar için hazırladığı büyük yemekten arta kalanlardı.

Çok fazla kazı yapmak gerekti ve Darci birkaç kişiye büyü yapmak zorunda kaldı.

ama sonunda Bayan Lavender Shay'i bulmuşlardı.

1840'larda Connecticut, Camwell'de zengin bir ailenin tek çocuğu olarak büyümüştü.

iş adamı ve karısı.

Lavender hayatı boyunca tanıdığı bir , Bay John Marshall'a aşık olmuştu.

Üçüncüsü, zengin ve dul bir toprak sahibinin tek çocuğu. Kasabada olduğu kadarıyla

yüzyılın maçıydı ve herkes bu maçı dört gözle bekliyordu.

düğün şenlikleri.

Ama düğün günü Lavender gelinliğini giymiş, merdivenleri tırmanmış ve merdivenlerden evinin çatısına çıktı ve aşağı atladı.

Sevinç günü yas gününe dönüşmüştü.

Darci ve Jack, intiharla ilgili bir kitapta intiharla ilgili tek bir cümle okumuşlardı.

Connecticut hayaletleri, ama hiçbir yerde başka bir şey bulamadı. Ama bir telefon görüşmesinden sonra

Camwell kütüphanesi-"Sen ara," demişti Darci. "Hatırlayacaklardır." Lavender'ın yaşadığı ve öldüğü evin hâlâ orada olduğunu öğrenmişlerdi.

ailesinin torunları.

Darci, Jack' baştan çıkarıcı bir ses tonuyla konuşmasını izledi.

Lavender'ın soyundan gelenleri onunla konuşturmak için Gerçek İknası. Neden?

bilmek istiyorlardı. Lavender evliliğe zorlanıyor muydu? Damat bir

aşğılık bir insan mıydı? Yoksa onu terk mi etmişti? Belki de öldürülmüştü ve Lavender

onsuz yaşamaya dayanamazdı.

"Ben nereden bileyim?" dedi uykulu bir adam Jack'e. "Şu eski hayalet hikayesi yüz elli yıl önce oldu."

"Kasaba tarihçisi var mı? Ne olduğunu bilen biri var mı?" Jack sormuştu.

Lavender'ın ailesinin soyundan gelen bir adam.

"Bu kasabanın önemseydiği tek şey cadılar. Birkaç cadı olayından beri yıllar önce... bunu duydun mu?"

"Evet," dedi Jack, arkasını dönen Darci'ye bakarak. "Ben de duydum."

"Burada kimse yüz yıl önce kendini çatıdan atan bir kızla ilgilenmiyor.

Bu kasabadaki insanlar sadece cadılarla ilgileniyor. Turistler buraya ne olduğunu görmek için gelirler.

tünellerin solunda. Ve şehir merkezinde şimdi üç tane sözde büyücülük dükkanı var."

Darci konsantre olmuş, adama bildiklerini açıklaması için bir mesaj göndermeye çalışıyordu.

"Hey! Bekle bir dakika!" dedi adam. "Şimdi hatırladım, karım bana

Geçen gün bir şey söyledi. Ona sorayım."

Jack elini telefonun üzerine koydu, beklerken Darci ile konuşmak istiyordu ama Darci

konsantrasyonundan dolayı gözleri kamaşmıştı. Koridorun aşağısından gelen

Boğuk sesleri. O "şey", Devlin, Lavender'ın ruhunu tutuyordu.

Mahkum. Eğer serbest bırakılırsa, Jack'e geri dönecekti.

Ve nefretin geri döneceğini düşündü. Ama şimdi, hayatında ilk kez

nefret ve öfkeyle doluymuş gibi hissetmiyordu. Şimdi öyle hissediyordu... şey, belki

Yuva kurup çocuk sahibi olabilirmiş gibi. Eski sevgilisiyle baltayı gömdükten sonra

adam, yani.

Eli hâlâ telefonun üzerindeyken Darci'ye baktı. Gerçekten çok güzeldi. Çoğu

Tanıdığı kadınlar tam olarak eve yemeğe ya da dışarı davet isteyeceğiniz türden değillerdi.

Şehir kulübüne. Belki kocası gitmiş olsaydı- "Kes şunu!"

Darci nefesinin altından söyledi.

"Akıl okuyamadığımı sanıyordum."

"Dünyadaki herhangi bir kadın bir erkeğin aklını okuyabilir."

Jack kıkırdarak telefonu tekrar kulağına götürdü ve dinledi. Adam ona bir telefon verdi

tarihini araya getirmeye çalışan yerel bir lise öğrencisinin numarası

Camwell. "Cadılar olmadan," dedi adam gülerek. "Çocuk okula para toplamak için kitabı satmak istiyor, ama bu kasaba hakkında hiçbir şey olmayan bir kitabı kim alır?

içinde cadılar mı var?"

Jack adama teşekkür etti ve saat 22:00'yi geçmesine rağmen numarayı aradı.

bulduklarını paylaşmaya genç bir adamla ödüllendirildi. Kırk

Dakikalar sonra, faks makinesinden sayfalar geldi.

Camwell'in tarihi hakkında yazılması önerilen bir kitaptan. Onlara gönderdiği bölüm

"Lavender Shay Gizemi" başlığını taşıyordu ve Jack bunu yüksek sesle okudu. Temel olarak şöyle diyordu

Genç kadının neden intihar ettiği konusunda kimsenin bir fikri yoktu. Cesedi nişanlısı onu kilisede bekliyordu.

"Cinayet," dedi Jack, kâğıdı yere bırakarak. "Benim tahminim öldürüldüğü yönünde."

"Bu mantıklı. Sana aşıkta, yani John'a. Ama öldürüldü.

düğünden önce, bu yüzden şimdi senin etrafında takılıyor ve herhangi bir kadını öldürmeye çalışıyor

sana yaklaşıyor."

"Denemekten daha fazlası," diye fısıldadı Jack.

Darci onun ne düşündüğünü biliyordu. Greg ona, o gece öldürülen genç kadından bahsetmişti.

Jack'i yaralayan araba kazası. Darci hayatının saniyesinde

Kendi acısını bastırarak Jack'in dikkatini kendi acısından uzaklaştırmak istedi.
"Ama eğer Lavender

öldürülseydi, kendini katile bağlamaz mıydı? Ve benim izlenimime göre

Bu gece gördüğümüz kadının aklı başında değildi, belki de kendini öldürmüştür."

"Eminim ki yüz elli yıl boyunca hayalet olmak herkesi *delirtir*"

Jack söyledi.

"Aslında öyle değil. İnsanlar aynı kalır." Çocuğun okuduğu bölümü düşündü

Yazılı. Genç Lavender'in güzelliği üzerinde çok fazla zaman harcamıştı ama

ölümde bir cinayet olduğuna inandığını da açıkça ifade etti. "Eğer yüksek bir

okul çocuğu cinayet olduğunu düşünüyor ve biz düşünüyoruz, neden bunu düşünmediler?

O zamanlar?" Darci sordu.

"Çünkü hayatımız boyunca kan ve vahşet bombardımanına tutulduk. Bu doğal geliyor

bize."

"Doğru. Ve eski güzel günler kargaşadan uzaktı. Bunu okuduktan sonra düşünebiliyor musun?

John Marshall'a ne oldu? Sana?"

"Evlendi, sonra evi yanınca öldü."

"Zavallı adam. Acaba hayatı boyunca Lavender'a mı özlem duydu? İşte, şu kağıdı bana ver

ve ne hissedebileceğimi görmeme izin ver.

Belki-" "O da ne?" Jack sordu.

"!" Darci kapıya doğru ilerlemeye başladı. "Bu bir elektrikli . Kapatmayı unutmuşum."

"Çevirin onları-" Jack başladı, sonra sııttı. "Mickey Mouse süpürgeyi çalışır halde bıraktı."

" yukarı," dedi Darci utangaç bir ifadeyle, odadan çıkarken. Döndüğünde,

"Onları yerleştirdim ve yatağa götürdüm. I-" Esnemek için durakladı. "Bir günde alabileceğimin hepsini aldım. Şu mavi odayı almamın sakıncası var mı? Üst katta mı?"

"Burası benim evim değil."

"Yasal olarak..." Sözüünü kesti. "Nerede uyumayı planlıyorsun?"

"Babamın yatak odasında. Efendimin yatağında. Sarayın kralı." O indirdi

Ses. "O... o şeyin odadan çıkmasını sağlayabilir misin?"

"Devlin? Kendi aklı var ama ne yapabileceğime bakacağım." O döndüğünde Jack onu durdurdu.

"Saçında bir şey var," dedi. "Ben çıkarırım." Elini kızın saçlarında gezdirdi, sonra ayağı takılıp ona çarptı. Kız kendine gelir gibi olduğunda

Hiçbir şey fark etmeden omzunu sıvazladı ve onu nazikçe kapıya doğru itti.

"Ne zaman bu kadar uykulu olduğumu bilmiyorum," dedi tekrar esneyerek.

Jack babacan bir tavırla gülümseyerek kapıyı arkasından kapattı. Odada yalnızdı,

gömleğinin koluna uzandı ve yeşil kordonu çıkardı. Kordonun ucunda

Darci'nin boynuna taktığı anahtar.

Gülümseyerek sessizce kapıyı açtı ve koridora baktı. O

Darci'nin içkisine daha önce onun üzerinde kullandığı sakinleştiricilerden bolca koydu.

Bütün akşam vaktini beklemişti. Darci'yle en ufak bir ilgisi yoktu.

sıkıcı eski hayalet hikayesi. Viktorya döneminden kalma bir kızın atlaması ya da itilmesi kimin umurundaydı?

Çatı mı?

Karanlık ve çirkin bir şey ortadan kaldırılmış gibi hissettiği doğru olsa da

ve bazı mutlu, ev gibi küçük düşüncelerin akıp gittiği doğrudu.

ama temel doğası değişmemişti. Jack macerayı severdi ve

çözülmemiş bir gizeme dayanamazdı.

Onun için akşam, kendini kontrol etme üzerine bir çalışma olmuştu. Bütün akşam, kendini kontrol etmek için

babasının o gizli odasını , dört odayı inceleme arzusunu kontrol altına aldı.

nesneleri ve orada saklı olabilecek başka şeyleri araştırmak için.

Ve o

babasının neye öğrenmek istiyordu. Onun , soğuk kalpli babası

bazı yeraltı sırları var mı?

Ama öncelikle ve en çok, Darcy'nin yatak odasına götürdüğü kutuyu açmak istiyordu. Jack

parmak uçlarında yukarı, mavi yatak odasına çıktı. Darcy şimdiye kadar uyumuş olmalıydı.

Karanlık odaya girdiğinde, Jack gözleri alışana kadar kıpırdamadan durdu.

Esasen, o

kitaplık boyunca dönüp duran o damlanın

gitmişti. Öyle görünüyordu. Herhalde Darci'yi yatağına kadar takip etmiştir, diye düşündü Jack.

Şimdi, o kutu neredeydi? Ah, evet. Yatağının başucunda.

Zar zor görebildiği kutuya dokunmak için uzandığında ışık yandı.

Darci yatakta yan yatmış, başını elinin üzerine koymuştu. "ben

anahtarımı çaldığını bilmeyecek miydin? Şimdi, lütfen onu bana geri verir misin?"

Jack günlerdir Darci'yi ölçüp biçiyordu ve onun da kendisi gibi yalnız biri olduğunu biliyordu. Jack

bildiklerinin sadece yüzde otuzunu anlattığını, onun da sadece yüzde onunu anlattığını düşündü.

Tahminine göre kutuyu özel olarak açmak istemişti ve eğer açıtıysa, bundan şüphe duyuyordu.

Babasının ne sakladığını öğrenebileceğini hiç düşünmemişti.

Jack onun insanları felç görmüştü ama büyücülüğünü insanlar üzerinde uygulayamayacağını biliyordu.

Kıskanç küçük Lavender etraftayken . Ama o hayalet

Bir yerlerde hapisanede, yani şu anda belki Darci Jack'i kontrol edebilir. Belki de

kutuyu açmasını engellemek için.

Her şey bir oldu. Yatak odasının kapısı açıldı ve soğuk bir

rüzgâr odayı doldurunca Darci başını kaldırıp baktı. Jack gümüş kutuyu kaptı ve

Darci'nin üzerine uçarcasına atlarken anahtarı deliğe sıkıştırdı. Niyeti dikkatini dağıtmaktı.

kutuyu açmasını engelleyecek bir büyü yapmasını engelledi.

Ama aynı anda çok fazla şey oldu. Lavender'in ruhu tam zamanında kaçmıştı.

Sevgilisinin başka bir kadınla yatağa atladığını ve Jack'in kutuyu açtığını gördü,

Darci ve Lavender birbirlerine dolanmışlardı.

Darci kendini aşağı, aşağı, aşağı düşerken hissettiğinde ve diğer iki ruhu hissettiğinde, sadece biri

"Jack, ne yaptın sen?" diye bağırdı.

bitti mi?"

İkinci

Bölüm

1843

Yedinci Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

DARCI'NIN BURNUNA KESKİN BİR KOKU DOLDU VE

beynine girmeye başlamıştı. Başını başka yöne çevirdi, bu görüntüden uzaklaşmaya çalışıyordu.

Koku.

"geliyor," dediğini duydu bir adamın. "Kokulu tuzlar işe yarar.
Şimdi, adım

Geri. Bırakın nefes alsın."

Gözlerini yavaşça açan Darci odaklanmak için bir an bekledi. En az altı kişi

daha önce hiç görmediği insanlar ona bakıyordu, hepsi de endişeli görünüyordu
ve

endişeliydi. Nerede olduğunu ya da kim olduklarını anlamadan gözlerini
kırpıştırarak onlara baktı.

Oturmaya çalıştı ama hareket etmek için yeterli nefesi alamıyor gibiydi.

"Dışarı!" dedi bir kadın. "Bütün erkekler gitmeli ki, onun bağlarını
gevşetebilelim."

Saniyeler sonra adamlar gitmişti ve Darci ellerin onu kaldırdığını ve
düğmelerini açmaya başladığını hissetti.

elbisesinin arkasından. Düğmelerini açıp bağlarını çözdüklerinde nefes alabildi.

Tekrar.

"Daha iyi misin?" diye sordu bir kadın ve Darci başıyla onayladı.

Birkaç derin, yavaş nefes aldıktan sonra bakındı. Bir odadaydı.

yüksek tavanlar ve çizgili perdelerle kaplı iki uzun, dar pencere.

Duvar kâğıdı maviydi ve büyük kahverengi ananaslar vardı. Tüm mobilyalar eskiydi-

moda, ağır ve karanlık.

Darci dönüp başında bekleyen üç kadına baktı. İkisi orta yaşlıydı,

saçlarının üst kısmı ortadan ayrılmış ve aşağıya doğru kayganlaştırılmış, parlak, sıkı

Kulaklarının üzerinde lüle lüle saçları vardı. Zerre kadar makyaj yapmamışlardı ve kaşları

koparılmıştı.

Darci'ye daha da tuhaf görünmelerine neden olan şey ise

auralarının renkleriyle çevriliydi. Hayatı boyunca renklerle yıkanan insanlar görmüştü.

Ruh hali ve kişiliğe göre değişen. Ama bu kadınların etrafını saran hiçbir renk yoktu.

Onlar. Darci onların ruh hallerini okuyamadığı için korkutucuydu, ama bir yandan da sakinleştiriciydi.

aynı zamanda. Auraları görme yeteneği olmadan, kimin kızgın ya da öfkeli olduğu konusunda endişelenmesine gerek yoktu.

üzgün ya da karanlık bir sır taşıyan biri.

Şaşkınlıkla üçüncü kadına baktı. Genç ve güzeldi.
Ölümüne

Muhteşem güzel. Süper model. Siyah saçları, dolgun dudakları ve güzel gözleri vardı.

Mor.

"Lavender," diye fısıldadı Darci.

"Evet, canım," dedi kadınlardan biri. "Bizim sevgili Lavey'imiz."

Darci kanepede arkasını dönmeye çalışırken gözleri büyüdü ama dönmek

Çünkü üzerinde uzun, etekleri bir elbise vardı.

Bacaklar. Lavender Darci'nin elini tuttu ve şefkatle sarıldı. "Darci, sevgilim, sen bize

oldukça korkuttu. Sen ve Jack-"

"Jack?"

"Evet, Jack," dedi Lavender, kalın kirpiklerini indirerek, yanakları güzel bir pembenin tonu.

Darci sert kanepenin sert minderine yaslandı. "Ne olduğunu hatırlamıyorum

oldu." Dramatik bir şekilde elini alnına götürdü ve gözlerini

Parmaklarını. Başına dokunduğunda, kendi saçlarının da aşağıya doğru kaymış olduğunu gördü.

başının üzerinde ve onun da kulaklarının üzerinde lüleler vardı. Bir topak hissedebiliyordu.

Başının arkasında bir ömür boyu uzamış saçlar vardı.

Lavender'in arkasındaki iki yaşlı kadın kaşlarını çatmış, sanki inanmıyorlarmış gibi

Darci, ama Lavender'ın tatlı yüzü tamamen endişeliydi.

"Jack bize bayıldığını söylediğinde kilisedeki provadan yeni dönmüştük."

"Kilise," dedi Darci yavaşça. "Prova mı? Düğününüz için mi?"

"Evet, tabii ki, seni aptal kaz, yarınki düğünüm için, o zaman ben Bayan olacağım.

John Marshall ve sen ve ben kardeş olacağız."

"Kız kardeşler?" Darci tekrar çalışarak sordu. "Bu Jack'in benim kardeşim olduğu anlamına mı geliyor?"

Kardeşim?"

İki yaşlı kadın, Darci'nin aklını kaçırdığını söylemek istercesine bakiştılar.

"Dinlenmen gerek," dedi Lavender. "Eminim benim için yaptığın onca iş

Düğün seni aşırı yordu."

"Beni ikiye bölmek üzere olan bu şeyden bahsetmiyorum bile," diye mırıldandı, belindeki kalın kumaşı çekiştirerek.

"Katılıyorum," dedi Lavender, Darci'nin saçlarını yüzünden geriye doğru düzelterek. "Ama

korseler gerekli bir kötülüktür. Hiçbir kadın acı çekmeden güzel görünmemiştir."

Darci bunun saçma olduğunu söylemeye başladı ama sonra ölü kaldırışları hatırladı ve

Çömelme. Gerçekten de acı! "Jack'i görebilir miyim?" diye sordu.

"Yeterince iyi misin?"

"Sanırım," diye cevap verdi Darci, oturabilmek için bacaklarını ağır eteklerin altından kaldırmaya çalışarak. Hâlâ biraz başı dönüyordu, kafası tamamen karışmıştı ve birinin ona yardım etmesine ihtiyacı vardı.

ona bir film setinde dolaştığını söyleyecekti. Alternatif olarak, geçmiş bir zamandaydı.

düşünülemeyecek kadar saçmaydı.

Kapı çalındı ve birkaç dakika sonra Jack odaya . O

Bel kısmı neredeyse Lavender'inki kadar dar olan eski moda bir takım elbise giymişti.

Elbise öyleydi. İki yaşlı kadın Darci'yi çekiştirirken bir anlık bir telaş yaşandı.

dik durdu ve korsenin iplerini sıktı, ardından elbisesinin düğmelerini ilikledi. Bu süre zarfında

Jack Lavender'la konuşurken. Kadınların etrafına Darci, Jack'in

güzel kadının ağzının suyu akıyordu.

Darci ona bir zihin mesajı göndermeye çalıştı. *Neredesin?*

Biz mi? Ne oldu? Buradan nasıl çıkacağız? Gümüş kutu sende mi?

Jack'in cevap vermemesi, onun kendisini duymadığından emin olmasını sağladı.

Kadınlardan biri korsenin iplerini çok , Darci ona bir akıl gönderdi mesajı . Kadın itaat etmedi. Meraklanan Darci kadınlara döndü ve yoğunlaştı. İkisinden de yanıt gelmedi.

Kanepenin yanındaki masanın üzerinde küçük, boncuklu bir çanta duruyordu. Darci hayatı boyunca

birine ait kişisel bir eşyaya dokunduğunda, o anda çok şey öğrenirdi

o kişi hakkında. Ama çantayı eline aldığı anda hiçbir şey hissetmedi. Elini koydu

kadınlardan birinin kolunda. Bir şey yok.

"İşte şimdi," dedi kadınlardan biri, "ona git. Birlikte son gününüzü geçirin."

"Pek sayılmaz," dedi Lavender gülümseyerek. Mükemmel dişleri vardı. "Balayı için hazırlandın mı?"

"Ben de mi evleniyorum?" Darci ayağa kalkarken şaşkınlıkla sordu.

Lavender gülerek Darci'nin yanağına bir öpücük kondurdu. "Hayır, ama balayımıza gidiyorsun

bizimle birlikte. Fikrinizi , değil mi?"

Arkasında Jack, Lavender'ı bir aşağı bir yukarı süzerken, "*Lütfen gitme*," diyordu.

Darci Jack'in kolunu sıkıca kavramak için hareket etti. "Hayır, tabii ki fikrimi değiştirmedim,

ama şimdi kardeşimle özel olarak konuşmam gerekiyor."

"Evet, elbette," dedi Lavender. "Ama unutmayın, çay saat dörtte ve akşam yemeği saat yedide."

Jack, Darci'yi n kapıdan çıkarırken neşeyle, "Burada olacağız," dedi.

"Ne -?!" Darci dışarı çıkar çıkmaz şöyle dedi. Hava ve üzerinde

en az otuz kilo giysi. Önlerinde köy vardı, Currier ve

Ives yazdırdı. "Oturmam gerek," diye fısıldadı.

"Derin verandalı beyaz evi görüyor musun? O *bizim* , sen ve ben babamızla birlikte yaşıyoruz - bu arada o evde nadiren bulunur."

"Bizim evimiz mi?" Darci bayılacak gibi hissederek fısıldadı. Kendi kendine, eve gitmek , dedi.

Kızıma ve yeğenime. Kendi babama.

Ama Jack'in davranışları onun sessiz kalmasını sağladı. Kolunu sıkıca tutarak, ona yol gösterdi.

Nispeten serin olan verandaya ıktı. "Bunu izle," dedi ve hasır bir masanın üzerinde duran küçük bir zili çaldı. Birkaç saniye içinde kıvıllı saçlı güzel bir hizmetçi belirdi.

Jack de ona bir sürahi limonata istediğini söyledi.

Hizmetçi "Evet efendim," dedi ve sonra evin içinde kayboldu.

Darci nefes almak için elinden gelenin en iyisini yaptı, kaburgasının

kafes sıkıca bağlanmış bir korse ile kaplanmıştı. "Çok daha fazla şey biliyor gibisin

"O yüzden bana her şeyi anlat" dedi.

"Görünüşe göre, sevgili kardeşim, imkansızı başardık, yani geçmişe yolculuk yaptık

zaman."

"Kutu," dedi Darci. "Kutunun içinde bu vardı." Jack soru sorar gibi ona baktığında, kadın açıkladı. "Bana on iki tane sihir olduğu söylendi. nesneler ve her biri

özel bir yeteneği vardır. Tanrı'nın Dokunuşu..." Ona şöyle bir baktı. "Üzerinde kullandığım top

arkadaşınızın omzu iyileşebilir. Ne yazık ki her şeyi iyileştiremiyor. Yani, ben

Bir insanın kaderini ölmek ya da ölmemek olarak değiştirebilir, ancak bazı şeylerde işe yarar, örneğin yaşlılık

Yaralar. Ancak bazen, belirli durumlarda, yardımla, başka şeyler de yapabilir.

şeyler," diye ekledi, sonra bir nefes aldı. "Her neyse, görünüşe göre babanın kutusu

insanları saklamıştı..." Dar bel giymiş iki kadın sözlerini bitirdi,

Tam etekli elbiseler yanlarından geçerek onlara güneydın dedi.

Jack kadınlara isimleriyle hitap edince şaşırdı. "Onları tanıyor ?"

"Zihnim iki anıyla dolu gibi görünüyor. Yirmi birinci yüzyıldaki hayatımı hatırlıyorum.

Yüzyıl - çeşitli yasadışı maddelerin etkisi altında olduğum yaklaşık dört yıl hariç

ve ben bu adamın hayatını, John Marshall'ın hatırlıyorum." "Peki ben neden şey olduğumu hatırlamıyorum...?"

"Darci, ikiz kardeşim mi?"

"İkiz mi?" Tekrar sokağa baktı. Elbisesinin altı terlemeye başlamıştı.

ve duş almayı özölüyordum. Bir duş, bir şort ve birkaç san-dal.
Ve olmak

Kocası ve kızıyla barbeküde karides pişirmek ve babası ile birlikte olmak

baldızı ve kızları. "Sen iyi misin?"

Jack sordu.

"Herhangi bir gücüm olduğunu sanmıyorum," dedi usulca. Jack sustuğunda ona baktı

Onu. Sandalyede arkasına yaslanmış, uzun bacaklarını verandaya doğru uzatmıştı.

İnsanların ne hissettiğini sezme yeteneğine sahip olmamaya alışkın değildi. O

Güçleriyle birlikte doğmuştu; derisi kadar onun bir parçasıydılar. "Duydun mu?"

Ben mi? Hiçbir şey öğrenecek gücüm yoksa nasıl geri döneceğiz?"

Evin ön kapısı açıldı ve hizmetçi elinde bir sürahi limonatayla dışarı çıktı ve iki bardak. Limonatanın içinde bir parça buz vardı.

İçinde donmuş birkaç çubuk vardı. Belli ki, buz bir göletten alınmıştı. ve bir buz evinde saklanır.

Darci kirli buzla ilgilenemeyecek kadar çok endişelenmesi gerektiğine karar verdi. O

eve döndüğünde tifo tedavisi görebileceğini söyledi.

Jack, "Teşekkür Millie," dedi ve hizmetçi eve geri döndü. O yerleşti

Sanki... sanki evindeymiş gibi sandalyesine geri döndü. "Burayı seviyorsun, değil mi?" dedi.

Bir an gözlerini kapattı ve açtığında gülümsüyordu. "Ben

İçimde öfke yoktu, yaptığım her şeyden hoşnut olmayan soğuk bir babaya nefret yoktu,

uyuşturucu ve kadınlarla ilgili bir geçmişim yok ve gördüğüm iğrenç şeylerin görüntüleri

her geçen an azalıyor. Burada her dakika..." Bir içki aldı.

limonatasından içti. "Kendimi daha

temiz hissediyorum." "Bir de

Lavanta var."

Jack'in yüzünde bir sırtış belirdi; kızın onda gördüğü ilk sırtıştı bu. Fiziksel olarak

Onunla ilk tanıştığında olduğu gibi görünüyordu, ama burada, bu yabancı yerde

bu yabancı zamanda, onda büyük bir değişiklik vardı. Burada daha genç görünüyordu... ve

Daha mutlu.

"Evet, Lavey," dedi Jack. "Ondan daha güzel bir film yıldızı yok, ama şımarık değil, günümüzün aşırılıklarından bıkmış değil. O-"

"Yarın kendini öldürecek," dedi Darci. "Ya da ldrlecek."

Jack elini reddedici bir şekilde salladı. "Onunla kalıp bunu durduracağım. Eminim biz

lmn engellemek için buraya geri gönderildi."

"Sizin dediğiniz gibi geri 'gnderilmedik'. Bu bir kazaydı. Burnunu

anlamadığınız bir şey ve bir kutu almaya çalıştınız-"

" *almak* mı?! Babamın evindeki kutuydu, yani bana öyle geliyor ki hırsız sizdiniz."

"Bu çok saçma. Yıllar önce bulduğum anahtar beni o kutuya götürdü. Ben o kutuyu bulmak *içindi*."

" Kutuyu *çalmak* demek istiyorsun. Tek yaptığım yasal olarak bir kutuyu açmak için anahtarınızı ödünç almaktı.

aileme ait."

Onunla yüzleşmek için döndü. "Borrow! Boynumdaki kordonu kestir! Nerede peki?

Şimdi mi?"

"Kutu mu anahtar mı?"

Ona ters ters baktı. "Şu anda sana şimdiye kadar yaşadığın en kötü baş ağrısını yaşatmak isterdim.

hayatında!"

"Ah," dedi gülümseyerek, "ama , değil mi? Sen de artık hepimiz gibi sıradan bir insansın."

Bizi geri götürmenin hiçbir yolu yok, düşündü, ama Jack'e baktığında

onu hiç görmediği mutlu olduğunu fark etti. Kaşlarını çatmıyordu, ona bakmıyordu.

Sanki dünyayı havaya uçurmak istiyormuş gibi.

Kutsal Kitap buna "cinleri kovmak" diyordu. Şeytani ruh

Jack'in tüm hayatı şimdi güzel Lavender'ın kıvrımlı vücudundaydı ve Jack

Artık onun tarafından işkence görmüyorum.

Lavender'ın düşmanı olarak, sonunda istediğini elde etmişti: sevdiği adam.

Darci, Jack'in yoldan geçen iki kişi yi daha selamlamasını izledi. Onunla konuşmak istedi, ona

oradan ayrılmak zorundaydılar. Kalmaları mümkün değildi. Orada hiç fazla zaman geçirmemişti.

geçmişe bakıyordu -böyle şeyler yapabilecek gücü varken ama o

ait olmadıkları bir zamandaki varlıklarının bir şeylere zarar verebileceğini biliyordu.

gelecek. Ayrıca, yirmi birinci yüzyılda bekleyen ailesi vardı.

Sevdiği insanlar.

Ama Jack'in sevdiği insanlar on dokuzuncu yüzyıldaymış gibi görünüyordu.

Darci limonatadan biraz daha içti -gerçek limon, gerçek şeker- ve dışarıya baktı

Sokakta. Tek başınasın, dedi kendi kendine. Ne yapacağını bulmanın sadece ona bağlı olduğunu biliyordu.

Jack'in hırsızlığının neden olduğu bir kaza dışında, neden orada olduklarını

ve onları oradan nasıl ıkaracağımızı bulmak için.

Bu sefer nasıl kurtulacaklarına dair endişesinin yanı sıra, bazı şeyler vardı ki

onu şaşırttı. Ruh formunda tanıştıkları Lavender öfke doluydu.

O da

Chrissy'nin sıradan aurasını kırmızı ve turuncu alevlere dönüştürdü. Lavanta

Güzel genç kadın tatlı ve nazik görünüyordu ama ruh halindeki Lavender
Öfke cehennemi. İkisi uyuşmuyordu.

Darci şimdi auraları görebilmeyi nasıl da isterdi! Tek yönlü görünen birçok
insan

gerçek doğalarını renklerle gösterdiler. Zorbalıkla boyun eğdirilen çocuklar
genellikle öfkelerini auralarında gösterirlerdi.

Lavender da mıydı? Bir kişi dışarıda, diğeri içeride mi? Yoksa

Sonraki yirmi dört saatteki olaylar onu değiştirdi mi? Öldürüldü mü yoksa bir
şey mi oldu?

Kendini bir binadan atmasına neden olan şey gerçekten korkunç muydu?

Darci tekrar Jack'e baktı ve ondan hiçbir yardım alamayacağını düşündü.

Planı basitti. Yarın bütün gün Lavender'ın yanında olacaktı, böylece hiçbir
şey

onunla evlenecek ve sonsuza dek mutlu yaşayacaktı.

Darci'nin aklına korkunç bir düşünce geldi. Ya John Marshall'ı öldüren

Lavanta mı? Ya düğün günü, Lavender hakkında korkunç bir şey öğrenirse?

ya da onunla evlenmek istemediği gibi kötü bir şey söylediye? Ya adam

kilisede onu beklemiyordu ama bir şekilde onu kiliseden itmeyi başarmıştı.

Çatı mı? Bu Lavender'ın öfkesini ve neden ona bağlandığını ,

neden yirmi birinci yüzyıldaki hayatının sefil olmasını sağladığını ve neden

yüzünü mahveden bir araba kazası geçirmiş. Darcy'ye göre Lavender'ın

Jack'in yüzünü tıpkı eskisi gibi görünecek şekilde yeniden inşa ederken, ruh cerrahların başında durmuştu.

onu geçmişte tanıdığında.

Darcy düşüncelerini örtbas etmek için limonata bardağını dudaklarına götürdü.

Tek bildiği

yarın gerçekten korkunç bir şey olacağından emindi.

Olup olmadığı

O ya da Jack'in bunu engelleyebilmesi başka bir konuydu. Peki engellemeli miydiler?

Eğer Jack

Lavender ile evlendiklerinde muhtemelen dünyayı yok edecek bir çocuk dünyaya getirebilirlerdi.

Her şey mümkündü.

Elini alnına götürdü. "Baş ağrısı

mı?"

"Hayır, ben..." Düşüncelerini ona anlatamazdı. Konsantre gereken tek şey

Dünyayı eski haline getirmek. Ve yapması gereken ilk şey
toplayabileceği tüm bilgileri topladı.

"Ben önce ne oldu?" diye sordu ve Jack gülümseyince eğildi.
sandalyesine geri yaslandı ve onun hikâyesini dinledi.

Sekizinci Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

JACK KUTUYU AÇTIKTAN SONRA, O, DARCI VE

Lavanta'nın soğuk ve öfkeli ruhu birkaç dakika boyunca boşluğa düşmüştü.

Jack uyandığında, Darcy ile birlikte gölgeli bir yerde yerde yattıklarını gördü.

Ormanda yaşıyorlardı ve ikisi de Viktorya dönemi kıyafetleri giymişti. Darcy uyuyor gibiydi,

Jack halsizken. Onu uyandırmaya çalıştığını ama başaramadığını söyledi.

Yolda.

"Tuhaftı," dedi Jack. "Modern hayatımı net bir şekilde hatırlayabiliyordum.

Greg ve ailesiyle geçen çocukluğumu ve babamı hatırlayabiliyordum. Ama ne oldu?

Garip olan, babama karşı her zaman hissettiğim öfkenin ortadan kalkmış olmasıydı. Babamdan nefret ederdim.

Hayatım boyunca. Hayatını avukatlarla kilit geçirdiği için onu affedemedim.

ve hep parayla uğraşırđım. Ama birden her şeyi farklı görmeye başladım.
Benim

Babamın yokluğu bana şoförün oğluyla oynama özgürlüğu vermişti ve pratik olarak harika ailesiyle yaşıyor. Eğer babam ondan uzak durmasaydı Ben..." Jack sırttı. "Babamın eğlenceli bir insan olmadığını söyleyelim."

Bir nefes aldı. "Ama gitmişti. Bir anda, tüm öfke ve nefret ve adaletsizlik ortadan kalktı."

Bir patıkaya doğru nasıl sendeleyerek ilerlediğini ve attığı her adımda başka Sanki anıların gibi hissettiren düşünceler geldi. Ne zaman geldiğini biliyordu.

nehre giden bir çatalda, o ve arkadaşlarının eskiden sıska-Daldırma. Diğer yol ana yola çıkıyordu.

Onu bir kaya gördü. Dokuz yaşındayken düştüğünü biliyordu.

midillisi o kayanın üzerine düştü. Sol ön kesici dişini kırmış ve yüzünü kesmişti.

kaşının üzerinde bir yara izi bıraktı.

Jack düşüncelerini toparlayabilmek için bir an hareketsiz durmak zorunda kalmıştı. Onun "gerçek"

hayatı, yirmi birinci yüzyıl hayatı, on bir yaşındayken kaykayının üzerine düşmüştü

Sol kaşının üzerinde bir izi vardı ve araba kazasında dişi kırılmıştı.

Yıllar sonra onu tekrar bir araya getiren doktorlar her ikisini de onarmışlardı.
Ama Jack

elini yüzüne götürdüğünde yara izinin orada olduğunu ve dişinin kırılmış olduğunu gördü.

Kafasında iki anı kümesiyle dönüp dururken - iki çocukluk, iki okul, iki babalar, iki kasaba, her şeyden iki tane- yola doğru ilerledi.

Eski bir at arabasındaki yaşlı, dişsiz bir adam onu arabasına ve Jack'e Mr.

Marshall, sokaklarda çember çeviren bir çocuğun anıları ağır basmaya başladı

FBI ajanı olan bir adamın anıları.

İsimler hala zihninde bulanık olduğu için Jack adama onu bırakmasını söyledi.

nerede olduğunu biliyorum." Adam Jack'i Lavender'ın evinin önünde bırakmıştı.

Jack burada bir an durakladı, çünkü hatırladıkları gelmişti. "Lavanta

Verandada kız arkadaşlarıyla gülüyordu ve bana tamamen sevgiyle bakıyordu.

Gözlerinde hiçbir çekingenlik yoktu, 'Ne yapacaksın?

benim için ne yaparsın?' Ona bakarken, onunla olan geçmiş hayatımı hatırladım. Hatırladım.

piknikler, birlikte kiliseye gitmeler ve ahırın arkasında öpüşmeler.

On üç. boyunca ona aşık olduğumu hatırladım.

durdu."

Darci'ye baktı. "Yirmi birinci yüzyıldaki boyunca hiç

Romantik olarak birini sevdin mi? Gerçekten sevmedim, Lavender'ı sevdiğim gibi değil.

Yapabilir misin?

hayal edebiliyor musun?"

"Hayır," dedi Darci sessizce, "yapamam."

"Gerçek şu ki, sevmenin, onun için en iyisini istemenin nasıl duygu olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Başka biri. Bana güleceksiniz, ama ben... eğer hareket eden bir trenin önüne atlardım

onu kurtarmak anlamına geliyordu."

"Bunu anlıyorum," dedi Darci. "Ben sadece treni bulmaya çalışıyorum."

Jack gülümsedi. "Lavender'a baktığımda bana, bize ne olduğunu anladım. I

o kutunun bizi zamanda geriye gönderdiğini biliyordum. Belki de geçmişe giden yolu bulmak istemeliyim.

modern dünyaya geri dönmek, ama bu beni ilgilendirmiyor. Tek yapmak istediğim

Hayatımın geri kalanı için lavanta."

Tek taraflı bir sırtıyla Darci'ye baktı. "Kız kardeşim olduğunu biliyordum ama

Aynı zamanda modern ben de hiç kız kardeşim olmadığını . Okuduğumuzu hatırla

John Marshall'ın tek çocuk olduğunu biliyor muydun? Lavanta gibi. O ve ben ilkokuldayken

Bizi bir araya getiren de buydu. Diğer herkesin yarım düzine

kardeşler, ama Lavey ve ben Cumartesi günlerini tek başımıza geçirmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorduk."

"Sanırım seninle birlikte geldiğimde tarih bana da yer açtı."

"görünüyor. Anlayabildiğim kadarıyla, benim... benim... ben olduğumu hatırlayan tek kişi benim.

Yani, John Marshall'ın dün bir kız kardeşi yoktu." "İnanılmaz,"

dedi Darci.

Verandanın kasabaya doğru bakarken bir süre sessiz kaldılar. Sadece

Onların aşağısında muhtemelen Ana Cadde vardı, sevimli ve bir yerd.

Sokakta at gübresi yığınları vardı. Darci, belki de hastaneye bir göz atmanın

Jack'i gerçekliğe geri döndürebilir. Doktorlar bu zamana kadar ellerini yıkamayı öğrenmişler miydi?

"Her neyse," dedi Jack bir süre sonra, "Lavender babasına arabayı getirtti ve seni uyurken bıraktığım yere gittik. Kimse ne olduğunu sormadı.

neden bu kadar alışkın

olduklarını düşündürdü..."

Adam Darci'ye yan gözle baktığında, Darci bağırarak istedi: "Bu adil değil!
"Ne demek istiyorsun?"

garip şeyler yapmama alışkın oldukları için kimsenin bir şey söylemediğini mi düşünüyorsunuz?"

"Emin değilim, ama bugünden önce var olmadığınıza göre, belki de
ne olmak istiyorsan."

"Ama kimse kız kardeşinin ormanda uyumasını ve senin de
onu uyandıramadın mı?"

"Görünüşe göre değil." Jack gülümsüyordu. "Oraya vardığımızda seni
bıraktığım gibiydin, mışıl mışıl uyuyordun. Seni aldım ve arabanın arka
koltuğuna oturttum. Yolculuk ettin

Başın Lavey'in kucağında, ayakların benimkinde eve dönersin. Ve

Yol boyunca Lavender ve ben birbirimize baktık. Tek kelime konuşmadık
ama

hayatımın en heyecan verici anıydı. Şimdiye kadar yaşadığım ya da yaşattığım
tüm ön sevişmelerden daha iyiydi."

Sesi alçaldı. "O bir bakire ve biz düğün gecemizi bekliyoruz
Yapabilir misin?"

Bunun bizim zamanımızda olduğunu hayal edebiliyor musunuz?"

"Sonra ne olacak?" Darcy sıkıca sordu. Jack'in böyle bir mutluluk yaşamasına çok sevinmişti,

Ama onun *asla* buradan kendi isteğiyle ayrılmayacağını düşünmeye devam etti. Ona geri dönebilir mi?

yalnız mı kalacaktı? Jack'*le birlikte* dönmek zorunda mıydı? Üçü de dönmek zorunda mıydı?

Birlikte mi? O, Jack ve Lavender'ın kızgın ruhu mu? Eğer güçleri olsaydı

bu bilgiyi anında öğrenebilirdi. Ama burada hiçbir gücü yoktu. Burada

Olağanüstü ya da olağandışı bir şey yoktu. Sinirlenerek, "O zaman ne oldu?" diye sordu.

Jack, Darcy'yi Lavender'ın evine götürmüş ve ailesinin evindeki kanepeye yatırmıştı.

Oturma odasında, annesinin iki kız kardeşi de onun etrafında , onu

kokulu tuzlar.

"Berbat kokuyorlar."

Jack sırttı. "Genç kadınların bayılması bu zamanda alışılmadık bir durum değil. Bu senin

iç çamaşırları- ki bundan bahsetmemem gerekiyor. Çok darlar. Senin üzerinde.

öyle. Bu kıyafetler bana iyi geliyor, ama bence her şeyin sana garip gelmesinin sebebi

Çünkü daha önce burada var olmadığınız için benim gibi anılarınız yok."

Jack gereksiz yere, "Yirmi birinci yüzyıla dönmek istemiyorum. Ben Lavender'la kal. Ve gerçekten geri dönmek hakkında konuşmak istemiyorum." "Gidip gitmemenin bizim kararımız olacağından emin değilim."

"O zaman bu kimin kararı?" Jack tersledi. "Bunun olmasına kim sebep olduysa."

"Senin Devlin mi?"

"bir şey yapmak için yeterli güce sahip olduğunu sanmıyorum." Ama belki Henry

diye düşündü Darci. Alabama'da Henry'yle tanıştığından beri onun dünyadaki herkesten daha fazla güce sahip olabilirdi. Henry onu ve Jack'i geçmişe dönmenin bir sebebi var mı?

"Kutunun nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

"Odamda ama anahtarı kayıp. , yeni anılar gelmeden önce yerde aradım. Her yere baktım ama bulamadım."

Darci yudumladı ve anahtarı ilk bulduğu zamanı . O zaman

babasıyla yürürken bir antika dükkanının önünden geçmişlerdi. Kendini

Yine de o dükkâna girmesi gerekiyordu. Merakla içeri girdi ve küçük bir

Seramik bir adam, yaklaşık 10 santim boyunda. Kirli, kırık tabaklarla dolu bir kassenin içindeydi.

Gözlükler. "bir şey var," demişti babasına. Eve geldiklerinde

Babam onu için çekiç kullanmıştı ama seramik çatlamamıştı bile.

Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde nesneye büyüteç altında bakmış ve gördüğünü sanmıştı

üzerinde bazı işaretler vardı. Küçük adam okuyamayacak kadar kirli olduğu için, babası

yıkamak için lavaboya götürmüştü. Su küçük heykele değdiği anda

Dış kaplama çözüldü ve anahtar içeride kaldı.

Darci ne olduğunu değil de ne olması gerektiğini merak etti.

Kutuyu Jack'in babasının evinde bulması gerektiğini biliyordu ama hiç bulamamıştı.

o evdeyken açmaya niyeti yoktu. Aslında, aklından geçmişti.

Alabama'daki Henry'ye gidip onun huzurunda açacaktı. Ama Jack'in müdahalesi ve

Devlin'den kaçan ruh tüm bunları değiştirmişti.

kadar uğraşırsa , üçünün de gitmesi gerektiğine inanamıyordu.

zamanda geriye. Belki de Jack' yapışmış olan ruh, kutunun ne olduğunu biliyordu.

Ruh, onun ve Jack'in geri dönmesini istemişti. Bunun anlamı Darcı'nın dönüş bir kaza mıydı? Darcı'nın onlarla geri dönmemesi mi gerekiyordu?

Hızlıca Jack'e baktı ve düşüncelerini kendine sakladı. Kesin olarak bildiği tek şey

onun

kendi zamanına döndü. Bir kızı, kayıp kocası ve baldızı vardı.

yirmi birinci yüzyıldaıdı.

Jack'in hikayesini düşündükçe, Jack' ihtiyacı olduğu için mi geri gönderildiğini merak etti.

olmak için. Belli ki modern hayatında bazı şeyleri çözmesi gerekiyordu. Eğer çözdüyse

hayatı boyunca etrafında dolaşan öfkeli ruhla ilgili sorunlar, sonra

Ne? Yirmi birinci yüzyıla dönüp babasının işini devralacak mıydı?

Hayırsever olmak mı? Babası ölürse, Jack'in bir hayırsever

mirasını talep edecek ve akrabaları her şeyi alacaktı. Ne kötülük yapacaklardı

o kadar milyarlar?

Darci Jack'e bakarken, ona ne yaptığını mümkün olduğunca az anlatmaya karar .

planlıyordu. Onunki gibi bir aşkın hissettirdiğini biliyordu. Eğer biri ona bunu söyleseydi

bir şey -herhangi bir şey- onu kocasından uzaklaştıracak olsa

var..

Darci istemeden de tünellerde öldürmek zorunda kaldığı o korkunç geceyi hatırladı.

dört kişi. Adam'ı bu işten uzak tutmak için neler yapmak zorunda kaldığını hatırlamak istemiyordu.

ondan alınıyor.

Evet, eğer Jack de Lavender hakkında aynı şekilde , o zaman

onu terk etme meselesi. Darci'yi çatıdan iterek Lavender'ı kurtarabilir.

Ha ha.

Limonata bardağını eline aldığı anda eli biraz titredi. Bu korkutucu değildi

Diğer insanların niyetlerinin iyi mi kötü mü olduğunu bilmek. Ve korkutucuydu.

Zihnini hiçbir şeyi kontrol etmek için kullanamayacağını

biliyordu. "Etrafa bakmamın bir sakıncası var mı?" diye

sordu.

"Elbette," dedi Jack gülümseyerek. "Her saniyemi Lavender'la geçirmeyi planlıyorum, böylece

özgür."

Ayağa kalkan Darci ona gülümsedi ve onun düşüncelerini okuyamamasına sevindi.

Kendi zamanına geri dönmenin yolunu bulmak için elinden geleni yapacaktı.

Dokuzuncu Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

TUVALETE GITTİKTEN SONRA - KI BU

Darci, on dokuzuncu yüzyıldan çıkma kararlılığını .

evin kapısı.

Güzel bir evdi, modern standartlara göre seyrek ama mobilyaları hoşuna gitmişti.

Öyleydi.

Yeni inşa edilmişti ama hâlâ eski görünüyordu. Antikalarla yaşamayı hiç becerememişti.

Çünkü geçmiş sahiplerinin her duygusunu hissetmişti. Herkesin döktüğü her gözyaşını.

Dokunduğunda nesnelerin yanına döküldü.

Ama şimdi değil. Şimdi elini pürüzsüz, temiz yüzeylerde gezdirdi ve hiçbir şey hissetmedi

ama tahta. Etrafına baktığında, her yüzeyde bir tahta parçası olduğunu gördü.

Tığ işi yapıyordu ve bu şeyleri üretmesi gereken kişinin kendisi olmadığını umuyordu.

Oturma odasından -ya da salondan düşündü- giriş holüne doğru yürüdü.

ve merdivenler. Bir an duraklayarak, birilerinin olup olmadığını hissedebilmeyi diledi.

yakın olup olmadığını. Yakınında olup olmadığını anlamak için gözlerine ve kulaklarına güvenmek zorunda kalmaktan hoşlanmıyordu.

gözetlenmediğini söyledi.

Kimseyi duymadı, kimseyi görmedi, kimseyi hissetmedi, ama de... yine de kendini ürkütücü hissetti.

Boş bir ev.

Jack'in kapının hemen diğer tarafındaki verandada olduğunu biliyordu ama

Onunla yukarı çıkmasını isteyecek kadar korkak olmak.

Merdivenleri çıkarken, demek diğer insanlar da hep böyle hissediyor, diye düşündü.

Birçok kişi ona cesur olduğunu söylemişti ve o da belki de öyle olduğunu düşünmüştü.

Ama şimdi

Olmadığını biliyordu. Güçleri olmayan ve hayatları boyunca

Tehlikenin yakın olduğunu bilenler ondan çok daha cesurdu. Şu anda o

Birinin onu izlediğini hissetmek ve kim olduğunu hissedememek

ensesindeki tüyler diken diken oldu.

"Devlin!" diye tısladı nefesinin altından. Huysuz bir ruhla uğraşmayı tercih ederdi.

Gölgelerde gizlenen ya da gizlenmeyen her neyse ondan daha

çok. Devlin görünmeyince Darci son üç basamağı koşarak çıktı.

Açtığı ilk kapı yatak odasıydı. Güzel dört kapısından onun olduğunu biliyordu.

kocaman tığ işi gölgelikli poster ve yanındaki güzel döşemeli sandalye

Pencere.

Odanın kendisine ne kadar uygun olduğunu fark ettiğinde istemsiz bir ürperti duydu.

Onu tanıyan biri bunu planlamış.

"Devlin!" dedi tekrar. "Henry!" Bekledi ama hiçbir şey duymadı, hiçbir şey görmedi.

Bu ona neden yapılmıştı? Bir test mi? Ama neyin testi? O neden alınmıştı

Kızından, yeğeninden? Kocasını aramasından mı?

Gönderilmiş miydi? Yoksa bir kaza mıydı? Eğer bir , neden kimse

onu kurtarmaya mı geldin?

Devlin'i tekrar çağırdı, hatta onu tehdit etti, ama o ortaya çıkmadı.

Darci gardırobundaki kıyafetlere baktı. Çok fazla elbise yoktu ve

Her birinde muhtemelen yirmi beş metre kumaş vardı. Sıcak, ağır ve bağlayıcı,
o

düşündüm.

Sonunda aynada kendine bakmak için döndü. Göreceği şeyden korkuyordu.

Modern zamanlarda Jack'in yüzünün kendisine ait olmadığını, güzel bir maske olduğunu biliyordu,

Ama Lavender onun hep böyle göründüğünü düşünüyor gibiydi. Bu Darcı'yi neye benzediğini merak ediyorum.

İlk bakışta rahat bir iç çekti. Kaşları kalındı ve kirpikleri

O kadar sarıydı ki neredeyse hiç görünmüyordu ama her zamanki gibi görünüyordu. Onun

Saçları soluk sarıydı, röflesi yoktu ve fazla görünüyordu.

Ama üstünde küçük bir saç topuzu vardı, belki de arkasındaki yumru

Başı yapaydı. Yüzünün iki yanında Darcı'nin gözüne uzun saç telleri görünüyordu.

gülünç görünüyordu.

Saçlarına dokundu ama onları dağıtmamaya dikkat etti. Acaba onu kim

Bu şekil mi? diye düşündü ve bunu tek başına yapmaktan sorumlu olmadığını umdu. O

Bırakın lüleleri ve yapay bir topuzu, fön makinesini bile zar zor kullanabiliyordu. Kızıl saçlı güzel hizmetçiyi düşündü ve onun kuaförlük yapıp yapmadığını merak etti.

Odadan ıkan Darci diğ r    yatak odasını da inceledi. Onunkinin yanındaki yatak odası

Jack'e aitti. Kapıyı açar açmaz aklına "Lavanta için bir tapınak" geldi.

Odadaki neredeyse her Şey onunla ilgiliymiŐ gibi görünüyordu. Dört tane fotoğrafl vardı.

Gümüş  er eveler içinde lavantalar ve etrafa saçılmış pek çok biblo vardı.

Onunla bir ilgisi varmış gibi görünüyorlardı. SıkıŐtırılmış bir  i ek vardı.

Aynanın kenarında, küçük bir ahŐap çerçevenin içinde bir tutam sa . Birkaç iyi oynanmıŐ-

Eski bir dolabın üstünde oyuncakları vardı. Lavey ile oynadığı oyuncaklar mı?

Uzun bir kitaplıkta tıbbi metinlere benzeyen Şeyler vardı. Eğ r John Marshall

doktor olmak için? Onu durduran neydi? Lavender'dan uzak kalmaya dayanamıyordu.

Tıp fakültesine gidecek kadar uzun mu?

Yatağının baŐucundaki komodinin üzerinde gümüş bir kutu duruyordu - Darci'nin bütün

güncel sorunlar. Onu elbisesinin cebine koyarken, Şu düşünceleri aklından geçirdi

hacimli eteğinin içine kolayca bir helyum balonu saklayabilirdi.

Koridorun karşısındaki ilk yatak odası bir misafir odasının yavanlığına sahipti. Kapıyı kapattı

kapıyı açıp dördüncü yatak odasına gitti ve oranın John'un babasının odası olduğunu hemen anladı.

oda. Odada boş bir his için Jack'e ne soracağını düşündü.

adamı hatırladı. Görünüşe bakılırsa, babasının cenazesine katılmayı planlamıyordu.

oğlunun yarınki düğünü. Kimse ondan bahsetmemişti.

orada olmasını beklerdim.

Darci odadan çıkıp kapıyı kapatırken kendi kendine, "Başka bir kadın daha var," dedi.

Arkasında. "Bir metresi var, aileye tanıştıramayacağı biri.

onunla birlikte. Herkes biliyor ama dile getirmiyor."

"Evet, hanımefendi?"

Darci sesle birlikte yarım adım sıçradı. Yakınında birinin olduğundan haberi yoktu.

Onu. Gücü varken böyle bir şey asla olmazdı.

Boğazını temizleyerek Millie'ye baktı ve doğru saçla nasıl

Genç hizmetçininin makyajı güzel olabilirdi. Lavender gibi değildi.

muhteşemdi, ama-

"Bir şey mi istemiştiniz hanımefendi?" Millie sordu. Elinde bir tüy silgisi vardı.

"Hayır, ben... Babamın ne zaman eve geleceğini biliyor musunuz?"

"Neden, Noel," dedi Millie, Darci'nin bunu bilmemesine şaşır m ş gibiydi.

"Ah, evet, elbette. Saçım hakkında ne düşünüyorsun?"

"İstersen şimdi senin için yapabilirim."

Rahatlayan Darci gülümsedi. "Hayır, teşekkürler." Başını kaldırdı. "Bu koku da ne?"

" zg n m hanımefendi ama Cook bugün şeftali reçeli yapıyor. Ona pencereyi kapatmasını söyleyeceğim."

"Hayır!" Darci merdivenlere doğru giderken yarı yarıya bağırdı. "Ona kendim söyleyeceğim." Millie'ye hızlıca gülümsedi, sonra aceleyle merdivenlerden indi ve onu takip etti
mutfağı bulmak için

burun.

Bir BBC filminden fırlamış bir sahneye açılan kapıyı açtı. Mutfak genişti ve

uzak duvara dayalı devasa bir odun sobası ve büyük, ağır bir ahşap masa

Odanın ortasında. Yerde olgunlaşmış dolu birçok sepet vardı.

mis kokulu. Masa  st  kavanozlar ve büyük kaselerle kaplıydı ve iki kadın

şeftalileri dilimleyip paketleyin.

Darci o nefis şeftalilerin kokusunu alana kadar aç olduğunu fark etmemişti.

Aroması ayaklarının üzerinde sallanmasına neden oldu.

Kadınlardan biri, daha kısa boylu, daha hafif olanı, aceleyle öne doğru ve Darci'yi

Masanın sonundaki sandalyeye.

Yaşlı kadın ellerini önlüğüne silerek, "Bugün yine bayılmanıza gerek yok," dedi.

Bu kadının aşçı olduğunu anlamak için tahmin yürütmeye gerek yoktu. "Acele et, Emmy!"

genç kadına emretti. "Bayan Darci'nin biri olduğunu bilirsin. O yenebilir

herhangi bir çiftlik işçisi. Hepsini nereye koyduğunu kimse bilmiyor, ama kesinlikle bir yere saklayabiliyor."

Darci bir an için minnettarlık gözyaşlarına boğulmak üzere olduğunu hissetti. Gerçek değildi, ama sonunda buradaydı.

Onu gerçekten *taniyormuş* gibi görünen biri.

Birkaç saniye içinde önüne bir tabak kondu. Kalın peynir dilimleri, soğuk kızartma

sığır eti, üç çeşit turşu, güneşten hala sıcak olan domates dilimleri ve baharatlı

Yengeç elmaları.

"Şimdi, et," dedi Cook. "Efendi John, Bayan Lavender'ıyla gitti, bu yüzden kimse seni mutfakta yardımcınla görmeyecek. Şimdi canım, bize neler olup bittiğini tek anlat.

Shay'in evinde."

Ben evin dedikoducusuyum! Darci bu haber karşısında hem dehşete kapılmış hem de çok sevinmişti.

"Gelinliği gördün mü?" Cook sordu.

"Hayır," dedi Darci, ağzı doluydu. Tabağındaki tek bir şey bile pastörize edilmemişti,

homojenize edilmiş, dondurulmuş, paketlenmiş ya da olgunlaşmadan toplanmış. O düşündü ki

Tadının zevkinden masanın altına kayar.

"Tabii ki görmedi," dedi Emmy. "O Bayan Lavender elbisesini kimsenin görmesine izin vermez." Gözleri parladı. "Efendimiz John dışında tabii."

Darci konuşmaya başladı ama yengeç elmasını ısırduğında gözlerini kapattı.

Tadına bak.

"Görmedi," dedi öfke dolu bir ses. "Ah, pardon, hanımefendi," dedi Millie ve mutfaktan koşarak çıktı.

Darci irkilerek Millie'nin olduğu yere baktı. "Onun sorunu ne?"

Emmy ve Cook, Darci'nin tuhaf ifadesi karşısında birbirlerine baktılar. Önce Cook toparlandı.

"Geride bırakılıyor. Düğünden sonra Bayan Lavey için çalışmak istedi,

ama Lavender birini işe , bu yüzden Millie... uh..." "Benimle kalır

mısın?" Darci sordu.

"Bayan Lavey'nin evi daha heyecanlı," dedi Emmy.

"Şimdi öyle değil. Her gün oraya gitmektense burada kalmayı tercih ederim," dedi Cook.

"Çünkü bütün o süslü küçük pastaları yapmak zorunda kalacaksın," dedi Emmy. "Sen de

Bayan için yemek yapmayı tercih ederim.

Darci'nin yarım düzineden fazla arkadaşı Bayan Lavey'in hayranı."

"Popüler olmayan biriyle çalışmaktan *hoşlanıyorsam* ne yapabilirim?" Cook tersledi, sonra kıpkırmızı oldu. "Affedersiniz, Bayan Darci."

Bunu izleyen utanç verici sessizlikte, dehşet içinde Darci'ye baktılar, ama o sadece

Her şeyin olduğunu bildirmek için elini salladı. Acaba beni garip yapan ne?

Bu yüzyılda, diye düşündü, iç çekerek.

Hâlâ mahcup olan Emmy ve Cook mutfakta hızla hareket etmeye başlarken

Darci yedi. Tamam, diye düşündü, kişisel duygularını bir kenara itmeye çalıştı ve

soruna konsantre olmak. sonra erken saatlerdi, bu yüzden

Lavender'a çay içmeye gitmesi gerekiyordu. Jack, Darci'nin özgür olduğunu söylemişti. Ama yapmak için özgür.

Ne?

İlk aklına gelen bir mezarlığa gitmek oldu. Belki konsantre olursa

Belki Henry'ye bir mesaj iletebilirler.
Ya da belki

Devlin'i arayabilirlerdi. Ama deneyimlerinden biliyordu ki hayaletler

Devlin. Ve hayaletler de en iyi şafak vakti tepki verirler, güneşli bir günün ortasında değil.

Her neyse, belki de şu anki halimle Devlin'den korkuyor olabilirim, diye düşündü hüznle.

Belki de artık gücüm olmadığına göre tüm hayaletlerden korkuyor olabilirim.

"Birisi almış!" Cook yüksek sesle dört inç genişliğinde sıcak bir parça koyarken

Darci'nin önünde şeftalili turta.

"Neyi?" diye sordu dikkati dağılmış bir şekilde.

Cook, "En büyük kasem, zikzak desenli olan," dedi. "Birinde var çünkü burada değil."

Darci bir çatal dolusu turtayı ağzına götürmek üzereyken durakladı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.
Evet, o

Birinin olduğunu düşündü. Belki onun gücü yoktu ama bir yerlerde birilerinin gücü vardı.

Belki eskiden sahip olduğu güce sahip değildi ama belki birisi en azından

Bir ya da iki hayalet çağırmak. Ne kadar güç gerekiyordu?

Emmy ve Cook artık utançlarını atlatmışlardı ve işlerine geri dönüyorlardı.

Artık Darci'ye Lavender hakkındaki son dedikoduları sormuyorlardı.

Kimi? Darci düşündü, ve nasıl? Kimin gücü olduğunu nasıl öğrendi?

Bu kadınlar

biliyor muydu?

Darci turta lokmasını yuttu. Tünellerde geçirdiği zamandan sonra

memleketi Putnam, Kentucky'deki neredeyse tüm insanlar onun hakkında bilgi sahibiydi.

Yetenekleri. Her şeyi bilmiyorlardı ama Darci'den çok daha fazlasını biliyorlardı.

öyle olduğunu düşündüm. Muhtemelen bu küçük kasabada da durum aynıydı. O zaman nasıl sordu

bildiklerini anlatmalarını sağlayan soru neydi?

"Kasabada okült sanatlar konusunda bilgili biri var mı?" Darci sordu.

Bu soru kadınları oldukları yerde durdurdu. Önce Cook toparlandı. "Sen istemezsin

biriyle ilişkiye girmek. Mecbur kalmadıkça," diye ekledi.

Darci'nin orta kısmı.

Darci'nin aşçının ne demek istediğini anlaması biraz zaman aldı. Tabii bir şeyler yemeyeceksen.

Bebek. Belli ki her iki kadın da Darci'nin bir kürtajcı istediğini düşünüyordu.

Darci olabildiğince masum görünmek için gözlerini kırıştırdı. "İhtiyacın var mı?" dedi, sesi

yükseliyor. "Evet, benim onu sevdiğim gibi onun da beni sevmesini sağlayacak birine ihtiyacım var."

İki kadın ona göz kırptı. Bu kez Emmy anladı. "Ah, bir aşk istiyorsun iksir."

Darci gözyaşlarını tutuyormuş gibi yaparak, "Evet," dedi.

Aşçı omuzlarını dikleştirdi. "Kim bu genç adam?" diye sordu.

Darci ellerini yüzüne kapattı. "Bilmiyor musun?" dedi, sesi incinmiş gibiydi. "Eğer *sen* , *o da* benim ona aşık olduğumu kesinlikle bilmiyor demektir.

birinci sınıftaydık. Eğer o da beni sevmezse *öleceğim*."

Bunun nasıl karşılandığını görmek için parmaklarının arasından . Aşçı belli ki

Darci'nin kime aşık olduğunu anlamaya çalışmaktan yorulmuştu. Darci'nin elini okşadı.

omuz. "İhtiyacınız olanı alması için Tom'u Tula'ya göndereceğiz."

"Onunla gitmem gerekecek," dedi Darci turtasının kalanını arka kapıya doğru koşarken.

"Sanmıyorum-" diye başladı

Cook. "Bir hanımefendi-" diye

başladı Emmy.

Ama ikisi de cümlesini tamamlayamadan Darci kapıdan çıkmıştı.

Evin arkasında uzun boylu, zayıf, kır saçlı bir adamın taradığı küçük bir ahır vardı.

Bir atın yelesi.

Darci'nin dürtüsü kendini tanıtmaktı ama . Nasıl olduğunu düşünmeye çalıştı
1843'te bir evin kızı bir seyise nasıl davranırdı? Yüzsüzlük daha iyi,
düşündü.

"Lütfen beni Tula'yı görmeye götürebilir misiniz?" dedi adamın arkasından.

Dönüp ona bakmak için acele etmedi. Delici gözleri vardı.

neredeyse siyahtı ve Darci'nin geriye doğru bir adım atmasına neden oldular.
Ne kadar isterdi

Aurasını gör! Bu adam bir şey mi saklıyordu? Görünüşüne bakılırsa öyle
olduğuna inanabilirdi.

İçinde tam bir şeytan var.

"Tula'yı görmek istemiyorsun ve aşk iksiri de istemiyorsun. Orada hiç erkek
yok

"

Darci yutkundu. Açıkça görülüyordu ki, o bir dinleyiciydi ve aynı zamanda
olup bitenleri izleyen biri. Belki de

kolay bir yalanla ev işlerine yardım edebilirdi, ama bu adam büyük yalanlar
söyleyecekti-

Bu da onun oldukça iyi olduğu bir şeydi.

Ona yaklaşarak sesini alçalttı. "İkinci görüşü olan birine ihtiyacım var, fal bakabilen biri. Gerçek, sahte değil." Sesini daha da alçalttı.

"Birisi Lavender'a Lavey'i düğününde öldüreceğini söyleyen bir not göndermiş.

gün."

Tom nefesini içine çekti.

"Lavender ve kardeşim nota gülüp geçtiler ama ben gülmedim. Düğün yarın. ve Lavey'den onu öldürmek isteyecek kadar nefret edeni hemen bulmalıyım. Biliyor musun?

Bana yardım edebilecek biri var mı?"

"Simone," diye fısıldadı Tom. "Ama senin gibi kızlar ona gitmez."

"Bu kız biliyor," dedi Dard ve içinden geçen sevinç dalgasına engel olamadı.

Belki de zamanda geri gönderilmesinin nedeni bu Simone'du, yani gönderilmişti. Eğer

bir kaza değildi.

"At sırtında mı yoksa arabada mı?" Tom sordu.

"Buggy" diye cevap verdi Darci hızlıca, büyük ata korkuyla bakarak. Gözlerini devirdi

ona zayıf bir gülümseme verdi. "Ona ödeme yapmalı mıyım?"

"Altın olarak değil ama taşıyabileceğin kadar yiyecek alacak."

Tom arabayı bağlarken, Darci mutfağa gitti ve elinde bir

kocaman bir sepet dolusu yiyecek. Onun arkasında Emmy ve Cook başka sepetler taşıyordu.

Olmadı.

bunun "çok fazla" olduğuna inandıklarını görmek için bir medyum al.

Arabayı yükledikten sonra Darci üst koltuğa atlamaya hazırlandı, ancak Tom

Ona yerini hatırlatmak için bir bakış attı. Uysalca, yiyeceklerle birlikte arka tarafa geçti.

Simone'un küçük kulübesine gitmek neredeyse bir saat sürdü. Müreffeh kasabadan ayrıldılar

Camwell'den geçtik ve otlakları olan mükemmel çiftliklerin bulunduğu kırsal alanlardan geçtik.

tarla taşı duvarlarla çevrili.

Sonunda, ekilmemiş bir toprak parçasına geldiler. Yabani bir şekilde büyümüştü.

Dev ağaçlar ve birbirine dolanmış, dikenli

böğürtlen sarmaşıkları. "Şuradan," dedi Tom.

Darci ona inanamayarak baktı. Burası Uykuyu çevreleyen şeye benziyordu.

Güzel'in kalesi. Bunu nasıl atlatabilir?

Tom aşağı inerken, "Bir patika var ve olursa bulabilirsin," dedi.

Darci bir an için gökyüzüne baktı. Tanrı onu öldürsün, eğer bir gün

O kadar uhreviydi ki, insanları dikenli çalıkların arasında aramak zorunda bırakıyordu.

evinin ön kapısı.

Elini bir sepetin üzerine koydu, onu Tom'a vermeye

hazırlanıyordu. "Bırak onu. Yemeğini nereye bırakacağımı

biliyorum."

Darci'nin gücü olsaydı, onun şifreli ifadesinin ne anlama geldiğini bilirdi. Bu

Simone ve Tom'un akraba olduklarını öğrenmesi onu şaşırtmazdı.

Tom, Darci'nin arabadan inmesine yardım ve Darci birkaç dakika içinde kocaman arabasını düzenledi.

eteği ve yarım düzine elbisesi. "İhtiyacınız olduğunda Amelia Bloomer nerede?"

Böğürtlen sarmaşıklarına ve derin gölgeye doğru yürürken mırıldandı.

O dışarı çıktı

onların sihirli bir şekilde gelmesini beklediğini fark ettiğinde tuttuğu nefesi

bir parçası.

Sarmaşıklar ayrılmadı ama kenarda, taş bir duvarın yanında bir açıklık gördü ve

girdi. Yol yakın zamanda temizlenmişti ve bakımını kimin yaptığını merak etti.

Tom mu?

Darci karanlık ormanda yürürken gergin olduğunu fark etti. Demek bu şekilde

Diğer insanlar benimle karşılaştıklarında ne hissediyorlar, diye düşündü. O her zaman diğer taraftaydı.

ve her zaman umutsuzca insanların onu normal biri olarak görmesini istemişti.

Ucube.

Ama sadece kocası Adam'ın gördüğünü düşündü. O kişiyi sadece Adam görmüştü.

Bir şeyleri görme ve değiştirme yeteneğinin altında.

Yolun sonunda Darci'nin orada olduğunu tahmin ettiği küçük, şirin bir taş ev vardı

George Washington başkan olmadan önce. Bir şekilde orada olabilirdi.

Mayflower karaya çıktığında.

Şimdi ne yapacağım? diye merak etti. Ve bu kadın onun hakkında ne görecekti?

Darci'nin pek çok sırrı vardı ve bunları kendine hiç zor olmamıştı ama

Şimdi...

Darci kapıyı çalamadan kapı açıldı ve gri saçlı, zayıf, küçük bir kadın gördü,

Kırışmış saçları ve Tom'unbine çok benzeyen gözleri vardı. Akraba olduklarını düşündü Darci, gülümseyerek

Bunu daha önce tahmin etmişti. Kadının etrafında gösterişli kırmızı bir şal vardı.

omuzlarında ve kulaklarında dev altın halkalar vardı. Bir medyumun karikatürü gibi görünüyordu.

"Etrafınızda bulutlar görüyorum," dedi kadın, Darci'nin bir adım atmasına neden olan gür bir sesle

Geri. "Bulutlar ve ruhlar. Ruhlar üzerinizde gezinir, sizi izler ve sizden istedikleri. Dikkatli olmalısınız yoksa ruhlar sizin için gelirler.

hiç beklemediğim bir anda."

"Keşke çağırdığımda gelselerdi," dedi Darci nefesinin altından, sesinde hayal

kırıklığı vardı. Kadın sahteydi, bir şovmen, hepsi psişik mumbo

Jumbo. Darci, "ruhlar "dan söz edildiğinde insanların korktuğunu çok iyi biliyordu.

Kadından uzaklaşırken esnemesini bastıramadı. "Kusura bakmayın

Seni rahatsız ettim ama Tom'un biraz yemeği var. Onu bırakıyor... Aslında, nerede olduğundan emin değilim.

Yiyecekleri bırakıyor ama bulabileceğinizi varsayıyorum. Teşekkürler." O bunları söylerken

Sonunda döndü ve hızla patikadan aşağı inmeye başladı. Şimdi ne yapacaktı?

Kadın arkasından "Bekle!" diye seslendi ama Darci sadece elini salladı ve yürümeye devam etti.

"Sen bir hayaletsin," dedi kadın. "Gerçekte burada değilsin." Sesi normaldi. Artık göz korkutmaya çalışmak yok.

Duraksayan Darci yavaşça dönüp kadına baktı. "Başka ne var?"

Kadın güçlü beyaz dişlerini göstererek gülümsedi. "Burada durmak için çok yaşıyım.

Bağırarak. İçeri gelin ve biraz çay için." de, dedi kendi kendine,

Kadın, genç Darci'nin hemen arkasında soluk gölgeler gibi belli belirsiz iki ruh gördü

Marshall. Simone ruhların ne anlama geldiğini bilmiyordu ama bu kızın

Önemli. Ve onu daha önce gördüğünü hatırlayamaması ne kadar garipti.

Daha önce. John Marshall'ın bir ikiz kardeşi olduğunu hatırlıyordu ama Simone

Bu kızı daha önce hiç görmemişti.

Simone evin içinde önce siyah bir kapatılmış bir kapıya yöneldi.

Çeşitli astrolojik işaretler, bir ay ve birkaç yıldızla işlenmiş perde.

Perdeye doğru döndü. "Burada," dedi, panelli bir çam kapıyı açarak.

İçeride küçük bir şöminede neşeli bir ateşin yandığı sıcacık bir oda vardı. Şişmanlar vardı,

döşemeli sandalyeler ve Darci'nin getirdiği pek çok şeyle dolu bir çay masası.

Darci söz konusu kadına baktı.

"Arka tarafta bir yol ve oradan bir kapı var. Tom senden yiyecek alıyor.

ve bana getiriyor." Simone gülümseyerek şalını ve büyük küpelerini çıkardı.

"Müşteriler böyle şeyler bekliyor," dedi şalı göstererek.

Bir kez o

Sıradan bir etek ve bluz giymişti, normal küçük bir kadın gibi görünüyordu.

"ay

Sıcak, otur da yemeğini yiyelim."

Darci oturdu, çay bardağını kabul etti ve gülümsedi. "Kardeşim bunu karşılayabilir. Yani

Bana ne gördüğünü söyle."

"Geleceğinize görkemli bir adamın geleceğini söylememi istemiyor musunuz?"

Onun

gözleri parlıyordu.

Darci temkinli olmak için zamanı olmadığına karar verdi. Eğer bu kadın yeterince

Darci'nin gerçekten orada olmadığını bilme yeteneği, o zaman çok şey görmüş ve duymuş olmalı.

uzun hayatında. Darci gerçeği söylemeye karar verdi. "En görkemli adam çoktan

hayatıma girdi, ama yaklaşık yüz elli yıl uzakta esir tutuluyor.

Şimdi. Sanırım onu bulmak için biraz ilerleme kaydediyordum, ama sonra geri gönderildim.

ve şimdi korkarım ki burada sıkışıp kaldım. Ölümünü engelleyemediğim sürece

Gerçekte kardeşim olmayan bir adamın gelecekteki karısı ."

"Anlıyorum," dedi Simone çay yavaşça yere bırakırken. "Sadece el falına bakmak istemediğinize *emin* misiniz?"

Darci bir an için ne dediğini anlamadan ona baktı, sonra bir kahkaha patlattı,

Simone katıldı. Darci uzun zamandır gülmemişti. Sonunda

Simone, "Bana her şeyi anlat." dedi.

"Size başka bir yüzyıldan geldiğimi ve başka bir ülkeye gitmek istediğimi söylesem ne derdiniz?

Eve mi?"

Simone gözünü bile kırpmadığında, Darci'nin Simone hakkındaki düşünceleri daha da arttı. Sen uğraştığında

bedenleri olmayan her gün karşılaşıyorsanız, sizi şok etmek için çok şey

gerekir. "Uzun zamandır yaşadığımı ve pek çok şey gördüğümü

söyleyebilirim."

İçi ceviz dolu bir kurabiyeyi eline alan Darci ona baktı. "Dur tahmin edeyim, Tom

Şehirdeki her şeyi sana rapor ediyor ve sen de bunu fal bakmak için kullanıyorsun."

" yukarı," dedi Simone gülümseyerek. "Gerçeği pek söyleyemezdim, değil mi?"

Bir ele dokunuyorum ve genç bir kadının bir yıl içinde öleceğini biliyorum. Ya da biliyorum ki

bir kadının asla çocuğu olmayacak. Bunu onlara nasıl söyleyebilirim? Elimden geldiğince düzeltmeye çalışıyorum.

Gerisini Tanrı'ya bırakın."

"Bir şeyleri nasıl tamir ediyorsun?" Darci nefesini tuttu. Belki de onu hafife almıştı.

Simone'un yetenekleri.

Simone omuz silkti. "Bir kızın başı belaya giriyor ve kızım Tula'ya gidiyor. Bazen

kızım çocuktan kurtulmaya yardım ediyor, ama bazen kızı

akrabalarımına anlattım. Her zaman ona çocuğun ölü doğduğunu söylerler ve

küçük bir cenaze. Kıza yardımcı oluyor. Ama kuzenlerim çocuğu bana getirdi ve Tom

Bir bebeği çok isteyen anne bana gelsin. Onları eşleştiriyorum."

Darci hayranlıkla, "Ne kadar ," dedi. "Yakalanırsan ne olacak?"

"Bunu düşünmek istemiyorum. Şimdi bana senin için ne yapabileceğimi söyle."

Darci bir an düşündü. "Eğer Tom herşeyi , hiç duymuş mudur?

Lavender Shay'i öldürmek mi istiyor?"

Simone sandalyesinde geriye yaslandı. "Demek bu yüzden seni bana getirdi. Ona söyledim

Bir yıl önce o kızın ölümünü öngörmüştüm."

"Nasıl? Kim?" Darci hevesle sordu.

"Bir düşüş. Bir imgelemde gördüm, ama korkarım ki imgelemlerim nadir ve kısadır.

Açık. Düşerken arkasında çatıda bir figür gördüm ama genç , değil miydi anlayamadım.

Lavender itilmişti ya da biri onun atlamasını çalışıyordu." Simone

Darci'ye sert bir bakış attı. "Hangi güçlere sahipsin?"

"Hiç, ama ben-" Sözüünü kesti. "Benim için bir ya da iki hayalet çağırabilir misin?"

Simone bunun komik bir istek olduğunu düşünüyor gibiydi. "Belirli bir tane var mı? Thomas

Jefferson, belki?"

Darci gülümsemedi. "Fransız tarihi ile ilgili bir sorunun olsa arayacağım kişi o olurdu. Hayır. Hayır,

Devlin adında bir ruh arıyorum, ama emin olmadığım için onu bulmak zor olabilir.

yeryüzünde bir insan olarak yaşamıştır."

"Sen de öyle," dedi Simone yumuşak bir sesle. "Ve hayır, ben

ruhları ileri çağıramazsın. Lütfen bunu kimseye söyleme yoksa bir daha asla

Müşteri. Tom ve ben birkaç seans denedik ama bu kadar açık yalan söylemek hoşuma gitmedi.

Bunu yapmayı bırak."

Darci bir anlık dürtüyle sol elini uzattı. "Ne görüyorsun?" Bir parçası istemiyordu

bilmek için. Ya Adam'ı asla bulamayacaksa? "Bana gerçeği söyle. Ölümü ve her şeyi."

Simone hayır demek ister gibi görünüyordu ama Darci'nin elini eski elinin içine aldı.

ve avucunu başparmaklarıyla ovuşturdu. "Aradığınız adam burada değil.

olduğunu

düşünüyorsun."

"Onu bulabilecek

miyim?"

"Hem evet hem hayır. Onu bulacaksın ama aradığın adam o değil."

"Çılgılık attığım için özür dilerim," dedi Darci. "Bu da ne demek oluyor?! Onu bulabilir miyim *öldü* mü?"

"Bilmiyorum," dedi Simone. "Korkarım ki yeteneğimin çoğu Tom'dan geliyor.

gözetleme."

"Bunun doğru olduğunu sanmıyorum, ama Tom

senin için kim?" "Oğlum."

"Hayalet olduğumu, buraya ait olmadığımı söylemiştin."

Simone Darci'nin elini daha sıkı tuttu ve hiçbir şey söylemek istemiyor gibiydi.

"Anlat bana," dedi Darci usulca. "Ne gördüğünü söyle, kötü olsa bile."

"Emin değilim ama yarın ölecek olan sen olabilirsin."

"Ölmek mi yoksa sadece bu zaman ve mekanı terk etmek

mi?"

"Ölü. Bir binanın dibinde. Beyaz elbiseli bir kadın var.

sen."

Darci sandalyesine yaslanarak, "Harika," dedi. "Sadece harika. Bir kızın üzerinde küçük bir baskı gibisi yoktur. Burada öldürülürsem ruhum kendi zamanıma geri mi dönecek?"

Simone, Darci'ye sertçe baktı. "Kendin hakkında hiçbir şey bilmiyorsun, değil mi?"

"Öğrenmeyi çok isterim."

Simone kendine bir fincan çay daha doldurdu ve Darci'ye biraz ikram etti ama Darci reddetti.

"Hepimiz bu dünyaya bir amaç için geldik ve bildiğiniz gibi, sürekli geri geliyoruz

yapmamız gerekeni yapana kadar."

"Evet, bunu biliyorum," dedi Darci sabırsızlıkla. "Sahip olduğum gücün bana bir nedenle verildiğini biliyorum ama bunun ne olduğunu öğrenmeye hiç yaklaşmadım."

"Sordun mu?"

"Tanrı'ya mı?"

"Evet," dedi Simone usulca. "Tanrı'ya sordun mu?"

"Çok dua ettim ama..." Darci bir an için gözlerini kaçırdı. "Utaniyorum

Dualarımın çoğunun -en büyük dileğimin- her zaman birisini bulmak olduğunu söyleyebilirim.

beni olduğum gibi sevdi. Görüyorsunuz... Eskiden oldukça fazla yeteneğim vardı ve bu beni

yani, farklı."

Bunun üzerine Simone gülümsedi. "Oh? Bu yüzden mi etrafınızda altın bir ışıık var?"

Darci'nin yüzü pembeleşti ama gülümsedi. "Eğer varsa bile, ben hiç görmedim. Ama biliyorum ki

ama şu anda tek ilgilendiğim ailemi geri almak."

"Yarın cesedin ölürse kimseyi bulamazsın. Bundan emin değilim, ama ben

Tanrı'nın size sadece bir beden vereceğini

düşünün." "Geçmiş yaşamlar yok mu?" Darci

sordu. "Gelecek yaşamlar yok mu?"

" sanmıyorum." Simone gülümsedi. "Keşke büyükannemle tanışabilseydin. O

gerçek bir yeteneği vardı. Size her şeyi anında anlatabilirdi. O

günlerce süren translara girerdi ve onlardan bilerek çıkardı.

şeyler."

Darci içini çekti. "Bu bana yardımcı olmuyor, değil mi? Belki anahtarı bulursam..."

"Ne anahtarı?"

Darci eteğinin cebinden küçük gümüş kutuyu çıkardı. "Anahtarınız yok değil mi? Anahtarı küçük bir seramik adamın içinde buldum. Onu kıramadık ama

suda çözülür."

Simone'un gözleri büyüdü. "Burada kal. Tam orada otur. Kımıldama." Hızla odadan çıktı.

Oda.

Darci yalnız kaldığında Simone'un ona söylediklerini düşündü.

Yarın ölen Lavender değil, o olacaktı. Ve eğer Darci ölürse onu asla göremeyecekti.

ailesine geri döndü. Muhtemelen yirmi birinci yüzyıl bedeninde yeniden doğmayacak ve

Bir şans daha.

Simone geri döndü ve elinde demir bir yumurtaya benzeyen bir şey vardı, ama Darci

aldı, şaşırtıcı derecede hafıftı. "Ne

hissediyorsun?" Simone sordu.

Darci hayal kırıklığına uğramış bir halde, "Hiçbir şey," diye cevap verdi. "Yapacak gücüm yok-"

"Evet, öyle. Ruhlar asla değişmez. Artık gücün var ama bu..." Kaşlarını çatı.

nasıl açıklayacağımı bulmaya çalışıyorum.

"Engellenmiş," dedi Darci. "Sanki biri duyularımı kalın bir yorganla sarmış ve ben onları bulamıyorum."

"Temas kurmak istediğiniz kişinin Devlin olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

Darci'nin gözleri kısıldı. "Sanırım yaşlı ve kör adamdı.

ve belki de en güçlü kişidir."

"Ama o zaman şeytan son derece hoş değil mi?" Simone sordu.

"Evet." Darci bir an için yüzünü ellerinin arasına aldı. "Burası bana göre değil.

Burada hiçbir şey hissedemiyorum, hiçbir şeyi değiştiremiyorum. Burada *ben yokum*."

"Olman gereken yerde olmadığını biliyorum," dedi Simone, belli etmemeye çalışarak

onun şaşkınlığı. Darci hiçbir şeyi değiştiremeyeceğini söylemişti. Birisi

gerçekten bunu yapabilir mi? Ve hangi ölümlü bir başkasının Tanrı vergisi

Yorganda yetenek mi?

Simone parmaklarıyla çarpı işareti yapıp Darci'ye dışarı çıkmasını söyleme isteğini bastırmak zorunda kaldı.

Gerçek şu ki, Simone Darci hakkında daha önce hiç görmediği kadar çok şey görmüştü.

başka biri. Gerçek kahin olan büyükannesiydi

uzun yıllar gördü. Simone, ne yapacağını için pişmanlık duyuyordu.

büyükannesi söyledi. Ancak tüm aile yaşlı kadının atıp tutmalarına kulak asmamıştı.

Yeteneği kızı Simone'un annesine geçmişti, ancak seyreltilmişti.

Simone'un annesi geleceği görmekten nefret ederdi ve evde oturur, görüşmeyi reddederdi.

yabancılara ya da onlara dokunmaya. Simone'a mirasının sadece dörtte biri kalmıştı.

büyükannesinin yeteneği ve kızı Tula'nın yeteneği yoktu. Tula'nın sahip tek şey eski bir

Simone'un okuma yazma bilmeyen büyükannesinin bir adama para vererek yemek tarifi kitabı.

onun için yazardım. Orada Tula'nın yaptığı bir düzine kadar bitkisel "büyü" vardı.

Kocasını onları terk ettikten sonra geçimini sağlamak ve iki çocuğuna bakmak için. Simone asla

büyükannesinin Tula'nın gelecekteki ihtiyacını öngördüğünden bir an bile şüphe etmedi.

sağladı.

Şimdi, bu genç kadın Simone'a gelmişti ve ona daha fazlasını anlatabilmeyi diliyordu.

Her zaman olduğu gibi, yaklaşık seksen yıllık tecrübesine dayanarak, Simone her şeyi anlatmadı.

biliyordu. Darci'ye kayıp kızını bulup bulmamasının önemli olmadığını söylemedi.

Kocası. Ancak buradan ayrılması ve kendi evine dönmesi çok önemliydi.

zaman..

Simone, Darci'ye etrafındaki güzel altın ışığın hızla solduğunu da söylemedi.

Simone'un evine girdiğinden beri geçen birkaç dakika içinde ışık azalmıştı.

Simone, "Neden burada olduğunu öğrenmeli ve sonra geri dönmelisin," dedi. O da emin değildi.

Darci başka bir zamandan, başka gezegenden ya da bir sonraki kasabadan geliyordu.

buraya aitti. Burası onu hızla öldürüyordu.

Darci yumurtayı kaldırdı ve ona baktı. Paslı ve çukurluydu ama dikiş yoktu.

üretildiği yerden yan tarafına doğru uzanıyordu. Tek parça gibi görünüyordu.

metal. "Açmayı denediniz mi?"

Simone gülümsedi. "Ben küçük bir kızken büyükannemin sessizce küfrettiğini hatırlıyorum.

O şeyi açmaya çalışırken. Çekiçlerle vurdu, ateşe attı, sonra da

Kar. Onu bir demirciye götürmüş ama demirci çivileyememiş. Onu kaynatmış ve

üzerinde."

Simone Darci'ye baktı. "Ölüm döşeğindeyken bana dedi ki onu açabilecek kişiyi bulacaktı."

"Ah," dedi Darci gümüş kutuyu bir cebine, yumurtayı da diğer cebine koyarken. "On iki taneden biri, ama burada sıkışıp kaldığımdan beri işime yaramıyor."

"söyleme!" Simone öyle dedi. "Geri dönüş yolunu bulmalısın. Buna *mecbur* olduğunu hissediyorum."

"Ama nasıl?" Darci sordu. "Kutunun anahtarını bulabilirsem belki geri dönebilirim."

Yaklaşık 10 santim boyunda küçük bir seramik yok, değil mi? Mavi giysiler, kahverengi şapka, büyük kulaklar?"

Simone gülümsedi. "Hayır, ama büyükannem eskiden bir taşla konuşurdu. Biz çocuklar gülerdik

ama o küçük bir adam olduğunu, dünyadaki en eski nesne olduğunu ve tamamen

Ahlaksız. Onu tutardı-"

"İpten yapılmış bir kafeste," dedi Darci uzak bir sesle, "çünkü onu başka hiçbir şey tutamaz. Ve o yiyor-"

"Kudüs'ten gelen tuz," dedi Simone sessizce.

"Ve yılda bir ahududu. Ahududu sever."

Simone'un yüzü bembeyazdı. "Bu yaratığı tanıyor musun?"

"Karşınızda dünyanın en aptal insanı oturuyor. O bendeydi. Ben küçük bir kızken

Onu bir dere kenarında buldum ve hakkında her şeyi bir anda öğrendim. Onu bir

ve yıllarca benimle kaldı. O çok komik. Ve yaşlı. Timsahların yeni gelenler."

"Nerede o?" Simone sordu.

"Ya annem onu attı ya da memleketimde bir dolapta. Muhtemelen orayı bir daha asla göremeyeceksin."

Simone öne doğru eğilerek Darci'nin ellerini tuttu. "Geri dönmelisin. Eğer hiçbir şey bilmiyorsam

Yoksa geldiysen oraya geri dönmen gerektiğini biliyorum. Geldiğin yere yarın yok edilecek."

"Nasıl geri döneceğim?" Darci sordu. "Peki Jack benimle geliyor mu? O burada kalmak istiyor

Lavanta ile."

Simone arkasına yaslandı ve düşündü. "Sence bu ruhla iletişime geçseydin Devlin ya da

Henry'den daha fazlasını öğrenebilir misin?"

"Umarım öyledir," dedi Darci hevesle. "Her şeyi yapmaya, her şeyi denemeye hazırım."

"Buradan çok uzak olmayan Drayton Falls adında bir kasaba var. Yaklaşık üç yıl önce genç bir

oradaki kadın öldü. Gitme zamanının sanmıyorum, ya da belki ailesinin acısı

onu dünyada tuttu. Sebep ne olursa olsun, ruhu burada kalıyor ve

Sevdiği ev. Ruhu o kadar güçlü bir varlık ki, kimse onun evinde yaşayamaz.

Başka bir dünyayla bağlantı güce sahip biri varsa, o da odur."

Darci'nin gözleri parladı. "Şimdi Tom'a beni oraya götürmesini

söyleyeceğim."

"Hayır!" Simone dedi ki. "Geri dönüş yolunu bulursanız, birlikte geldiğiniz iki kişiyi de yanınıza almalısınız."

"Buraya *iki* kişiyle geldiğimi nereden biliyorsun?" Darci şüpheyle sordu.

"Onların ruhları seninle. Arkanızdalar. Onları görüyorum. Onların varlığı sizinkiyle bağlantılı.

Eğer ruhun geri dönerse, onlar da seninle gelmeli."

Darci gülümsedi. "Bence sen büyükannene sandığından daha çok benziyorsun."

"Gerçekten de büyük bir övgü," dedi Simone.

Darci kalktı. "Jack ve Lavender'la çay vakti neredeyse geldi. Ben onları

Drayton Falls'a benimle gelin." Kapıya doğru döndü, sonra durdu ve arkasına baktı

Simone. Cebinden yumurtayı çıkararak küçük bir masanın üzerine koydu.
"Yumurtayla birlikte geldim.

gümüş kutu, sanırım onunla geri döneceğim, ama bu yumurta kaybolabilir.
Etrafa bakacağım.

Camwell ve ne hatırladığıma bakacağım, sonra Tom'a yumurtayı nereye saklayacağımı söyleyeceğim, böylece

sonra alırsın. mı?"

"Camwell yaklaşan savaştan sağ çıkabilecek mi?"

"Savaş mı?" Darci sordu, sonra nefesini içine çekti. Eyaletler Arası Savaş.
Bu

Silahlardan çok hastalıklardan ölenlerin olduğu korkunç bir savaş.
Kardeş kardeşe karşı.

Simone Darci'nin yüzüne baktı ve bu ona bilmek istediğinden daha fazlasını anlattı. "Benim

Çocuklarım savaşmak için çok yaşlı ama torunlarım değil."

"Onları batıya gönderin," dedi Darci usulca. "Mümkün olduğunca batıya. Ve evet,
Camwell

hayatta kalır. Binalar uzun süre ama ünü öyle değil." Elini

kapı kolunda.

Simone ayağa kalkmaya başladı ama sonra geri . "Sanırım beni yaşlandırdın bugün."

"Eğer yapabilirsem, gitmeden önce seni tekrar göreceğim."

"Hayır, sen yere geri dön. Orada sana ihtiyaç var."

"Eğer geri dönersem ve güçlerimi geri alırsam," dedi Darci usulca, "seni bulacağım. Nerede olursan ol, hangi bedende olursan ol, seni bulacağım."

"Bu hoşuma gider," dedi Simone. "Şimdi gidin. Arkadaşlarınızla birlikte Drayton Falls'a git ve neler bulabileceğine bir bak."

Darci gülümseyerek evden çıktı.

Simone yalnız kaldığında ateşe baktı ve artık kalkması gerektiğini düşündü.

bir tahta parçasının üzerine koymuş ama hareket edemiyormuş. Kız hiçbir gücü olmadığını söyledi, ama

etrafındaki enerji Simone'u tüketmişti. Ne demişti? Yaşlı bir körün

muhtemelen dünyadaki en güçlü insan olduğunu biliyor muydun? Onu yenmek için biraz uğraşması gerekecek.

O kız, diye düşündü Simone ve gözlerini kapadı.

İçgüdüsel olarak yapması gereken bir şey daha olduğunu biliyordu, o da yumurtayı gömmekti,

Sonra da dünyayı terk edecekti. Emin değildi ama belki de az önce

Hayatında ne yapması gerektiğini. Diğer her şey, yardım ettiği tüm insanlar uzun yaşamı lagniappe, New Orleans'ta "bir şey" anlamına gelen terim ekstra."

Simone gülümseyerek sandalyede rahatladı ve kendini uykuya bıraktı.

Camwell'e geri dönerken Darci, Simone'un söylediklerinin kendisini etkilemesine izin vermemeye çalıştı.

Onu korkutmuştu ama . "Zorunda" güçlü bir kelimeydi. Kendi zamanına dönmeliydi,

Lavender ve Jack de onunla gitmeli.

Camwell'e dönmek üzereydiler ki Darci bir mezarlık gördü ve Tom'a seslendi

Dur. Aşağı inmesine yardım ederken, ona bildiğini söyleyen yan bir bakış attı.

Her şeyi. Belli ki yine kulak misafiri olmuş.

Onun hakkında ne düşündüğünü düşünecek zamanı yoktu; yanından geçip gitti.

Mezarlığa giden yol. Mezar taşlarının bazıları oldukça eski, bazıları ise yeniydi. O

biraz dolaştı, dinledi ve herhangi bir titreşimi almak için duyularını açmaya çalıştı

herhangi bir ruhtan. Ama tek hissettiği, sert saçlarında yumuşak bir yaz esintisiydi.

Bir an için ruhlar tarafından rahatsız edildiği tüm zamanları düşündü.

ve onları nasıl küçümsediğini anlattı. Tam bir baş belası!

Bütün bunlar bununla mı ? Merak etti. Güçlerini takdir etmesini sağlamak için mi?

Ya da belki birisi onun kendisi hakkında bir şeyler öğrenmesini sağlamaya çalışıyordu. Geçmiş yaşamlar asla

onu çok ilgilendiriyordu. Çocukken kendi karnını doyurmakla ve bir şeyler yapmakla ilgilenirdi.

Uyuyacak bir yeri olduğundan emin olmak için. Hayatının büyük bir kısmını diğer çocuklara imrenerek geçirmişti.

Geceleri onları yatıran anneler ve onlarla uçurtma uçuran babalar. Hayır.

onu diğerlerinden ayıran bir yetenek için asla bir takdir geliştirmede.

Dünya.

Üniversiteden mezun olur olmaz New York'a gitmiş ve Adam'la tanışmıştı. O zamandan beri

sonra o... Yaşadı, diye düşündü. Yaşayabildiği kadar normal bir hayat yaşamış.

kocas ve çocuğu, Adam'ın kız kardeşiyle evlenmiş olan babası ve onların çocuğu. Bir yıl boyunca

Darci çok kısa bir süre içinde dünyanın en mutlu insanı olmuştu.

Mezarlığın etrafına bakarken, belki de ne yapması gerektiğini düşündü

Simone böyle dedi ve kendisine neden böyle muhteşem bir güç verildiğini bulmaya çalıştı.

Belki de kendi geçmişine bakmalıydı - eğer bir geçmişi varsa. Eğer Simone

Darci'nin daha önce hiç başka bir bedende yaşamadığını söylerken haklı mıydı? Neden Darci

Kendisi hakkında bunu biliyor muydu? Bakmaktan korkuyor muydu?

"Özür dilerim," dedi dua ederek ve etrafında olduğunu bildiği ruhlardan.
"Beni duyabilen varsa lütfen Devlin'e ulaşsın. Ya da Henry ile.
Temas-" diye sözünü kesti.

Simone'un ona söylediği şey aklına geldi. Belki yarın o olacaktı,
Darci, kim oldu

çatıdan atılmış, Lavender değil. Belki Lavender düğün kıyafetini giyerdi.

Darci'nin kırık bedeninin üzerine eğildi.

"Ben olmayacağım," dedi kararlı bir şekilde arabaya geri dönerken. Eğer almak zorunda kalırsa

Jack onu bir dolaba kilitlese, hiçbir binanın zemin katından çıkmazdı.

Kasabaya geri dönerken, eve, ailesinin yanına dönme kararlılığını güçlendirdi.

Ve oraya vardığında, kendi kendine, hayatını farklı bir şekilde sürdüreceğini söyledi.

Takdir edecek ve öğrenecekti.

Kasabanın kenarında tanıdığı bir kilise vardı. Tom'a nereye saklanacağını söyledi.

Simone'un yumurtasını aldı, sonra da onu Lavender'ın evine bırakmasını istedi. "Ne yapacağım," dedi kendi kendine. "Ne gerekiyorsa yapacağım."

Onuncu Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

Jack, Darci'ye "Perili evlere gitmeyeceğim" dedi. "Ben yapmayacağım

Beni ondan uzaklaştırmana yardım edecek her şeyi yaparım. Burayı seviyorum. İnsanları seviyorum.

Kendimden hoşlanıyorum.

Buradayım. İstersen geri dönebilirsin ama ben kalıyorum."

Lavender'in evinin arkasındaki küçük bahçedeydiler ve Jack şöyle bağırıyordu

olabildiğince sessizce. O eve geri dönmeye başladığında, Darci vücudunu

ondan. "Lavender ölecek ve bence belki de onu sen öldüreceksin."

"Ne?!" Jack öfkeyle yüzündeki kanın yükseldiğini söyledi. "Sen delirmişsin."

İki elini de onun koluna koyarak gitmesini engellemeye çalıştı. "Lütfen sakın ol

yere yat ve beni dinle."

Jack birkaç derin nefes aldı ama yüzü hâlâ kızarmıştı. ", dinliyorum."

"On dokuzuncu yüzyıldayız, yirmi birinci değil ve ahlak aynı değil İşte

Evlilik dışı hamile kalan kadınların hayatları mahvoluyor. Bizim için bunlar

hiçbir şey onlar için korkunç değildir. Senin anılarına sahip değilim, ama bu konuda bir şey mı?

geçmişini ya da belki babanın geçmişini Lavender'a anlatabilir

seninle evlenemez mi?"

Jack'in yüzündeki kan çekilirken yüzünün kırmızıdan beyaza dönüşmesini izledi.

Ağır ağır demir bir bankın üzerine oturdu. "Hayatımın hiçbir döneminde aziz olmadım," dedi.

usulca. "Ve babamız..."

"Metresi mi var?" dedi onun yanına otururken.

"Boyalı kızıl saçları, at gülüşü ve gayrimeşru bir oğlu var. O bir utanç kaynağı ama ona kızgın. Kavga ettiğimiz için burada değil. Dedi ki

Ya onunla düğünüme gelir ya da hiç gelmez. Ona gelmemesini söyledim.

Ya da John yaptı ama ben ona katılıyorum."

"Lavender'ın ailesi bunu ne kadar biliyor?"

"Hiçbir şey. Bunu onlardan saklamak için çok çalıştım. O kadar çok yalan söyledim ki

onları düz."

"Keşke yarın ne olacağını bilseydim." Darcy gülümsedi. "Bu dünyanın bir yerlerinde

Eğer doğru soruları sorarsanız geleceği gösteren sihirli bir ayna. Eğer alabilseydim

o ayna..." İç çekti. "Jack, sen ve ben hiç arkadaş olmadık, bu yüzden senden ama size burada çok ama çok yanlış bir şeyler olduğunu söylüyorum."

Jack donuk bir ifadeyle dönüp ona baktı. Söylediği çirkin bir sır hakkında söyledikleri

Lavender onu sarsmıştı. "Sorun ne olabilir ki? Burası cennet gibi. Her şeyi seviyorum

insanlar, yemekler, hatta kıyafetler. Buradan asla ayrılmak istemiyorum.

Burası bana uygun."

Darci ellerini kalçalarına koyarak ayağa kalktı ve ona ters ters baktı. "Yirmi birinci yüzyılda hayat

Yüzyıl sana da yakışırdı, eğer deli ve ölü bir kadın olmasaydı.

! Lavender'ın kendini öldürmesini engellemek buradayız, sonra da

kendi zamanımızda." Kendini sakinleştirmek için birkaç nefes almak zorunda kaldı. "Sana bir ant içireceğim,

Kutsal yemin. Sana söz , eğer kendi zamanımıza geri dönersek.

Lavender'in ruhu yirmi birinci yüzyılda ve ona gidebilirsiniz."

Adam tiksintiyle ona baktı. "Nerede olduğunu biliyorum. *Etrafımda* dolanıyordu.

Hatırladın mı?"

"Lavender'ın seni bu zamanda sevmesi ama bu zamanda senden nefret etmesi sence de garip değil mi?

Modern zamanlar mı? Onu bu kadar değiştirecek ne oldu? Eğer öğrendiyse

aileniz hakkında kötü bir şey söyledi ve sizinle evlenmesi yasaklandı, hayal edebiliyorum

kendi kıyacak kadar depresyona gireceğini . İntihar ölümcül bir günahdır, doğru, ama

Lavender'ın ruhundan gelen nefrete neden olmazdı. O seni seviyor.

Bu hayatı. Onu ne değiştirdi? Ve en önemlisi, sadece onu değil

ama aynı zamanda yüzyıllar boyu sürececek bir nefreti de engellemiş olursunuz?"

Jack bir süre sessizce ona baktı ve kız onun bir şeyler yapmaya çalıştığını anlayabildi.

kararlar. "Sanırım düğünden önce dışarıda bir gece daha kötü şeyler de var. Bu

perili bir evde olmak zorunda mı?"

"Neden olmasın? Eğer buralarda kendini gösterecek kadar güçlü bir ruh varsa, onunla konuşmak istiyorum.

Ona. Ve Lavanta'yı diğer insanlardan uzak tutmalısın. Yapmak zorundasın

kimsenin ona onu umutsuzluğa düşürecek bir şey söylemediğinden emin olun.

İntihar. Öyleyse neden birlikte gitmeyelim?"

Jack biraz gülümsedi. "Peki onu nasıl kaçıracağız? Ve sen bizden geceyi evin içinde , değil mi?" "Hayaletlere inanmadığını sanıyordum."

"Seninle tanışana ve o şeyi görene kadar bilmiyordum... o şey babamın kitaplık. Neden *onu* aramıyorsun?"

"Denemediğimi mi sanıyorsun? Bütün gün küvette uzandığımı mı sanıyorsun?"

"Kıyafetlerinize ve saçınıza bakılırsa çamur güreşi yaptığınızı söyleyebilirim. Sen gerçekten

"Çay için üstünü değiştirmeliydin, biliyorsun."

"Ruhunu kurtarmaya çalışmakla o kadar meşguldüm ki-" "Ruhum! Sana şunu söyleyeyim -"

"Yüksek sesler duyduğumu sandım," dedi Lavender kapı aralığından. "Sen neden

iki kişi şimdi tartışıyor mu?"

Darci, "Drayton Falls'a gitmem gerekiyor," diye ağzından kaçırdı.

Lavender, "Akşam yemeğinden önce gidip dönemezdik," dedi.

"En güzel şalını orada bırakmış," dedi Jack, ayağa kalkıp kardeşçe bir kolla

Darci. "Ve dn gezisinde yanında götürmek zorunda. Ona söz verdim.

Bu gece üçümüz gideriz diye düşündüm."

Lavender birinden diēerine baktı ve tekrar geri döndü. "Drayton'a ne zaman geldin?

Dyor mu?" diye sordu Darci'ye, sesinde kuşku vardı.

Darci'nin dudakları gerildi. "Lavender, bizi bırak. Adam seni içeri sokmak istiyor.

"Arabanın arkasına geç ve seninle uērasın."

Lavender'ın gözleri çok içinde açıldığında, Jack Darci'nin omuzlarını öyle sert kavradı ki

neredeysen haykırıyordu.

Lavender, "Hemen dneceēim," dedikten sonra topuklarının üzerinde dönerek eve katı.

"Muhtemelen babasını ve tfeēini almaya gitmiştir," dedi Jack. "ok kaba bir aēzın var."

"Ben! Bilmeni isterim ki-"

Sözünü kesti çünkü Lavender geri dönmüş, eldivenlerini giymiş, üzerine bir al almıştı.

Koluna ve başına aceleyle bir bone geçirdi. "Gidelim mi? Zaman geçiyor."

Uzun bacaklı Jack için bile Lavender'a yetişmek zordu.

bahçeden arka kapıya doēru aceleyle ilerledi.

Lavender omzunun üzerinden, "Babamın yeni arabasını alacağız, hızlı olanı," dedi. "Ve biz bir şoför istemiyoruz, böylece..." Bir an için Jack'e .

Kirpikler çırpınıyor.

"Görünüşe göre insanlar her yüzyılda seksi seviyor," diye mırıldandı Darci, Lavender'ın

Mutluluk.

Jack, Darci'nin kolunu yakaladı. "On iki silindirli bir Jaguar kullanabilirim ama atlar? Yok artık. Ne?

senin hakkında?"

"Hiçbir fikrim yok. John Marshall at arabası kullanamaz mı?"

"Muhtemelen, ama biliyorsun, son birkaç saattir ondan çok ben varım gibi görünüyor. Bu

Sanki onun anılarını alıp kendiminkileri ekliyor ve yeni bir

kişi."

Darci ona sertçe baktı ama hiçbir şey söylemedi. Jack'in ruhu John'dan daha mı güçlüydü?

Marshall'ın mı? Jack'in sevgi ve aile açlığı John'u dışarı mı itiyordu?

Jack ve Darci ahıra vardıklarında Lavender çoktan ve

arabası bağlanmış ve hazırды.

"Babam eve yeni geldiği ve araba hala bağlı olduğu için şanslı değil miyiz?"
Baktı

Jack'e öyle bir ateşle baktı ki, adaşı olan gözleri mora döndü.

"Sanırım düğünden önceki bir gecenin önemi yok," dedi Darci, sonra Jack'in Kolunu. "Yapamazsın... bilirsin... onunla. Ya geri dönersek? Onu aldatmış olacaksın.

John uzun zamandır beklediği düğün gecesinden mahrum kalacak." "Bırak acı çeksin," dedi Jack, aceleyle Lavender'a doğru ilerleyerek.

Darci oraya vardığında hem Lavender hem de Jack sürücü koltuğundaydı. dizginleri elinde tutuyor.

Darci arkaya tırmanırken Lavender, "Jack arabayı benim kullanmama izin verecek.

Yaşayan en cömert, en nazik adam değil mi?"

"Evet," dedi Darci, "en iyisi."

Jack ona göz kırptı ve bir dakika sonra yola koyuldular. Lavender dik ve sert oturuyordu.

ve dizginleri ustalıkla kullanıyordu. Jack -aşırı oyuncu!- sık sık ona

küçük uyarılarda bulundu ve kaçırılması gereken çukurları işaret etti ve üç kez uyardı

Çok hızlı gittiği için. At arabaları hakkında her şeyi bildiğini sanırdınız.

Atlar.

Kasabaya doğru yaptıkları uzun ve yavaş yolculuk boyunca Darci arkada oturup

ikisi birlikte. Yoldan geçenlere selam verdiler, onlara isimleriyle seslendiler ve

Onları gören herkes . Kasabadaki herkes onlardan zevk alıyor gibiydi.

güzel genç çiftin görüntüsü.

Darci, FBI'daki Greg Ryerson'ı ve aralarındaki derin bağı nasıl hissettiğini düşündü.

O ve Jack arasında. Derin, birbiri için ölen bir bağ. Greg, Jack'i tanıyamazdı.

Çünkü Jack artık öfkeli bir genç adam değil, diye düşündü.

Ama Darci bir şeylerin yolunda gitmediğini biliyordu. Eğer gücü olsaydı, hemen anlardı.

ama insan seviyesinde bir şeyleri anlamak zordu. Eğer o

Gücü sayesinde insanların auralarına bakıp neler olup bittiğini anlayabiliyordu.

Aklını Lavender ve Jack'e vermeye çalıştı ama başaramadı. Onların kıkırdamaları

Mutluluk ona kendi kocasını, Adam'ı düşündürdü. Şimdiye kadar yaptığı hiçbir şey

onu kocasını bulmaya yaklaştırmış gibi görünüyordu. Aktöre yardım etmişti.

Lincoln Aimes oğlunu bulmuştı; Henry'yi bulmuştı, sadece sahip olduğu güce sahip bir adamı.

yavaş yavaş . Ama yine de Adam'ı bulmaya yaklaşamamıştı.

Bir an için gözlerini kapattı ve mutlu olduğu bir hatırladı.

ailesiyle birlikte. Adam arka bahçede kızlarla top oynuyordu. Adam

Gülüyor ve kızların akıllarını kullanarak topu fırlatmalarının adil olmadığını söylüyorlardı.

"Ellerin kullanılmamasının" yasadışı olduğunu açıkça belirten bir kural kitabını okuyormuş gibi yapmıştı. Ve

Üçü de yere yuvarlanıp çimlerin üzerinde yuvarlanarak son buldu.

Ama mutlu anısında bile, Adem'e her zaman musallat olan gölgeleri gördü.

Gözleri. Ne kadar mutlu olursa olsun, aurasında ve gözlerinde zaman bir şey vardı.

ona çocukken yapılmıştı.

Bir de Boadicea vardı, kız kardeşi. Asla sözde normal olamayacaktı. O

gerçekten kötü bir kadın tarafından yetiştirilmişti ve sonuç olarak topluma asla uyum . Darcı'nın

Bo onlarla alışveriş merkezine ya da sinemaya gittiğinde kalbi acırdı. Bo sadece

Etrafında tanıdığı, sevdiği ve güvendiği insanlar varken.

Kasabayı arkalarında bıraktıklarında Darci'nin düşünceleri daha melankolik bir hal aldı.

Jack'in

aşkı bulmuştu, bu yüzden o kalmak istiyordu. Darci'nin ona

Gitmek zorundaydı ama işler tersine dönerse ne yapacağını merak ediyordu.
Ne olurdu

Adam'ı bu zamanda burada bulsaydı ne yapmak isterdi?

"Ben-" dedi yüksek sesle, sonra başka bir şey söylemedi çünkü Lavender at kırbacını kaldırdı,

"*hee-yah!*" diye bağırdı ve hayvanlar havalandı. Darci koltuğa doğru savruldu ve Jack arabanın kenarından tutmayı başaramasaydı yola düşecekti.

Otur.

"Lavender!" Jack bağırdı ama onun kahkahasıyla karşılık buldu.

Zıplarken dik çalışan Darci, Jack'in bir yandan da

Kendisi. İçindeki on dokuzuncu yüzyıl John Marshall'ı durmak istiyor

Lavanta'nın vahşi sürüşü, ama yirmi birinci yüzyıl Jack'hoşuna gidiyordu.

Jack kazandı. Bir çılgılık attı, şapkasını yere fırlattı, dar ceketini çıkardı,

Darci'ye geri fırlattı, sonra gömleğinin düğmelerini göğsünün yarısına kadar açtı.

Darci vagonun bir tarafından diğetine çarparken, daha önce hiç görmediğini biliyordu.

daha güzel bir çift görmemişti. Ve ayrıca biliyordu ki eğer

Jack'in gitmesi için çok güçlü bir büyü kullanması gerekecekti.

On Birinci Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

"EVET, KABUL ETTİM," DEDİ LAVANTA YAVAŞÇA VE

"Ama bu, perili bir eve gitmemi istediğini öğrenmeden önceydi." O

arabanın sürücü koltuğundaydı ve Dray- ton Şelalesi'nin eteklerindeydiler, ama daha ileri gitmeyi reddediyordu.

"İçeri girmek zorunda değilsin," dedi Darci sabırla. "*Ben* içeri gireceğim. Sen burada arabada kalabilir ve Jack'i bir saat kadar öpebilirsin."

Lavender Darci'ye kısık gözlerle baktı. "Değişmişsin, bunu biliyor musun?"

"Neyden değişti?" Darci sesini yükselterek sordu. "Bugünden önce neydim?"

Jack elini Lavender'ın omzuna koydu ve onu . "Tatlım," dedi

Sakinleştirici bir şekilde, "Darci'nin..." Darci'ye yardıma ihtiyacı olduğunu söyleyen bir bakış attı.

perili bir eve girmesi için bir sebep bulmaya çalışıyordu.

Darci duygularını kontrol etmeye çalışarak, "Bana evden bahset," dedi.
O

Lavender'a ihtiyacı vardı, bu yüzden onu kızdırmayı göze alamazdı. Lavender evin nerede olduğunu biliyordu.

olduğunu ve onları sadece oraya götürerek çok zaman kazandırabileceğini söyledi. İlk seferinden beri

ile karşılaşma

Connecticut, Darci güvenmiyordu, bu yüzden kapısını çalmak zorunda istemedi.

kapıları açıp yön soruyorlar. "Evi bu hale getiren şeyin ne olduğunu bilmek istiyorum.

perili."

Jack onun elini tutup okşarken Lavender rahatlamış görünüyordu. "Bir adam ve karısı

ve iki küçük çocukları orada yaşıyordu. Eski bir ev, ilk inşa edilenlerden biri.

Eyalette inşa edilmiş. Sanırım Devrim Savaşı'yla ilgili bir şeydi.

Ne olduğundan emin değilim. Uzun Drayton ailesine ait. Onlar

İngiltere ve ne olursa olsun bir şekilde topraklarını korudular."

Jack'e baktı. ", acele ediyorum. Yaşlı Bay Drayton ben küçük bir kızken öldü.

ve bu da genç Bay Drayton'ı her şeyin varisi olarak bıraktı. Hemen evlenmeyince

Annem onun beni bekleyeceğini umduğunu söylerdi. Ama beklemedi."

Lavender Jack'e baktığında, Jack elini , öptü ve Lavender, "İyi ki

beklemedim."

"Ama evlendi mi?" Darci sordu.

"Evet. Birkaç yillığına gitti ve başka bir yerden bir eşle döndü.

Eski eve taşındılar ve hemen iki çocukları oldu. Onları tanımıyordum.

Oldukça zengin oldukları için. Bizim

grubumuzdan değiller." "Ona ne oldu?"

Darci sordu.

"Aylarca herkesin konuşabildiğı tek şey buydu. Görünüşe göre bir anda öldü.

bir gün. Duyduğuma göre bahçesindeymiş ve birden düşmüş. Anında ölmüş.

Kocası haftalarca kendini odasına kapattı ve çocuklarının bakımını

Dadı. Sonunda odasından çıktığında, şehrin diğer tarafına taşındı ve

eski evini kilitledi."

"Yani bir hayalet yüzünden mi hareket etmedi?" Darci sordu.

"Oh, hayır. Aslında, annem bana Bay Dray-ton'un, bu tür bir şey olduğuna inanmayı reddettiğini söyledi.

bir hayalet. Hayalet olduğunu söyleyen herkese bağırdığını duydum. Ama içerideki herkes

zavallı kadının hikayelerini duymuştur. Pencerelede görölmüş.

bahçede ve evin önünde yürürken. Görenler sadece bir kişi değil.

ama düzinelerce. Bir grup çocuğun bir gün eve çalıştığına dair bir hikaye duydum.

Gece o kadar korkup kaçtılar ki içlerinden biri bir daha kendine gelemedi."

"Lavender, lütfen beni bu eve götür," dedi Darci yumuşak bir sesle, yalvarırcasına. "Eğer gtrmezsen en yakın içki dükkanına gider ve oradaki adamlara sorarım."

Lavender hayretle, "," dedi.

"," dedi Jack, "o yüzden bizi oraya götürmen gerektiğini düşünüyorum. Darci'yi orada bırakacağız, sonra sen ve ben-"

"Kendi kız kardeşini perili bir evde mi bırakacaksın?" Lavender'ın sesi öfkeliydi.

"Onu ruhların merhametine mi bırakacaksın? Sen nasıl bir adamsın?"

"Onun gibi bir korkakla evlenmezdim," dedi Darci. "Ben olsam düğünü hemen iptal ederdim."

Jack, Darci'ye bir bakış atarak onun boynunu seve seve sıkacağını söyledi.

Yalnız kaldıkları an. ", sayıca azım," dedi Jack. "Bizi

ve ben de... girişi koruyacağım, sanırım." Lavender'a şehvet dolu bir bakış fırlattı.

"Eğer korkarsam, elimi tutar mısınız?"

"Sen iflah olmazsın," dedi Lavender ama dizginleri alırken gülümsüyordu.

"Benim bilmek istediğim Darci'nin neden perili bir eve gitmek istediğı."

Darci şansını denemeye karar verdi. "Çünkü Simone gitmem gerektiğini söyledi."

Lavender bir an tereddüt etti, sonra atların dizginlerini tuttu. "Sen de bunu bana daha önce söylemişti."

"Bir şey mi kaçırdım?" Jack sordu. "Simone kim?"

Lavender sıkıca, "O hiçbir erkeğın bir değil," dedi ve sonra tekrar

Darci. "Tom'un yanında ne söylediğine dikkat et. Burnunu sokar ve anlatır." Darci, "Bunu çoktan öğrendim," diye cevap verdi.

Dakikalar sonra Lavender atları dar bir toprak yola doğru çevirdi. Yabani otlar

Yolun ortasındaydılar ve ağaçlar sarkıyordu; Jack sürekli

Ona ya da Lavender'a çarpmasınlar diye dalları uzaklaştırdılar. Eve yaklaştıklarında

atmosfer daha karanlık ve daha sessiz görünüyordu. Arkadan, Darci görebiliyordu

Lavender ve Jack' sırtları sertleşmeye başladı ve Lavender dizginleri gevşeterek

Atlar yavaşça yürüyordu.

Ama eve yaklaştığı her adımda Darci daha geniş bir şekilde gülümsemeye başladı.

Evet, o

olduğunu düşündü. Gücü hissettiği gibi hissedemiyordu ama

Sadece hassas bir insan olarak bile havanın farklı olduğunu anlayabiliyordu. Bu

atlar kulaklarını kıpırdatmaya ve kişnemeye başladılar. Atlar durduğunda, Lavanta

kırbacı başlarının üzerinde salladı ama hareket etmeyi reddettiler.

Lavender cesur olmaya çalışarak, "Sanırım fazla bu kadar yaklaşabilirler," dedi. "Yolun geri kalanını yürümek zorunda kalacağız."

Jack koltuktan indi, sonra Lavender'ın inmesine yardım etti, ancak ikisi de

Darci'nin ağaçların arkasında gözden kaybolduğundan emin olduğu ev. Evin önüne geldiğinde

onlara döndü. İkisinin de yüzü bembeyazdı, gözleri kocaman açılmıştı.

"Lütfen yalnız gitmeme izin verin," dedi. Her ikisinin de itiraz etmek istediğini görebiliyordu,

Ama aynı zamanda korktukları şeyden kaçmak için de can atıyorlardı. "Yemek!"

Darci dedi ki. "Akşam yemeğini kaçıracağız ve açlıktan ölüyorum. Tekrar bayılmak istemiyorum, o yüzden

Belki siz ikiniz gidip bize yiyecek bir şeyler alabilirsiniz. Buralarda McDonald's var mı?"

"MacTavish Tavernası'nı mı kastediyorsun?" Lavender şaşkınlıkla sordu.

Jack Lavender'ın dirseğini sıkıca avucunun içine aldı. "O iyi olacak," dedi. "Bu konuda bana güven, ama tecrübesi var ve ne yaptığını biliyor. Hadi gidip

Yiyecek bir şeyler alıp bir saat içinde buraya getirir misin?" Darcy'ye baktı Soru.

Onlardan kurtulduğuna sevinerek, "Bir buçuk saat olsun," dedi.

Saniyeler içinde Lavender ve Jack arabaya binmiş ve geri manevra yapıyorlardı.

dar sokaktan çıktılar. Onlar gittiğinde ve Darcy yalnız kaldığında derin bir nefes aldı

rahatlama.

Kesin olarak bilmiyordu ama evi işgal eden ruhun

Tehlikeli. Darcy'ye göre kadın çok yalnızmış ve özlem duyuyormuş gibiydi.

ailesini çok seviyor. Darcy de benim gibi durgun akşamın içine fısıldadı. Geç saatlerde

Öğle vakti azalıyordu ama yaz mevsiminde olduğumuz için havanın tamamen kararması saatler alacaktı.

Yolda yürüdü ve kısa süre sonra bir geldi. Bazılarını kenara ittiğinde

Sarkan söğüt dallarının arasından evi gördü ve Lavender'in

haklıydı: ev çok eskiydi. Üst kat alt daha genişti.

Evlerin dar sokaklar üzerine inşa edildiği ortaçağ döneminden kalmadır. Onlar

zemin katı genişletemediler, bu yüzden üst katları genişleterek

mümkün olduğunca oda. Bir zamanlar ihtiyaç olan şey artık bir tasarım konsepti haline gelmişti. Bu

Koyu renkli ahşabı ve küçük pencereleriyle ev, belli ki en eski dönemlerden kalmaydı

görmeye alışmış insanlar tarafından yapılıyordu.

Avrupa'daki ortaçağ binaları.

Etrafında otlar büyümüşü ve her yerde rastlanan o terk edilmiş havası vardı.

terk edilmiş evler. Bazı çatı kiremitlerinin gevşek olduğunu gördü ve eğer

değiştirilmezse kısa süre içinde eve su girecektir. Su bir kez girdiğinde, bir ev

fazla ömrü kalmamıştı.

Gözleri acıyana kadar eve baktı, yerlilerin hareketini görmeyi umuyordu.

görmek istedi ama hiçbir şey yoktu. Rüzgâr yüzünde yumuşak ve tatlıydı.

Uzaktan kuşlar . Bir ev için güzel bir yerdı ve ev sahiplerinin neden

Orijinal inşaatçılar burayı seçmişti.

Olabildiğince sessiz bir şekilde, kalbi yerinden çıkacakmış gibi atarak eve doğru yürüdü.

yüksek sesle vuruyordu. Belki de bu evin içi eve dönmenin cevabıydı.

Belki de kocasını ve çocuklarını seven bu kadının ruhuyla tanışabilirdi.

Onları terk edemeyecek kadar çoktu ve belki Darci ona çekici gelebilirdi. Eğer

Kadın o kadar uzun süredir hayalet değildi ki, öfkeyle katılmış ve

Hayal kırıklığı, belki Darci onun kötü durumuyla empati kurmasını sağlayabilirdi. Belki de

kadın Devlin ya da Henry'ye giderdi, ya da belki...

Darci çok fazla düşünmek, umutlarını çok fazla yükseltmek istemiyordu, böylece

paramparça oldu. Ama düşünmeden edemiyordu. Belki de zamanda geri gönderilmişti.

Simone'un ona verdiği demir yumurta. Eğer bu doğruysa, o zaman artık

kendi zamanı. Belki de hayalet onların gitmesine neden olan kutuyu biliyordu.

en başta geri döndü. Darci cebindeki kutuyu ve bir gün anahtarın olduğu yerdeki ruh.

Darci kapıya vardığında kalbi küt küt atıyordu ve elini kapıya koyduğunda titriyordu. Belki de bu evin içindeki şey onu eve götürecekti.

Kapı kilitliydi. Ve ulaşabildiğı tüm pencereler de öyleydi. Arka tarafta eski bir kuyu muhafazasının kırık tuğlaları üzerine oturdu. "Bu

Evde kimse var mı?" diye seslendi. Lavender hayaletin evde görüldüğünü söylemişti.

Belki Darci'yle tanışmak için dışarı çıkar.

Ama öyle bir şans yoktu. Darci sadece birkaç saniye tereddüt etti, sonra bir tuğla aldı ve

Sonra da bir camın arkasına fırlattı. Muhtemelen 17. yüzyıldan kalmaydı.

yüzyıl camı ve yeri doldurulamaz unutmamıştı. Dakikalar sonra, tuğlaları kullanıp

pencereye tırmanabilmesi için küçük bir merdiven oluşturdu. Geçmek

Darci bir kot pantolon ve tişört giyseydi bu kadar sıkışık olmazdı ama

Ađır eteđi ve kombinezonuyla ancak sıđacaktır. O dűşündü

Giysilerinden bazılarını çıkarıyordu, ama Jack'le bir buçuk saat önce

Lavanta geri döndü, zamanı yoktu. Ayrıca, eğer onun içinde yakalanırsa

i çamaşırını giyseydi, Lavender muhtemelen o kadar utanırdı ki

Dűđün. "O zaman kötü olan her şey *benim* suçum olur," diye fısıldadı.

Darci kırık camların arasında yere dűştüđünde gülümsüyordu. Bu iyiydi.

Tüm bu olanlardan neşeli bir şeyler çıkarmak

için. "Ben buradayım," diye fısıldadı boş eve.

Hiç mobilya olmadığı için fısıltısı bile duvarlarda yankılanıyordu. "Lütfen gel ve

Konuş benimle," dedi, bu kez biraz daha yüksek sesle. "Ben de kocamı kaybettim. Lütfen onu bulmama yardım edin."

Bekledi ama hiçbir şey duymadı. st kattan bir ses duyduđunu dűşündü,

Dar ve dik merdivenleri bulana kadar üç odadan geçti. Yukarı koştı.

Lavender'a keşke kadının adını sorsaydım dűşündü.

"Bayan Drayton," diye Darci. "Lütfen bana yardım edin. Lütfen kocamı bulmama yardım edin."

Hiçbir şey yok. Ses yok.

Darci üst kattaki odaları dolaştı. Eski moda yöntemlerle yapılmışlardı.

bir odanın diğerine açılması. Koridor yoktu, bu yüzden insanlar diğer odalardan geçmek zorundaydı.

yatak odalarından çıkmak için.

"Eğer benim gücüm olsaydı," diye fısıldadı Darci, "hangi odanın onun." Bu evde yaşasaydı ana yatak odası olarak hangi odayı isteyeceğini hayal etmeye çalıştı.

ama bir türlü karar veremiyordu. Bu ve bu manzara, dedi

Son olarak, ön pencereden eve giden yola bakıyordu. Bir ev görebiliyordu.

Uzaktan kilise çan kulesi görünüyordu. Draytonlar orada kiliseye mi gitmişlerdi?

"Lütfen bana yardım edin," diye fısıldadı Darci, alnını soğuğa yaslarken

pencere camı. "Kocam beni terk etti ve onu bir daha hiç görmedim. Bir gün uçağa bindi.

Bir gün -uçak bilir misin?- ve bir daha geri dönmedi. Onu bulmaya çalıştım.

onu."

Nefesini içine çekti. "Görüyorsun, ben kendi zaman dilimimdeyken, şimdi değil, ama bir

Gelecekte uzun zaman önce bazı yeteneklerim vardı." Dönerek odaya . "Eğer ben

Ŗu anda ben , benden saklanamazdın. Eğer buradaysan

Bunu biliyorum. Ama Ŗu anda ben senin gibi normal bir kadınığ ve senin gibi kaybettim.

Ailem. Lştfen," dedi, "lştfen bana yardım edin. Çok uzun bir yoldan geldim."

Gşzyaşları yanaklarından aşağı yuvarlanıyordu ve boğazı daha fazla gşzyaşıyla tıkanmıştı.

Ellerini yşzşne kapatarak yere şktş. "Belki de asla

onu bulmak için," dedi. "Belki de zamanda geri gitmemem gerekiyordu. Belki de bu bir

ve Ŗimdi burada sıkışıp kaldım. Jack geri dşnmek istemiyor ve Simone

Jack olmadan geri dşnemezdim. Hayır, Jack olmadan geri dşnemem ve Lavanta. Ama

gitmek istemiyorlar ve zaten bunun bir şnemi yok şnkş nasıl gideceğimi bilmiyorum.

Buradan ık."

"řn kapıyı kullanabilirsin," dedi soğuk bir ses, duymayı hiç dşşşnmediği bir ses

Tekrar.

Darci başını kaldırdığında kapının girişinde duran bir adam gşrdş. Gşneş arkasında batıyordu

Bu yüzden tek gördüğü bir siluetti ama bu, kocası Adam'ın siluetiydi.

Her santimini bildiği bir vücuttu.

Zayıf bir şekilde pencere pervazına tutunarak kendini yukarı çekmeye başladı.
Yavaşça, asla

Gözlerini adamın karanlık şeklinden ayırarak ayağa kalkmaya çalıştı.
"Adam?"

Fısıldadı.

"Evet, ben Adam," dedi, sesi hâlâ soğuktu.

Bu Adam'ın sesiydi, Adam'ın bedeniydi. Gözyaşları yeniden yanaklarından aşağı süzölmeye başladı.

Ayakta durmaya kararlıydı, bu yüzden iki elini de pencere pervazına koydu.
"Adam," dedi

dedi, bu sefer bir soru değil, bir açıklama.

Adam ışığa doğru bir adım attı ve Darcı onun yüzünü gördü. Darcı adamın yüzüne baktı.

Kocası Adam Montgomery'nin çatık kaşlı, öfkeli yüzünü sadece bir saniyeliğine gördü.

her şey dönmeye başladı ve bayıldı.

On İkinci Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

DARCI YAVAŞÇA GÖZLERİNİ AÇTI VE BİR SÜRE

bir an odaklanamadı. Kıpırdamadan yattı, soluk ışıktaki gözlerini kırptırdı.

altın bir şamdan olabilir.

"Daha iyi hissediyor

musun?"

Başını çevirerek kocası Adam'ın güzel yüzüne baktı

Montgomery. Bir an için sadece ona baktı, ona göre, Montgomery'nin

yaratılmış en güzel yüzdü. Saçları hatırladığı kadar siyahtı ve

küçük, düz kulaklarının hemen üzerindeki gri kanatlardı. Bakışları onun derin

mavi gözlerini onun yumuşak dudaklarına, yarık çenesine dikti. Güçlü
dudaklarına baktı.

sahip oldukları birkaç yıl boyunca ona çok fazla zevk vermiş olan bedeni

Birlikte.

Tekrar onun gözlerine baktı. Onlar Adem'in gözleriydi, hala Adem'in
gözlerini taşıyor gibiydiler.

İçlerinde dünyanın ağırlığı vardı ama yine de içlerinde bir ışık vardı, bir şey

Daha önce hiç görmediği yeni bir şey.

Kadın elini kaldırıp adamın yanağına koyduğunda, adam dönüp kadının avucunu öptü. Bir süre için

Bir an gözlerini kapadı, sonra kollarını ona uzattı. "Bana gel," dedi.

fısıldadı. "Bana gel."

Adam onu güçlü kollarıyla sarmak ister gibi görünüyordu ama bir sonraki

Kapı açıldı ve Jack orada durdu. Adam uzaklaştı.

"?" Jack sordu, sesinde gerçek bir şefkat vardı. Adam'ın yanındaki koltuğa oturdu.

Darci'nin yattığı şezlonga.

Her şey karşısında şaşkınlığa düşen Darci, Jack'in geçip Adam'a baktı.

Sessiz olması için dudaklarına yapıştı. Yüzündeki çatık kaşları kaldırıp Jack'e bakmaya çalıştı ama hepsi

Yapmak istediği tek şey kollarını kocasına dolamaktı. "Ne

oldu?" Darci sordu.

"Yine bayıldın," dedi Jack gülümseyerek. "Lavey ve ben yarım yaban domuzu kafasıyla geri döndük ve Bay Drayton seni ön kapıdan dışarı taşıyordu.

Biz sizi

Lavey'in sürmesine izin verdin ve bir ambulansın yapabileceğinden daha hızlı geldin.

onu. Sanırım dört tavuk, bir kedi ve iki yayayı ezdi."

Darci onun şakası karşısında gülümsemeyi başardı. "Burası neresi?"

"Benim evimde," dedi Adam. Beyaz bir bezi su dolu bir leğenin içinde sıkıyordu. "Kendimi tanıtmalıyım. Ben Adam Drayton ve sizi eski evimde buldum."

"O harikaydı," dedi Jack. "Seni izinsiz girerken yakaladı ve bayıldığı zaman yine de sana yardım etti." Gözleri onu çok fazla şey söyleyip işleri berbat etmemesi konusunda uyarıyordu.

"Bence artık dinlenmeli," dedi Adam. "Belki de siz ve Bayan Shay benimle yemek ye."

Jack'in sırtı Adam'a dönüktü ve Darci'ye göz kırptı. "Lütfen iyileş sevgili kardeşim," dedi Jack.

dedi, sonra yanağından öpecekmiş gibi öne eğildi. "Senden hoşlanıyor, zengin ve

bir dul. Belki de her şeye rağmen burada kalırız."

Jack ayağa kalktı ve küçük bir gülümsemeyle Adam'a baktı. "Akşam yemeği yiyeceğiz, sonra hepimiz

Camwell'e geri dön."

"Yollara düşmek için çok geç oldu," dedi Adam. "Bu gece benim misafirim olmalısınız.

Gece. Ailelerinize nerede olduğunuzu söylemesi için şoförümü göndereceğim."

"Ne kadar ," dedi Jack alaycı bir ifadeyle, hâlâ Darci'ye bakıyordu. "Şey, Sanırım aşağıya inip Lavey'in neyin peşinde bakacağım. Siz ikiniz uslu durun. Sadece

yapacağımız gibi."

Darci ve Adam kapının Jack'in arkasından kapanmasını izledikten sonra Adam,
"Sen

akrabalarınızı seçemezsiniz."

Darci aynı hem güldü hem de ağladı. Adam'ın sesini tekrar duymak
harikaydı.

alaycı bir mizah. Kollarını ona doğru açtı. "Bana gel."

Adam onun yanındaki sandalyeye oturdu ama onu kollarına almadı.
"Yapmalıyız

Konuş. Neredeyse bir saat boyunca baygındın, bu yüzden düşünecek zamanım
oldu. Bilmiyorum.

Kader bize ne kadar acımasız bir oyun oynadı, ama kendimizi bunun üzerine
çıkarmalıyız. "*"

Darci çalıştığında Adam başının arkasına bir yastık koydu. Ona doğru
eğilirken,

onun teninin kokusunu alabiliyordu. Kokuyu içine çekti, bir an için gözlerini
kapattı.

An.

Adam ondan uzaklaştı ve sandalyenin arkasında durdu. "Ben düşündüğün kişi
değilim.

ve sen benim Diana'm değilsin."

"Diana?" Darci hâlâ neler olduğunu anlamaya çalışarak sordu. Daha kolay
olmuştu

tarihin farklı bir döneminde uyanmış olmaya alışmak, anlamaktan daha zordu.

Adam'ın ne söylediğini. "Sen benim kocamsın," dedi.

"Hayır, değilim." Odanın uzak tarafına doğru yürüdü.

Darci yastığa yaslanmış, onu izliyor ve anlamaya çalışıyordu.

O denedi

odaya baktım. Güzel oturma odasıydı.

Zamanda geriye gittiğinden beri gördüğü diğer evler gibi. Ama ince bir fark vardı.

fark burada. Mobilyaların üzerindeki oymalar daha inceydi, porselenler

Şömine, yerel bit pazarından satın alınabilecek bir şeyden ziyade sanat eseri görünümündeydi.

Orada burada gümüş ışıltıları vardı. Duvarlardaki resimler tek bir resim gibi görünüyordu.

bir tür. Lavender, Drayton'ların zengin olduğunu söylemişti ve bu oda da bunu gösteriyordu.

Tıpkı evdeki gibi, diye düşündü. Eğer Adem'1840'larda yaşasaydı.

bunun gibi bir evde yaşadım.

Adam'ın duvardaki bir dolaba gidip onu açmasını ve içine uzanmasını izledi.

"Ben getirdim

Sana bir şey göstermek için buraya, bu odaya geldim," dedi.

ipek kılıfı dolabın içinden çıkardı. Yavaşça etrafındaki kayışları çözmeye başladı.

o.

"Dediğim gibi, buna alışmak için senden daha fazla zamanım oldu. Seni ilk gördüğümde

O odada senin başka bir davetsiz misafir olduğunu düşündüm, bu kasabadaki hasta insanlardan biri.

bir adamın huzur bulmasına izin veremez. Ama sonra bana baktın ve gördüm ki..."

Dönerek ona gülümsedi. "Bende gördüğünü düşündüğüm şeyi gördüm." Paketten

çerçevesi bir resim gibi görünen bir şey çıkardı, ama sadece arkasını görebiliyordu.

"Kocanıza benzediğimi söylüyorsunuz. Bu benim karım," dedi ve ona resim.

Darci'nin bir portresiydi. Modern zamanlarda görüldüğü gibiydi, çilekli-sarı saçları, koyu renk kirpikleri ve kaşları vardı. Portredeki kadının makyajlıydı, ama Darci'nin bir saat boyunca yaptığı gibi görünüyordu. iş.

"Karınız mı?" Darci sormayı başardı. Eğer şimdi güçleri olsaydı belki de

bu Adam'ın *kendi* Adam'ı olmadığını görmek için. Auraları muhtemelen o kadar farklıydı ki

Psişik yeteneği olan biri onları asla karıştırmaz. Görünüş yüzeyseldir, o kendine söyledi.

Darci kendisine en az bu adam benzeyen bir kadının portresine bakarken

Kocas! gibi o da geri gönderilmesinin bir kaza olmadığını biliyordu. Görünüşe göre

Jack ve Lavender'ın sorunları ikincil olabilirdi, ya da belki de onlar

Darci'yi bu zamana geri getirmek için katalizör.

"Eski eve dadanan kadın o mu?"

"Hiçbir şeye musallat olmuyor!" Adam sert bir şekilde söyledi. "Eğer orada olma ihtimali

O evden hiç taşınmaz mıydım? Onu bir an daha görebilseydim...

ona dokunabilirdi..." Uzun bir an boyunca Darci'ye öyle bir özlemle baktı ki

Öyle bir şehvet duyuyordu ki, kalbi boğazına kaçacak gibiydi.

Adam kaç!rdı. "Bana böyle bir oyun oynamak Tanrı'nın mizah anlayışı mı? Vermek için

Bana sevmem için bir kadın verip sonra da onu benden almak, sonra da bana bir kopyasını vermek?"

Darci portreyi şezlongun yanındaki masanın üzerine koydu ve arkasına yaslandı. Yenilmiş hissetti. Yenilmiş miydi?

Bu yüzden mi buraya gönderilmişti? Kocasına benzeyen bir adam bulmak için mi?

Yoksa

Bir seçim yapmak zorunda mıydı? Adam bir yüzyıldaıdı, ama kızı başka bir yüzyıldaıdı.

yüzyıl.

"Kocam ortadan kayboldu," dedi yavaşça. "O ve kız kardeşı bir gün gittiler ve bir daha geri dönmediler. Yıllardır onları arıyorum ama bulamıyorum."

Adam portreyi alıp dikkatlice ipekli koyarken kaşlarını çatarak ona bakıyordu

kılıf. "Ama Camwell'de yaşadığını sanıyordum. Kardeşin-"

"Jack benim kardeşim değil. O-" Bilmediğı bir şeyi nasıl açıklayabilirdi ki?

Anladın mı? "Size başka bir ülkeden geldiğimi söylersem yerel cadılar konseyini arar mısınız?

zaman dilimi?" diye sordu, neşeli görünmeye çalışarak.

Adam tekrar onun yanındaki sandalyeye oturdu ve bacak bacak üstüne attı

Darci'ye öyle tanıdık geliyordu ki, tekrar bayılabilmeyi diliyordu. Kaç kez oturmuştu

Kocasının kucağına oturdu ve o kıpırdayana kadar kıpırdadı... ?

"Zaman yolculuğı mu? Elbette tartışılıyor ama bu mümkün

değil." "Keşke mümkün olmasaydı," dedi ona bakmamaya

çalışarak.

"," dedi arkasına yaslanıp gülümseyerek, "bunu bana bir hikâye olarak anlat. Hikayeleri severim."

Ona gülümseyerek karşılık verdi. Nereden başlamalı? Charles Dickens'ın yaptığı gibi "Ben doğdum"

David Copperfield'de. Hayır, bu bir ömür sürerdi ve onun ...

Bu adamın huzurunda olduğu zamanları düşünmek zordu. Düşünmek zordu önünde oturuyormuş gibi görünen bir adamı bulmaya çalışıyordu. "Jack ve ben birlikte çalışıyorduk ve-"

"Sekreteri olarak, belki?"

"Pek sayılmaz. Patron

bendim."

Adam şaşkınlıkla ona baktı. "Anlıyorum. Hangi yıldan geliyorsun?"

"İki bin dört," dedi ve sonra adamın yüzündeki kanın çekilmesini izledi. İçinde

Bir sonraki saniye ayağa kalktı ve kendine bir içki doldurdu.

"Burada ve şimdi bunun doğru olamayacağını bildiğimi söylemek istiyorum, ancak

Bu işte bir gariplik var. Ben senin kocana benziyorum, sen de benim sevgili karıma. I

Bence bu sadece bir tesadüften daha fazlası. Lütfen devam edin."

Adamın kendisine içki teklif etmemesi konusunda yorum yapmadı. "Jack ve ben

kaybolan babasını arıyordu ve tesadüfen bir oda bulduk.

dört nesne içeriyordu ve bunlardan birinin sihirli güçleri olduğunu

hissedebiliyordum." "Hissetmek mi?" Adam sordu. "Bunu nasıl *hissettin*?"

"Bazı yeteneklerim vardı..." Sesi . Bütün bunları nasıl açıklayabilirdi ki?
Bu mu? "Sence bu neden başımıza geldi?" diye sordu. "Bu zamandan olsam da
olmasam da,

Bunun neden olduğunu düşünüyorsunuz? Yoksa bunun sadece bir tesadüf
olduğuna mı inanıyorsunuz?"

İçkisini bıraktı ve ona baktı. "Ben şansa ya da tesadüfe inanmam.

Her şeyin bir amacı vardır, ama ne senin ne de benim bu amacın ne olduğunu
bildiğimizi sanmıyorum.

bu. Bence sen ve ben bir sebepten ötürü bir araya getirildik."

"Kesin olarak bildiğim tek şey kocamı ve baldızımı bulmak istediğim."

"Ölmediklerinden emin misin?"

"Evet, o kadarını söyleyebilirim."

"Bunu sahip olduğun -ne diyordun onlara- yetenekler aracılığıyla
anlatabilirsin."

"Vardı."

"Ah, evet. Vardı."

Ses tonundan hoşlanmamıştı. Adam Montgomery'nin bu tavrına katlanamadı
ve

bu adamın yaptıklarına katlanmayacaktı. "Harika şeyler yapabilirim," dedi.

"İnsanları felç edebiliyordum, onlara istediğimi diğerlerinin göremediği şeyleri görebiliyordum.

insanlar yapamazdı." Yüz ifadesi alaycıydı. Ona gülüyordu, ama

söylediği tek bir kelimeye inanarak - ki bu onu çok fazla şey söylemeye itti.

"İnsanları öldürdüm ve

bir adamı ölümden diriltti. Işığa doğru gittim, elini tuttum ve onu çektim.

dünyaya geri dön."

"Anlıyorum," dedi Adam.

"Kes şunu! Bunu söylerken Abraham Lincoln gibi konuştuğunu söylemişim."

"Peki o kim?"

"İç Savaş sırasında başkan olacak adam." "İç Savaş mı?

Peki bu ne zaman olacak?"

"Yakında. Ama belki senin için o kadar da yakın değildir. Yirmi yıl," dedi Darci, öfkesi yatışırken.

Burası Kuzey'di ve fazla etkilenmeyeceklerdi ama o

Güney'de neler olacağını düşünmekten nefret ediyordu. "Kölelik,"

dedi.

"Evet," diye fısıldadı. "Ve ekonomi."

Adam, kocasının binlerce yaptığını gördüğü şekilde odada adım başladı.

zamanlar. Onun yaklaşan savaşı düşündüğünü sanıyor ve bu savaşı isteyip istemeyeceğini merak ediyordu.

ona gelecekten bahsetmesini istedi ama o hiçbir şey sormadı. Adam volta atmaya devam etti ve kadın

onu yalnız bırakıp düşünmesine izin vermeliydi. En azından Adam'ın ihtiyacı olan şey buydu.

Neden? Çılgılık atmak istedi. Bu ona neden yapılmıştı? Neden bu adamı

onun önünde? Açlıktan ölmek üzere olan bir kadının yiyeceğiymiş ama ona

sahip olamazdı. Sonunda ona döndü. "Az önce söylediklerin doğru olamaz."

i

"Savaş hakkında mı?"

"Hayır, bunun geleceğini biliyorum. tam yirmi yıl gecikeceğine inanamıyorum.

Kölelik kurumu sona ermeli ama Güneyliler-" "Siz Yankiler-"

Adam şaşkınlıkla ona baktı, sonra elini salladı. "Hayır, o konuda değil. Demek istediğim

Diğerini. Bir insanı ölümden dirilttiğinizi söylüyorsunuz. Bunu yapabilir misiniz?"

"Başardım ama yardım aldım. Çok fazla yardım. Yardım eden insanlardan ikisinin

bedenler."

"Ceset yok. Ah, ben... Yani, anlıyorum." Ona küçük bir gülümseme verdi.

"Bu Jacob Lincoln çok mu kötü?"

"Abraham Lincoln. Harika bir adam, ama ona benzemek istemezsin, ve sen

karısını istemezdi. Çok fazla para harcıyor. Benim yetiştirdiğim adam

ölü sadece birkaç dakika önce ölmüştü, değil..." Durdu, içinden geçenleri söyleyemedi.

Aklını: Tüm gücüm olsa bile, senin uzun zaman önce ölmüş karını mezardan çıkaramazdım.

güçler.

"Anlıyorum. Sağlıklı bir vücuda ihtiyacın var." Adam bir an için ona kuşkuyla

baktı.

"Hayır, karının ruhunu bana koyamazsın," dedi sakince. "kendi ruhum var ve onu bu bedende tutmayı planlıyorum."

Bunun üzerine sırtıttı, sonra tekrar onun önüne oturdu. "Senin gibi şeyler yapabilir misin

dedi mi? Gerçekten mi?"

"Yaptım," dedi temkinli bir şekilde. Adam ona bu kadar yakinken tek düşünebildiği şey

Ona dokunarak.

Tekrar ayağa kalktı. "Bu gece bana karımı ne kadar özlediğimi hatırlattı. O

komik, küçük bir insandı, her zaman mutluydu. Bazen onun bir daha bu dünyada uzun süre. Onunla nasıl tanıştığımı anlatayım mı?" Darci başını salladı.

"Kuzenlerimden biri mürebbiyelik işi için mülakat yapıyordu. Genç birini istiyordu.

İyi bir geçmişi olan ve iyi eğitilmiş bir kadındı ve Diana geldi. O çok küçük ve narin görünümlü o korkunç çocuklarla başa çıkabileceğini sanmıyordum.

kuzenlerimden, ama o yaptı. Sorun nedir?"

"Yok bir şey," dedi Darci. "Sadece sizin toplantınız kocamla benimkine çok benziyor. Beni onun için çalışmam için işe aldı."

"Ne olarak?"

"Bir tür sekreter," dedi ve Adam başını gülümsedi.

bir kez daha doğru sırayla. Bunun ne kadar eğlenceli olacağını düşünmeden edemiyordu.

Bu adama kadınların yemek ve temizlik dışında da bir şeyler yapabileceğini ve yaptığını öğretmek için.

Ya burada kalsaydım? diye düşündü. Ne yapacağını bilerek gelecek için ne yapabilirdim?

Ne yapardı? Bu yüzyılda hiçbir gücü yoktu ama iyi bir tarih bilgisine sahipti. Acaba

Bazı korkunç şeylerin olmasını engelleyebilir mi?

Bu nedenle, on dokuzuncu yüzyılda kaldı mı? Kaldı mı ve belki de

Abraham Lincoln'e yardım etti mi? Yoksa kadın hakları savunucularıyla mı çalıştı? Hastanelerde yardım etti mi?

onun temel tıp bilgisi ile?

Bu adamla kalmak mı? Bu zamanda burada mı? Kadınlık içgüdüğü ona bunun olmayacağını söylüyordu.

kendini rahmetli karısının yerine koymak için çok uğraştı.

O düşünürken kapı açıldı ve güzel giyimli iki küçük kız

beyaz pamuklu gecelikler odaya girdi. Darci sırtını şezlonga yasladı.

Çünkü kızlar kızının ve yeğeninin tıpatıp kopyalarıydı. O izledi

Adam ikisini de kollarının arasına aldı ve döndürdü. Kızların seslerini duydu.

sevinç çılgınlıkları atıyor, babalarına olan hayranlıklarını görebiliyorlardı.

Kızlar yavaş yavaş Darci'nin farkına vardılar. Kapının girişinde iri yarı bir adam duruyordu.

Yüzünde onaylamayan bir ifade olan kadın, belli ki dadı ve belli ki

efendinin bir kadınla aynı odada yalnız kalmaması gerektiğini düşünüyordu. Ya da belki

Adam'ın şakalarını onaylamadı.

Kızlardan biri, Darci'nin kızı Hallie'ye benzeyen kız gülmeyi kesti

ve Darci'ye baktı, sonra diğer kız da hareketsiz kaldı. Adam kızları yatağa yatırdı

her birinden birer el aldı ve Darci'ye doğru yürüdü.

"Kızlarımı tanıştırebilir miyim, Bayan Marshall? Bu Henrietta, biz ona Hitty deriz,

Bu da Isadora."

"Ama ben Izzy değilim!" dedi kız.

"Kesinlikle değilsin," dedi Adam resmen.

Darci içinden geçen onca duygu yüzünden kendini güçsüz hissetti ama doğrulmayı başardı ve

Elini sıkmak için uzattı. "? Benim de sana çok bir kızım var, Hitty,

Benim de senin gibi bir yeğenim var, Isadora."

"İsimleri ne?" Hitty sordu.

"Senin adın Hallie, senin adın da Isabella."

Kızlar buna gülümsediler ve babalarına baktılar. "İsimlerimize çok benziyorlar."

Adam'ın gözleri Darci'ninkilere kilitlendi ve sanki "Bunun bir nedeni var" der gibiydi.

Dadı kapı aralığından, "Bence kızlar artık yatmalı," dedi ve aceleyle

kızları almak için ileri.

"Onları miyim?" Darci sordu, gözleri Adam'ın gözlerindeydi ve yalvarıyordu.
"Yatırmadım.

bir süredir kendi çocuklarımı görmedim ve..."

"Evet, elbette," dedi Adam. Dadıya küçümseyici bir bakış attı ve dadı odadan çıktı.

Oda.

Darci gülümsemesini saklamak zorunda kaldı. Adam'la hep böyle olmuştu. O yapabiliirdi

Bir çalışanın ona sadece bir bakışla itaat etmesini sağlayabilirdi. Darci için, yapabileceği tek yol

temizlikçi kadının cep telefonunu bırakıp gerçekten temizlik yapmasını sağlamak onun True'sunu kullanmaktı.

İkna.

Darci her bir kızın elinden tutup onları odadan dışarı "Teşekkür ," dedi.

"Bana yatak odanızın nerede olduğunu gösterin." Kızların aynı odayı paylaştıklarını sormadan biliyordu.

oda. Kendi Hallie ve Isabella'sı ayrılmayacaktı. Kızlar onu aşağı çekti.

koridordan büyük bir sayvanlı yatağı olan güzel bir odaya geçtik. Duvarlardan birinde

Ağaçların arasından küçük tavşanların ve uzaktaki geyiklerin görüldüğü bir orman manzarası.

"Annemiz mi olacaksın?" Isadora yatağın altına sordu

el işlemeli örtü. "Bunu neden

sordunuz?"

"Çünkü babamız kadınlarla hiç konuşmaz. Yapmasını istiyorlar ama o . O zengin,

biliyorsun."

"Evet, biliyorum ama zengin olmak bir insanı iyi ya da kötü yapmaz/'

"Biliyorum, ama hanımlar bunu bilmiyor. Babam onların tek istediklerinin banka."

Darci kıkırdarak yorganı üzerine örttü. "Sana benim ne olduğumu düşündüren

onlardan bir farkı var mı? Belki benim de tek istediğim onun parasıdır."

"Hayır, siz ona farklı bakıyorsunuz, o da size farklı bakıyor. Biz bunları biliyoruz.

şeyler."

Bunun üzerine Darci'nin gözleri büyüdü. *Bilmek* mi? Bununla ne demek istediler? "Siz ikiniz hiç

Diğer çocukların oynadığı gibi olmayan, alışılmadık oyunlar oynamak? Bebeklerinizi yapmak gibi

dans edelim mi?"

Kızlar Darci'ye boş boş bakınca, Darci bastırıldığı nefesini dışarı verdi. Kızı ve yeğeninin Darci'nin kendisininkinden daha üstün olabileceğini düşündüğü yetenekleri vardı. Çalışabiliyorlardı.

Nesneleri hareket ettirmek için birlikte çalışıyorlardı ve Darci belki de zihin okuyabildiklerini düşündü. O da

zihnini okumalarını engelleyebilirdi, ancak kızlar zaman sadece

zihin okuma onlara anlatabilirdi.

"Bize bir hikaye anlatır mısın?"

"En sevdiğin bir şey var mı?"

"Bize daha önce kimsenin duymadığı bir hikaye anlatın."

"Sana tıpkı sana benzeyen ve sihirli olan iki küçük kızdan bahsetmeme ne dersin?"

Birinin adı Hallie, diğerinin adı Isabella." "Bu gerçek bir hikaye mi?"

"Evet, ama henüz olmadı, yüz altmış bir yıldır olmadı." "Ay'da mı yaşıyorlar?"

"Hayır, ama insanlar aya gitti ve insanlar her yerde otomobil kullanıyor."

Gülümseyen Darci, dünyanın nasıl bir yer dair soruları yanıtlamaya başladı.

Yüz altmış bir yıl ve bu o kadar uzun sürdü ki, bunu anlatmaya hiç bulamadı.

Hallie ve Isabella hakkında. Kızlar esnediğinde, onların alınlarından öptü,

onları içeri tıktı ve iyi geceler diledi. Kapıda, uykulu bir Hitty, "Keşke

Kal. Bayan Colby'yi sevmeyiz ama siz iyisiniz. Burada kalmanız için dua edeceğim.

ve annemiz ol. Babam Tanrı'nın dualara cevap verdiğini söylüyor."

Darci buna cevap verecek bir şey bulamadı ve kapıyı kapatarak odadan çıktı.

arkasında. Koridorda kapıya yaslandı. Kalmalı mıydı yoksa gitmeli miydi?

Onu kapıdan uzaklaştıran şey kızı ve yeğeninin düşüncesi idi. Eğer o

bu küçük kızların bir anne ve babaları olacaktı ve Darci şundan emindi, hatta

hiçbir gücü olmadan Victoria dünyasına yardım edebilirdi.

Peki ya kendi kızı ve yeğeni? Ne Hallie ne de Isabella

bir annesi olacaktı. Hal-lie'nin hiç anne babası ve Isabella'nın da sadece

Babası, Darci'nin . Peki o ne işe ? Darci düşündü. Bu adam

iki kızı da ihmal edecek kadar mutsuzdu.

"İyi misin?" Adam ona gülümseyerek sordu.

Ona baktığında, daha önce yaptığı gibi kollarını onun beline dolamak istedi.

Kocasına binlerce kez. Ve gözlerindeki bakışa bakılırsa, onu hoş karşılardı.

Dokun.

Ama adam ona doğru adım attığında, "Açlıktan ölüyorum," dedi.

Adam güldü, gelen bir kahkahaydı bu. "Sakın bana

Diana ve bahçıvandan daha fazla yiyebilir."

Onunla birlikte gülmek ve ona karşılık vermek istedi ama . "Ben Diana ," dedi.

usulca söyledi. "Ve sen benim kocam değilsin. Burası benim evim değil ve çocukların

benim değil."

"Hayır, tabii ki ," dedi Adam ve ondan geri çekildi, peçe aşağı indi

gözlerini tekrar kapattı. "Belki de akşam yemeği için diğerlerine katılmalıyız," dedi. "İyi bir aşçım var ve silahlı kuvvetlere yetecek kadar et kavurdu."

"Yeterli olup olmadığını göreceğiz," dedi Darci ve önden yürürken eteğini salladı.

ona. Kalamam, dedi kendi kendine. Kalamam. Kalamam.

On Üçüncü Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

ALT KATTA, DARCI VE ADAM JACK'İ ŞAŞIRTTI

ve Lavender salonun kanepesinde birbirlerine dolanmışlardı. Boş kanepeye

Masanın üzerindeki bardaklar ve Lave'in donuk ifadesi, Jack'in ona

İçki. Darci onları görünce utandı ama Adam o kadar da utanmadı.

"Güzel, henüz yemek yememişsiniz," dedi Adam, dağınık giysilerini ve

Lavender'ın omuzlarına doğru dağınık bir şekilde dökülen saçları.

Darci

mümkün olduğunu düşünmezdim, ama Lavender, Lavender'den bile daha güzel görünüyordu.

Her zamanki gibi. "Yemek odasına gidelim mi?" Adam sordu.

Jack Lavender'ın ayağa kalkmasına yardım ederken, Darci onun arkasına geçti.

"Sen gerçekten aşağılıksın,"

kulağına tısladı. "Bunu ona nasıl yaparsın?"

Omzunun üzerinden çapkın bir gülümseme fırlattı. "Üniversitede içki ve

zina yapmak."

"Bunu ona yapamazsın. Yarın başka biriyle evlenecek."

"Hayır. Burada kalacağıma kesin olarak karar verdim."

Kadın ona daha fazla şey söylemek istedi ama adam

Lavender'ın kolunu vücuduna yaklaştırdı ve onunla birlikte yemek odasına doğru yürüdü. O da

içtiği alkolden en ufak bir şekilde etkilenmiş gibi , ama Lavender

Belli ki oldukça mutlu bir şekilde sarhoştı.

Arkalarından Adam, Darci'nin koluna girdi ve onu yemek odasına götürdü.
Oda

Evin geri kalanı kadar sessiz ve cömertçe zengin. Masa örtüsü tertemizdi.

beyaz keten ve üzerinde Darci'nin sadece müzelerde gördüğü porselen tabaklar
. Orada

kocaman gümüş bir tabakta araba motoru büyüklüğünde bir biftek vardı.
Yarım

Düzinelerce kâse dumanı tüten sebzeler, çeşniler, soslar ve ekmeklerle dolup
taşıyordu. A

Büfede iki kek, üç turta, bir tart ve beyaz soslu büyük bir puding vardı.

üstünden damlıyordu.

"Ve sen bunu bırakmak istiyorsun," dedi Jack nefesinin altından

Darci'ye. "Hepsi bu şekilde yemiyor," diye cevap verdi Darci.

Adam Darci için bir sandalye uzattı ve Jack Lavender'ı oturttu, ancak
Lavender bir tarafa kaydı

ve onu dik tutmak zorunda kaldı.

"Onu sandalyeye bağlayalım mı?" Darci nefesinin altından Jack'e söyledi ama o sadece

sırıttı.

Adam masanın başına oturdu, Darci solunda, Lavender sağında ve Jack

Sevdiği kadının yanında.

"Bu gece kendimize hizmet düşündüm," dedi Adam, "bu yüzden dadı hariç tüm personeli kovdum ve o da üst katta. Lütfen eksiklik için kusura bakmayın.

kurslar ve resmi

hizmet." Etrafında bitenlerin alt tonlarından habersiz görünüyordu,

Ama Darci onun her şeyin farkında olduğundan emindi.

Jack Lavender'a bakıyordu, Adam Drayton'la ilgilenmiyordu ama Darci

onu dikkatle izliyordu. Adam'ı aklından geçenleri çok başarılıydı.

İyi oyunculuğu nedeniyle, Darci'nin kocasının ne zaman kaçmayı planladığını bilmesinin tek yolu

tehlikeli bir şey yapmak aurasının renk değiştirmesiydi. Bu da onu

kaybolduğu gün. O gün aurası neden değişmemişti?

"Peki senin aklında ne var, yaşlı adam?" Jack sordu, sonunda

Adam'ın söyleyecek bir şeyi olduğunun farkındaydı.

"Bayan Marshall bu gece bana oldukça ilginç şeyler anlattı ve ben de kızlarıma gelecek hakkında konuşurken duydum."

"Şimdi mi?" Jack şarap kadehini Darci'ye doğru kaldırarak sordu
koca bir ağzı vardı.

"İkinizin geri dönmesine neyin sebep olduğunu merak ediyorum - eğer döndüyseniz tabii."

Jack dinleyip dinlemediğini anlamak için Lavender'a ama o hiçbir şeye gülümsemiyordu ve

Çok az şey duymuş gibi görünüyordu. "Başardık ama nasıl başardığımızdan emin değilim. Nedeni kolay. Biz

sevgili Lavender'ımı kurtarmak için geri geldi. O-" Sesini alçalttı. "İşte yarın bir kaza olabilirdi ama biz bunu önleyeceğiz." "Bunu yapabilir misiniz?" Adam sordu.

"Evet, yapabiliriz," dedi Jack inançla.

"Ama bu bazı şeyleri değiştirmez mi?"

"Tarihi değiştirmek mi?" Darci, Jack konuşmadan önce söyledi. "Benim endişem de buydu. Eğer biz

herhangi bir şeyi değiştirirse, gelecekte her şeyi etkileyebilir."

"Neden herkes geleceği değiştirmenin sadece kötü anlama geldiğini varsayıyor?" Jack sordu.

"Her filmde vardır, eğer tarihi birazcık değiştirirseniz, gelecekteki dünya

Patla. Ya tarihi değiştirmek onu daha iyi hale getirseydi? Ne olurdu

"Biri Hitler'e suikast düzenlerse ne olur?"

"Hitler mi?" Adam sordu.

Jack, gözleri Darci'nin üzerinde, "Hayal bile edilemeyecek boyutta bir seri katil," dedi. "Nasıl yapacağız

Lavantayı kurtarırsak dünyayı daha iyi bir hale getiremeyeceğimizi biliyor musunuz?

Yaptın mı?

doktor olmak istediğini biliyor muydu? O yapamazdı çünkü-"

Darci onun sözlerini düşünerek, "nk o bir kadın," dedi. "Senin gerçekte

Eğer burada onunla kalırsan dünyayı iyi yönde değiştirebilirsin.

daha iyi."

Jack sandalyesinde arkasına yaslandı, şarap kadehi elindeydi ve ona baktı. "Sen

olabilir. Eğer ikimiz de kalırsak, ortak bilgimizle ve benim bildiklerimle

yaparsak, dünyadaki gerçek kötülüklerin çoğunu ortadan kaldırabiliriz."

"Peki sen ne biliyorsun?" Adam kalın bifttek dilimlerini masaya koyarken sordu

dört tabak zerine.

"Jack bir casus," dedi Darci çabucak. " yukarı, her neyse. İnsanlarla arkadaşmış gibi davranıyor, ne gibi yasadışı işler yaptıklarını öğreniyor, sonra da onları hukuk."

Adam doğrulamak için Jack'e baktı.

"Doğru," dedi Eksik, "ama ben ifade etmezdim. Benim sorunum..." Sustu.

Darci, ", " dedi, bir an önce ölmek istiyormuş gibi görünmeye başlayan Lavender'a bakarak.

Uyu.

"Evet, ben," dedi Lavender, göz kapakları düşmüştü. "Jack'in eskisinden farklı biliyor muydun? Artık ona John dememe bile izin vermiyor. Ona John dememeye karar vermiştim.

onunla evlenmek. Çok sıkıcıydı. Onunla evlenmeyi kabul ettim çünkü babam

Beni tehdit ediyordu. Üniversiteye gitmek ve doktor olmak istiyordum ama babam

evlenmek için. Beş parasız, görüyorsun. Bunu ondan başka kimse bilmiyor. Bu yüzden babam bir anlaşma yaptı.

Jack'babasıyla beni evlendirmek için. Bu yüzden kasabada kimse bir şey söylemiyor.

Jack'in babasının sevgilisi hakkında. Görüyorsunuz, babamın parası yok ama nüfuzu var.

Camwell'de."

Jack ve Darci şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. Lavender'ın sarhoşluğu

Vahiy onlara neden kendini öldürdüğünü mü söyledi? Belki de John Marshall'a

onunla evlenmek istemedi ve babası ona korkunç bir şey yapacağını söyledi.

ona. Onu kilitlemek mi? Onu göndermek mi? 1840'larda erkeklerin kadınlar üzerinde mutlak gücü vardı.

hayatlarındaki kadınlar.

"Ama ben bu Jack'i seviyorum," dedi Lavender gülümseyerek. "Aynı bedende farklı bir adam.

Onun farklı olduğunu bilen tek kişi benim. , yani benim

hayatım boyunca sevdim, o pek iyi biri değildi."

Darci sandalyesinde arkasına yaslandı ve Jack'e gülümsedi. "İşte cevabımız."

"Ve eğer yarından sonraki gün gidersem, kendini 'olmayan' bir adamla evli bulacak.

çok güzel.' Onun için istediğin bu mu?"

"Bu bizim işimiz değil," dedi Darci. "Geri dönmeliyiz." "Peki

nasıl geri döneceksiniz?" Adam araya girdi.

Jack mutlulukla gülümseyerek, "Hiçbir fikrimiz

yok," dedi. "Buraya nasıl geldiniz?"

Darci, Jack'e tiksinti dolu bir bakış attı. "Açmaması gereken bir kutuyu açtı.

ve aniden buradaydık. Ama buraya geldiğimizde kutumuz vardı ama anahtarımız yoktu." At

cebinden küçük gümüş kutuyu çıkardı ve masanın üzerine koydu.

Adam çatalını bırakarak kutuyu aldı ve ona baktı. "Diğerlerini denedin anahtarlar?"

"Burada değil, ama biz-" "Kendi

zamanınızda," diye bitirdi onun yerine.

"Evet" dedi Darci. "Biz kendi zamanımızdayken." Jack'e baktı. "Ait olduğumuz zamanda olduğumuzda."

"Anahtar geldi?" Adam kutuyu masaya geri koyarken sordu.

"Onu kutuyu bulmadan yıllar önce buldum," dedi. "Saklanmıştı ve ben onu tesadüfen buldum Aslında, onu bulmam için yönlendirildiğime eminim ve ben onu bulmadan uzun zaman önce

kullanabilirdi. Kutuyu bulduğumda-"

"Babamın gizli odasında," dedi Jack.

"Evet, kutu babasıdaydı ve anahtar da bendeydi, yani hangisi mülkiyeti gösterir?"

"Kutunun içindekini nasıl kullanacağını bilen kişi," dedi Adam hızla. "Yani sen

anahtarı kutuya koydun ve kendini burada mı buldun?"

Jack, "Sanki bu imkânsız hikâyeye inanıyormuş gibi konuşuyorsun," dedi.

"Doğru olup olmaması gerçekten umurumda değil. Söyleyin bana Bay Marshall, hiç bir kadını sevdiniz mi?

kimse yok mu?"

"Bunu bana geçen hafta sorsaydınız evet derdim ama yalan söylemiş olurdum.

Bilerek yalan söylemiyordum ama söylüyordum. Yıllar önce genç bir kıza aşık olduğumu sanıyordum.

Bir araba kazasında ölen bir kadın, ama sonra Lavender ile tanıştım. Lavender'ı tanımıyordum bile.

ama sevdiğimi biliyorum. Onun için ölebileceğimi biliyorum. Riske girerdim.

onun için her şeyi yaparım."

"Evet, kastettiğim aşk bu," dedi Adam, sonra soru sorar gibi Darcy'ye baktı.

"Evet," diye fısıldadı. "O tür bir aşkı bilirim. Sonsuza dek sürecek bir aşk."

"Sonsuza dek," dedi Adam. "İstedğim kelime tam olarak bu. Ben karımı böyle sevdim.

Senin gibi Jack, ben de onunla tanıştıktan birkaç dakika sonra onun hayatımdaki tek kadın olduğunu anladım.

hiç sevmedim. Ama o benden alındı. Gençti, sağlıklıydı, mutluydu, ama

O öldü. Neden öldüğünü bilmiyorum. Bir dakika önce yaşıyordu, sonra öldü.

Modern tıbbınız buna ne diyor?"

Darci, "Bu bizim zamanımızda da oluyor," dedi, "ama bizim zamanımızda pek çok şey önce tespit edilebiliyor. Atardamarı tıkanmış olabilir, ki bu kolayca bulunabilir ve

kolayca düzeltilebilir."

Adam yemeğine bakıyordu. "O öldüğünden beri geçen üç yıl içinde

Onu mümkün olan her şekilde geri getirmek için bildiğim her şeyi yaptım. Her şarlatana ödeme yaptım.

buranın beş yüz mil içinde duruşları yönetmek ve moralleri yükseltmek için. İnsanları işe aldım.

Ruhların söylediklerini yazanlar. Bir düzine kadının transa geçtiğini ve

garip sesler. Masaların kalktığını gördüm, zincir şakırtılarını duydum ve sisli

Bana hayalet olduğu söylenen görüntüler. Ama ne var biliyor musunuz?" Onlara baktı.

"Hepsi sahteydi. Her biri."

Şarabından bir yudum aldı. "İlk başta kandırıldığım için öfkeliydim ama ilk seferden sonra

yıl boyunca onların hileleri hakkında o kadar çok şey öğrendim ki, metafiziksel bir

ev. Artık sinirlenmiyordum. Sadece sözde hayaletleri tutan kabloları çektim ve

Masaları kaldıran direkleri tekmeledim, sonra da oradan ayrıldım."

Jack'ten Darci'ye baktı. "Tüm bu olanlar boyunca, nasıl

Bir zamanlar bizim olan evde sevgili eşimi birbiri ardına gören insanlar oldu.

Kızlarım bile onu görüyordu. Ondan korkmuyorlardı, ne de olsa o onların

Ama tuttuğum dadılar dehşete düşmüştü. Hiçbiri bir saatten fazla kalmıyordu.

ay. Sonunda evden taşınmak ve tanıdığım terk etmek zorunda kaldım.

böyle bir mutluluk."

Bir an için gözlerini kapattı. "Ama tüm görünüşüne rağmen, karım asla

kendini *bana* gösterdi. O eve her gün gidiyorum, bazen günde üç kez. Tek yaptığım

onu ne kadar çok sevdiğimi söylemek için bir şans istiyorum. Görüyorsun ya..."

Bir an için duvardaki bir tabloya baktı, sonra tekrar Jack ve Darci'ye döndü.

Lavender koltuğunda uyukluyor gibiydi, neler olup bittiğinin pek farkında değildi

onun etrafında. "Gördüğünüz gibi," diye devam etti Adam, "çok iyi bir koca değildim. Bütün gün çalıştım.

O zamanlar çok sık giderdim. Sanırım akrabalarım, o zamanki gibi olduğumu kanıtlamak istiyordum.

babam gibi işinde . Bu kadar çok şeyi miras aldığım için kendimi suçlu hissettim.

Ben de bana bıraktığını iki katına çıkarmaya karar verdim. Bunu o öldükten sonra beş yıl içinde yaptım.

O zaman bana bıraktığı şeyi üçe, dörde katlamak benim için önemli göründü. Tanıştıktan sonra

ve Diana ile evlendiğimde, kendime ve ona onun için çalıştığımı söyledim - kendim için değil, ama

Onun için. Bana paranın onun için önemli olmadığını söylerdi.

benimle ve kızlarımızla birlikte bir çiftlik evinde yaşayacaktı. Bunun doğru olduğunu biliyordum ama

çalışmayı durdurmak için. I..."

Şarap yeniden doldurdu ve yarısını bir dikişte içti. "Neye sahip olduğumu bilmiyordum

gitmişti. Diana öldüğünden beri bir gün bile çalışmadım. Zamanımı ailemle geçirdim.

kızlarım ve karımı bir anlığına geri getirmeye çalışıyorum ki ona söyleyebileyim... bu yüzden

ona söyleyebilirsin..."

"Onu sevdiğini ve onun ne kadar önemli olduğunu fark edemediğin için üzgün olduğunu."

Darci söyledi.

Adam ona bakarak, "Evet," dedi. "Kocanla yapmak istediğin şey bu mu?"

"Hayır," dedi Darci ciddiyetle. "Kıyafetlerini yırtıp atmak ve o koca, güzel vücudunun üzerine atlamak istiyorum."

Adam bir an için şok olmuş gibi göründü, sonra gülmeye başladı ve Jack de ona katıldı. "Şuna

Diğer Adam," dedi Adam kadehini kaldırarak. Üçü de kadehlerini tokuşturdu;

Lavanta da katılmaya çalıştı ama bardağı onlarınkini ıskaladı. İçmeye çalıştığında

bardağın boş olduğunu gördü. "Oh, hepsi bitmiş. Biraz daha lütfen."

"Ona biraz daha verirsen ben-" Darci Jack'e ters ters bakarak başladı.

"Ne? Başımı mı ağrıtacaksın? Beni felç etmek mi? Bunu şimdi yapamazsın, küçük kardeşim, ama

O zaman bunu bana asla , değil mi?" "Bunları

gerçekten yapabilir miydi?" Adam sordu.

"Bana göre değil, ama o zaman Lavey beni koruyordu, değil mi canım?"

"Her zaman, Jack'im," dedi Lavender ona aptalca bir şekilde gülümseyerek.

Darci sert bir sesle, "Bence onu yatağına yatırmalısın," dedi. "Tek başına. Beni duyuyor musun? Ben

"Ona dokunursan neleri mahvedeceğinden korkuyorum."

"Hâlâ buradan ayrılacağımızı mı düşünüyorsun?" Jack sordu. "Gerçeklere bir bakın. Bizim yüzyılımızda kız arkadaşım öldürülmüştü ve kocan kayıptı ve muhtemelen

Öldü. Orada hiçbir şeyimiz yoktu, ama burada -"

"Hayır!" Darci söyledi. "Adam ölmedi. Bunu biliyorum. azından bunu biliyordum. O-"

"Ne?" Adam ilgiyle sordu. "Kocan neredeydi?"

"Bilmiyorum," dedi Darci, hayal kırıklığına uğramış bir halde. "Sanki bir varlık beni ondan uzak tutuyormuş gibi hissediyordum ama kim olduğunu bulamıyordum. On iki sihirli nesne bulmam gerektiğini biliyordum.

ve-"

"Ne?" Adam sordu. "Sihirli nesneler mi? Ne işe yarıyorlar?"

"Başlatma şimdi," dedi Jack esneyerek. "Bütün gece burada olacağız."

"Yapacak başka bir şeyim yok," dedi Adam usulca, Darci'ye bakarak.

"Anladığım kadarıyla her nesne belirli bir işlevi yerine getiriyor. Bir topum var, burada değil

ama benim zamanımda evde insanları iyileştiriyor. Kendi başıma kullanabiliyorum ve bazılarında işe yarıyor

ama her şeyde değil. kanseri iyileştirmez. Bir insanı

ama yaraların daha hızlı ve temiz iyileşmesini sağlayabilirim. Yardım ettim.

eli yerine dikilmiş bir adamın enfeksiyonunu temizlemek için."

"Bir el yeniden mi bağlandı?" Adam inanamayarak söyledi. Küçük gümüş kutuyu tekrar eline aldı.

ve elinde evirip çevirdi. "İlacınız muhteşem olmalı. Sence

küçük topunuz bir insanın kalbindeki bir damarı onarabilir mi?"

Darci yumuşak bir sesle, "Evet, yle," dedi.

"Ve bu kutu zamanda yolculuk yapmanızı sağladı, değil mi?"

*Evet."

Ona bakışları çok yoğundu. "Eğer bu kutunun anahtarını bulabilirsen, sence

Buradan ayrılıp başka bir zaman geri dönebilir misin? Belki o topla

iyileştiren?"

Darci nefesini içine çekti. "Evine git, karın hayatta ve iyileştiğinde geri gel.

Kalbi - eğer sorunu buysa, ?" "Evet, kesinlikle," dedi Adam.

"ok güveniyor gibi görünüyorsun," dedi Jack. "Senin yerinde olsaydım, bunların hiçbirine inanmazdım. Zaman yolculuğuna kim inanır?"

"İnanmak zorunda değilim," dedi Adam. "Sadece denemek zorundayım. Eğer yalancıysanız, çok fazla olan paramın bir kısmından başka bir şey kaybetmem. Eğer doğruyu söylüyorsanız

kazanacak her şeyi."

"Ne parası?" Jack sordu. "Senden para isteyen birini duydum mu?" Sesi öfkeyle yükseliyordu.

"Ona aldırmayın. Babası bir milyarder, bu yüzden aşır hassas.

para hakkında."

"Bir milyarder mi?" Adam gözlerini kocaman açarak sordu. "Böyle bir şeyi hiç duymadım."

"Oğlumun bakış açısına göre, bu harika değil. Onu bir şoförle takas ederdim.

Baba. Aslında ben yaptım."

"Bunların hiçbirinin önemi yok zaten," dedi Darci, "çünkü kutunun anahtarı bizde değil ve benim de Tanrı'nın Dokunuşu'm yok..."

"Neyiniz?" Adam sordu.

"Tanrı'nın Dokunuşu. İşte balo budur." Adam ona baktı.

daha fazla açıklamak için. "Tanrı meleklerle parmağının ucuyla bir dokunuş yaptı, sonra her melek

dokunuşa üflediler. Dokunuşu ve nefeslerini cam gibi görünen bir şeyin içine hapsettiler,

ama oldukça tahrip edilemez."

"Peki bu olağanüstü nesneyi nasıl buldunuz?" Adam sordu.

"Onu bulmak kolaydı. Bir kristal kürenin içinde kilitliydi ve enerjisini hissettim. Bu

İşin zor kısmı topu dışarı

çıkarmaktı." "Peki bunu nasıl

yaptınız?"

Darci ellerine baktı. "Bir testi geçtim." Tekrar ona baktı. "Bir kadın bana korkunç bir şey yapmıştı ve ben bunu biliyordum ama yine de onun hayatını kurtardım."

Darci başka bir şey söylemeyince Adam Jack'e baktı ve o da omuz silkti. "Bilmiyorum.

konuda hiçbir şey bilmiyorum," dedi Jack. "Bu olay ben onunla tanışmadan önce , ama onu

bir oda dolusu insanı felç edebilir. Oldukça korkutucu bir manzara."

"Bunu yaptığıma inanmadığını sanıyordum," dedi Darci alay ederek. "Greg yaptığım her şey için mantıklı bir açıklaman olduğunu söylemişti."

"Evet, bu hiç bilgisayar görmemiş ülkede uyanmadan önceydi.

ya da MTV."

"Peki nedir bu şeyler?" Adam sordu.

"Eğer burada kalırsam, sana resimler çizerim," dedi Jack. "Aslında, belki de onları icat ederim."

"MTV MI?" Darci sordu. "Sence her yaşın müstehcen videolara gerçekten ihtiyacı var mı?"

"Hepsi iffetsiz değil ve senin bakire bir kraliçe olman, diğerlerinin de iffetsiz olacağı anlamına gelmiyor.

bizden-"

"Peki ya yarın uyandığında Lavender gitmiş olursa? Sanırım bunu yapmak isteyeceksin.

hemen başka biriyle yatağa mı atlayacaksın?" Darci ona karşılık verdi.

"Sen kim oluyorsun da beni yargılıyorsun? Draytonı o kadar arzuladığını görebiliyorum ki

Gümüş takımlar erimek üzere," dedi Jack sesinde öfkeyle.

Adam o kadar hızlı ayağa kalktı ki sandalyesi neredeyse devriliyordu.

"Efendim! Konuşmayacaksınız

benim masamda bu şekilde. Bayan Marshall'dan özür dileyeceksin yoksa seni dışarı atarım!"

Jack ayağa kalktı ve Adam'a ters ters baktı. Neredeyse aynı boydaydılar ama Adam

daha kaslı. "Yapabileceğini mi sanıyorsun?" diye

tükürdü Adam'a. "Jack!" Darci bağırdı.

Jack'in aklı başına gelmiş gibiydi ve tüm öfkesi bir anda onu terk etti. "Özür dilerim," dedi.

Adam'a dedi ki. "Bana ne oldu bilmiyorum." Elini gözlerinin üzerinde gezdirdi. "Bir an için kendimi eski ben gibi hissettim." Tekrar Adam'a baktı. "Gerçekten özür dilerim.

Sanırım Darci ve benim gerçekten kardeş olmadığımızı biliyorsun, ama bazen

Bizim gibi savaşın." Adam bir şey söylemeyince Jack Darci'ye döndü. "Yaptıklarım için özür dilerim.

sözlerim ve tavrım için. Ne oldu bilmiyorum. Sanki..."

Başını dirseğine dayamış, mutlu bir şekilde sessizce oturan Lavender'a baktı ve

konuşulanların içeriğinden habersiz, sessizce üçünü izliyordu.

"Özrün kabul edildi," dedi Adam. "Tekrar mı? Daha yenecek tatlı var.

yenir."

Jack yerine oturduğunda telaşla Darci'ye baktı. "Ne olduğunu bilmiyorum ama

Bir an için o eski öfkeyi hissettim, sanki içimde bir şey varmış gibi

biri bana zarar vermeden önce acı vermemi söylüyordu. Bunu anlamıyorum.
Lavanta'nın

Burada. O yaşıyor ve bir beden içinde. Ruhu içinde demir atmış durumda."

Darci hiçbir şey söylemedi, sadece Jack'e endişe içinde baktı. Keşke benim de güçlerim olsaydı, diye düşündü.

Keşke neyin yanlış olduğunu görebilseydim ve hissedebilseydim! "Belki de geçiciydi.
Belki de

Sadece düğün öncesi gerginliği. Ya da belki Lavanta gibi masum bir çiçek aldığınız için kendinizi suçlu hissediyorsunuzdur.

sarhoş."

Doğrusu Darci, Jack'in ne düşündüğünü biliyordu çünkü o da aynı şeyi düşünüyordu.

Düşünüyordum. Daha önce Lavender'ı John'un öldürmüş olabileceğini söylemişti. Belki de John

onu binadan aşağı iten kişi olduğunu söyledi. Lise öğrencisinin

Gazete Lavender düştüğünde John'un kilisede olduğunu yazmıştı ama aradan zaman geçmişti.

belki de bu gerçeğin yanlış olduğunu geçti. Jack, John'un ruhunu ele geçirmişti, ama Darci

o ruhun hala içinde olduğunu biliyordu.

Masanın öbür ucuna uzanan Darci, Jack'in elini tuttu ve güven verici bir şekilde sıktı. "Eğer

Lavender istemediği bir adamla evlendiriliyordu, John da muhtemelen

Bu konuda kızgın. Ya da belki de onun yerine geçip onunla seviştiğin için sana kızgındır.

kızım."

"Evet, belki," dedi Jack onun elini sıkarak. "Ama keşke seni felç edebilseydim onu. En azından düğün sonrasına kadar."

Darci gülümsedi ve sandalyesinde arkasına yaslandı. "Evet, ben de."

"Sizce yarın ne olacak?" Adam tabakları sordu

tatlı için. Darci'nin kalkıp ona yardım etmesi çok doğaldı. Adam başladı

Ama sonra ona öyle bir gülümsemişti ki, kızarmıştı. O küçük glmsemi

o kadar samimiydi ki Darci bir an için telaşlandı. O senin kocan değil.

kendine bir kez daha hatırlattı.

"Ne?" diye sordu iki adamın da kendisine baktığını hissettiğinde, sonra hatırladı

Adam'ın sorusu. "Bana sorma, daha fazla bir şey bilmiyorum. Jack,

Benim bildiğim her şeyi biliyorsun. Ya da, aslında, daha çok şey biliyor olmalısın çünkü

bütün gün Lavender'la birlikteydi. Onunla iki cümle bile konuştun mu?"

"Bana Simone'un kim olduğunu söyler söylemez bildiklerimi anlatacağım."

Adam Darci'ye baktı. "Simone'a gittin mi?" Darci başını sallayınca, "Ne sana söyledi mi?"

"Geri dönmem gerektiğini. Dönmem gerektiğinden değil, dönmem *gerektiğinden*."

"Onun başka bir medyum olduğunu tahmin etmeliydim," dedi Jack. "Sana inanmadığımı söylemiştim-"

Darci ve Adam'ın ani kahkahaları onun sözünü kesti ve Jack şakayı

biraz utangaç görünüyordu. "Tamam," dedi gülümseyerek, kendi kendine gülerek. "Belki şimdi biraz inanıyorumdur. Tamam, yani çok inanıyorum." Lavender'a baktı ve onun da

başını koltuğun arkalığına yaslamıştı, gözleri kapalıydı ve şimdi yumuşak bir horlama sesi çıkarıyordu. O

Adam'a döndü ve sesini alçalttı. "Gerçek şu ki, bildiğimiz tek şey

güzelliğine aşık olmuş gibi görünen bir lise öğrencisinden

Lavender Shay. Düğün gününde, bir binanın tepesine tırmandı ve atladı.

kapalı. Ya da itildi."

"Bu geleceği nasıl etkiledi?" Adam sordu.

"Öyle olmadı," dedi Jack. "Pek sayılmaz."

"Jack'i etkiledi," dedi Darci. "Gördüğünüz gibi Lavender o kadar nefret doluydu ki ruhunu ona bağlamıştı. Onunla tanıştığımda tam anlamıyla öfkeli bir genç adamdı."

Adam hâlâ uyumakta olan Lavender'a bakarak, "Az önce gördüğümüz gibi," dedi. "Bağışlayın

Saf olduğum için özür dilerim ama onun nefret dolu olduğunu hiç sanmıyorum. Ve eğer bu olay

yirmi dört saatten kısa bir süre içinde gerçekleşiyorsa, bu kadar nefreti nasıl biriktiriyor?"

"Aşağılanmış bir kadın," dedi Jack, Lavender'ın elini kaldırıp öperek.

"Seni asla terk etmem, Jack," dedi Lavender aniden uyanarak.

"Belki de cevabın budur," dedi Adam. "Belki de sizi terk etmedi ve öfkesi daha sonra, sizin zamanınızda yaptığınızı gördüğü şeylerden kaynaklandı. "Belki de seni terk etti ve

başka bir kadına aşık olduğunu söyledi. Belki de bu onu tetiklemiştir."

Darci, Adam'ın söyledikleri hakkında düşünüyordu. "Bunu yapabilecek tek şey

Lavender, Jack tarafından ihanete uğramış gibi çok kızgındır - John değil, Jack. O seviyor

ve onu sevdiğini biliyor, bu yüzden eğer-"

"Eğer Jack ona zarar verdiyse-"

Darci, "Bu onu sonsuza dek ona bağlı kalacak kadar kızdırabilir," dedi.

"Bekle bir dakika!" Jack söyledi.

"Bana ihanet , değil mi Jack?" Lavender dedi ve ağlamaya başladı.

"Bak ne yaptın," dedi Jack, kollarıyla Lavender'ı koruyarak.

Darci Adam'a bir bakış attı ve aralarında sözsüz bir anlaşma geçti. İçinde

Bir saniye sonra masadan kalktı ve dadıyı çağırmak için üst kata çıktı. Kadın

Geceliğini giymiş kitap okuyordu ve kendisine böyle davranıldığı için çok sinirliydi.

Çocuklardan başka kimse için bir şey yapmamı istemedi. Kızların benden bir şey istemesine şaşmamalı.

Darci kalması gerektiğini düşündü. Gelmesi için kadına fazladan ödeme sözü vermek zorunda kalmıştı.

Alt katta.

Otuz dakika sonra dadı ve Darci Lavender'ı soymuş ve yatağına yatırmışlardı.

Kötü huylu dadıdan uzaklaştığı için minnettar olan Darci aşağı indi.

Jack ve Adam'ın bulunduğu kütüphaneye varır varmaz "Bana bir içki ver," dedi.

şöminenin önündeki rahat sandalyelerde oturuyorlardı, ikisi de içki içiyordu

Porto şarabı bardakları. Darci Adam'a, "O korkunç kadından kurtulmalısın," dedi.

"Güzel kızlarınızı ona katlanmaya zorlayamazsınız."

Adam ona bir bardak doldururken, "Kimse bir hayaletten söz edildiği için burada kalmaz," dedi.

liman. "Ve bana hareket etmemi söyleme çünkü yakın olmak zorundayım..." Başka tarafa baktı.

"Evet, biliyorum," dedi içkiyi kabul ederken.

"Şimdi, şu anahtara gelelim," dedi Adam.

"Bulmak istemediğim anahtar," diye ekledi Jack.

"Geri dönmek zorunda olduğunu kim söyledi?" Darcy tersledi. "Belki sen kalırsın ve *ben* eve giderim." Simone'un ne dediğini ona söylemeyecekti.

"Tamam," dedi Jack. ". Adam onun ve benim biraz fenerleri ve birkaç adamı alıp anahtarı aramaya gideriz. Seninle ilk kez buluştuğumuz yeri araştırabiliriz.

ortaya çıktı."

"Bunun bir yarayacağından şüpheliyim," dedi Darcy kasvetle. "Eğer anahtar kutuda değilse kaybolmuştur diye düşünüyorum. Ya da belki de orijinal kabına geri dönmüştür." Elini kaldırdı

bardağa ve kehribar renkli sıvıya baktı. "Bu dünyanın bir yerlerinde muhtemelen sevimli bir

küçük seramik adam bir rafta oturuyor. Şansım varsa, muhtemelen İstanbul'dadır.

-veya

savaşta oldukları bir yerde."

Adam'a döndü. "Yaklaşık beş santim boyunda küçük bir seramik adam görmedin,

Sende var mı? Mavi bir tulumu, kahverengi bir şapkası ve kocaman kulakları var. Bir gnome,

ya da belki bir hobbit, sadece kalın tabanlı kahverengi ayakkabıları var."

Adam bir şey söylemeyince ona daha sert baktı, ama gözleri

okunamıyordu. "Bana bir dakika izin verin," dedi ve odadan çıktı.

"Sence senin küçük adamı almaya mı gitti?" Jack sordu.

Darci kaşlarını çatarak şömineye baktı ve "Hayır," dedi. "Bu çok kolay olurdu. Hayatımda başka bir şey , o da kesinlikle her şey için test edilmem gerektiğidir."

"Peki kazanırsanız ne alacaksınız? Büyük ve görkemli Adam Montgomery dışında mı?"

"Bilmiyorum ve doğruyu söylemek gerekirse, bunu düşündüğümde korkuyorum." "Korkuyor musun? Sen mi?"

"Oh evet. Çok korktum."

Adam elinde siyah bir portföy ile odaya girdi, oturdu ve portföyü bir

sanat seti. İçinde çizim kâğıdı ve bir düzine kalem vardı. Merak eden Darci, onu izledi.

kalemlerden birini aldı ve çizmeye başladı. Birkaç dakika içinde küçük bir

Tam olarak seramik adam.

"Böyle mi görünüyor?"

Darci gözlerini kocaman açarak çizimi ondan aldı. "Evet," dedi. "Bu o. Ama

Nerede? Nasıl... ? Onu yakaladınız mı?"

"Hayır," dedi Adam, "ama nerede olduğunu biliyorum."

"Hadi gidelim." Adam kıpırdamayınca Darci iç çekerek yerine oturdu. "Bana bütün o korkunç hikâyeyi anlat. Nerede oldu? Bir dağın tepesinde mi? Volkanik bir dağ mı? ile

yılanlar yolu mu kaplıyor?"

Adam Jack'e baktı. "Sizin dünyanızda bu normal mi?"

"Bu sadece o, sanırım. Gerçekten hiçbir fikrim yok. Peki bu küçük adam nerede?" "Bir kasada kilitli," dedi Adam.

"O kadar da kötü değil," dedi Jack. "Daha önce de kasalarla uğraşmıştım."

"Kasa, nerede olduğu kadar büyük bir sorun değil. Bazı tünellerin sonunda ve onlar..."

"Tüneller mi?" Darci, Adam'a bakarak sordu. "Cam-well'de mi? Camwell'deki tüneller mi?" Sonuncusunu fısıldadı.

"Evet. Onları tanıyor musun?"

"Sanırım Camwell'deki bazı tünellerde bazı insanları öldürdü," dedi Jack yumuşak bir sesle.

"En azından bana öyle olduğu söylendi."

"Sen iyi misin?" Adam, Darci'yi sabitlemek için ona uzanarak sordu.

Sandalyeye yaslandı ve gözlerini ateşe dikti. Sonunda geliyordu.

neden zamanda geri gönderildiği gerçeğine. Neden o kadar saftı ki

Jack'in onların dönüşüyle bir ilgisi olabileceğini düşündünüz mü? O sadece

Böylece kutuyu bulabilecekti. Kızgın bir ruh onun etrafında dolanıyordu.

ikinci plandaydı. Ne de olsa milyonlarca insanın etrafında ruhlar muydu?

Öfkeli, kıskanç, deli ve/veya fısıldayan ruhlar birçok insanın üzerinde dolaşıyordu.

"Bana her şeyi anlat," dedi Adam'a, sesi en az kendisi kadar yorgun çıkıyordu hissetmeye başladım.

"Nokes lal taşları hakkında ne biliyorsun?" Adam sordu. "Hiç duymadım," dedi Jack ve Darci başını salladı.

"Senin ve benim dünyamdaki şeyler çok farklı. Nokes lal taşı tüm bayanların

Şimdi istiyorum. Keşke senin ve benim zamanım hakkında konuşacak zamanımız olsaydı," dedi Adam. "Keşke ben de

geceyi burada ikinize de sorular sorarak geçirebilirdim, ama bu . Gitmeliyiz.

bu gece ve bu küçük figürü al."

"Evet, tabii ki," dedi Darci yumuşak bir sesle. "Zamanda geriye Camwell, Connecticut'a , bu yüzden elbette o tünellere geri dönmem gerekecek. Bunu neden daha önce düşünmedim ki?"

ilk ?" Adam'a baktı. "O tünelleri yok etmemiz mümkün mü?"

Bu gece mi? Geleceğe faydası olur mu bilmiyorum ama deneyebiliriz. Eminim o da onları sevecektir.

tekrar dışarı. Bir beko, insanların yıllarca uğraştığı işi haftalar içinde yapabilir."

Her iki adamın da şaşkınlıkla kendisine baktığının farkındaydı, ama bunu fark etmedi.

açıkla. "Bana bu lal taşlarından bahset," dedi.

"Fontinbloom Nokes her zaman bir şeyler yapmak için planlar yapan bir adamdı.

çabuk zengin olmak. Sizin zamanınızda böyle bir adam var mı?"

"Ne yazık ki evet," dedi Jack. "Onlardan çok fazla var. Ama bildiğim kadarıyla hiç Fontinbloom yok."

"Bir zamanlar Fonty benim için çalışıyordu ve onu oldukça severdim. Bomba gibi bir yalancıydı, ama

Onu eğlenceli bulurdum ve para konusunda ona güvenebilirdim. Bir keresinde

Hırsızlıkla suçlandığında onu savundum ve gerçek suçlunun bulunmasına yardım ettim. Sonunda,

Her şey yoluna girdi ve onu hapisten çıkardım, ama üzülererek söylüyorum ki

Bu olay Fonty'yi tüm kasabaya düşman etti. O zaten

İnsanların onun kötülüğünü istediğine inanıyordu, ama bundan sonra daha da kötüleşti. Ama sonra buldu

küçük adam."

"Nerede?" Darci sordu.

"Bu konuda çok ketumdu, kimseye söylemezdi ama bunun şanslı bir nesne olduğunu söylerdi.

ve bu ona, ona hiç inanmamış olan herkesten intikam almanın bir yolunu verecekti.

onu."

Adam bir yudum aldı. "Gümüş buldu ya da en azından gümüş olduğunu düşündüğü bir şey,

Babasına ait bir arazide. Orada yıkık dökük eski bir ev vardı.

mülk-"

Darci, "1727 yılında inşa edilmiş," dedi.

Adam tek kaşını kaldırarak ona baktı. "Muhtemelen öyle. O kadar eski görünüyor, ama

Nereden biliyorsun? Burası yangın tehlikesinden biraz daha fazlası ve yıkılması .

aşağı."

"Olmayacak," dedi Darci. "Hayatta kalacak ve bir yatak ve kahvaltı olacak. Bulduğu şey gümüş değil miydi?"

"Hayır," dedi Adam. "Gümüşe benzeyen değersiz bir mineraldi, ama tahlilcinin enkazda bulduğu şey, içinde hiç kimsenin bilmediği bir granat bulunan sıkıcı küçük bir kayaydı.

daha önce hiç kimse görmemişti. Fonty'den sonra Nokes lal taşı olarak adlandırıldı."

"Hiç duymadım," dedi Darci, "ama Gem Network'ü izleyene kadar Tsavorite lal taşı ya da Mandarin lal taşını da hiç duymamıştım."

"Gem Network?" Adam sordu.

Darci elini salladı. Şu anda bunu açıklayacak zamanı yoktu.

Adam ayağa kalkarak ocağa gitti, küçük bir tahta kutu aldı, açtı ve

bir şey çıkardı ve Darci'ye uzattı. Bir mücevherdi, beyaz ve berraktı, ama

Onu ışığa tuttu, içinde mavi ve mor tonları vardı. "Bu Güzel," dedi ve ona geri uzattı, ama Adam almadı. "Sende kalsın. Belki de sen

Yanında götürebilirsin. O benim karıma aitti."

Darci'nin eli değerli taşın üzerine kapandığında, Adam'ın yüzüne bakamadı. "Yani bu

adam lal taşlarına ulaşmak için tünelleri kazdı."

"Evet," dedi Adam. "Etrafında ağır silahlı muhafızlar varken, lal taşlarını aramak için tünelleri kazdı. Şu anda lal taşları çok talep gördüğü için bir servet kazandı.

Herkesin bildiği gibi, sadece buradan geliyorlar. Son on yılda Fonty kilometrelerce kazı yaptı.

tüneller."

Darci'ye baktı. "Bu tünelleri biliyor gibisiniz. Sizin bölgenizde ne için kullanılıyorlar?

zaman?"

"Cadılar," dedi Jack çabucak.

"Ama cadı diye bir şey yok," dedi Adam. "Senin zamanın geri mi gitti?

onları kazıkta yakmak mı?"

"Hayır, onlardan kurtulmak bana kaldı," dedi Darci. "Cadılara gelince, kötülük vardır ve bu durumda kadın Nostradamus'un Aynası'na sahipti, yani her neyse, o

gerçekten kötüydü." Darci hem Adam'ın hem de Jack'in kendisine görünce şöyle dedi,

"Ne?"

"Nostradamus'un Aynası mı?" Adam fısıltıyla sordu. "Elbette bu bir efsane. Tıpkı

Aladdin'in lambası."

"Ayna bir efsane değil ve lambaya gelince, sanırım o da gerçek olabilir." Darci

dedi. "Emin değilim ama keresinde birinin söylediği bir şey bana lambanın açık olduğunu düşündürdü

elde etmem gereken on iki nesneden oluşan listem."

"Ah," dedi Adam, söyleyecek başka bir şey bulamamış gibi görünüyordu. "Gidelim mi?" dedi Jack ayağa kalkarken.

Jack de ayağa kalkarak, "Sen hazır olduğunda," diye cevap verdi.

Darci de bardağını bıraktı ve ayağa kalktı. "Bunu giymem mümkün değil. Ayağım takılır

etekler." Adam'a gülümsedi. "Benim zamanımda kadınlar pantolon giyerdi." "Dar olanlardan," dedi Jack sırtarak. "Gerçekten dar."

Adam gülümsemedi. Darci'ye bir aşağı bir yukarı baktı.

"Bizimle gelmen mümkün değil," dedi. "Jack ve ben heykeli bulup buraya geri getireceğiz."

Adam bu kararın kesin olduğunu düşünmüş olacak ki merdivenlere doğru döndü.

"Bay Drayton?" Darci sordu. "Tünellere kaç kez girdiniz?"

Ona tekrar baktı. "Asla." Adam onun ne ima ettiğini biliyordu ve gülümsedi.

"Ancak, kasanın şifresini biliyorum. Kasayı Fonty'ye verdim, böylece bulduğumuzda açabileceğiz."

Darci sandalyeye tekrar otururken "Harika," dedi. "Tünellere gizlice girmene gerek yok ve bir rehber de ihtiyacın yok. Ben burada ateşin yanında kalabilirim ve

Uyu. Ancak, planınızı merak ediyorum. Son teslim tarihimiz olduğu için

o labirentte kaybolmak için zaman harcamak istemiyorsan, belki arkadaşına gidip

ona küçük heykele ihtiyacın var. Ona her şeyi verdiğine inanmasının ne önemi var?

onun iyi mi? İçindeki anahtarı almak için onu yok etmek istediğini söyleyecek misin?

Belki de ona gerçeği söylemelisin, yeni arkadaşlarının gidebilmesi için anahtara ihtiyacın olduğunu.

yirmi birinci yüzyıla geri döndük. Eminim sen ve Fonty çok iyisinizdir.

size inanacak ve heykeli size seve seve teslim edecektir.

Yaşlılar için

zamanların hatırına, elbette."

Adam Jack'e döndü. "Senin zamanındaki bütün kadınlar böyle mi konuşuyor?"

"O iyi olanlardan biri," dedi Jack. "Onsuz bir yere gideceğimi söylediğimde bana silah doğrultan bir kız arkadaşım vardı. Tabii ki o bir FBI ajanıydı.

ve benden üstündü ve görevdeydik, ama de..." Omuz silkti. "Sen ne yaptın?"

Adam sordu.

"Onu bir sandalyeye bağladım ve ağzına bant yapıştırdım. Bir daha benimle çıkmadı.

Ama ondan sonra."

Adam, Darci'ye spekülasyonla bakarken, "İlginç," dedi.

"bile geçirme." Adam'a tatlı tatlı gülümsedi. "Geri dönmeye çalışmamı istiyorsun, değil mi? Eğer bu gece beni burada bırakırsan söz veriyorum denemeyeceğim bile."

Adam Jack'e baktı. "Zamanınızı kıskanmıyorum. Bana nerede yanlış yaptığımızı söyle.

bu kadınların başına geldi."

"Onlara oy hakkı vermeyin, araba kullanmalarına izin vermeyin ve her şeyden önemlisi okumalarına izin vermeyin.

aşk romanları. Sizi kitaptaki bir adamla kıyaslamaya başlarlar. Ve, güven bana

Hawk ve Ethan'ın standartlarına asla ulaşamayacaksınız."

"Siz ikiniz erkek erkeğe takılmayı bırakıp bana giyecek bir pantolon getirebilir misiniz?" Darci

merdivenlere yönelirken söyledi. "Eğer rehberiniz olacaksam, bir şeye ihtiyacım var.

Bacaklarımın etrafında dönen 50 kiloluk etek dışında."

Adam inanamayarak başını sallarken, Jack, "Bir daha böyle bir şey yapmazsın değil mi?" dedi.

Buralarda hiç ateşli var mı? Blunderbuss zamanı değil, değil mi?

Bu mu?"

Adam, "Görünüşe göre makinelerde bulduğunuz şeyi nezakette kaybetmişsiniz," dedi.

Darci merdivenlerde durakladı. "Belki de çocuk işçiliği hakkında konuşmalıyız.

Viktorya dönemi." dedi.

"Sizin zamanınızda sosyal reforma ihtiyaç duyan hiçbir şey yok mu?" Adam merdivenlerde sordu

Arkasında.

"O giyinirken ben de size terörizmden bahsedeyim," dedi Jack. "Bence biz erkekler birbirimize destek olmalıyız."

Darci gülümsemeye çalıştı, kendine şu anın geçen seferkinden farklı olduğunu söylemeye çalıştı.

Camwell tünellerindeydi. Şimdi, daha önce hiç görmediği güçlere sahip bir kadın yoktu.

kadar iğrenç eylemlerden toplandı. Şimdi orada olan tek şey silahlı adamlardı. silahlarla dışlerine kadar.

Ama kötüsü, Darci'nin bu kez tünellere elinde hiçbir şey olmadan girecek olmasıydı.

kendi güçleri. Artık gibi gülmek ve alay etmek olmayacaktı.

şeker makineleri. zaman kendini güvende hissetmişti çünkü yakınlarında kimsenin biliyordu.

Bu sefer sadece gözleri, kulakları ve neyin nerede olduğuna dair hafızası vardı.

Adam onları tavan arasındaki götürürken, orada sandıklarla dolu

giysileriyle, korunması için dua etti.

Bölüm On Dört

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

"Bu şimdiye kadar karşılaştığım en saçma durum," diye mırıldanıyordu Adam.

arabanın atlarını ustalıkla idare ederken nefesinin altında. Gece doluydu ve

Sadece çeyrek ay vardı, ama hem o hem de atlar Camwell'e giden yolu biliyorlardı.

Şikayet ettiği şey Lavender'ın arka koltukta

Jack. Akşam yemeğinden beri oldukça ayılmıştı ama Adam kızgındı çünkü

Tavan arasında bir sandıkta buldukları bir kostümü giymişlerdi. Jack ona "göbek" adını .

dans kostümü" ve o ve Darci, Lavender'ı

ve onu silahlı muhafızlar için bir şaşırtmaca olarak kullanmak. Yüzünün alt kısmı

kimliğini korumak için. Ancak olağanüstü mor gözleri yine de görünüyordu.

Adam bu fikir karşısında dehşete düşmüştü. Kostümde çok az kumaş vardı ve

Lavey'nin orta kısmı çıplaktı. "Bunu giymesi mümkün değil," dedi Adam. "Babası beni dışarı çağırır. Buna izin verseydim, herhangi bir yargıç asılmamı emrederdi. Lavanta

Shay saygınlığı olan genç bir kadındır."

"Öğleden sonraya kadar," dedi Lavender, uykulu gözlerle, hâlâ biraz çakırkeyif ve sırtarak

Jack'e hınzırca baktı. Çürük kostümü Adam'ın elinden aldı ve şöyle dedi onu giymekten daha iyi bir şey istemezdi. "Ve dans etmek," dedi.

Adamlar kadınları yaklaşık otuz dakika boyunca tavan arasında yalnız bırakmışlardı.

Giyinmiş ya da Lavender'ın durumunda soyunmuş.

Ama Lavender neredeyse korkup . "Bunu yapamam," dedi, eli elinin üzerindeydi

çıplak göbek. "Mümkün değil..."

"Beni kandıramazsın," dedi Darcy. "Bayılıyorsun! Aman Tanrım, ama sen bir Victoria's Secret modeli."

"Kraliçe Victoria'yı mı kastediyorsun?"

" yukarı. Erkeklerin kalplerinin kraliçesi, bu durumda. Lavey, harika görünüyorsun. Giymek

Bunca yıl o korseler size modern kadınların uğruna cinayet işleyeceği karın kasları vermiş. Var mı?

Hiç dansöz gördün mü?"

Lavender, "Şaka yapıyorsun, değil mi?" der gibi Darcy'ye göz kırptı.

Darci'nin spor salonunda birkaç kez oryantal dans dersi almıştı.

Lavender birkaç hamle yaptı. Saniyeler içinde, Lavender onu sanki

yıllardır dans ediyordu. Darci, "Bu geçmiş yaşamla ilgili bir şey olmalı," dedi ve tekrar yemin etti

Eğer güçlerini geri alırsa, geçmişini daha fazla araştırmaya başlayacaktı.

Darci, deri değiştiren fok derisine benzeyen uzun bir pelerini Lavender'ın boynuna doladı.

omuzlarına aldılar ve ikisi de aşağıya indiler. Kütüphanede erkeklerin önünde,

Lavender kıkırdamaya başladı. Darci'nin kendisinden tuhaf göründüğünü düşünüyordu.

Çünkü Darci erkek gibi giyinmişti. Üzerinde ekose yün pantolon vardı.

dizleri, pantolonun altında kaybolan uzun çorapları ve ağır ayakkabıları vardı. Üstte o

sert yakalı ve manşetli beyaz bir gömlek ve bir çift lacivert pantolon askısı giymişti. Kadın

başının arkasındaki yapay topuzu mutlu bir şekilde çıkardı, nefret ettiği saçlarını taradı

saçlarını büyük bir gazeteci şapkasının altına topladı. Kendini en iyi hissettiği an

geldiğinden beri.

Jack, Darci'gördüğünde "Fena bir popo değil," dedi ve Adam'ın kaşlarını çatmasına neden oldu.

ona tamamen kocasını hatırlatan bir şekilde.

Lavender, geride kalmamak için ağır pelerinini yere bıraktı ve önünde durdu

Jack ve Darci'nin modern gözlerine muhafazakâr gelen bir kıyafet giymişlerdi ama Adam

şok oldu. İyi şöhrete sahip kadınlar, kendilerini gösteren dayanıksız giysiler çıplak orta kısımlar.

"Senin için dans edeyim mi?" Lavender gözlerini yarıya kadar indirerek sordu. "Evet!" dedi Jack.

"Hayır!" Adam pelerini alıp tekrar Lavender'ın boynuna geçirirken şöyle dedi omuzlar.

On dakika sonra hepsi arabaya binmiş ve Camwell'e doğru yola çıkmışlardı.

"Bundan hoşlanmıyorum," dedi Adam. "Bunu tek başıma yapmalıydım. Kasayı bulabilir ve heykeli tek başıma geri getirebilirdim."

"Bu tüneller bir labirent," dedi Darci. "Ben... odadan.. odaya götürüldüm."

Tünellerdeki o korkunç geceyi hatırlayınca sesi yavaşladı.

"Gerçekten zihninle insanları öldürdün mü?" Adam sadece onun duyabileceği şekilde yumuşak bir sesle sordu.

duymak.

"Evet, ama bunu düşünmekten hoşlanmıyorum ve konuda hiç konuşmadım," diye cevap verdi.

"Neden sana böyle bir güç verildi?" diye sordu. "Benim zamanımda öyle insanlar ki

zihinleriyle öldürme yeteneğine sahip olmaktan başka bir şey istemezler. Yanlış

eller..." Ona yan gözle baktı.

"Evet," dedi. "Benimki gibi bir yetenek yanlış ellerde çok kötülük yapılabilir-

Bu yüzden başkasında değil de bende olduğu için mutluyum." Şaka yapmaya ,

Ama Adam gülümsemedi. Benim Adem'im gibi, diye düşündü. Her zaman görebilme yeteneği vardı.

bir konunun özüne kadar.

"Bu yetenek sana neden verildi?" Adam tekrar sordu. "Ve sen ne *yapacaksın*

böyle bir güçle?"

Bir an için düşündü. "Sadece son aylarda kendime bunu sormaya başladım.

Büyürken tek istediğim sevgiydi ve bir yetişkin olarak da aynı şeyi istedim.

şey. Kocam, kızım ve tüm ailem yanımdayken

içerik. Başka bir şey istemiyordum. Yemek yapmayı bile öğrenmeye

çalışıyordum!" "Peki ya Tanrı'nın sana verdiği bu yetenek?"

"FBI için bazı çalışmalar yaptım -hükümete yardım etmek için- ve hastaneleri ziyaret ettim.

Fazla bir şey değil. Adam benim fazla bir şey yapmamdan hoşlanmazdı çünkü ben

tehlike"

"Şimdi olduğu gibi," dedi bir virajı dönerken.

"Evet, ama kocam her zaman tehlikenin içine doğru yürürdü. O ve babam aynayı kullan-"

"Nostradamus'un Aynası mı?"

"Evet, şu. Dünyadaki sorunları bulurlar ve onları düzeltmek için bir yerlere uçarlardı."

"Kaybolduğu gün de bunu mu yapıyordu?"

"Sanırım öyle. Ne yaptığını bilmemi asla engelleyemedi ama

o gün yaptı. Ve şimdi nerede olduğunu ya da onu nasıl bulacağımı bilmiyorum. Hayatta olduğunu biliyorum,

ama komada, sanırım siz diyorsunuz. Ne uyuyor, ne de uyanık. Askıya alınmış animasyon.

Ve tüm rağmen onu bulmaya yaklaşmadım."

"Belki de asıl amaç yolculuğun kendisidir. Bu süre zarfında bir şey öğrendiniz mi?

aramanızda?"

Darci gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Öğrendiğim her şeyi anlatmaya başlayamam." Kadın

Alabama'da Line ile geçirdiği zamanı ve orada gördüklerini ve yaptıklarını düşündü. Ve

Jack'le geçirdiği son günleri düşündü. "Sanırım en çok öğrendiğim şey

Yetenek bir armağandır ve ben ondan hep nefret ettim. Elimden geldiğince az kullandım çünkü bir ucube olmaktan nefret ettim ve..." Nefes aldı ve kelimeleri söylemek için kendini zorladı.

"The Hillbilly Honey."

"Ne?"

"Gazetelerin bana verdiği bir isim. Zengin kocamı ve onu öldürdüğümü ima ettiler.

para için kardeş."

"Ama para senin sorunun değil, değil mi?"

Darci gülümsedi. "Hayır. Babam, şu hisse senetlerini seçip seçemeyeceğimi görmek için deneyler yaptı.

para kazanacağını düşündüm. Yapabilirdim, hem de kolayca. İşin ironik yanı, kocamla tanıştığımda

çünkü umutsuzca paraya ihtiyacım vardı. Sadece parmağımı gezbilseydim

bir borsa kâğıdını indirip binler üzerine binler kazansaydım, asla onunla tanıştım."

Adam birkaç dakika sessiz kaldı. "Bu benim için yeni bir ve benim için aslında bana söylediklerinizin hepsine , ama eğer herhangi biri doğruysa, o zaman bir

Kocanızın ortadan kaybolma sebebini. Araştırmanız sırasında çok şey öğrendiğinizi söylüyorsunuz.

onun için. Belki de öğrenmeye ihtiyacın vardı." İç çekti. "Keşke onu bulabilseydim.

ve keşke onun ruhunun neden başkalarına görüldüğünü öğrenebilseydim. ama bana değil."

Darci, "Kederin muhtemelen onun yeryüzünden ayrılmasına izin vermeyecek," dedi. "Eğer onu serbest bırakabilirsen, bu uçaktan ayrılabilir."

"Ve belki de kocanızı aramayı bırakırsanız ölebilir," karşılık verdi.

Bir süre sessizce oturdular, sonra Darci ay ışığında Adam'a baktı ve birbirlerine gülümsediler. İkisi de sevdikleri kişiye tutunmaktan vazgeçmeyecekti.

çok sevdim.

Dakikalar sonra Adam arabayı durdurdu ve Darci nerede olduklarını anladı. Çok uzakta değillerdi.

Yolun aşağısında bir gün Grove olarak bilinecek bir yer vardı. Burası bir pahalı bir tatil yeri idi, ama şimdi sadece terk edilmiş eski binalar topluluğuydu.

Sanki  zerelermiş gibi. Acaba Fontin-bloom Nokes

lal taşlarından kazandığı parayı binaları restore etmek için kullandı.

Adam yere inip Darci'ye yardım ederken, Jack de Lavender'ı dışarı çıkardı. O da

Daha da ayılmıştı ve şişmiş dudaklarından Jack'le birlikte bir şeyler yapmış oldukları anlaşılıyordu.

arabanın arkasında bir sürü  p şme.

"Düşünüyordum da," dedi Jack sessizce, sesinin içeride duyulacağını biliyordu.

durgun gece havası. "Lavey'le kalmalıyım. Onu bir grup adamla yalnız bırakamam.

elleri ve silahlarıyla."

"Bence bunu hiç yapmamalısınız," dedi Adam sert bir sesle. "Bence Bayan Marshall ve ben tünellere girip kasayı ararken siz ikiniz burada kalmalısınız.

mümkün olduğunca  abuk. Doğrusu, sanırım yalnız gitmeliyim."

"Hayır," dedi Jack . "İkinizin bize ihtiya ı var. Lavey ve ben çok para kazanacağız.

Muhafızların dikkati üzerimizde olacak. Nasıl gideceğinize dair bir planınız var mı?

İçeri mi?  n kapıdan içeri giremezsiniz."

"Başka bir giriş daha var," dedi Adam.

"Buzhanenin zemininden," dedi Darci hızlıca ve küçük bir sesle ödüllendirildi

Adam'dan bir gülümseme.

"Evet. Daha önce kullandınız mı?"

"Hayır. Ben buradayken sadece depo olarak kullanılıyordu, ama bir zamanlar burada bir depo olduğunu hissettim.

tünellere bağlantı."

Jack arabanın arkasından bir tüfek çıkardı ve Adam'a uzattı. "Breech

Yükleniyor," dedi Darci'ye. "Montaj hattından yeni çıktı.

montaj hatları henüz icat edilmedi." Adam'a baktı. "Bu işten

Size bir servet kazandırabilecek birkaç şey söyleyebilirim."

Adam ve Darci hep bir ağızdan, "Hayır, teşekkürler," dediler.

"Adamlar tünelleri aydınlatmak için gece gündüz çalışıyorlar, ama biz yolumuza devam ederken

buzhaneye geçerken karanlıkta kalacağız. İyi olacak mısın?"
Adam

Darci'ye sordu.

"Evet," diye cevap verdi, sonra Jack'e baktı. O anda Jack'i, daha önce hiç görmediğı kardeşi gibi hissetti.

hiç . "Çok gürültü , değil mi?"

"Çok, çok," dedi usulca. "Keşke seninle gelebilseydim ya da sen Lavey'le kalsaydın, ben de senin yerine gelseydim."

"Bana karşı yumuşuyor musun?" Darci sordu. "Greg'e söyleyene kadar bekle!"

"Bu sefer burada kalıyorum, unuttun mu?" Jack ona sırtarak şöyle dedi

Darci'ye kardeşçe sarıldı ve yanağına bir öpücük kondurdu. "Tam bir baş belasısın, biliyorsun değil mi?"

"Evet, elbette," dedi, sonra Adam döndü ve o da onu karanlığa takip etti.
Kadın

Çalılıkların arasından eski evlerin yöne doğru ilerlerken hiçbir şey söylemedi.

Adam'la birlikteyken ve güçleri varken, konuşur ve

sesler. bir tehlike olduğunda anlardı. Ama şimdi değil. Şimdi takip etti

Adam'a olabildiğince yakındı. Ne Adam ne de Jack, Darci'ye

Ama tavan arasında, eski bir sandığın dibinde bir hançer bulmuştu. Küçüktü.

Kabzası mücevherlerle süslenmişti -sahte ya da gerçek, bilmiyordu.

Onu cebinin içindeki kınına sokmuştu. Attığı her adımda

sert kasayı bacağında hissetti.

Bir süre sonra bir açıklığa ulaştılar ve Adam kızını korumak için kolunu uzattı.

çalıların arasından çıkıyordu. Dinledi ve işaret verdiğinde ikisi de koşmaya başladı.

Eski bir binaya doğru ilerlediler ve gıcırdayan kapıyı açtılar. İçeri girdiklerinde, eğildiler

duvara yaslandı ve kapıyı duyan olup olmadığını görmek için bekledi.

Orada dururken Darcy'nin gözleri içerideki karanlığa uyum sağladı ve

elektriği yoktu. Bu bina bir gün misafirhaneye dönüştürülecek ve

o ve Adam kalacaktı. Eğer şimdi gücü olsaydı, biliyordu ki

ve şu anda bunu riske atamazdı. Adam kocasına çok fazla benziyordu.

çok baştan çıkarıcı.

Adam odada hareket etmeye başladığında hareketsiz kaldı. Adam'ın yüzünü zar zor görebiliyordu.

ama onun ilerlediğini, geriye ne kaldığını bulmaya çalıştığını biliyordu.

tuzak kapısı. "Dikkat et!" diye fısıldadı. Ya kapı çürümüş olsaydı ve adam düşseydi?

Delikten mi?

Bir dakika sonra onun elinin kendi eline uzandığını hissetti. Elini tuttuğunda, bir his

İçine bir güven duygusu geldi ve onu bir can yeleği gibi sıkıca kavradı.

"Önce ben ineceğim, ama bana yakın dur," diye kulağına fısıldadı ve o da başını salladı.

Elini bırakmak onun için zordu ama bırakmak . Daha fazlasını hissedebiliyordu merdivenden inmeye başladığını gördü. Belki de çürük bir merdivendir, diye düşündü

Adam'ın ağırlığı altında ezilmeyince nefesini bıraktı. Adam yarı yola kadar indiğinde,

elini kızın ayak bileğine koydu ve aşağı inmeye başlaması gerektiğini bildirmek için çekti.

Merdiven.

Aşağıya doğru inerken vücudunu kendi vücuduyla kapladı. Ondan çok daha uzun boyluydu.

Kızın basmasına izin vermeden önce her basamağı test etti ve koruyucu bir şekilde etrafını sardı.

her adımında ona yardım ettim.

Darci vücutlarının yakınlığını düşünmemeye çalıştı. O zamandan beri çok uzun zaman geçmişti.

bir erkeğe bu kadar yakın olmamıştı. Baştan çıkarma, diye düşündü. Bu adamın tek özelliği bu. O bir

Ayartma. O gerçek değil, sadece beni baştan çıkaran biri. Bunu bana kim yapıyor?

merak ettim. Peki neden?

Adam'ın ayakları yere değdiğinde, Adam , onu belinden tuttu ve kaldırdı onu aşağı indirdi. Gereksiz yere, onu takip etmesini işaret etti. Kızın ayağı suya dokunduğunda, onun elini tuttu.

"Burada bir yeraltı deresi var," diye fısıldadı, "o yüzden mümkün olduğunca duvara yakın dur. İleride bir ışık görüyorum."

Kadın başını salladı ve adam elini , sonra toprak yolda ilerlemeye başladı. duvar. Darci ellerini duvarda tutuyor, ara çıkıntı yapan kayaları hissediyordu ürpertici bir şey hissetti ve tiksintisini bastırmak zorunda kaldı.

Tünelin o kolunun sonuna geldiklerinde, Adam duvara yaslandı.

duvara yasladı, kolunu göğsünün st kısmına geçirerek onu duvara yapıştırdı.

Darci dinledi ama ne kimseyi ne de hiçbir şeyi duydu. Sessizlik, sadece bir insan kadar derindi.

Yeraltı bunu başarabilirdi. Gözleri alıştığında, küçük derenin şu yöne gittiğini gördü

sola, önlerindeki açık alanın dış duvarının etrafına.

Odanın içine baktıklarını fark etmesi bir anını aldı.

Bir gün otomatlar olacak. Onun zamanında oda çok büyük olacaktı,

ama aynı oda olduğunu biliyordu. Bir gün, içinde bulundukları tünel kapatılacaktı.

ve arka tarafta akan bir dere olmadığından emindi.
Belki de

dere kurumuştı, bu yüzden buzhaneye giden geçidi kapatmışlardı. Buzhane
O ve Adam oradayken kesinlikle mühürlenmişti.

Uzak duvarda üç tünel açıklığı vardı ve Darci bir an için şunları hayal etti
Adam orada diz çökmüş ve ayak izlerini arıyor.

Adam Drayton temkinli bir şekilde odaya adım attı ve Darci'ye kendisini
takip etmesini işaret etti

Onu. Tünelin karanlığından sonra, dört fenerin asılı olduğu oda
duvarlar neredeyse aydınlıktı.

Nokes'un kasasını nereye koyduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, ama nerede
birkaç kasa olduğunu biliyordu.

tünellerdeki odalar. Adam'a kendisini takip etmesini işaret etti, ama Adam
onun kolunu yakaladı ve

başını hayır anlamında sallayarak onu geri çekti. Bir soruyla üç açıklığı işaret
etti

yüzünde. Kadın en sağdakini işaret etti, sonra Adam onun önüne geçti.

Tüfek kalça hizasında ve hazır.

Sessizce sessizce ilerlediler ama Darci'nin gözyaşlarını tutmak için yapabileceği tek şey buydu.

O

Adam'ı ilk kez bu tünele kadar takip ettiği zamanı ve nasıl

Neşeliydi! Dünyada hiç kimse o gün onun kadar mutlu olmamıştı.

O da

Adam'ın eninde sonunda onu sevmeye başlayacağını .

başladı.

Şimdi başka bir zamandaydı, aynı adam gibi görünen ve davranan başka bir adamla birlikteydi.

ve Darci kendine sürekli olarak bu adamın sevdiği adam olmadığını hatırlatmak zorundaydı.

onun erkeği.

Adam aniden yürümeyi bıraktı ve kendini tekrar duvara yasladı

Darci'yi geri itiyordu. Deja vu, diye düşündü, çünkü tıpkı ilk seferinde olduğu gibi

Tünelin aşağısından gelen erkek sesleri.

"Dans mı?" dedi bir adam. "Deli misin sen? Buraya kim dans etmeye gelir ki?"

"Para isteyen herkes," dedi başka bir adam.

"Ya Nokes bunu öğrenirse?" "Ne yapacak?

Bizi kovar mı?"

Adamlar birlikte gülüştüler ve Darci onların ayaklarının toprakta hızla duyabiliyordu.

zemin. Tünelin sonunda bir merdiven olduğunu biliyordu. Cadı o gece

Darci o merdivenlerden inmişti.

Bu görüntüyü zihninden silmek için ağladı ama başaramadı. Beyaz bir elbise giymişti.

O gece giydi ve bir kurban odasına götürüldüğünü biliyordu. Onun

Tek tesellisi Adam'ın kaçmış olabileceği umuduydu. Konsantre olmuştu.

O kadar sertti ki, adamın sadece birkaç metre ötedeki bir duvara zincirlendiğini bilmiyordu.

Ortalık yeniden sessizleştğinde Darci, Adam'a hemen ileride, solda bir ev olduğunu işaret etti.

duvardaki oyuk. Burası Adam'la neredeyse yakalandıkları yerd, Adam'ın

saçlarını, kurbanlar için kullanıldığı ortaya çıkan bir hançerle kesmişti.
Bakmak

geri döndüğünde, cadının böylesine değerli bir bıçağı her zaman kullandığı bir yere koyup koymadığını merak etti.

fincanları ve tabakları ona, cadının çok istediğı Darci'ye bir yem olarak sakladı. Cadı

Ayna, cadıya elinde dokuz ben olan genç bir kadının

onu öldürmek için. Cadı Darci'yi bulmadan önce birkaç genç kadın öldürülmüştü.

İlerleyen Adam çok geçmeden demir kapılı odayı gördü. O zamandan beri hiç değişmemişti.

En son Darci görmüştü.

İçeride raflar malzeme gibi görünen kutularla doluydu. Bu sefer,

Yine de, ulaşabilecekleri bir rafta duran kışkırtıcı bir hançer yoktu.

Darci bir iç geçirdi. Kasanın burada, bu en kolay yerde olmasını umuyordu.

ulaşılabilir bir yerdi, ama değildi.

Koridorun aşağısına baktı ve o gitmemeye karar verdi. Bir nöbetçi olabilirdi.

kucağında bir tüfekte orada oturuyordu. Ayrıca, Nokes gibi bir adamın

kasasını işçilerinin toplandığı bir yerde tutmayacak gibi görünüyordu.

Adam'a kendisini takip etmesini işaret etti, sonra geldikleri yoldan geri dönerek büyük

Bir gün bir Bobcat ile genişletilecek olan oda.

"İki büyük oda biliyorum," diye fısıldadı Adam'a, Adam onu duymak için eğilirken. Darci

ona aslında iki odaya hiç gitmediğini söylemeyecekti ama

Babasının, Adam ve Bo ile birlikte Darci'yi aradıkları her saniyeyi anlatışını dinledi.

Her şeyi hatırlamak ve kaydetmek istediğini söylemişti, bu yüzden Bo'ya bir tünellerin haritası.

"Birinin meşe kapısı var," dedi Darci. "En azından benim zamanımda öyleydi, yani şimdi orada olup olmadığını bilmiyorum."

"Açmak için gizli bir yolu olan oymalı bir kapı mı?" Adam sordu.

"Evet! Orada mı?"

"Evet. Nokes bana bundan bahsetti. Onun için bir çuval mücevher takas etti ve dedi ki

nasıl açılacağını biliyorsan, orada bir tuzak var demektir. Ölümcül bir tuzak."

"Nasıl açacağımı biliyorum," dedi Darci, Darci'nin göremeyeceği şekilde uzaklaşırken.

yüzünü. İtmesi gereken üç şey olduğunu biliyordu. Hayvanlar mı? Yapraklar mı? Yoksa

İtmesi gereken bir ağaç gövdesi miydi? Ve hangi sırayla? Bo ne demişti?

Kapıyı açmakla ilgili? Bir kafiye ya da belki bir kelimeydi.

Bo'nun babasına anlattığı günü hatırlamaya çalıştı, böylece o da

bilgileri kaydetmek. O zamana kadar kapı da

Tüneller ve içinde her şey. Bazı çalıntı birinci yüzyıl

müzelere giden paneller. Adamkurban sunağının

tarihi bir önemi olup olmadığını bilmiyordu. Onu küçük parçalara ayırdı.

"Gel," dedi omzunun üzerinden, sonra aceleyle üç yoldan en küçüğüne indi.

tüneller. Birkaç dakika sonra sağa döndü; Adam omzundan yakaladı ve

işaret etti. Önlerindeki tünel genişledi ve ileride daha fazla ışık vardı.

Doğru tahmin etmiş gibi görüldüğü için ona gülümsemekten kendini alamadı.
Bu

yeraltı operasyonunun merkezi gibi görünüyordu.

Adam onun önüne geçti, yavaş ve sessiz adımlarla ilerliyor, her yere bakıyordu.

bir an. Bir keresinde erkek kahkahası duyduklarında durmak

zorunda kaldılar. "Hiç böyle bir şey görmemiştim," diye

duydular.

"Geçen ayın maaşını ona fırlattım," dedi başka bir erkek sesi.

"Peki bu ne? Nokes sana altı sentten fazla mı verdi?"

"Çalabileceğim tüm süslü taşları," dedi ilk adam. Adamlar uzaklaşırken
kahkahaları da azaldı.

Adam ve Darci ortalık yeniden sessizleşene kadar kıpırdamadan durdular,
sonra Adam hareket etmeye başladı.

Dakikalar sonra, bir çarmıhı temsil edecek şekilde oyulmuş bir kapının önünde
duruyorlardı.

Orman. bakılırsa, kapının Güney Amerika'da yapılmış olması gerektiğini düşündü.

Amerika'ya.

Kapıya bakarak yengesinin söylediği her şeyi hatırlamaya çalıştı. Ne

Bo'nun o gün söylediği şey neydi? Ortadan kaldırın. Boadicea o garip ses tonuyla söylemişti,

"Ortadan kaldırın. E.L.M. Göz, yaprak, madalyon. Tek hatırlamanız gereken en büyük yaprak."

Darci birkaç kez gözlerini kırıştırdı, nefesini içine çekti, sonra komik bir-küçük bir hayvan, en büyük yaprak, sonra da köşedeki madalyon.

Kapı açıldığında, Adam ona öyle övgü dolu bir sırıtışla baktı ki, sanki odaya süzülebilirdi - eğer bacakları korkusundan lastik gibi olmasaydı ilk seferde doğru yapmak.

Kapıyı itip açarken tereddüt etmedi, odaya girdi, sonra da kapıyı kapattı.

yağlı kapı. Odadaki tek eşya büyük, oymalı bir yatak, bir başucu

üzerinde çamaşır seti olan bir masa ve bir kasa. Nokes denen adam burada mı uyudu? Darci.

merak ettim. Onun parasıyla mı? Eğer öyleyse, bir an önce buradan gitseler iyi olur yoksa

Onları orada bul.

Adam onun yatağa baktığını gördü ve ne düşündüğünü anladı. "Biz de zaman," dedi. "Fonty önce Jack ve Lavender'ı görecek. Onlardan kurtulması biraz zaman alacak. Adamları her dakika çalışmadığı için çok kızacak. Bunu alacağım

Açın ve hemen buradan çıkalım."

Darci, kalbi boğazında, kapının yanında durdu ve onun kapı kolunu izledi.

Güvenli. Sözünde durdu ve saniyeler sonra kapı açıldı. Ağır kapıyı açtığında

Darci, Adam'ın etrafından dolanıp içeri baktı. para vardı ve

Nokes lal taşlarıyla dolu olduğunu düşündüğü birçok kırmızı deri kese. Para ve

Kasada sadece mücevherler varmış gibi görünüyordu.

Adam hızla banknot yığınlarını hareket ve arkalarını araştırmaya başladı. En sonunda

Sonunda küçük adamı çıkardı.

"Evet!" Darci elini yumruk yapıp kolunu aşağı doğru hareket ettirirken

"Evet!" dedi. Adam onun hareketine güldü ve sonra onu taklit etti.

"Evet!"

Gülümseyerek kasanın kapısını kapattı, küçük adamı cebine koydu ve sonra Darci'ye önden kapıya gitmesini işaret .

Bir saniye sonra kapının dışında bir ses duyduklarında zaferleri paramparça oldu,

Tam olarak biri kapıyı çalıyormuş gibi değildi ama kesinlikle bir şeyler yapıyordu.

Kapıya kadar.

"Ben Fonty," dedi Adam. "Kapının nasıl açılacağını bilen tek kişi o Çabuk olun!

Yatağın altına gir."

Darci daha düşünmeden Adam onu yere itmiş ve altına girmişti.

yatağın yanında, tüfeği de yanında. Zemin nemliydi ve tozluydu.

Hapşırılmamak için burnunu tutmak zorunda kaldı.

Sessizlik içinde, adamın ayaklarının odaya girişini izlediler. Eğer şimdi gücüm olsaydı,

Darci onu uyutabilirim ve diye düşündü. Ama hiç gücü yoktu.

Ayaklar yatağa o kadar yaklaştı ki Darci nefesini tuttu. Adam gidiyordu

Eğilip yatağın altına bakmak için! Eğer o kadar

para, sonra her gece yatağın altını kontrol eden bir tipti.

Adam ona biraz daha yaklaştı ve vücudunu onu korumak için kullandı.
Adam'ın onu koruduğunu biliyordu.

sıçramaya hazırdı. Eğer bu Fonty denen adam bakmaya başlarsa, Adam elinden geleni yapacaktı.

Darci'yi saklamak için.

Ama adam . Onun yerine pantolonu yere düşmüştü

uzun iç çamaşırları ve botları. Paytak paytak yatağa doğru yürüdü, pantolonu
ve . Kuştüyü şilteli eski yatak onun altında sarkıyordu.

Öyle ki Darci şiltenin çarpmasını önlemek için Adam'yaklaşmak zorunda kaldı.

Telaşla başını kaldırdı. Adam yatağa uzanırsa saklanacak yerleri kalmayacaktı.

Adam kolunu kaldırarak, kadının kendisine doğru dönmeye hazır olması gerektiğini belirten bir işaret yaptı.

yatak daha da battı. Saniyeler sonra, botların yere vurduğunu duydular ve ardından

Adam esniyor ve kaşınıyordu, sonra yatağın ortasına düştü.

Darci sağa doğru yuvarlanarak Adam'ın vücuduna yaklaştı. Adam, Adam'ın vücudunun

yatağa uzandı ve onu tutmak için kolunu uzattı, onu kendisine daha yakın ve yataktaki sarkma.

Darci bir an için gözlerini kapattı. Ya bu onun Adam'ı olsaydı? diye düşündü. Ne olurdu

Şu anda onun kollarına dönüp onu öpmeye hakkı var mıydı?

Hareket etmedi. Tüm iradesini, tüm cesaretini topladı ama kıpırdamadı.

Ne yazık ki Adam hareket etti. Kadının şakağındaki saça dokundu, okşadı ve sonra

bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı.

Lütfen, diye dua etti. Buna direnmeme yardım et.

Tanrı'ya mı yoksa kocasının ruhuna mı dua ettiğini bilmiyordu.

Lütfen, Adam, diye düşündü, eğer beni duyabileceğin bir yerdeysen, şimdi bana yardım et.

Adam Drayton'ın eli onun yanağına gitti. Adamın kalbinin yanağında attığını hissedebiliyordu.

Geri. Hissedebiliyordu... adamın onu istediğini hissedebiliyordu.

Gözlerini tekrar kapattı. Bir erkekle birlikte olmayalı uzun zaman olmuştu.

Tepelerinde Nokes'un horultularını duyabiliyorlardı. Adam uyuyordu ve

Horlamaların sesi, eğer odadan onları duyacağını sanmıyordu.

Oda. Muhtemelen yatağın altından yuvarlanıp bir şeyler yapsalar bile onları duymazdı.

yerde sessiz bir aşk.

Ne kadar sürecektir? Darci düşündü. Bir erkeğin dokunuşunu hissetmeyeli ne kadar çok, çok uzun zaman olmuştu?

Dokunmak mı?

Adam'ın eli şimdi kızın boynundaydı ve kız onun azgın arzusunu hissedebiliyordu.

Tanrı

Bizi affeder, değil ? diye düşündü. Onlar son derece yalnız iki insandı.

olağandışı durumlar.

Darci, Adam'ını, sonsuza dek sevmeye yemin ettiği adamı düşünmeye çalıştı ama aynı zamanda

diğer adamın ellerini omzunda hissetti ve aşağı doğru indi.

Üstlerinde Nokes yuvarlandı ve şilte başka bir yere sarktı.

Ve işte zaman Darci içinden küçük bir kıvılcım geçtiğini hissetti. Bu bir kıvılcımdı.

hissediyorum. Eski hissi. Güç diye adlandırdığı şey bu değildi ve

Power kadar özeldi ama bir şeydi.

Adam'ın cebindeki küçük seramik adamın çekiciliğini hissedebiliyordu. Tam olarak biliyordu

Çünkü . Tıpkı anahtarın FBI'da mırıldandığı gibi.

Ajans. O uğultu yükseldikçe takip etmiş ve onu Jack'e götürmüştü.

Anahtara uyan kutuya götürdü.

Küçük adamın uğultusu başka bir şeye sinyal gönderiyordu.

mırıldanıyordu. Sanki o ve Adam iki gece yaratığının arasında kalmış gibiydiler

birbirlerini çağırıyorlardı.

Adam'ın eli aniden hareket etmeyi bıraktığında, başını Adam'ın elini görece kadar çevirdi.

gözlerini dikti ve soru sorarcasına ona baktı. O da hissetti mi? Ona sormak istedi. Kimden

Yüzündeki ifadeye bakılırsa öyle.

Yavaşça elini cebine doğru götürmeyi başardı. Nokes bir kez durduğunda

horlamayı kesti. Nefeslerini tuttular ve horlama tekrar başlayana kadar beklediler.

Adam küçük adamı cebinden çıkarmayı başardı ve Darci'nin eline tutuşturdu.

uğultunun geldiğı yön onun diğer tarafındaydı. Adamı tutarak

Kolunun uzanabildiğı kadar uzağı.

Nokes tekrar yuvarlandı, horlaması kesildi ve o hareket ederken beklemek zorunda kaldılar

tekrar yerleşmeden önce etrafta dolanıyordu. Adam ve Darci hareketsiz durdular, nefeslerini tuttular

Ta ki tekrar yüksek sesle horlayana kadar.

Darci kolunu kaldırarak . Küçük heykelin içindeki titreşimleri hissedebiliyordu.

Şimdi kolunu sola, çıkıntıya doğru götürdüğünde daha da güçleniyordu.

Nokes.

Adam'a dönüp kayacağını söyledi ve

onu neyin çektiğini bulmaya çalıştı. Başını olabildiğince şiddetle hayır anlamında salladı,

ama Darci evet anlamında başını salladı.

Karnına doğru yuvarlanarak kendini olabildiğince küçültmeye çalıştı. O kazanmıştı.

Adam'la ilk tanıştığından beri kilo almıştı. Çok yemişti ve bir bebeği vardı, her ikisi de

onu . Şişman değildi ama artık bir zamanlar olduğu gibi zayıf da değildi.

Nokes'un aşağı sarkan cüssesinin altında hareket etmeye çalışmak zordu.

yatağa dokunuyordu. Başını kaldıramıyor, hareket etmek için dirseklerini kullanamıyordu.

Kendini. Kaymak ve kıpırdamak zorundaydı. Zemin nemli topraktı ve üzerinde taşlar vardı.

ve taşlar kaburgalarının nerede olduğunu biliyor gibiydi.
İki kez

bir kaburgası zedelendiğinde ağlamamak için kendini zor tuttu.

Uzun bir süre ve çok çalıştıktan sonra, elindeki küçük adamın çok sert titreştiğini hissetti

neredeyse onu düşürüyordu. Onu harekete geçiren her neyse, başının hemen üzerindeydi.

Kalbi küt küt atarken yatağın altından yuvarlandı; tam Nokes'in kolu

düştü. Bir anda, şişman, kirli bir el yere düşerken korku ve nefretle mücadele etmek zorunda kaldı.

yüzüne indi. Kıpırdamadan yattı ve bekledi. Yüzünü hissedecek ve uyanacak mıydı? Kız

, başını kaldırdığında başucunun kenarından çıkıntı yapan bir tabanca namlusu gördü.

Masa. Eğer uyanırsa, Adam'la aralarında mermi alışverişi olacaktı ve

biri ölecekti.

Saatler gibi gelen bir sürenin ardından Nokes'un uyanmayacağından emindi, bu yüzden

yavaşça yatağın altına geri döndü, bu sefer yüzü yukarı dönüktü. Adam'a baktı ve gördü ki

Tüfeğini ona yakın bir yere taşıdı. Nokes'u vurmak zorunda kalırsa

arkadaşı olan bir adamı vurdu. Ve hepsi çok az tanıdığı bir kadın için.

Darci yatağın alt tarafına baktı, ama bir şey göremedi

küçük adam mırıldandı. Korkunç bir an için Nokes'un kendisi olabileceğini düşündü. miydi

küçük seramik adama o kadar bağlıydı ki, eğer şey olsaydı ona seslenirdi.

Çalıntı mı?

Tekrar yatağa baktı ve bu sefer bir şey gördüğünü sandı

Parlak. Alt taraf ipler ve eski tahtalarla kaplıydı ama belki de gördüğü şey bir çivi idi.

Darci kolunu uzatarak heykeli kadar yukarı kaldırdı.

parlak şeye birkaç santim yaklaştığında, bir şey hissetti... "seslerin "

ancak bu şekilde tarif edebilirdi. İki nesne mükemmel bir uyum içindeydi.

Adam'a baktı ve Adam yine başını hayır anlamında .

her ne planlıyorsa onu yapmak için. Darci başını salladı, sonra kolunu aşağı doğru hareket ettirmeye başladı.

pantolonunun cebine koydu. Biraz ama küçük hançeri pantolonunun cebine sokmayı başardı.

kılıfından çıkarıp eline verdi. Daha fazla koşuşturmak zorunda kaldı ve kolunu Nokes'in şişkinliğinin yanına koydu, ama bıçağın ucunu Nokes'in parlak nesne.

Birkaç dakika sonra dışarı ve Darci neredeyse dışurıyordu. Hiç vakti yoktu.

gömleğinin önünden aşağıya, iki kat gömleğinin içine sokmadan önce ona baktı.

gömleğinin şeffaf olmasını engelleyen iç çamaşırı.

Zafer kazanmışçasına vücudunu düzleştirerek Adam'a baktı. Adam ona dik dik bakıyordu, gözleri

ona hemen çıkmaları gerektiğini söyledi.

Kadın başıyla onu onaylayınca, adam geri işaret etti. Nokes yüksek sesle horluyordu.

yatağın altından çıkarken, göbeği yukarıda, başı önde. Bu sefer Nokes'un kirli

Ayağı yataktan sarkıyordu ve yüzü çok yaklaştığında Darci arkasını döndü.

Dakikalar sonra, tamamen dışarıdaydı. Adam kapının yanında onu ve sessizce açtı.

Onu yarı iterek kapıdan dışarı çıkardığında kızgın olduğunu anlayabiliyordu.

Tünele girip büyük, oymalı kapıyı arkalarından kapattılar;

"Umarım kocana bundan daha iyi itaat edersin," dedi Adam sıkılmış dişlerinin arasından.

Kapıdan birkaç adım uzaklaşır uzaklaşmaz.

"Çok daha az," dedi, artık yatağın altından için kendini iyi hissediyordu. Ama, iyisi de, birinin ona yardım ettiğini hissetmesiydi. Yardım istemişti ve o da aldı. Uzun zamandır ilk kez kendini *yalnız* hissetmiyordu. "Ona asla itaat etmem," dedi mutlulukla. "Asla, asla, asla."

Adam onları tünellerden dışarı çıkardı. Uсталıkla, tüm doğru dönüşleri yaptı ve bir kez

Büyük odadaydılar, aceleyle uzak duvardaki küçük açıklığa gitti.

dereyi takip . Darci onun arkasından ayrılmadı ve şu ana kadar hiçbir şey konuşmadılar

buzhaneye ulaşmışlar ve merdivenden yukarı tırmanmışlardı. Buzhanenin tepesinde,

Adam Darci'nin kalkmasına yardım etti. Eski binanın içindeki karanlıkta birlikte durduklarında

"Oradaki davranışım için özür dilemek istiyorum," dedi. "Yani, biz yatağın altındayken yaptığım şey. Sanırım o an ve durum böyleydi."

" değil," diye cevap verdi, onun mahcubiyetini hissederek. "Yalnız olmanın nasıl bir his olduğunu bilirim."

"Evet, sanırım sana olan ilgimin bir nedeni de bu. Darci," dedi usulca, "seni sadece birkaç saattir tanıyorum ama yine de seninle aramda bir yakınlık hissediyorum. Eğer burada kalacak olsaydın _."

Uzanarak parmak uçlarını adamın dudaklarının üzerine koydu. "Biliyorum. Hep biliyordum. Sen

ve ben... birbirimiz için bir anlam ifade edebiliriz. Ama hayır, kalamam.

Sen benim Adam'ım değilsin, kızların da benim çocuklarım değil. Eminim ki Hepinizi seviyorum ama..." Tereddüt etti.

"Evet, anlıyorum. Biz diğer insanların yerine geçeceğiz," dedi Adam bir süre sonra.

Sonra ondan uzaklaştı. "Ama eğer geri dönemeyeceğini anlarsan

Bizimle her zaman bir eviniz olacak ve bu ev istediğiniz şartlarda olacak."

"Teşekkür ," diye fısıldadı. Hemen ardından buzhanenin kapısı açıldı.

ve an bozuldu.

"Hazır mısın?" Jack sordu. "Bence Nokes ortaya çıkmadan önce gitmeliyiz. Onun söylediklerine göre

İşçilerin onun hakkında söylediklerine bakılırsa, tanışmak istemeyeceğim birine benziyor.

Ne?!" diye sordu.

Darci ve Adam gülmeye başladığında söyledi.

On Beşinci Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

BU GECE HARİKA ZAMAN GEÇİRDİM," LAVANTA

dedi, bir an gözlerini kapatarak. "Madenciler şarkılar söyledi ve ben dans ettim

müziğe." Tekrar dar kıyafetlerinin içindeydi, beli korseliydi, bacakları

Kilolarca kumaşın altına saklanmıştı. Eğer Jack'le ona kalsaydı.

ama Adam onun neredeyse çıplak olmasından o kadar rahatsız olmuştu ki

teslim oldu ve kıyafetlerini geri giydi.

Darci'ye gelince, pantolonunu çıkarmayı ve o korkunç korseyi geri giymeyi reddetmişti.

üzerinde. Rahat kıyafetler ve başarıları arasında, kendini

Harika. Her geçen an, kim olduğu konusunda daha da netleşiyor gibiydi.

ve yanında oturan bu adamın kim bilmiyordu. Onun kocası *değildi*. Bir süre için

Orada, yatağın altında, bocalamıştı ama birileri ona yardım etmişti. O da

yalnız olmaması ona yeni bir güven ve yeni bir enerji vermişti.

"Keşke seni dans ederken görebilseydim," dedi Lavender'a gülümseyerek ama gülümsemesi saklıydı

ne düşündüğünü. Şimdi ne olacak? diye merak etti. Ne olacak?

Lavanta mı? Bu geceki macera, Lavender'ın ruhunun bu kadar çabuk ölmesinin gerçek nedeni miydi?

Jack'i yirminci yüzyıla kadar takip etti mi?

Darci'nin aklına nefesini sertçe çekmesine neden olan bir düşünce geldi. Ya bu Jack'in

Lavender'ın çatıdan atlamasına neden olan şeyi bırakmak mı? Ya Lavender'ın çatıdan atlamasına neden olan

Jack'le geçirdiği akşam, Jack kendi zamanına dönmek için ayrıldıktan sonra Lavender

John Marshall'la bir ömür boyu yaşamakla, ayrılmaya niyetlendiği bir adamla uzak mı?

"Biri mezarının üzerinden mi geçti?" Darci ürperdiğinde Lavender sordu.

"Hayır, sadece düşünüyorum. Bana dünden önce John'un nesini sevmediğini söyle."

"Sıkıcı," dedi Lavender, Jack'e hayran gözlerle bakarak. "Çok sıkıcıydı. En ufak bir maceracı yanı yoktu. Her zaman çok düzgündü." Siyah yudumluyordu.

Diğerleri şampanya içerken çay içtiler. Adamın şampanya içmesine

Lavender'ın daha fazla içki içmesi Darci'nin bu adamın hiç de öyle olmadığını anlamasını sağlayan bir başka şeydi.

Adam'ını. Adam'ın hınzır bir espri anlayışı vardı. Ve ne zaman rahatlayacağını ve

eğlenmek. Ve asla bir insanın başarma mutluluğunu elinden almazdı.

Adam'ın Lavender'a yaptığı gibi,

Döndükten bir saat sonra Darci kendi kendine, "Rica ederim Diana," dedi.

"Bir erkek senin yanında nasıl sıkıcı olabilir ki?" Jack sordu, gözleri bir an için parladı

Sonra da sahte bir esneme hareketi yaptı. "Geri kalanınızı bilmem ama ben

Sanırım biraz dinlenmem gerek. Birkaç saat içinde şafak sökecek."

Darci, ev sessiz olsaydı Jack ve Lavender'ın aynı yatakta olacağını biliyordu.

saniyeler içinde. Ne de olsa bunun onların düğün günü olacağını düşünüyorlardı, o halde neden olmasındı?

Geceyi birlikte mi geçireceğiz?

Zihninde neden hep birlikte uyanık kalmaları gerektiğine dair bir neden aradı. "Ama gidemeyiz

Şimdi yatağa. Jack, bugün sadece Lavender'ın düğün günü değil, aynı zamanda

doğum gününü de mi? Bunu kutlamalıyız."

Jack boş boş baktığında, ona ters ters baktı ve bunu hatırlamasını istedi.

Lavender Chrissy'nin bedenindeydi, doğum gününde evleneceğini söylemişti.

"Ah, doğru," dedi Jack. "Tamamen unutmuşum. Ve senin için bir hediyem de yok."

Lavender Darcy'den Jack'e, sonra da Adam'a baktı. "Söyleyin bana, Bay Drayton, ne yapıyorsunuz?"

doğum gününüzü hatırlamayan bir koca ve baldız adayını düşünebiliyor musunuz?"

"Kendi hediyenizi seçebilmeniz gerektiğini söyleyebilirim. Çok güzel atlarım var.

genç bir bayan için çok güzel olurdu. Bunlar için ondan iki katı ücret alayım mı?"

Dördü de gülümsüyordu. Lavender, "Belki bir yolculuk," dedi. "Bir yere ilahi egzotik. Yeni Zelanda, belki."

"Evet, kulağa hoş geliyor," dedi Jack. "Peki ya sen, küçük kardeşim? Yeni Zelanda'ya gitmek ister misin?"

Darcy'nin bir yanı oyunu oynamak istiyordu ama bir yanı da Jack'e şunu hatırlatmak istiyordu

kendi zamanlarına dönmek zorunda kaldılar. Keyif vermek kazandı. "Yeni Zelanda

Kulağa harika geliyor. Keşfedilmemiş bir Viktorya dönemi dünyası. Fast food yok. Fast food yok.

Kimsenin bulamayacağı kitle imha silahları."

"Sadece kelle avcıları," dedi Jack. "Ve yüzyıllardır bilmediğimiz hastalıklar."

"Aslında," dedi Adam, "ikinizle bazı şeyler hakkında konuşmak istiyorum. Belki de sen

bana bu montaj makinesini anlatabilir."

"Montaj hattı," dedi Jack. "Bu gerçekten de basit bir süreç. Bu sadece şu anlama geliyor
-"

Lavender koltuğunda daha dik oturdu ve yüksek sesle, "Şu gerçek hakkında konuşmak istiyorum

bugün benim doğum günüm *değil*." Ses tonunda biraz huysuzluk vardı. Belli ki

Jack'le geçireceği zamandan vazgeçmeyeceğini ve onun "montaj" hakkında konuşmasına izin vermeyeceğini söyledi.

makine."

"Değil-?" Darci başladı.

"Değil-?" Jack başladı.

"Bu önemli mi?" Adam sordu.

Darci ve Jack birbirlerine kocaman gözlerle baktılar. "Bugün kimin doğum ?"
Darci

dikkatle Lavender'a bakarak sordu. Sesi yükseldi. "Bugün kimin doğum günü?

Haziran'ın on ikisinde mi?"

"Hiçbir fikrim yok," diye yanıtladı Lavender. "Tanıdığım kimse yok. Ben olsam programımı

birinin doğum gününde evlenmek istemedim. Aslında, en son evlenmek istiyorduk.

Ama o hafta kuzenimin doğum günü olduğu için tarihi değiştirdik. Benimkine gelince

Doğum günü, Nisan'da. Jack, bu yıl bana ne verdiğini hatırlamıyor musun?"
Onun

gözleri alaycıydı. "Beni diğer kızlarınızdan biriyle karıştırmadınız, değil mi?"

Hem Jack hem de Darci ne duyduklarını anlayamadan ona gözlerini kırıştırdı.

söyleyecekleri çok şey vardı ama hiçbir şey söyleyemeyeceklerini biliyorlardı.

Lavanta'nın önünde.

Adam birinden diğerine baktı ve ikilemelerini anlamış gibiydi. "Eğer Bayan

Shay ve bana artık ihtiyaç yok, sanırım yatmaya gitmeliyiz. Ayrıca, bir gelin

düğün gününde damadı çok fazla görmemeli. Birbirinizden b

balayı başlamadan önce."

Lavender esnemesini bastırırken, "Jack'ten asla bıkmam," dedi. "Ama itiraf ki çok yorgunum. Hayatımda ilk kez içiyorum, sonra da dans ediyorum.

bir at arabasının üstünde durmak... gerçekten inanılmaz bir gündü. Bu arada, Jack, benim

Canım, ne kadar para topladık?"

"Yaklaşık iki yüz dolar ve bir ayakkabı kutusu dolusu lal taşı."

"Ne kadar harika," dedi Lavender, gözleri uykulu bir halde. "İyi geceler, Mr. Drayton. Güzel.

İyi geceler, sevgili kardeşim. İyi geceler, sevgili Jack, neredeyse kocam."

Jack'ten ölümsüz aşk mırıltıları ve Adam'dan nazik yanıtlar geldi.

Lavender merdivenlerden yukarı çıkarken.

"Evet, iyi geceler," dedi Darci dalgın dalgın. Hâlâ ne yapacağını düşünüyordu.

duydum. Güçlerini hiç şimdiki kadar özlememişti. Eğer yeteneklerine sahip olsaydı

uzun zaman önce neler olduğunu anlayabilirdi.

"Bayan Montgomery," dedi Adam resmi bir tavırla, "sizinle bir dakika görüşebilir miyim?"

Darci nefesinin altında Jack'e, "Sakın gitme," dedi. "Bir santim bile kıpırdama ve

yukarı çıkıp Lavender'la yatağa girmemeliyiz." Daha yüksek sesle, "Jack, sen ve ben beyin fırtınası yapmalı ve burada neler olup bittiğini anlamalıyız," dedi.

"Beyin fırtınası," dedi Adam, kelimeyi ağzında evirip çevirerek. "Ne mükemmel bir

ve sanırım anlamını tahmin edebiliyorum."

Darci, Adam'ı kütüphaneye kadar takip ederken aklı başka şeylerdeydi.
Nasıl olur da

Lavender'dan sonra neler olup bittiğini bildiklerini varsayacak kadar aptaldılar.

Öldü mü? Lavender'ın doğum gününün bugün olmaması ne anlama ? Kızgın ruh

Jack'in etrafındaki herkes onun doğum gününün düğün günü olduğunu söylemişti.

"Darci," dedi Adam, sesi alçak ve tanıdıktı, tüm resmiyet kaybolmuştu.
"Şunu söylemek istiyorum..."

Ona bakarak gülümsedi. "Gizemini düşünüyorsun, değil mi?"

"Evet. Lavender'ın düğün gününde ölebileceğini düşünüyorum."

"Ah, anlıyorum. Eğer Jack onu terk ederse, ölecek. Hepsi birden olmasa bile,
yavaş yavaş.
Sen ve ben

gibi."

Şimdi onun dikkatini çekmişti. "Bizim gibi," dedi. "Olmadan..."

"Diğer ," dedi yumuşak bir sesle. "Sen ve ben bütün insanlar değiliz." Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıracakmış gibi elini kaldırdı ama yapmadı. Onun yerine

Sırtını dikleştirdi. "Sabah seni görebileceğimden emin değilim. Yapabilir miyim bilmiyorum

Veda etmeye dayanamıyorum. Bana kaybettiklerimi çok fazla hatırlatıyorsun.
Ama şimdi

Sana bir soru sormak istiyorum."

"Evet?"

"Fonty'nin yatağından ne yürüttün?"

Gülümseyerek gömleğinin içine uzanıp onu çıkardı. Adam'ın gözlerini hissedebiliyordu.

kızardığını hissediyordu, ama aynı zamanda onun ilgisini de hissedebiliyordu.

Elini uzatarak, ne bulduğunu göstermek için yavaşça açtı. İçinde

Arabayla geri dönerken, giysilerinin arasından nesneyi hissetmişti, bu yüzden ne olduğunu biliyordu,

ama henüz bakmamıştı. Bunu yalnızken yapmayı planlamıştı. Fakat

Adam onunla birlikte olmuş, nesneyi bulmak için hayatını tehlikeye atmıştı, bu yüzden onu görmeyi hak ediyordu.

Avucunun içinde bir haç vardı. Ama ne kadar hazırlıklı olduğunu düşünse de

hala nefesini içine çekiyordu. Enfes ve eskiydi. Hatta belki de çok çok eski.
Bu

İsa'nın acı çeken figürü o kadar ayrıntılıydı ki alnındaki damarları bile görebiliyordu.

Gerçi bütün haç sadece bir buçuk santim boyundaydı.

"Alabilir miyim?" Adam sordu ve Darci ona uzattı. Adam onu şömineye götürdü.

ışık daha iyiydi ve ona baktı, sonra masadan bir çıkardı

çekmeceye koydu ve inceledi. "Enfes," diye fısıldadı. "Nokes'un bunu karyola çerçevesine koyduğunu sanmıyorum, bu yüzden oraya başka biri tarafından konmuş olmalı."

"Benim bulmam için," dedi Darci usulca. "Ve böylece bundan yıllar sonra bulunamayacak.

büyük kötülükler yapan bir kadın tarafından. En azından sahip olduğu nesnelerden biri olduğunu varsayıyorum. Ben

çok olduğunu söyledi." Cebine uzanarak küçük seramik adamı çıkardı.

ve Adam'a uzattı.

Her iki elinde birer tane olmak üzere nesneleri tutarak, "Hâlâ titreşiyorlar ama o kadar güçlü değiller.

tıpkı yatağın altında birlikte olduğumuzda olduğu gibi."

Darci, "Belki de birbirlerini gördüklerine o kadar sevindiler ki çok heyecanlandılar," dedi.

dedi'.

"Belki de öyledir," diye cevap verdi Adam kıkırdayarak. "Peki onlarla ne yapmayı planlıyorsun? Yapabilir miyim

onları da yanında götürür müsün?"

"Eğer gidersem," dedi. "Eğer her şey birileri olduğunu düşündüğümüz için

Lavender olmayan Lavender yani." Omuz silkti. "Ne bilmiyorum. Ne zaman, eğer,

Bilmiyorum. Ama o adamın içindeki kutuyu ve anahtarı yanımda taşımayı planlıyorum.

Bugün her saniye. Eğer işler gidiyor gibi , kutuyu açacağım ve

belki Jack ve ben kendi zamanımıza geri döneriz. Ya da belki o yıla geri döneriz.

601. Belki dinozorlar tarafından eziliriz. Ya da belki kendimizi bir uzay gemisi."

Adam ona sırtıyordu. "Bencilliğimi bağışlayın, ama başka hiçbir neden olmasa bile

kalabilirdin, böylece senin dünyanın hakkındaki her kelimeyi duyabilirdim."

"Ben de seninkini dinlemek isterim," dedi hüznle, sonra kendini toparladı. "Şimdi anahtarı çıkarmamın bir sakıncası var mı?"

"Onu senin için kırıyorum mı?"

Darci'nin gözleri parladı. "Misafirim ol."

Adam küçük seramik adamı taş ocağın koydu ve demirle hafifçe vurdu

Poker. Kırılmadı. Tekrar vurdu, bu sefer daha sert. Çip gibi bile değildi. Adam

Adama onu parçalayacak kadar güçlü bir darbe indirdi ama ona hiçbir şekilde zarar vermedi.

Şaşkınlıkla Darci'ye baktı.

"Biliyorum," dedi gülerek. "Babam ve ben küçük adamı yıkamaya karar vermeden önce her şeyi denedik." Yan masanın üzerinde bir vazo çiçek vardı. Kadın vazoyu kaldırdı.

sonra adamı suya bıraktı. Bir cızırtı oldu ve dış

vazoda çok sıradan görünen bir anahtar bırakarak ortadan kayboldu.

Adam güldü. "Nokes bir asır boyunca adamın sahibi olabilirdi ve bunu asla öğrenemezdi.

ne olduğunu. Bildiğim kadarıyla ne kendini ne de etrafındaki hiçbir şeyi yıkamadı.

onu."

"O ayakları asla unutmayacağım," dedi. Elini Adam'ın koluna koyarak

birden ciddileşti. "*Seni* kaçırmanın *sen* olduğunu imkân yok.

iyi şans parçası var, değil mi?"

"Sanmıyorum."

"Ama kasanın şifresini bildiğinizi biliyor olmalı."

"Günümüzde bile kasa açmayı meslek edinmiş insanlar var."

Adam

dedi, eğlenerek. "Onurlu bir şöhetim var, yüzden benden şüpheleneceğini sanmıyorum."

"Emin misin?"

"Peki ya olmazsam, ne yapacaksın?"

"Ben-" Yapabileceği hiçbir şey yoktu. O sadece küçük bir kadındı.

Herhangi bir türden olağanüstü güçler. Sonunda, "Ne yapabileceğimi bilmiyorum," dedi.

Darci anahtarı sudan çıkardı ve gömleğinin kuyruğunda kuruttu. "Sanırım bunu saklayacağım

benimle birlikte. Boynuma bağlamak için kullanabileceğim bir kordonunuz yok, değil mi?"

"Bir şeyler bulacağım ve sabah sana göndereceğim," dedi ve anahtarı ondan aldı. "Bununla ne yapacağım?" Küçük ve güzel bir haçı ışığa tuttu. "Sanırım İtalyan, on dördüncü yüzyıldan daha geç değil. Oldukça iyi bir işçilik

Hiç görmedim."

"Simone'un oğlu Tom, Jack için çalışıyor ve Tom, Simone'un verdiği bir şeyi gömecek.

İç Savaş'tan kaldığını bildiğim bir kilise tarafından. Tom'un sana göstermesini sağlayabilir misin?

Yumurtayı nereye gömdü? Kendi zamanıma döndükten sonra ikisini de bulacağım.

Eğer alırsam

geri, ." Kapıya doğru baktı, Jack'le ne konuştukları hakkında konuşmak istiyordu.

bir sonraki yapacağımız şeydi.

"Evet, elbette," dedi Adam, yüzünü ezberlemek istercesine ona bakarak.

Ondan uzaklaştı. "O zaman sana iyi geceler dilerim. Yakında şafak sökecek ve ben

gideceğinizi biliyorum. Söylemek isterim ki Bayan Montgomery, bu gece..."

O

kelimeler tüklenmiş gibiydi.

Darci onun yoğun bakışlarına sırtını döndü. Aynı şeyi ona da yapmak istemiyordu.

Bir süre sonra tekrar ona baktı. "Ben de öyle. Her dakika korkuyordum.

tünellerdeydik ama sonunda her şey gitti. Size nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum,

ve yaptıklarınızı her zaman hatırlayacağım."

Gülümserken kendini toparlamış gibi görünüyordu. "Sizden iki şey istiyorum. Birincisi

Eğer geri dönerseniz, o kutu ve anahtarın neler yapabileceğini keşfetmenizi istiyorum.

Can, senden o kullanmanı istiyorum... neydi o? Şu iyileştirici top

mu?" "Tanrı'nın Dokunuşu."

"Evet, eğer varsa - lütfen alaycılığımı bağışlayın - ama eğer varsa ve eğer

güçler, ve eğer-" Elini salladı. "Eğer mümkünse, lütfen karımı görmeme izin verin.

tekrar. Onunla ilgili anılarımı acı verecek kadar canlandırdınız."

"Evet, anlıyorum," dedi ve ondan uzaklaştı. Adamın ona saldırmaya çalışabileceğinden korkuyordu.

onu kollarına çekti. "Peki ya ikinci istek?"

"Sadece şunu unutma, eğer burada mahsur kalırsan kapım sana açık.

size her zaman açık."

"Teşekkür ederim," dedi, sonra onlar başka ne var ne yok diye uğraşırken kaskatı durdu.

birbirlerine söyleyecekleri vardı. Sonunda Adam hiçbir şey söylemedi, o da söylemedi. Adam ona bir

boynundan küçük bir selam verdi, sonra hızla odadan çıktı.

Darci güzel kütüphanede tek başına durdu ve kendi kendine ağlamayacağını söyledi.

Adam Drayton onu kocasına o zamandan beri hiç olmadığı kadar yakın hissettirmişti.

kayboldu.

Omuzlarını dikleştirerek Jack'in kendisini beklediği salona geri döndü.

"Lavanta?" diye sordu.

"Yatakta. Tek başıma," dedi Jack sesinde büyük bir pişmanlıkla ve sonra işine döndü.

"Neler olduğuna dair bir fikrin var mı?"

Darci kanatlı koltuğa sertçe oturdu ve gözlerini ateşe dikti. " yok.
Biz ne zaman

Etrafındaki o kızgın ruhla konuştu, Lavender Shay olduğunu ve senin

ikisi evlenecekti, 12 Haziran 1843'te. Yani bugün.
Ayrıca

doğum günü olduğunu söyledi."

"Ve babasının hasta olduğunu."

"Ah, doğru ya. Babası çok hasta olduğu için bir şey beklemek zorunda kaldınız."

"Balayı," dedi Jack. "Balayını ertelememiz gerektiğini söyledi çünkü babası hastaydı."

"Ama Lavender'ın babası iyi," dedi Darci. "Neler olduğunu anlamıyorum, ya sen?" Jack'e baktığında, onun yüzünün de kendisi gibi şaşkın olduğunu gördü.

"Hiçbir fikrim yok. Tabii yalan söylemiyorsa."

"Hangisi?"

"Ruh. Yalan söylerler mi? Yalan söyleyebilirler mi?" Jack sordu.

"Elbette. Onlar sadece bedeni olmayan insanlar. Dünyevi bedenlerinden kurtuldukları için

et onları melek yapmaz."

"Bu kadar ciddi olmasaydı buna gülerdim." Elini şöminenin üzerine koyarak gözlerini ateşe dikti. "Neler olup bittiğini bilmezsem Lavender'ı nasıl koruyabilirim?"

"Seninle evlenmeye hakkı olduğunu düşünen başka bir kadın var mı?"

"Yatağa girdiğim her kadın," dedi Jack ukalalıkla.

Darci gözlerini ona dikti. "Akıllı Jack Alec olmadan da yapabiliriz, o pislik

Greg'in ofisinde buluştuk."

"John Marshall ile birlikte hâlâ burada. Gerçi biraz kalabalıklaşıyor.

Babasından nefret eden perili Jack ve Lavender'a aşık olan Jack var,

ve sıkıcı ama aynı zamanda Lavender'a umutsuzca aşık olan John."

Darci'ye baktı. "Lavender'ın Marshall'a sıkıcı demesi garip. O bir

İçimde ve hiç de sıkıcı hissetmiyor. Aslında, oldukça kabadayı şeyler yaptı."

"Belki bu yönünü görmesine izin vermekten korkuyordur. Belki de Lavender'ın bir

Öyle erdemli bir kadın ki tek yapmak istediği çay partileri vermek.
Sanmıyorum ki

bir grup madencinin önünde yarı çıplak dans etmek istediğine inanamıyorum."

Jack tek taraflı bir sırtıma yaptı. "Onu görmeliydin. Muhteşemdi. Eğer ben

Daha iyi bilmeseydim onun Arap olduğunu düşünürdüm. Sana söylüyorum,
çok kıskandım.

Ona bakan o adamlardan... Ben..." Avuçlarını pantolonunun paçalarına
sürttü.

"Sen John'sun ve John da sensin," dedi Darci. "Aranızda birkaç yüz yıl var ama
siz aynısınız."

"Belki de değil. Belki de sadece onun bedenini işgal ediyordumdur. Ve onu
tutuyorum. Ayrılmıyorum.

Lavanta."

Darci parmak uçlarını şakaklarına götürdü. "Bu düşünme işi çok zor," dedi. "Transa geçmek ve cevapla çıkmak çok daha kolay." Darci'ye baktığında

Jack, inanamayarak başını sallıyordu ama kadın onu duymazdan geldi. "Ya ruh yalan söylediye

ve o Lavender Shay değil miydi? Belki de Lavey olmayı o kadar çok istiyordu ki

O olduğunu düşündü. Ya *onunla* evleneceğini düşündüyse? Belki o

Lavey'i bir binadan aşağı iterse onunla evleneceğini ."

"Belki de Lavey'i John öldürmüştür," dedi Jack sessizce. "Unutmayın ki gazetede onun

Lavey'in ölümünden sonra başka biriyle evlendi."

"Ya da belki Lavender'ın öldürüldüğünü bilmiyordu. evlendi mi?

Katil mi? Tamam, öncelikle John Marshall'ın kim olduğunu bilmemiz gerekiyor.

yatakta."

Bunun üzerine Jack dikkat çekici bir

şekilde sessizleşti. "Bana söylemek

istemediğin şey nedir?"

Jack elini şöminenin üzerinde gezdirdi. "Sana ne John'un ne de benim aziz olmadığımı söylemiştim.

Melekler. Sadece benim yaptığım şey için bir nedenim vardı, onun ise-"

"Evet, biliyorum," dedi Darci sabırsızlıkla. "Sen yeterince sevgi görmeyen zavallı küçük zengin çocuktun. Yeterince yemeğin vardı ve en iyi arkadaşın vardı ve evet, sen

seni deli gibi seven bir ailen vardı, ama baban seni yeterince övmedi, bu yüzden

uyuşturucuya ve kötü yollara yöneldiniz."

"Bu kadar uzun süre yaşamana nasıl izin verdiler?" Jack dişlerini sıkarak konuştu. Gözlerini dikmiş

Darci ve o birbirlerine baktılar.

"Tamam," dedi Jack sonunda. "John'un durumunda farklı olan şey, 'baba gibi oğul gibi' olması. Babası fahişelerden hoşlanıyordu ve oğlu da hoşlanıyordu."

"Senin gibi," dedi Darci.

"Hayır, yanılıyorsun. Ben kadınlarımı zeki, güzel ve yetenekli severim. Ben bir

bir kadın." Bunun üzerine Darci'ye yukarı aşağı baktı

Yaşlı Jack'in tavrını takındı, ama onu görmezden geldi.

"Hayır, 'baba gibi, oğul gibi' demek istedim. Tıpkı baban gibisin."

"Ben neyim?!" Jack yarı bağırdı, sonra sesini alçalttı. "Ben babama hiç benzemiyorum."

"Doğru," dedi Darci alaycı bir ifadeyle. "Bir . Babanız soğuk; siz de insanlara karşı hep soğuk oldunuz. Baban paraya kafayı takmış; sen parasız kalınca üzülüyorsun. bahsedilmesi

Para. Baban gizli bir iş yapıyordu

ve sen gizli görevden başka bir şey yapmıyorsun. Dünya senin

Babam iyi ve nazik bir adam ama öyle değil ve siz de gibi değilsiniz.

İkinizin arasındaki fark nedir?"

Jack'üzü bembeyazdı ve sanki bir şeyle vurulmuş gibi görünüyordu. Onun

Ağzı açıktı, sanki nefes almaya çalışıyordu. "Biliyor musun, sanırım ben bunu daha çok sevdim.

o kızgın ruh dolanırken. O zaman o kadar öfkeliydim ki

Herkesin söyledikleri beni etkiledi."

"Kim bu kızgın ruh?" Darci sordu. "Onunla evleneceğini düşünen kim?

Bugün kimin doğum günü ve kimin babası hasta? Hangi kadınla yattın

ve daha fazlası olacağını düşünmesine neden oldu?"

"Ben değilim. John Marshall, hatırladın mı? Her şeye sahip olan ve daha fazlasını isteyen bendim."

"Kimi öfkелendirdin ki seni bir sonraki hayata kadar takip etti -ya da muhtemelen

sonraki hayatlar, çok uzun zaman oldu. Hayatınızı çekilmez hale getirmek için kim çalıştı?"

"Sadece bir kadın mı?"

Bunun üzerine Darci ayağa kalktı. "Ben yukarı çıkıp birkaç saat uyuyacağım. Yapmalısın

burada kal ve bunu düşün."

"Tamam," dedi Jack sakince. "Gerçek şu ki bilmiyorum. Sana bu Marshall karakterinin içimde kaybolmaya başladığını söylemiştim. Ya da belki de kendi içimde kayboluyordumdur. Her ne ise

Her geçen saat onu daha az hissediyor gibiyim. Belki de bir ömür boyu

Kızgın bir ruh tarafından kuşatılmak beni daha güçlü kıldı ya da daha açgözlü yaptı, böylece

Payıma düşenden fazlasını alıyorum. Bilmiyorum. Onun bedeninde uyandığımda,

Onu hissedebiliyor ve ne yaptığını hatırlayabiliyordum, ama yavaş yavaş bu değişti.

Şimdi

Burada yüzde doksan ben varım ve sadece yüzde on o var." Darci'ye sırtıttı. "Belki de ben

onu dışarı çıkarmak için hipnotize edilmeli."

Jack şaka yapıyordu ama Darci'ye bakınca gözleri fal taşı gibi açıldı. "Sen ata binmek?"

"Hiç de değil. Yaratık bir adım attığı anda yan tarafa düşüyorum. Neden istiyorsun

ata binmemi mi istiyorsun?"

"Gittiğin bu kadın, bu Simone, benden çalıştığın kadın.

Bu kişinin kim olduğunu öğrenebileceğini düşünüyor musunuz?"

"Bilemiyorum. Bence sandığından daha fazla güce sahip, ama sanmıyorum ki

çok şey var." Darci'nin kafası kalktı. "Sence bize bir şeyler anlatabilir mi?

Ne oldu?"

"Oldu mu, yani henüz olmadı, ama bu öğleden sonra ne olabilir?"

"Aynen öyle," dedi Darci. "Neyi merak ediyorum biliyor musun? O gazetede Jack'in

Lavender öldükten sonra evlendi ve evi yandığında o da öldü.
Acaba

bir kaza mıydı?"

Jack ve Darci bir an için sessizce birbirlerine baktılar.

"Viktorya dönemi kıyafetlerimi toplayacağım," dedi. "Artı dörtlerimle kimseyi şok etmek istemiyorum. Bu arada

Toplanıyorum, Adam'a gidip anahtarı ve haçı almanı ve ona sormanı istiyorum.

bir at ödünç alabiliriz. Hızlı bir ata binebilir misin?"

"Gerekirse ata bile binebilirim. Ne haçı?"

"Simone'un evine giderken anlatırım, tabii karanlıkta bulabilirsem. Ne kadar zamandır

Gün ışımadan önce?"

"Sanırım üç saatten fazla sürmez."

"Lavender konusunda ne yapacağız?" Darci sordu.

"Onu burada Drayton'ın gözetimi altında bıraksak nasıl olur? Sanırım onu bir süre koruyabilir.

Bize mi?"

"Bence her şeyi yapabilir," dedi Darci, sonra Jack'in spekülasyon dolu gördü.
"Bir şeyler uydurmaya başlama."

"Bu gece olan her şeyi bana anlatmanı istiyorum." Biraz sırtıttı.

"Belki sen de burada kalmak istersin. Belki bu gece çiftle düğün olur.

öğleden sonra."

"Hayır," dedi Darci yumuşak bir sesle. "Mümkünse evime, ailemin yanına gideceğim."

"Muhtemelen yüz küsur yıl sonra oraya varacaksın." Jack sırtıyordu,

gölüyordu, ama . Simone'un ona ne söylediğini anlatmayacaktı.

Darci'nin tek bir hayatı var ve yirmi birinci yüzyıla dönmesi gerekiyor.

Ne de

Simone'un ona, bir ruhun gücü varsa, her zaman gücü olduğunu söylediğini anlatacaktı.

Güç. Adam'la birlikte o adamın yatağının altındayken, titreşimleri hissetmişti.

iki nesne arasında. Belki de gücünün bir kısmı ona geri geliyordu. Ya da

serbest bırakıldı, diye düşündü yüzünü buruşturarak. Belki de gücünü saklayan her kimse

serbest bırakmaya başlıyor.

Bununla birlikte, Tom'un sakyer hakkında ona ayrıntılı bilgi verdi.

sihirli nesneleri koymak. Jack onu dinledi ve planını beğenerek başını salladı. "Şimdi git Adam'a sor

Lavender'la ilgilenmek için," dedi. Jack'e aklındaki son şeyin Lavender olduğunu söylemeyecekti.

Adam Drayton'ı yatakta görmek istiyordu. "On dakika içinde burada buluşuruz.

dakika."

Jack odadan çıkar çıkmaz Darci kıyafetlerini almak için merdivenlere yöneldi ama,

Yine izlendiği hissine kapıldı. Ön kollarını ovuşturdu

tüylerini diken etmek için. Pencereleere bir göz attığında

Dışarısı hâlâ karanlıktı ve hiçbir şey göremiyordu.

Dönerek merdivenleri çıkmaya başladı ama tekrar durdu ve hızla arkasına baktı.

Hiçbir şey. Bininci kez olsa gerek, onun güçlerine sahip olmayı diledi. Eğer

Dışarıda biri olup olmadığını, kaç kişi olduğunu ve cinsiyetini bilebilirdi. O

ne istediğini bile bilebilirdi. Eğer o kişiyi görseydi, aurasından anlayabilirdi.

İyi ya da kötü niyetli olsun.

Bir an için gözlerini kapattı ve konsantre oldu. Eğer şimdi güçlerine sahip olsaydı

dışarıda kim varsa felç edebilirdi ve o da ne olduğunu öğrenebilirdi.

ve neler olduğunu.

Ama hiçbir şey söyleyemedi. Bir kez titredi, sonra yolun geri kalanını

Merdivenler. Şu anda Jack ya da Adam'ın ve bir tüfeğin yanında olmak istiyordu.

On Altıncı Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

TANRIM, MERHAMET ET, ÇOCUĞUM, SIMONE DEDI KI, BEN YAPAMAM.

Bu. Büyükanmem bile senin istediğın şeyi yapmakta zorlanırdı."

"Bugün neler olacağını ve kimlerin bu işin içinde olduğunu bize söyleyip söyleyemeyeceğınızı görmek istiyorum.

Zor bir şey değil."

"Belki senin gücüne sahip biri için değil ama benim için imkansız."

Darci gözlerini yaşlı kadına dikti. "Yapmak istemediğın şey nedir?"

"Bir şeyleri değiştirmek," dedi Simone çabucak. "Orası benim yerim değil. Belki de o kız

bugün ölmesi gerekiyordu. Tanrı'nın planını değiştirmeye ne hakkım var?"

Darci ellerini havaya kaldırdı ve rahat bir koltukta yarı uykulu bir şekilde uzanmış olan Jack'e baktı.

Simone'un küçük salonundaki sandalye.

Simone öne doğru eğilerek Darci'nin elini . "Kutu sende ve

Anahtar şimdi, değil ? Eve gitmek için kullanmalısın. Şimdi git. Ona tutun, kapıyı aç.

ve buradan ayrılın."

"Peki ya Lavender? Bana buraya gelen üçümüzün

birlikte gidelim."

Simone konuşmadığından emin olmak için Jack'e baktı, sonra Darci'ye doğru eğildi.

"Şu anda etrafında bir ruh var ve bunun onu seven biri olduğunu sanmıyorum. Kim?

ondan nefret mi ediyor?"

"Bilmiyorum," dedi Darci. "çalışıyorduk. Sanırım o bir kadının onunla evleneceğini düşünmesine neden oldu. Çok kızgın, o kadar kızgın ki

onu geleceğe kadar takip eder."

Simone sandalyesinde arkasına yaslandı. "Kızım hangi kadının hangi kadından nefret ettiğini bilir.

erkekler."

Darci'nin gözleri büyüdü. "Kürtaj," dedi usulca. Tabii ki. İstenmeyen çocuklar. Dışarı

evliliğin. Simone'a baktı. "Kızınız nerede yaşıyor?"

"Şehirde." Gülümsedi. "Ama şu anda benim yatak odamda uyuyor.

Belki de onu uyandırıp John Marshall'dan kimin bu kadar nefret ettiğini sorabiliriz.

sonsuz dek."

"Evet, yapalım," dedi Darci.

"Bu listede yedi kadın var!" Darci toynak sesleri arasında Jack'e bağırdı atların. "Yedi! Ya sen-" "Ben değil.

John Marshall."

"Aynı ruh; farklı beden," dedi Darci. "Ya onları hamile bıraktın ya da onlar seni kendilerine aşık etmek için aşk iksirleri alıyorlardı. Senin çekiciliğin neydi?

Ve John'un Lavey'i *sevdiğini* söylemiştin. Peki neden diğer

kadınlar?" "Hiç seks diye bir şey duydun mu?"

"Hayal meyal hatırlıyorum," diye yanıtladı Darci.

"Lavender iyi bir kız. Ona dokunamadım ve bir sürü başka kadın vardı.

kendilerini bana sunuyorlardı. Ben... o ne yapmalıydı? Hayır mı

deseydim?" "Ama kürtaajlar."

"Bu farklı bir zaman. Tüm bunlar bir kadının sorumluluğudur, bir erkeğin değil."

Darci yüzünü buruşturdu. "İronik olan şu ki Lavey senin tarafından, John tarafından sıkılmıştı. Sen

Ona gerçek bir kadın gibi değil de bir porselen parçası gibi davrandın. Sonuç olarak, sen

gerçek bir pislik, bunu biliyor musun?"

Jack bir kahkaha attı. "Egomun sağlam iyi bir şey yoksa senin yüzünden incinirdim.

kelimeler. Bu haliyle bile gözyaşı döküyorum."

"Rüzgâr yüzünden," dedi Darci. Camwell'e geri dönerlerken attan çalışarak ona sıkıca tutunuyordu ve önlerindeki görevi düşünüyordu.

Düğünden önceki birkaç saat içinde bu kadar kadını nasıl buldular?

Jack bunun basit olacağını söylemişti. Tek yapmaları gereken doğum tarihlerini sormaktı. "Ve

doğruyu söyleyecek mi?" Darci söyledi. "Bu kadar nefret dolu bir kadın doğruyu mu söyleyecek?"

"Doğum tarihi hakkında neden yalan söylesin ki? Haziran'ın on ikisi. Çok basit. Kimin

Doğum , zaman elimizde demektir."

"Sonra ne olacak?" Darci sordu.

"Lavender ve ben evlenene kadar onu mahzene bağlayın."

"Ve tarih Lavender'ın evlendiği gün yerine evlendikten sonra ölmesi olarak değişiyor.

Vay canına! Bu çok yardımcı oldu."

"Küçük kutunu her zaman açabilir ve şimdi geri dönebilirsin," dedi Jack.

omuz. "Ama hayır! Lavey ve bana ihtiyacın var, değil mi?"

"Dinliyordun!"

"Her kelimesine. kaçırmazdım. Peki planın nedir, Küçük

Dünyanın Bayan Patronu?"

"Ben- Tamam, belki daha önce de böyle çağrılmış olabilirim. Ama bunun sebebi eskiden

ne yapacağımı *bilirdim*. Geleceğe, insanların kalplerine bakabilirdim ve yapabilirdim-"

"Evet, evet. Hepsini daha önce duydum. Şimdi planın ne?" "Beni aşar," dedi Darcı.

"Güzel," diye yanıtladı Jack. "Ne yapacağını bilmiyorsan, belki dinlersin. Bu kadınların her birine gideceğim ve onlarla konuşacağım."

"Sen nesen?! Bunu yapamazsın. İçlerinden biri senden nefret ediyor." "Ya da beni seviyor."

"Aynı şey. Seni ya bu yüzyılda ya da bir sonraki yüzyılda ya da bir sonraki yüzyılda istiyor.

sana sahip olmak demek. Hiç bu kadar güçlü bir nefret gördüğümü hatırlamıyorum.
Sen

yapamam-"

Bunun üzerine Jack atı durdurdu. "Ya planıma uyarsın ya da seni

Burada in."

"Burası" hiçbir yer değildi, tıpkı arabalardan önceki ülkenin gibi. Darcı'nın görebildiği tek şey

Yolun bir mil aşağısında her iki yönde de ağaçlar vardı. Çiftlik evleri bile yoktu.

görünürde. Telefonu olmayan bir çiftlik evinin yardımını olmazdı.

"Tamam," dedi, dudakları gergindi. "Yapacağım ama bundan hoşlanmıyorum."

Jack atı ileri doğru iterken, "Tek istediğim bu," dedi. "Senden tek istediğim bütün gün Lavey'in yanında kalman. O tuvalete gidecek, sen de onunla gideceksin.

Anladın mı? Koşmak yok.

herhangi bir medyumla görüşmek, dedektifçilik oynamak yok. Eğer Lavender ile kalırsan ve asla

onu rahat bırakırsanız, bu kendi başına tarihi değiştirecektir. Yeterince açık olabildim mi?"

"Kesinlikle," dedi Darci, sonra bir süre sessiz kaldı. "Jack?"

"Evet?"

"Eğer kendi zamanımıza geri dönersek ve o öfkeli ruhu uzaklaştırmayı başarırsak

Böylece güçlerim sana ulaşabilecek. Ne yapacağımı biliyor musun?" "Hayır, ne?".

"Sana gerçekten acı veriyor."

Jack gülerek daha hızlı gitmesi için atı tekmeledi. Darci onu daha sıkı tutmak zorunda kaldığında

arkadan için daha çok güldü.

Lavender, "Darci, sen çok sevgili bir kardeşsin," diyordu, "ama biraz hava almaya ihtiyacım var. Birkaç dakika içinde döneceğim."

Darci kadar saymaya karar verdi ama sadece ikiye kadar sayabildi. "Jack'i göremezsin. Ayrılamazsın

Bu odada. Bir saat içinde ve o zamana kadar burada kalacaksınız.

burada bekle."

Lavender'in yatak odasında oturuyorlardı ve Lavender en özenli kıyafetlerini giymişti.

Darci'nin gördüğü en güzel beyaz elbiseydi. İçinde yüz metre beyaz ipek olmalıydı.

tek başına etek. Lavender'in teyzelerinin onu bu karışma sokması üç saat sürmüştü.

Giyindikten sonra da oturmasını emretmişlerdi. O kadar hareket etmek değildi

Biri onu almaya gelmiş ve kiliseye gitmesi gerektiğini söylemiş.

Darci teyzelerin Lavender'ı bütün gece dışarıda olduğu için cezalandırdıklarından emindi.

Şaperonlu

ya da değil, Lavender düğünden önceki gece evde olmalıydı.

Darci'ye gelince, teyzeleri ona o kadar kızgındı ki onunla konuşmuyorlardı. Onlar

sadece Darci'ye baktılar, onu gözleriyle bıçakladılar, sonra arkalarını döndüler ve

Lavey'in elbisesinde bir şeyler daha var.

Ama teyzeler gittikten sonra Lavender ve Darci odada yalnız ,

Lavender arka merdivenlerden inip Jack'i görmek istedi.

"Bunun anlamsız olduğunu biliyorum," dedi Lavender, "ama onu görmeliyim. Ona sormak istiyorum

bir şey."

Darci, şüphesiz ona kendisini hâlâ sevip sevmediğini sormak istiyordur, diye düşündü. Tekrar kendi odasına dönmüştü.

Korse giymişti ve uykusuz geçen bir geceden sonra Lavender'in davranışlarına katlanamayacak kadar sıcak ve yorgundu.

aşk ihtiyaçları. Kendi hizmetçisi Millie, Shay'lerin evine gelip Darci'yi

köpüklü, sıcak, sert, kaşıntıran elbisesi -başka ne olabilirdi ki? -lavanta ipeğiyle ve Darci

Lavender gibi . Elbisenin tek iyi yanı, kolaylıkla

Gümüş kutuyu bir cebe saklamak. Ve belki bir ya da iki örs, diye düşündü.

Darci boynundaki altın zincir kolyeyle oynadı. Jack'le birlikte

Simone'un döndüklerinde verandada genç bir adam onları bekliyordu. Genç adam

Adam Drayton'dan bir paket vardı. İçinde güzel bir altın zincir ve anahtar vardı.

küçük heykelin içinde bulmuşlardı. Yanında bir not vardı.

Düğüne düşündüm ama dayanamadım. Kolye bana aitti.

Karıma. Lütfen maceramızın bir hatırası olarak saklayın. Haçı gömeceğim.

ve bahsettiğiniz yumurtalı madencilerin lal taşları. Lütfen bizim

Pazarlık.

Adam

"Dışarı çıkamayız," dedi Darci bininci kez, zinciri ve

anahtarını elbisesinin içine geri koydu. Lavender öyle bir baş belası olmuştu ki Darci

birisinin onu önümüzdeki bir saat içinde öldürmek istediğini söylemek için ayartılmıştı.

Darci hissetti

Tüm bunların adaletsizliği. Bu kadına yardım etmek için zamanda yolculuk yapmakla kalmamıştı.

şimdi elli kilo ipeğin içinde yavaşça kavruluyor.

Bir şey söylemek için ağzını açan Darci, kapının başını kaldırdı. Gelen

hizmetçisi, Millie.

"Sizin için bir notum var, Bayan," dedi Millie, katlanmış bir kâğıt

uzatarak. Lavender kâğıda doğru hamle yaparken, "Jack'ten," dedi.

Ama Millie onu geri çekti. "Bayan Darci için," dedi ve kâğıdı ona vermek üzere odaya girdi. Darci kâğıdı açtı.

Her şeyi biliyorum. Benimle her zamanki yerde

buluş. Jack.

Her zamanki yer mi? Darci düşündü. Bu da ne demek oluyor? Neresi orası?

"Jack'ten, değil mi?" Lavender yine nota uzandı ama Darci notu Millie'ye geri verdi. "Ona orada olacağımı söyle," dedi, sonra kız

odayı terk etti.

Darci Lavender'dan daha küçüktü ama güçlüydü. Ellerini Lavender'ın ellerinin üzerine koydu.

Omuzlarından tutup sert, küçük bir sandalyeye oturttu ve gözlerinin içine baktı.
"Dinle

Ben. Bunu sana söylememeye dikkat ettik ama biri seni öldürmek istiyor. Yap

Beni anlıyor musun? Öldü. Jack ve ben seni koruyorduk ve elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorduk.

"Seni kimin öldürmeye çalıştığını bul."

"Bu çok saçma. Kim ölmemi ister ki?"

"John Marshall'ın yattığı ve evlenmeye söz verdiği kadınlar. Onlardan ikisi çocuklarını doğuracaktı ama kürtaj parasını John ödedi. Diğer beşi... Gerçek Onları bilmiyoruz ama Jack çalışıyor. Şimdi o gibi görünüyor

Bir şey öğrendim ve ne olduğunu öğrenmek için ona gitmeliyim. *Sen* burada kalacaksın.

Bu odaya. Beni anlıyor musun?"

"John ve Jack hakkında sanki iki farklı insanmış gibi konuşuyorsun."

"Öyleler. Sayılır. Lavey, söylediklerimi dinledin mi?"

"Evet, hepsini daha önce de duydum ama tek kelimesine bile inanmıyorum. Ben inandım, ama

Şimdi yapma. John, Jack'e dönüştü ve kendine ne isim verirse versin.

kadınlar için son derece çekici. Darci, canım, sen her zaman çok dramatiktin."

"Dünden önce benimle hiç tanışmadın," dedi hayal kırıklığıyla, ama Lavender sadece güldü

ona.

Darci doğrulurken Lavender'a baktı ve onun bu odada kalmayacağını biliyordu.

Oda. O aşık bir kadındı ve hiçbir şey onu tutamayacaktı. Darci olmaya çalıştı

Anlıyorum. Eğer ona Adam'ın dışarıda olduğu söyleneceydi, gönüllü olarak

Bir odada mahkum olarak mı kaldın?

Kapıyı açan Darci koridora baktı ve hizmetçisini gördü. "Yapar mısın

Benim için bir şey ister misin, Millie?" diye sordu, sonra da onunla kalmasını istediğini söyledi.

Lavanta. "Eğer odadan çıkmaya çalışırsa, gidip teyzeleri

çağırın." "Peki, hanımefendi," dedi Millie. "Çok güzel

görünüyorsunuz."

Darci bu iltifat karşısında gülümsemedi. Başının arkasında gerçek saçtan bir topuz vardı-

Muhtemelen bir göçmenden alınmış, diye düşündü tiksintiyle, altı kilo .

pound. Yüzünün iki yanında, bir şeyle sıvanmış saç telleri vardı.

çelik yumuşak görünüyordu. Korsesinin altında kaburgaları kaşınıyordu ve nefes alıyorum. Burada kalmalı ve ilk Coco Chanel olmalıyım, diye düşündü kendi kendine.

Kadınları korseden kurtarmak için onu yenebilirim.

"geldiğince çabuk döneceğim," dedi Millie'ye, sonra Darci arka merdivenlerden aşağı koşmak için elinden geleni yaptı. Koşmaya başlamadan önce nefes almak için iki kez durmak zorunda kaldı

Tekrar. Mutfığa doğru koşmak zorunda kaldı ve birkaç kişi ona seslendi, ama onlar

düğün hazırlıklarıyla o kadar meşguldüler ki, düğünle daha fazla ilgilenemediler.

Darci.

Jack "her zamanki yer" derken nereyi kastetmiş olabilir? diye merak etti. Dışarıda bir yer değildi.

Evdekinden çok daha serindi. Eteklerini topladı ve

ayak bileklerini göstererek bir skandala neden olmak istemediğinden, aceleyle caddeden aşağı inmeye başladı

John Marshall'ın evine doğru.

Boş evin ön kapısını açtığında, bir tabancanın namlusuna baktı.

iri yarı, kızıl saçlı bir adam tarafından tutulan bir tabanca. Gevşemiş alt dudagina bakılırsa

Bir damla tükürük ve gözlerindeki donuk parıltı, pek zeki olmadığını gösteriyordu.

"Ablam buraya geleceğini söyledi," dedi. "Senden istediği şeyi yapacağını söyledi."

Darci kapıya doğru geri çekildi, eli kapı kolundaydı.

"Bu evden ayrılamazsın," dedi. "Bay John kız kardeşimle evlenecek, diğer kızla değil."

"Peki kız kardeşin kim?" Darci kapıya doğru ilerlemeye çalışarak sordu kaçabilir.

Adam Darci'ye boş boş baktı. Bir süre sonra, "Millie'yi tanımıyor musun?" diye sordu.

O zaman Darci'nin aklına bu kızıl saçlı adamın Millie'nin kardeşi olduğu geldi. saçlı hizmetçi. Millie, Tula'nın onlara verdiği listede yoktu. Ama sonra, ne Millie'nin aşk iksirlerine ihtiyacı var mıydı? John Marshall ile yaşıyordu.

Bir an için Darci'nin duyduğu her şey kafasının içinde dönüp durdu. Millie kızgındı.

Çünkü çalışmak için Lavender'ın evine gidemeyecekti. Terk ediliyordu.

Arkada. Merdivenlerde Darci'nin birinin onu izlediğini düşündüğü bir an vardı. ve bu tüylerini diken etmişti. ESP olmadan bile Millie'den yayılan kötü niyeti hissetmişti.

Adama, onun gevşek çeneli yüzüne baktı ve ona duyduğu sevgiyi hissedebildi.

Kız kardeşi. Millie ona Lavender hakkında ne söylemişti? Darci hakkında?

"Kardeşim şimdiye kadar yaşamış en alçak yılan!" Darci dedi ki.
"Yeryüzünün .

Kurtçuklar onun derisine düşseler öğürürler."

Adam gözlerini kocaman açtı ve silahını indirdi. "Millie öyle düşünmüyor. O kadınların onu yoldan çıkardığını söyler."

"Lavender'ın Millie'den haberdar olduğunu ve ona zarar vermeyi planladığını biliyor muydun?
Lavanta

John'u tamamen kendine istiyor."

"Bayan Shay kimseyi incitmez," dedi adam silahını tekrar kaldırarak. Baktı

Kafam karıştı. "Millie bana senin Bay John'un tarafında

olduğunu söyledi." "Ama değilim. Keşke Millie'yle
evlenseydi."

"Bay John gibi biri Millie'yle nasıl evlenebilir? O bir hizmetçi."

Darci, "O zaman Millie ne istiyor?" diye bağırmak istedi ama nasıl söyleyeceğini .

kibarca. Emin olduğu tek şey, her ne onun gerçekleşeceğiydi

bir saat içinde. Lavender'ın evinin çatısına çıkması gerekiyordu. Bu olsa da
olmasa da

Oraya gitmeli ve durdurmalıydı. "Kardeşimi benim kadar tanımıyorsun. O şimdi nerede?"

"O iyi. Ahırda bağlı bir şekilde . Düğüne gitmediği zaman,

Bayan Lavender onunla evlenmeyecek. O zaman kız kardeşimi götürecek. Onunla yaşayacak.

Bay John'un babası o kadınla yaşıyormuş gibi."

"Ah, anlıyorum," dedi Darci. "Ne kadar zekice bir plan. Millie her zaman çok zekidir, değil mi?"

"Evet," dedi adam gururla;

"Ama bazen kötü insanlar iyi insanlardan daha zeki olabiliyor." "Ha?"

"Bence Lavender kardeşinin başa çıkabileceğinden daha kötü. Bence Lavender kız kardeşini evinin çatısına çıkarıp aşağı atmak anlamına geliyor."

Adam birkaç saniye gözlerini kırpıştırarak orada durdu ve tabancasını indirdi. Görünüşe göre

Ne yapacağımı bilmek için.

Darci omuzlarını dikleştirerek kendini tam boyuna çekti - bu da

Adamın yaklaşık yarısı kadardı. "Senden ahıra gitmeni ve Bay John'un

Dışarı. Yaptıklarıyla yüzleşmesi gerekiyor. Onu şerife teslim edeceğiz.

Kız kardeşini ölümden kurtar. Benimle kilisede buluş. Orada olacaklar."

Adamın kafasını tamamen karıştırdığını gördü ve bu da ona harekete geçmek için birkaç saniye kazandırdı.

Elbisenin devasa eteğine lanet okuyarak onu avuçladı, yukarı çekti ve

ve ön kapıdan sıvıştı. Adamın onu görüp görmediğini bilmiyordu.

ya ona itaat edecek ya da onu vuracaktı, ama bunu yüz­süzce zorundaydı. Koşarken eteği yukarı kalkmıştı.

dizlerine kadar uzanıyordu - ki diz hizasında fırırlarla kaplı pamuklu çekmeceler onları gizliyordu-

bir kurşunun sırtından girmesini bekledi.

Ama koşarken hiçbir şey duymadı. Sokaklar neredeyse boştu, insanların çoğu

Kasaba şimdi kilisede, sezonun olayı olacak şeyi bekliyordu.

"Lütfen Jack'i serbest bırak," diye kendi kendine sayıkladı ve acaba bunu yapmalı mıydı diye düşündü.

Jack'i emin olmak istiyordu. Ama kaybedecek zamanı yoktu. Olamazdı.

düğünden önce kırk beş dakikadan fazla olmamalıdır.

Evin arka tarafına ulaştı, mutfağın insanlarla olduğunu gördü ve

Görüldüğü takdirde birinin, muhtemelen yaşlı bir teyzenin, onu yakalayacağından hiç şüphesi yoktu.

Darci'yi bir odaya kilitleyecekti. Kimse gelinin, Darci'yi öldürmek üzere olduğuna inanmayacaktı.

öldürölmek.

Gözden uzak çalışan Darci, ahırların arkasına doğru koşarken eteğı yarım

Bir düzine taze at gübresi yığının, evin yan tarafına giderken ve en büyük

açık pencereye. Pencere pervazını yakalayana üç kez zıplamak zorunda kaldı,

Etek, jüpon ve kabarık etekle savaşıarak bacaklarını yukarı kaldırmaya çalıştı. Bütün gücünü

ama Lavender'ın babasının yatak odasına düşmeyi başardı. Eteğı

Başının üzerine düştü ve şeyle savaşıarak birkaç dakika harcadı.

Olabildiğince hızlı bir şekilde kendini toparladı ve kapıya doğru koştu. İnsanların sesini duyabiliyordu.

Aşağıda konuşuyorlardı ve onlara seslenip seslenmeyeceğini bilmiyordu. Onlar

ona inanırlar mı? Eğer , yardımcı mı olurlar yoksa engel mi olurlar? Eğer Millie bir sürü insan gördüyse

ona doğru koşarken, panikleyip Lavender'ı çatıdan aşağı iter miydi?

Kapının dışında, Darci ikinci kata çıkan merdivenleri koşarak çıktı, sonra da koridora indi,

Çatıya çıkan merdivenleri arıyorum. Merdiven yok. Tavanda çekilebilecek bir panel yok.

Aşağı.

Sinirle yumruklarını sıktı ve kocaman mor eteğine vurdu. Nereye? diye dūřındū.

Nerede

Merdivenler olabilir mi?

Çatıya nasıl ıktı? Lūtfen bana yardım edin, diye dua etti.

Birdenbire biliyordu. Yine, sanki biri ona yardım ediyormuř gibi hissetti. Dōnūyor.

koridorda geri koştu ve daha ōnce açtığı bir kapıyı açtı. Kapı kūk bir odaya açılıyordu.

muhtemelen bir hizmetçiye ait olan yatak odasıydı. Kapının arkasında başka bir kapı vardı ve

Darci kapıyı açınca çatıya çıkan çok dar merdivenleri gōrdū.

Eteğini kadar yukarı kaldırması gerekiyordu ki, neredeyse ağızına girecekti ve zar zor

Ūstūnū gōr.

Yüksek binanın tepesini çevreleyen dul yürüyüş yoluna açılan kapıyı açtı.

ve Darci orada umduğı řeyi gōrdū. Millie evin giriřinde duruyordu.

Merdiven yuvasının gölgeleri, Lavender'a doğrultulmuş bir silah, Lavender'a doğru bastırılmıştı.

çatının kenarındaki kısa parmaklık.

"Benim olanı aldı," dedi Millie, şaşırmamış gibi görünerek.

Darci'nin geldiğini söyledi. "Şimdi onun istediğini alacağım."

"Millie, aşkım," diye yumuşak bir ses geldi Darci'nin arkasından. Bu Jack'ti ve

Darci'nin sadece birkaç metre gerisindeydi.

"Jack?" Lavanta, yüzü parlamaya başladığını söyledi. Duruma rağmen, tek yaptığı

Jack'i düşünüyor gibiydi.

Jack gözlerini Millie'den ayırmıyor, Lavender'a bakmaya cesaret edemiyordu. "O buna değmez," dedi Jack, cazibesi okunuyordu. "Neden evlendiğim hakkındaki gerçeği bilmiyor musun?

onu?" Millie'ye doğru yürüyordu.

Darci. Bileklerinde bağlandığı yerlerin ham olduğunu görebiliyordu.

Parmak eklemleri kanlıydı, bu yüzden Millie'nin kardeşiyle dövüştüğünü tahmin etti.

"Onunla evlenmek *zorunda olduğumu* bilmiyor musun?" Jack, gözleri Millie'nin gözlerinde, dedi. "İhtiyar Shay bana şantaj yapıyor. Kızıyla evlenirsem borçlarımı ödeyecekmiş."

Jack yavaş ama kararlı adımlarla Millie'ye doğru yürüyordu ve Darci neredeyse gülümseyecekti. O alacaktı

ve her şey yoluna girecekti.

Ama Lavender'dan gelen bir ses Darci'nin ona bakmasını sağladı. Lavender, acıdan gözyaşları içinde

yumruğunu ağzına götürmüştü. Jack'e *inanıyordu!*

Darci, Lavender'ın dikkatini çekmeye çalışarak Jack'in söylediklerinin doğru olmadığını anlatmaya çalıştı.

doğru, ama hareketi Millie'nin ona bakmasına neden

oldu. "Bu doğru mu?" Millie sordu.

Darci, Millie'ye aklına gelen en büyük yalanı söylemek istedi ama bunu yapmak zorunda olduğunu biliyordu.

Lavender'ı da rahatlattı. Darci agresif bir tavırla, "Ben yüksekten korkarım," dedi. "Onu o uçurumdan uzaklaştırın."

Kabadayılık kardeşinde işe yaramıştı ama Millie'de işe yaramamıştı.
O adım attı

Jack'ten daha geride, silahını sallıyordu. "Sen orada kal," dedi Lavender'a, sonra

Silahı Darci'ye doğrulttu. "Neden onunla evleniyordu?"

"Çünkü mecburdu," dedi Darci. "Çünkü korkunç babamız faturaları kabarttı ve

ödenmek zorundalar. Ödenmezlerse evi ve diğer her şeyi kaybederiz. Bayım.

Shay, John'un kendisi için çalışmasını istiyor ama kardeşim istemiyor, bu yüzden Mr.

Shay dedi ki

John'a kızıyla evlenirse ödeme yapacağını söyledi."

Bu yalan dolu konuşmayı bitirir bitirmez Darci Lavender'a baktı ve onun her kelimesine inanıyordu ve o yıkılmıştı.

"Dün gece seni gördüm," dedi Millie. "Drayton Falls'daki o adamın evinin önündeydim. Hepinizi orada gülerken ve iyi vakit geçirirken gördüm. Kendin gibi görünmüyordun.

onunla evlendiriliyordu."

"Ben iyi bir oyuncuyum," dedi Jack, Millie'ye gülümseyerek. "Seni her ziyaret edebilmek için evimde tutmadım mı? Bugün bu iş biter bitmez, seni ziyaret etmek için

Seni. Seni sevdiğimi ve her zaman biliyorsun."

Sevdiği adamın bir başkasını sevdiğini söylediğini duymak Lavender'ın dayanabileceğinden çok daha fazlaydı.

Gözleri dolu dolu, kalbi ıstırap içinde Jack'ten hızla uzaklaştı.

Bacağı çatının etrafındaki küçük parmaklığa çarptığında tahta kırıldı.

Lavender bir an için bocaladı, kendini toparlamaya çalışırken havayı tutmaya çalıştı.

Denge.

Jack kendisine doğrultulan silahı umursamadan onu kurtarmak için sıçradı, ama Lavender onu itti

uzakta. Kollarını iki yana açarak onu düşerken yakaladı.

Lavender ve Jack çatıya birlikte, yan yana, birbirlerine sarılarak çıktılar.

Millie şok içinde silahı çatıya bıraktı ve olduğu yerde dondu kaldı.

Darci tereddüt edecek zamanı olmadığını biliyordu. Kapıdan merdivenlere doğru koştu, sonra

olabildiğince hızlı bir şekilde aşağı indi. Dışarıya ulaştığında, orada

Birçok insan koşuyordu ve yerdeki iki kişinin etrafında bir çember oluşmuştu.

Aralarından geçip Jack ve Lavender'ın yerde yattığını gördü.

Genç, güzel bedenler kırılmış, kanıyor ve iç içe geçmiş.

Lavender, hızla yere yayılan bir kan gölünün içinde yatarken,

Darci kirpiklerini oynatarak onun gitti ve güzel başını kucağına aldı.

Hastayı hareket ettirmemeye gerek yoktu; hiçbir on dokuzuncu yüzyıl tıbbi bu ikisini kurtarmak için.

Darci Lavender'a, "demek istemedi," dedi. "Jack seni seviyor, sadece seni."

"Evet," diye fısıldamayı başardı Lavender. "O benim için öldü." Elini şöyle hareket ettirdi

Sanki bir şey arıyormuş gibi.

Darci uzanarak Jack'in elini aldı ve Lavender'ın elinin içine koydu. Jack'in elini

ölü ya da diriydi.

Bağrışmalar oldu ve Darci kalabalığın arasından yukarı baktı. İnsanlar biraz ayrılmıştı.

ve Millie'nin kollarını arkasından tutan bir adam gördü. Darci ileride ne olacağını biliyordu.

Kız için bir duruşma ve idam. Bunu hak etmişti! diye düşündü Darci, ama bir sonraki

"Hayır!" diye bağırdı. Millie'yi tutan adam durdu. "Yanlış anladınız,"

Darci yüksek sesle söyledi. "Millie Lavender'ı kurtarmaya çalışıyordu. İkisi de düştü. Bu bir

kaza."

"Ama silah?" dedi adam. "Silahı vardı."

"Jack'in-John'un silahıydı. Her zaman taşır. Millie bir kahraman. Neredeyse düşüyordu.

onları kurtarmaya çalışırken onlarla birlikte."

Darci, Millie'nin gözlerinin öfkeden gözyaşlarına dönüşmesini izledi. Adam elini bıraktı

sonra Millie'nin için kolunu uzattı. Kalabalık geri çekildi

sahadaki insanlar.

Darci birinin "Doktor geliyor," dediğini duydu, ardından birçok kişinin gürültüsünü duydu

insanlar koşuyor ve bağıırıyordu. Bunların kilisedeki insanlar olduğunu biliyordu.

bu mutlu çiftin koridorda yürümesini bekliyordu. Darci

kaybedecek zamanı olmadığını biliyordu.

Darci küçük gümüş kutuyu çekerken birinin "Ne yapıyorsun?" diye sorduğunu duydu.

eteğinin cebinden çıkarıp boynundaki altın zinciri çıkardı.

Birisi "Doktor geldi, bırakın geçsin" diye bağırdı.

"Buraya! Kes şunu!" dedi bir başkası Darci'ye ama o hepsini duymazdan geldi.

Lavender ve Jack'in elleri Darci'nin kucağında kenetlenmişti. Simone üçünün de

ruhların birlikte dönmesi gerekiyordu. Bu da Jack, Darci ve Millie'nin yalan söylediği anlamına geliyordu.

ve Lavender olduğunu söyledi. Ama Darci bu üç ruhun asla bir araya gelemeyeceğini biliyordu.

Birlikte. Hayat Jack'in içinden akıp gidiyordu ve Darci'nin daha fazla zamanı

yoktu. Belki Lavender'ın sevgisi Millie'nin nefretinin yerini alabilirdi.

Anahtarı kutuya koydu, elini Jack ve Lavender'ın ellerinin üstüne koydu, sonra döndü

Anahtar.

Üçüncü

Bölüm

2004

On Yedinci Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

DARCI DÜŞMEYİ BIRAKTIKTAN SONRA

Gözlerini açması uzun zaman aldı, hatta açtığında bile,

Tek görebildiği Jack ve Lavender'ın iç içe geçmiş ve kanlar içinde yatan bedenleriydi.

yere. Gözyaşları yavaşça başladı, sessizce yanaklarından aşağı yuvarlandı, sonra

hıçkırıklarıyla vücudunu sarsarak ciddi bir şekilde başladı.

"Sus," diye tanıdık bir ses geldi kulağına, sonra kollar etrafını sarıp onu kendine çekti.

Arayan Jack'ti ve babasının evindeki mavi yatak odasında yatağın üzerindeydiler.

ayrıldıklarında oldukları yerdeydiler. Her şey aynıydı.

değişmişti.

Jack, Darci ağlarken ona sarıldı ve Darci onun gözyaşlarını boynunda hissetti.

"Çok tatlıydı," dedi Darci hıçkırıklar arasında. "Çok masumdu. Seni severdi -ve

Hem de çok. Kimseden bir şey istemedi. O..."

"Sessiz ol," dedi Jack, Darci'nin saçlarını geriye doğru düzelterek. "Artık bitti. Uzun zaman önce bitti."

Yüzüne bakmak için geri çekildi, gözlerinin altındaki derin keder halkalarını gördü ama

hayattaydı. "Artık evindesin ve güvendesin." Derin bir nefes aldı. "Çatıdan düştüğünde öldün mü?" diye sordu usulca.

"Hayır, sadece o kadar acı çekiyordum ki konuşamıyordum, hatta gözlerimi bile açamıyordum. Sanırım çoğu

Vücudumdaki kemiklerin çoğu kırılmıştı ama neler olduğunu biliyordum. Biliyordum ki

Lavey..." Gözlerini kapatarak ondan uzaklaştı. "Şimdi nasılsın?"

"Peki," dedi ve artık ona dokunmamak için uzaklaştı. Kolunu kaldırdı ve

elini daireler çizerek çevirdi. "Gördün mü, kırık yok. Ya sende? Nasılsın

?"

Dirseklerinin üzerinde doğrulup tanıdık odaya baktı.

aynı zamanda garipti. Odadaki her şey çok parlak, çok cafcacflı görünüyordu. O

Pantolon ve gömlek giymişti ve neredeyse uygunsuz görünüyorlardı. Lavanta, Lavanta, onun

Aklı sürekli bunu söylüyordu. Genç kadının ölümünü engellemek istemişti ama başaramamıştı.

yapabiliyorum.

"Ben iyiyim," dedi Darci, "ama sonra düşmedim. Ben- Oh!" dedi, daha dik oturarak. "Bir şeyler hissedebiliyorum. Bir şeyler *biliyorum*." Ayağa kalktı, gözleri kocaman olmuştu. "Şuradaki masa var ya? Bir kadın onun başında oturur, dikiş diker ve sevdiği adam için ağlardı. O adam

bir savaşta öldürüldü. Şu lambayı görüyor musun? Bir adam tarafından yapıldı.

Şirket. Şunu gör-"

Jack hâlâ yataktayken, "Anladım," dedi. "Eğer güçlerini geri kazanırsan, birbirimizle zihinlerimizle konuşabilir miyiz?"

Darci dönüp ona baktığında, onun ne kadar kahraman olduğunu düşündüğünü söyledi.

Lavender'ın peşinden atladığı zamandı. Jack tüm o alçaklıklarını telafi etmişti.

John Marshall'ın ona yaptığı şeyler. "Hiçbir şey,"

dedi Jack. "Hiçbir şey duymuyorum."

"O zaman etrafınızdaki öfkeli ruh yok oldu."

"İkisi de gitti," dedi Jack ve yine ağlayacakmış gibi baktı.

"Lavender hayatımdan çıktı ve Millie'nin ruhu artık beni rahatsız etmiyor. Artık hissetmiyorum

içimdeki öfke."

Darci başının arkasına bir yastık koydu ve arkasına yaslandı. Ne olduklarından önce

Jack'in yanındaki yatağa uzanmasına asla izin vermezdi ama

şimdi doğal görünüyordu. Şimdi o her zamanki ağabeyi gibi görünüyordu. istedim. "Sanırım Millie senin evleneceğin kadın olmayı o kadar istiyordu ki Lavender *olduğuna* inanıyordu. Bu yüzden ruhu bize yalan söyledi." "Evet, sanırım."

Darci de Jack gibi yorgun ve üzgün .

neşelendiren kişi oldu. "Auran değişmiş," dedi ve neşesini korumaya çalıştı.

hissettiği neşeyi sesinden çıkarıyordu. Bir kez daha, etrafını saran bir renk vardı.

ve o bunu görebiliyordu! Jack'le ilk tanıştığında aurası çoğunlukla kırmızıydı,

Öfke rengineydi ve Darci'nin etrafında ne kadar çok olursa aurası da o kadar kırmızı oluyordu. Fakat

Şimdi öfkesi gitmişti. Şimdi, Lavender'la ilgili depresyonuna rağmen, aurası

Güzel bir mavi.

"Lavey'nin ruhunu senin için bulacağım," dedi Darci, elini onun koluna koyarak. "Onu bulmak için elimden geleni yapacağıma söz veriyorum."

"Babamı ve kocanı bulmadan önce mi sonra mı?" diye sordu iğrenç bir şekilde.

"Biliyorsun, değil mi, şimdi başını çok ağrıtabilirim?"

Jack gülümsemedi. Onun yerine yataktan kalktı ve kalktı. "Eğer başımı ağrıtıyorsan,

düşüncelerimi alıp götürecek mi? Anılarımı?" Elini gözlerinin üzerinde gezdirdi. "Aşk

Kokuyor!"

Darci gülümseyerek, "Bunu söyleyen ilk kişi sen değilsin," dedi.

Ona ters ters baktı. "Drayton'la bir şansın vardı. Neden kullanmadın?"

"Neden hayatındaki diğer kadınlardan birini değil de Lavender'ı sevdin?"

Jack yatağın karşısındaki sandalyeye oturarak, "Bilmiyorum," dedi. "Uyumayalı ne kadar oldu?"

"Bir ya da iki ay gibi görünüyor," dedi Darci esneyerek. "Şimdi uyusak ve

Yarın bu eve yapmak için gönderildiğimiz şeyi yapacak mıyız?"

"Kulağa harika geliyor." Kapıya doğru yürüdü, sonra durakladı. "Darci?"

"Evet?"

"Lavey'i gerçekten bulabileceğini düşünüyor musun? Sence onun ruhu

başka bir ceset?"

Gülümsemesini bozmamaya çalışarak, "Muhtemelen," dedi. Ona Lavender'ın ruhunun bir bedene yerleştirilmiş olmasının mümkün olduğunu söylemeyecekti.

adamın vücudu ya da

Lavey artık Vegas'ta bir gey revüsünde dans eden bir travesti olmuştu. Ya da belki de

üç yaşında. Ya da doksan. "Nerede olsun onu bulacağız." Jack

ona gülümseyerek odadan çıktı.

Yalnız kaldığında, Darci yastıklara yaslandı ve bir şeyler yapabileceğini .

Jack'in babasının yatak odasına kısa bir yolculuk yapın ve o nesnelere bir kez daha

o odada saklıydı. Belki de içlerinde ilk başta düşündüğünden daha fazla enerji vardı.

Ancak son iki günün yorgunluğu onu bunalttı ve şu ana kadar uyanmadı

Jack perdeleri geri çekti ve güneş ışığı yüzüne vurdu.

" kaç?" Darci için mücadele ederek sordu, sonra tekrar görünce

Jack. "Sanırım biraz daha uyumam gerekiyor ve biraz yemeğe ihtiyacım olduğunu biliyorum."

"Buna ne dersin?" Jack elinde büyük bir bardak taze sıkılmış portakal suyu tutarak sordu

burnunun altında.

"Mmmm," dedi doğrulup bardağa uzanarak.

Ama Jack bunu ondan uzak tuttu. "Yoksa bunu mu tercih edersin?"

Elini uzatarak Simone'un ona verdiği demir yumurtayı uzattı. Enerji

Darci'nin yumurtadan gelen hisleri daha önce hissettiği hiçbir şeye benzemiyordu.

"Ver bana," dedi ve Jack onun coşkusundan önce dolu bardağı yakalamak zorunda kaldı.

onu yatağa düşürdü.

Yatağın ucuna oturdu ve onun yumurtayı tutuşunu, içinde evirip çevirişini izledi.

ellerini uzattı ve yatağın yerleştirdiği tepsideki yiyeceklerden kendine yardım etti.

"Beğendin mi?"

"Nasıl? Nerede?" diye sordu hayretle Tom'dan meyve suyunu alırken. "Tom'un bunu sakladığına inanamıyorum. Yanında mı getirdin?"

Bunun üzerine boynunu tuttu ve anında anahtarlı altın kolyeyi hissetti.

gitmişti.

"Drayton'ın zinciri orada değil ama anahtar kutunun içinde." Jack gümüş kutuya doğru başını salladı.

komodinin üzerindeki kutu. Anahtar içinden çıkıyordu.

Darci meyve suyunu yere bıraktı, kutuyu aldı ve anahtarı o kadar hızlı çıkardı ki Jack

ona güldü. Ona şüpheyile baktı. Duştan yeni çıkmıştı, üzerinde

temiz, ütülü giysiler ve parlak ayakkabılar. "Neyin var senin?" diye sordu.

"Neden

Bu kadar erken mi kalktın? Bu şeyler nereden geldi ve kahvaltayı kim ve neden yaptı?

mutlu görünüyor musun?"

"Sevgili, sevgili küçük kardeşim," dedi Jack, tepsiyi ona doğru iterek ve gülerek

Bir eliyle demir yumurtayı tutarken diğer eliyle yemek yiyordu. "Her şeyden önce, saat iki.

Öğleden sonra, buraya en son geldiğimizden yana yüzyıllar geçtiğini düşünsek de

aslında sadece bir gece uzaktaydı. Tembel akrabalarımı yaptığın büyü hala

Bekliyorlar. Bu kadar muhteşem hizmetkârlar olacakları kimin aklına gelirdi? Onlar

Bu evin her köşesini temizledim ve evin yarısını doyuracak kadar yemek pişirdim.

Komşuluk. komşularımız olsaydı. Sevgili babam, insanların yakınıımızda olmasına .

O da çirkin malikanesinin bir mil çevresindeki her şeyi satın aldı." Jack,

Darci'nin yaban mersinli keklerinden birinin yarısını kopardı ve yedi.

"Ev yapımı," dedi.

dedi. "Kimin aklına gelirdi ki? Akrabalarımı ve yiyecekleri bir evsize gönderdim.

barınak."

"Harika bir fikir," dedi Darci, krema içinde yüzen çilekleri yerken. Demir yumurtayı hâlâ elinden bırakmamıştı. "Peki ya buna ne dersin?" diye sordu.

Yumurta. "Nereden buldun onu?"

"Ah. O. Bu kadın katili dış görünüşümün altında bir FBI ajanı olduğumu unuttun mu?"

"Asıl soru FBI'ın hatırlayıp hatırlamadığı. Sen ne yaptın?"

"Eski moda bir faks." Gülümseyerek durakladı. "Bir faks makinesini düşünmek komik

eski moda, değil mi? En çok neyi özlediniz?"

"Kızım ve sifonlu tuvaletler," dedi Darci hemen. "Ön sevişmeyi yumurtayı nereden aldığını söyleyebilir misin?"

"Greg'in ev numarasına bir faks gönderdim ve kiliseye birini söyledim.

Camwell'e gidip bazı eşyaları çıkaracağım."

Darci dudaklarına bir kiş lokması götürürken durakladı.

"Bana öyle bakma. Bu FBI, hatırladın mı? Sırlara alışkınlar ve garip ve tuhaf."

"Senin ve benim yaşadıklarımız kadar tuhaf değil."

"Evet," dedi Jack, bir muffin daha almaya başladı, ama Darci çatalını onunkine doğrulttu

el. "Aslında iki şeyin olacağını düşünmüştüm, yumurta ve şu

Drayton'la bulduğunuz haç. Daha fazlası olacağını bilmiyordum." "Daha fazlası mı?" Darci gözlerini kocaman açarak sordu.

"Hayır, sadece ye. Bekleyebilir."

"Ne bekleyebilir? Baş ağrın mı? Yoksa seni felç mi edeyim?"

"Greg'e yaptığın gibi mi?" diye sordu gülümseyerek. "O zaman çok kızmıştım ama şimdi komik geliyor. Bacakları..." Jack yatağın üzerinde arkasına yaslandı, bacaklarını büktü ve

onları. "Komik, değil mi?"

"Üçe kadar sayacağım," dedi Darci, dudakları gergin bir çizgi halinde.

"Buyurun," dedi Jack, iki elini birden uzatarak tepedeki büyük metal kutuyu gösterdi

Odanın uzak tarafındaki masanın üzerinde.

Darci bir saniye içinde yataktan kalktı. Bir gün önceki kıyafetlerini giyiyordu, üstünü değiştirme zahmetine girmeden yatağa yığılmıştı. Yatağın üzerinde bir ayna vardı.

Masaya oturdu ve saçlarının dümdüz olduğunu gördü.

elini üzerinde . Yumuşak ve temiz bir his veriyordu; bu, o zamanlar çok özlediği bir şeydi.

1843'teydi.

Şaşkınlıkla kutuya baktı. Eski bir muhasebe kutusuydu, hani şu

hala antika dükkanlarında görüyorum. Bu çok para etmezdi çünkü

paslı ve ezikti ve nemli toprak kokuyordu. Çok fazla enerji gelmiyordu.

ve nedenini merak etti.

Darci huysuzca, "Bensiz açmışsınız," dedi.

"Sadece bir kez ve hızlıca," dedi Jack. "Uzandım, yumurtayı aldım ve kapağı kapattım."

Adam onun arkasında duruyor ve omzunun üzerinden aşağıya bakıyordu.
"Anahtarı çev

Sadece güvenli olduğundan emin olmak için. Korkunç bir şey olabilir diye biraz endişelendim.

Çünkü anahtarları etrafınızda çevirmek biraz tehlikeli."

" Anahtarla ilgili soruna *sen* sebep oldun, ben değil. O kutuyu açmadan önce beklerdim. Kötü olan her şey *senin* suçundu."

"Bunu daha sonra tartışabiliriz. Aç şu lanet şeyi!"

"Küfretmeye gerek yok," dedi, eli kapağın üzerindeydi. "Ve biliyorsun, sakın yalan söyleyip söylemediğini anlayabilir miyim?"

"Öyleyse bana yardım et-" diye söze başladı ama Darci eski kutunun kapağını açınca sözünü kesti.

"Oh!" dedi. "Şuna bak!"

"Ne?" Jack kutunun içine bakarak sordu.

"Işık," dedi Darci huşu içinde. "Işık. Görüyor musun? Mavi. Hayır, maviden de öte.

Bu... bu Henry'nin aurasının tam tonu." Sesinde şüphe vardı.

sonuncusu söyledi. "Devlin! Sen misin?"

Jack kutuya uzanarak, "Evim güzel ," diye mırıldandı. "Her yerde ölü insanlar.

Ona söyle, antikaların üzerine çamur sıçratmasın. Onlar çok değerli."

Darci ışığın odanın içinde süzülüşünü izliyordu. "Enerjiyi engelledin, değil mi?"

Sen mi? Bana yardım et Devlin, ortaya çık ki seni öldürebileyim! Neden bana yardım etmiyorsun?

zamanda geri döndüğümde? Gücümü elimden alan Henry miydi? diyorum!"

Işık spiral şeklinde dönüp duruyordu, sonra yatağın üzerinde zıplamaya başladı.

Üç yaşında hoppa bir çocuk.

"Şuna bak," dedi Jack, kutudan deri bir kese çıkarıp içinden lal taşları dökerek

avucunun içine. Bir sonraki anda zorunda kaldı, çünkü onlar lal taşlarıydı.

Lavender arabanın üstünde dans ederken ona verilmişti. "Ben

Onu bir daha görebilecek misin?" diye fısıldadı.

Darci ona söylemedi ama arkasında Devlin kendini Lavender'a dönüştürmüştü. O da

gölümsüyor ve Jack'in saçlarına dokunmak için uzanıyordu. "Bu hiç komik değil," diye tısladı Darci.

Şekil Değiştirici. "Defolun buradan! Bizi rahat bırakın!"

Lavanta'nın hayaletimsi görüntüsü Jack'in eğilmiş başının üzerinden Darci'ye baktı, gözleri

meşdan okuyan. Lavender'ın güzel, nazik gözleri değil, yaramaz bir kızın gözleriydi.

Ruh.

Darci'nin elinde hâlâ yumurta vardı. Onu daha sıkı tuttu ve içinden enerji aktığını hissetti.

önce koluna, sonra da yavaş yavaş vücudunun geri kalanına yayıldı. "Git!" dedi Devlin'e.

Lavender'ın yüzü beğenmiş görünüyordu, sonra şaşkınlığa dönüştü ve bir sonraki saniyede

görüş gitti.

Darci bir an için boş duvara baktı. "Sorun nedir?"

Jack sordu.

"Emin değilim." Yumurtaya baktı. "Sanırım belki de Devlin'in yumurtayı oda."

"Yani?"

"

"Bir keresinde bana onun odadan çıkmasını engelleyebildiğim zaman hazır söylemişti. I

acaba tam tersi de geçerli mi?"

"Neye hazırsınız?"

"Ne olduğunu bilmiyorum. Bu da o büyük gizemlerden biri.

Ben. Tahminimce bu bir çeşit test. O kutuda başka ne var ve hepsini kim koydu?

Bu birlikte mi? Haç orada mı?"

Jack kutuyu karıştırdı ve küçük bir kese çıkardı. "Bu mu?"

Keseyi ondan alan Darci, haçı sağ eline bıraktı. "Aman Tanrım,"

dedi. "Aman Tanrım. Aman, aman, aman."

Jack onu odanın ortasında dururken izledi, bir elinde eski bir demir yumurta ve

diğerinde küçük haç. Gözlerini kapadı, başını arkaya eğdi, sonra

öyle bir coşkuya kapıldı ki, kışkandı. Gözlerini ondan alamıyordu, yüzü

öylesine yüce bir zevkle bakıyordu ki, onun hayatından endişe ediyordu.

Buna dayanamadı. Kadının elinden iki nesneyi de aldı ve masanın üzerine koydu.

"Bu şeylerin bu amaçla kullanılacağını sanmıyorum," dedi kibarca.

Darci ağlayacak gibi görünüyordu ama kendini toparladı ve doğruldu

omuzlar. "Her ne düşünüyorsanız, bu doğru değil. Mırıldanıyorlar ve bir tane koyduğumda

bir elinde ve diğer elinde-"

"Evet, sen de mırıldanmaya başla." Kahvaltı tepsisini yatağın üzerinden kaldırdı ve

kutuyu yatak örtüsünün üzerine koymak istedi ama Darci banyoya koşup bir havlu getirerek

kirli kutu açık.

"Şimdi," dedi Jack , "etrafta oynaşmayı ve bir sürü sihirli şeyle pis işler yapmayı bırakmanı ve bana bu konuda ne hissettiğini söylemeni istiyorum. kutu."

Darci masanın üzerindeki yumurta ve haça özlemle baktı ve şunları düşündü

Jack'i uyutarak bu şeylerin ne işe yaradığını anlamak için biraz zaman kazandı.

Nasıl bir güçleri ? Sahip olduğu diğer nesnelerle nasıl çalışıyorlardı? Ya da

Onlar mı? Devlin onları çalmaya mı yoksa korumaya mı çalışıyordu?

Darci iç çekerek elini metal kutunun üzerine koydu. "Simone," dedi. "Ve Adam. Ama,

Hayır, Adam değil. En azından pek değil. Çoğunlukla Simone. Ama asıl kazmayı Tom yaptı.

Ve Tula. Evet, Simone öldükten sonra Tula devraldı. Oh!

"Şimdi ne olacak?"

"Simone'un ruhunu hissettim. Sanırım benimle temas kurmaya çalışıyor." Darci Jack'e şaşkınlıkla baktı. "Daha önce başka medyumlarla hiç karşılaşmadım. Line'ın oğlu hariç. Ve birkaç

bedeni olmayan insanlar. Ve tabii ki Henry."

Jack ona başını sallayarak dikkatini kutuya çevirdi. Üstünde küçük bir

İpekle bağlanmış deri bir portföy. Jack mektubu açtığında Darci, *Adam'dan gelmiş, dedi. Adam

ona geri dönmeye çalışmamı istiyor."

İçinde Adam'ın karısı Diana'nın küçük bir portresi ve saçından bir tutam vardı.

Jack resme bakarak, "O sen olabilirsin," dedi. "Sana tıpatıp ."

Darci iki eşyayı aldı ve . Adam'ın ona bir not yazmadığını biliyordu.

Çünkü karısını hatırlaması ve mümkünse geri getirmesi için ona güveniyordu.

Onu.

Darci eşyaları yatak örtüsünün üzerine koydu ve Jack'in elindeki büyük pakete baktı.

çıkarılıyor. İşlemeli büyük bir kumaş parçasıydı, katlanmıştı.

gazete kupürleri. Kupürler eski ve kırılmış, sararmış, kurumuş ve

aynı zamanda nemli. Jack, bir anda dağılabileceklerini bildiği için onlara dikkatle dokundu.

her an.

Bir dakika bekle anlamına gelen bir parmak kaldırdı, sonra odadan çıktı. "Masanın üstündeki şeylere de dokunma," diye seslendi koridorun sonundan.

Darci Diana'nın küçük portresini aldı ve tuttu. Kadın çok hastaydı.

resim çizildiğinde. Bunu biliyordu ama kimseye söylememişti. Ona olan aşkı

aile resmin içinden geldi ve Darci neredeyse Diana'nın ruhunu yakınında hissedebiliyordu. I

onu bulabilir, diye düşündü ve resmi yere bıraktı.

Yastıkların üzerine uzanarak odanın karşısındaki masanın üzerinde duran eşyalara baktı. Eşyalar

Özellikle yumurta çekmişti. Kapı aralığına baktı. Belki hızlı

olabilir.

Yumurtaya tekrar baktığında, hareket ediyor gibi görünüyordu. Sadece biraz, ama sanki

sallanıyordu. "Bana gel," diye fısıldadı, yumurtaya odaklandı ve elini uzattı

elleri. Yumurta yavaşça ona doğru yuvarlanmaya başladığında Darci gülümsedi.

Yumurta masanın kenarına ulaştığında ne olacağını bilmiyordu.

Düşecek miydi yoksa havada süzülmesini sağlayabilecek miydi?

Öğrenemedi çünkü Jack elinde bir yığın fotokopiyle kapıda belirdi.

Elleri. "Artık eski kağıtların dökülmesinden endişe etmeden onları okuyabiliriz."

Darci'ye baktı, onun suçlu suçlu baktığını gördü, sonra döndü ve yumurtayı gördü

masanın kenarında dengede duruyordu. "Ne yaptığını bilmek bile istemiyorum."

Yumurtayı daha geriye iterken şöyle dedi.

"İşte, bunları okuyalım," diyerek sandalyeyi yatağın yanına taşıdı ve oturdu.

"Simone'dan gelen mektupla başlayacağız."

Simone, oğluna ve kızına her şeyi emanet yazmıştı.

Jack ve Darci'nin bir gün onu bulacağını umuyordu.
O gitti.

Tula'nın ötesinde hiç kimsenin eşyaları bu kutuya koyacağını garanti edemeyeceğini söyledi.

kutu, ama en azından birkaç yıllık bilgi olacaktı.

İlk dipnotlar Laven-der Shay ve John Marshall'ın ölümleriyle ilgiliydi. Daha sonra

Kasaba aylardır gençlerin kaybının yasını tutuyordu.

"Şuna bir bakın!" Darci doğruldu ve "Bay ve Bayan Ulysses Shay'in tek çocuklarının anısına Bayan Millicent Brown'ı evlat edindikleri yazıyor.

Millicent Shay'de bilinecek." Darci şaşkınlıkla Jack'e baktı.

"İşte bir tane daha!" dedi. "1848 tarihli. 'Bayan Millicent Shay...'" Darci'ye baktı. "Boston Üniversitesi'nde sadece on iki kadın öğrenciden biri olarak kabul edildi.

Kadın Tıp . Bayan Shay'in söylediğine göre

tıp fakültesine sevgili arkadaşı ve evlatlık kız kardeşi merhum Bayan

Lavender Shay.' "

Jack bir an için gözlerini kaçırdı. "Lavey tıp okumak istiyordu, ama babası

Hayır. Bayanların hasta insanlara dokunmadığını söylemişti. Sanırım bu dünyada neyin önemli olduğunu öğrenmiş.

hayat."

"İşte bir tane daha," dedi Darci. "Burada Dr. Millicent Shay'in ücretsiz bir

1854'te Appalachian Dağları'nda kadınlar ve çocuklar için tıbbi klinik." Darci

kağıdı bıraktı ve Jack'e baktı.

"Acaba kardeşine ne oldu?" diye sordu.

"Her şey boyunca Millie'nin yanında kaldı. Sadece ona güvenirdi. İç Savaş

sırasında bir ambulans arabası sürmüştü."

"Orada öyle mi yazıyor?"

"Hayır, sadece biliyorum" diye sırtıttı. "Ben *biliyorum*. Bu harika değil mi? Ben bilmiyorum.

konuda bir şeyler okumam ya da çalışırken zihnimi zorlamam gerekmiyor, sadece *biliyorum*."

"Senin için ne güzel," dedi Jack alaycı bir sesle. "Pekâlâ, sırada ne var? Bir bakalım. İşte Drayton Falls'tan Adam Drayton hakkında bir makale." Sessizce makaleyi taradı ve sonra bir kenara bıraktı.

yatağa. "Orada başka ne var? Tom ve Tula'ya ne oldu?"

"Onu bana ver," dedi Darci usulca. "Adam'a ne olduğunu görmek istiyorum."

"Sanmıyorum-" diye söze başladı Jack, sonra Darci ona bakarken, içinden bir ses

kağıdı ona verme dürtüsü. Yapmak zorundaydı, kendini ona kağıt vermekten alıkoyamıyordu.

Kağıt.

"Hayır," dedi. "Adam değil." Gözleri yaşarırken, yüksek sesle okuyabilmesi için makalenin kopyasını Jack'e uzattı.

Lavender ve Jack'in ölümünden yaklaşık üç hafta sonra, Adam Drayton

Fontin-bloom Nokes tarafından tünellerin içinde bir fıçı barut ve

sigortalar. Adam tünelleri havaya uçurmayı planlıyordu. Nokes, Adam Drayton'ı vurarak öldürdü.

onu tek atışta öldürdü. Duruşmada Nokes, ölmeden önce Adam'ın ona şöyle dediğini söyledi.

tünelleri havaya uçuracaktı, böylece daha sonra kötülük için

kullanılamayacaklardı. Darci gözyaşları içinde yatağa geri döndü. "Adam

bunu bizim için yaptı.

Bizim sayemizde. Eğer

ona gitmemiş olsaydık, o tünellerden asla haberi olmayacaktı ve asla onları yok etmeye çalıştı."

"Bekle," dedi Jack. "şuna bir bak. 1850 tarihli bu belgede, eski lal taşı tünellerinin perili olduğu söyleniyor. 'Fontinbloom tarafından iki ciddi girişimde bulunuldu.

Nokes'in varisi hâlâ çıkarılacak lal taşı olup olmadığına bakacaktı ama iki adamın

Tartışmalar ve tünellerde yankılanan tek bir silah sesi tüm çalışanları korkutur uzakta. Hayal kırıklığına uğrayan Bay Nokes'in yeğeni tünellerin girişlerini kapattı ve

memleketi Avustralya'ya geri döndü. Tüm izinsiz girenlerin kovuşturulacaktır."

"Acaba tüneller cadı onları kullanmaya başlayana kadar boş mu kaldı?" Darci sordu.

"Yok edilebilecekken onca yıl orada boş boş oturdular."

"Ama başka bir yere gitmiş olamaz mı?" Jack sordu. "bir sürü

ve okuduğum dosyadan anladığım kadarıyla o, dünyanın dört bir yanındaki tünelleri

baldızını istemek için özel nedenleri vardı. Ve senin," diye ekledi usulca.

Sol elini kaldırdı. "Dokuz köstebek. Onu öldürecek kişinin

"Sol elinde dokuz tane ben vardı."

"Her şeyi öngörebilmesi çok kötü," dedi Jack.

Darci'nin gözleri büyüdü. "Geleceği öngörme yeteneğini elinden alırsanız

Ona ne olacağını ya da bunu kimin yapacağını bilmiyordum."

"Eğer onun geleceği görme yeteneğini elinden alırsanız, hala bir cadınız olur mu?"

Darci buna birkaç cevap düşündü ama bir şey söyleyemeden telefon çaldı.

çaldı ve Jack açtı.

"Greg, ihtiyar, ?" Jack neşeyle şöyle dedi. "Hayır, hiçbir yok,

Sadece keyfim yerinde, hepsi bu. , Greg, bu doğru değil. İyi bir ruh

ruh hali."

Duraklayarak Darci'ye gülümsedi. "Uh, hayır," dedi, "henüz bir ilerleme kaydedemedik.

Babamı bulmak. Evet, akrabalarımın nerede olduğunu biliyorum. Hayır, Darci yapmadı. O yaptı.

uyuyordu. Akrabalarımı evsizler barınağında çalışmaya gönderdim. Öyle mi? Çok temiz,

Ha? Onları başka bir yere gönderin. Evet, bir şey olursa size haber veririm." O telefonu kapattı;

"Dur tahmin edeyim," dedi Darci. "Greg yapmamız gereken şeyi yapmamızı istiyor."

" yukarı," dedi Jack, tekrar oturup ona bakarak. "Babamı hâlâ hissedebiliyor musun?"

"Evet. O güvende. Aslında, bugün dün olduğundan daha rahat. O

bir şey bekliyor. Onun mahkum olduğundan emin değilim."

"Ah."

"Bu ne anlama geliyor?" Darci sordu.

Jack masanın üzerindeki iki nesneye baktı. "Şu iyileştirici top yanında mı?"

"Her zaman. Aklında ne var?"

"Acaba babamın yatak odasındaki o odaya girsek ve

tüm bunları yanımızda götürdük."

"Kutu ve anahtarı, haçı, yumurtayı ve Tanrı'nın Dokunuşu'nu mu kastediyorsunuz?"

"Evet. Eğer ikisi birlikte mırıldanırsa, sence hepsi birlikte ne yapar?

ne yapacaksın?"

"Ruhları bulmak mı?"

Jack ayağa fırladı. "Ben bu ikisini alacağım, sen de diğer ikisini al. Gizli odada buluşuruz.

oda."

Darci, "Oraya senden önce varacağım," dedi ve koşmaya başladı.

On Sekizinci Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

NE OLDUKLARINI YA DA NE YAPTIKLARINI BILMIYORUM.

"dedi Darci, önlerindeki sekiz nesneye bakarak.

"Kâhin sensin," dedi Jack, "neden bilmiyorsun?"

"Sen FBI ajanısın, neden bu şeylerin ne olduğunu ve nerede olduğunu bilmiyorsun?

babam mı aldı? Kötü bir okült şeye mi karıştı? Belki de bir büyücüdür."

"Babamı , bunun ne kadar saçma olduğunu bilirdiniz. Peki bunları nereden biliyoruz?

Okültizmle bir ilgisi var mıydı? Belki de sadece onları seviyordu. Ya da belki onlar

evi satın aldığıında buradaymış ve o bunları bilmiyormuş. Önceki

sahibi öldü ve babam evi satın aldı, bu yüzden belki de son sahibi

onları buraya koy."

"Şu anda savunduğun adam eskiden küçümsediğin adam mı?" Jack

sırıttı. "Evet, ama o zamanlar ben..."

"Etrafınızda çok öfkeli bir ruh vardı."

Başını ona doğru eğdi. "Şizofrenlerin başka ruhları olduğunu düşünmüyorsun değil mi?

değil mi? Peki ya sesler duyan insanlar?"

Darci bu soruya cevap vermemenin daha iyi olacağına karar verdi. Bir saatten fazla zaman geçirmişlerdi.

gizli odaya girmiş ve hiçbir şey bulamamıştı. Elinde dört nesne vardı.

Jack'in bile hissedebileceği bir şekilde mırıldanıyordu, ancak titreşimleri

onları odada bulunan dört nesnenin yanına koydu. Sekiz tanesinin hepsi

onları kanlı tablonun altındaki rafa dizmiş ve onlara her açıdan bakmıştı.

Mümkün olan her şekilde. Onları birbirine uydurmaya bile çalıştılar.

Darci, "Beni ilgilendiren şey, benzer öğelerin olması," dedi. "Kızımın ve yeğenimin boyama kitaplarındaki gibi. Nesneleri eşleştirin."

Jack Tanrı'nın Dokunuşu'nu mavi cam topun yanına, demir yumurtayı da taşın koydu.

Yumurta. İncil'e benzeyen bir figürün fildişi heykeli haçın yanına yerleştirildi. Anahtar

gümüş kutunun yanına gitti. "Bu ikisinin birlikte gittiğini biliyoruz."

Kadın ona şüpheyile baktı. "Anahtarı ve kutuyu bir yere koymayı düşünmüyorsun değil mi?

tekrar bir araya gelip Lavey'e geri döneceksiniz, değil mi?"

"Hayır. Bir gece uyudum ve diş hekimi eksikliği beni korkutmaya başladı. Sanırım

"Zamanımı bekleyin ve onu burada bulmanıza izin verin."

Darci, "Umarım istediğin gibi biridir," diye mırıldandı ama Jack onu dinlemiyordu. O dinliyordu.

Elinde dağlama demirleri olan adamın resmine bakıyor.

"Bu şeye hiç dikkat etmedik. Muhtemelen değerli olması dışında

Milyonlarca, bunun bir önemi var mı merak

ediyorum." "Kötü ruhları korkutup kaçırmak

dışında mı?"

"Ya da onları çekmek için," dedi Jack, yüzünü duvara dayamış resmin çerçevesinin arkasına . "Şu tarafı al ve bana yardım et. aşağı."

Tablo büyük ve ağır olduğu için birkaç dakika sürdü ama sonunda

indirmeyi başardılar ve uzak duvara dayadılar. Döndüklerinde bir adam gördüler.

duvara yerleştirilmiş küçük

bir kapı. "Biz iyiyiz," dedi

Darci. "En iyisi."

"Benim yeteneklerim ve senin sinsî zekân."

"Hizmet edebildiğime sevindim," diye

cevap verdi Jack.

İkisi de küçük kapının üzerinde bir kilit olmasını bekliyordu ama . Ama daha önce

Jack kapıyı açarken Darcy'nin mümkün olduğunca uzakta durmasını sağladı.
"En son kullandığımızda

buradan birkaç yüzyıl öteye gittik. Ben istemiyorum

bu işi şansa bırakma."

"Hepsi senin yüzünden," dedi Darcy ama ona gülümsedi.

Yavaşça kapıyı açtı ve içeri baktı.

"Orada ne var?" Darcy arkasından sordu. "Hiç enerji hissetmiyorum, o yüzden çok kötü ya da çok güçlü olamaz." Sesinde hayal kırıklığı vardı.

Jack iki elini de bölmeye soktu ve üzerine koyduğu bir nesneyi çıkardı

rafta. Hem o hem de Darcy ona baktı.

"Nedir bu?" diye sordu. Pişirilmiş bir kil parçasına benziyordu, daha çok bir çocuğun bilim projesi volkan gibi, ama biraz hırpalanmış gibi görünüyordu.

Yüzeyde bazı delikler ve ezikler vardı.

"Hiçbir fikrim yok." Darcy parmaklarını o şeyin üzerinde gezdirdi. "Seraamik gibi görünüyor ama yine de neredeyse metal gibi. Metal olacak kadar soğuk olduğu kesin. Kesinlikle hissediyorum

ondan hiçbir şey. Bu da demek oluyor ki, bu muhtemelen şimdiye kadar yaptığım en güçlü şey.

dokundu."

"Bunu nasıl anladın?"

"Kalemler bile enerji yayar. Ağaçlar yapar. Bir gün sana bir ağaç hakkında bir hikaye anlatacağım.

Bir araba çarptığı için kızgın olan Alabama. Ne yapıyorsun?"

Taş yumurtayı eline almış ve kuyuda buldukları şeyin yanında tutuyordu.

Dolap. "Bu şeylerle birlikte çalışıyor olmalı. Bir şekilde ilişkili olmalılar."

Darci boş bulunarak demir yumurtayı aldı ve Jack'in yaptığını yaparak yumurtayı hareket ettirdi

nesnenin kenarlarında. Oldukça büyüktü, yaklaşık bir ayak kare ve on sekiz

santim yüksekliğindeydi. Tablonun arkasındaki bölmeye tam olarak sığındığından emindi.

dolap bu amaç için yapılmıştı. Ama bunu kim yapmıştı? Ve daha da önemlisi, neden?

"Oh!" Darci demir yumurtanın aniden blob'a yapıştığını söyledi. "Oh!"

Jack önce ona, sonra o şeye, sonra da tuttuğu yumurtaya baktı.

aynı düşünceler.

"Uydular," dedi Darci. "Sahip oldukları nesneler doğru şekil ve boyutta, sadece-"

"Onlar sihirli değil. Doğru eşyalar değiller."

"Kesinlikle," dedi Darci. Şeffaf cam küreyi eline alırken mavi cam küreye baktı.

Tanrı'nın dokunuşu. "Bunları kim topladıysa bunu istemiş ama bununla yetinmiş." Ne zaman

Touch of God'ı tabanından yakaladı ve Jack'e sırttı.

Gümüş kutuyu aldı ve tabanın etrafında salladı. Bir saniye içinde o da yerini buldu.

yer.

Anahtarı eline aldığıında, Darci anahtarı elinden kaptı. "Oh, hayır değilsin. I anahtarı kutuya geri sokmanın her şeyi etkinleştirdiğini hissediyorum ve Tüm bunların ne anlama geldiğini anlayana kadar hiçbir şey yapmayacağız."

"Sanırım 'biz' dediğin için minnettar olmalıyım." Son parçayı aldı.

ve ona baktı. "Bunu yerine koyduğumda ne olacağını düşünüyorsun?"

Darci başını iki yana sallayarak, "Bilmiyorum," dedi. "Bunun bana kocamı bulmam için bir yol sağlayacağını ummak çok fazla olur."

"Ya da sevgili babam." seramik tabana dokundu çevirdi, ardından

elini geri çekti. "Ah! Bu şey çok sıcak."

Darci elini tabanın uzattı ama dokunmadı. Elinin sıcaklığını hissedebiliyordu.

Dakikalar önce buz olan şey. "Evet," dedi. "Şimdi bir şeyler yapıyoruz."

"Keşke ne olduğunu bilseydim," diye mırıldandı Jack haçı kaidenin etrafında hareket ettirirken.

Yerine oturduğunda, yanmış parmak uçlarını ağzına götürdü ve sonra

Darci'nin koluna girdi ve onu odanın uzak tarafına doğru çekti. "Geri çekil," dedi, bir kolu

Sanki onu yüzünün üzerine koyup korunmak istiyormuş gibi kaldırdı. Diğer kolunu da

Darci'nin etrafında, onu yere atmaya ve vücudunu onun üzerine atmaya hazırды.

Hiçbir şey olmadı. Taban rafta öylece duruyordu, dört parça da ona bağlıydı, ama hiçbir şey yapmadı.

"Dışarıya bak ve hangi yılda olduğumuzu gör," dedi Jack.

"Sen dışarıya bak." Darci üsse ve çok sıcak olan nesnelere doğru ilerledi.

onlara dokunamıyordu. "Burada enerji var," dedi usulca, "ama ne tür olduğunu bilmiyorum. Sanırım- Oh! İşte sorun. Burada bir şey var. kayıp."

Jack tabanın yan tarafına baktı ve gerçekten de küçük, oval bir girinti vardı.

başka bir nesne sığabilirdi. Rafta kalan üç nesneye baktı. Hiçbiri

boşluğa sığacaktı. "Anahtar?" diye sordu.

Darci anahtarı elinde tutuyordu, sanki Jack'in onu öldüreceğini düşünüyormuş gibi sıkıca tutuyordu.

onu yere yatırıp anahtarı ondan alacağım. Dikkatli bir şekilde, anahtarı uzak çalışırken

kutudan çıkardı ve çukurun yakınında tuttu. "Hiçbir şey yok," dedi. "Hiçbir şey hissetmiyorum, enerji bile hissetmiyorum."

"Alabilir miyim?" Jack sordu. "Ve bana öyle bakma. "Ve bana o bakışı atma.

kutu." Anahtarı tabanın yakınında tutarken, "" dedi. Taban yine dokunulamayacak kadar soğuktu. Demir yumurtayı çıkarmaya çalıştığında, kolayca çıktı ve

kolayca geri döndü, ancak taban tekrar ısınmadı.

"Bir şeyi kaçırıyoruz," dedi Darci tekrar. "Hissedebiliyorum ama keşke ne olduğunu ve tüm nesneleri bir araya getirdiğimizde ne olacağını bilseydim."

"Arayıp sorabileceğiniz ölü ya da diri biri yok mu?"

"Bence şu anda, şimdiye kadar tanıştığım herkesin bildiğinden daha yüksek bir düzlemdeyiz.

hakkında. Gerçi Henry muhtemelen biliyor-" Başını kaldırdı. "Devlin!" Bir sonraki

İkinci olarak, yüksek sesle "Devlin, buraya gel!" dedi.

Gözleri Darci'nin üzerinde olan Jack, onun arkasında bir hareket gördüğünü sanıp başını kaldırdı. "Ben

Emin değilim ama sanırım panelin yanıp söndüğünü gördüm." Sertçe yutkunuyordu, çalışıyordu

odadan kaçmamak için kendini zor tuttu.

Hızla dönen Darci gözlerini duvara dikti. "Hemen buraya gel ve

Kes şunu!"

Oda yavaş yavaş ne Jack'in ne de Darci'nin kokusunu alamadığı mavi bir dumanla doldu,

ve dumandan bir bedenin üst yarısı oluştu - siyah saçlı bir beden

ve kocaman siyah bir bıyığı vardı. Figür, devasa kollarını kavuşturmuş, üzerdoğru geliyordu.

kocaman göğsünün üzerinde.

"Benden ne istiyorsun?" diye bir ses geldi ve odayı doldurarak titretti.

İkisi de irkilmedi.

Devlin'e ters ters bakarak, "Henry'ye seni gerçekten şikayet edeceğim," dedi.

Jack tek gözüyle figüre baktı. "Onu bir arabaya bindirememeniz çok kötü.

şişeye bir mantar koyabiliriz."

Bu sözleri söylediğinde Darci, Devlin'in ışığının titrediğini gördü. Bu sadece

bir , sonra tekrar dev gibi görünmeye başladı ve her ikisini de korkutmaya çalıştı.

Onlar. Darci Jack'e, "Tekrar söyle," dedi.

"Ne dedin? Şişeye kötü bir cin koymaktan mı bahsediyorsun?" Kafasını kaldırıp

Devlin, o da küçük bir titreşim gördü. Jack ayağa kalktı ve yüksek sesle, "Dedim ," dedi,

"Eğer onu kontrol edebilirsen, şu anda yapabildiğin gibi, belki de

Kendini bir şeyin içine koyması için, mesela bir şişenin. Sonra içine bir mantar koyabiliriz.

ve onu orada bırak. Bu harika olurdu, değil mi? Kendine ait bir

ne zaman istersen kişisel cin."

Jack konuşurken Devlin küçülüyor, bir balon görünüyordu.

sönüyordu. Hâlâ bir çocuğun gözündeki korsan imajına benziyordu ama daha küçüktü.

Jack sözlerini bitirdiğinde Devlin, Darci'nin boyundaydı ve Jack'ten çok daha küçüktü.

Darci bir süre Devlin'e gözlerini kırpıştırarak baktıktan sonra omzunun üzerinden şunları söyledi

Jack. "Şimdi onunla ne yapacağım?"

"Beni aşar. Medyum olan sensin, ben değil."

"Teknik olarak, zihin okuyamadığım için medyum değilim. Ve ben gerçekten söyleyemem

Gelecek, yani bana dediğiniz gibi bir kahin değilim. Belki de ben-"

"Bir erteleyici," dedi Jack. İkisi de gözlerini meydan okurcasına Devlin'e dikmişti.

bakıyor ama hiçbir şey söylemiyordu. "Ona bir şey sor."

"Tüm parçaları üsse yerleştirirsek ne olacak?" Darci sordu. Devlin, "Bunu kendiniz öğrenmeniz gerekecek," diye cevap verdi.

"gerçekten de kötü bir cin, değil mi?" Jack dedi ki. "Televizyondaki gibi mücevherli şişelerden nereden bulabiliriz sence? Yoksa sadece eski bir bira şişesi

kullanabilir misin?"

Devlin korkmuş gibi biraz büzüldüğünde, Jack kötü niyetle gülümsedi.

"Sana ne kadar itaat etmek zorunda?"

"Bilmiyorum," dedi Darci. "Bu benim için yeni bir şey. Onun neden bu kadar şimdi bana itaat etmek zorunda. Yeni bir güç mü kazandım, yoksa bu nesneler bana

güç? Ve eğer öyleyse, hangisi ya da hangi kombinasyonlar?" Devlin'e baktı. "Ya

Konuşmaya başla yoksa gidip şişeyi ve mantarı getirmesine izin veririm."

Bunun üzerine Devlin kendini biraz toparlar gibi oldu. Bir telaş içinde

Hapishane çizgili tulum giymiş, ayak bileğinde bir top ve zincir vardı. Fare gibi biriydi.

masumiyeti ve zulmü tasvir eden küçük bir adam. "Gerçekten

mi!" dedi Darci. "Çok dramatiksin."

Bilekleri zincirlenmiş olan Devlin ona hafifçe başıyla selam verdi. "Eğer tüm parçaları bir araya getirirsen,

yumurta açılacak."

"ne var?" Darci sordu. "Kullanabileceğin bir şey."

"Dün gecedan kalma boş bir şarap şişesi yok muydu?" Jack sordu.

Devlin, artık korkusunu yenmiş gibi görünüyordu, kendini Elizabeth dönemi saraylısına dönüştürdü.

kadife elbiseler, mücevherler göz kırptıyor. "Eğer her şeye sahipsen

bulmak istediğin her şeyi." Sinsi bir bakış attı. "İki kişiyi bulmak için bile

ara"

Darci nefesini içine çekti. "Nasıl?" diye fısıldadı.

"Senin de beceriksizce gibi, kutu geçmişe gitmene izin vermek için açılıyor, ancak

Tarihte nereye gideceğinizi tek başınıza kontrol edemezsiniz. Bu sefer sen

Bir başkası tarafından yönlendiriliyorsun ama yakında

kendi başına olacaksın." "Henry öldüğünde demek

istiyorsun, değil mi?"

Devlin omuz silkti. "Toprak bedenleriniz kolay ve çabuk ölüyor."

"Peki zaman dilimlerini nasıl seçerim ve oraya vardığımda ne yaparım?"

Devlin küçük bir gülümseme verdi. "İhtiyacın olduğunda bilmen gerekenleri keşfedeceksin.

o."

"Bu psişik saçmalıklardan bıktım usandım artık," dedi Jack.

Devlin. "Darci sahip olduğu gücün farkında değil gibi görünüyor ama öğrenmesine yardımcı olabilirim.

Ben onun gibi iyi değilim, ya bize her şeyi ya da seni

aspirin şişesi."

Darci gözlerini Devlin'e dikti. "Ya da belki seni bir taşla ipten bir kafese koyarım

İçinde."

Bunun üzerine Devlin neredeyse ortadan kayboldu. Ondan görebildikleri tek şey

ve iki göz - korku dolu gözler. "Eğer nesneleri

gemisinde, nelerin değiştirilebileceğini ve dünya değişirse neler olacağını görebileceksiniz.

değişti."

"Tarihe geri dönüp Pearl Harbor'ı durdurun dersem bunu görebileceğimi mi söylüyorsun?

bombalanmasından bugüne yansımalarını görecektir miyim?" Darci sordu.

Devlin basitçe, "Evet," dedi.

"Lavender yaşarsa ne olacağını görebiliyor mu?" Jack sordu.

"Evet."

"Başka ne işe yarıyor?" Jack sordu.

Devlin başını ve omuzlarını duvardan dışarı çıkardı. Şimdi bir asker kıyafeti giyiyordu.

vardı ve kulağında sanki sağırmış gibi büyük bir metal boynuz vardı.

"Ne? Daha fazlasını duyamam. Bana emirler verildi ve daha fazlasını söyleyemem. Sen

kayıp parçayı kendi başına bulmalısın." Jack'e baktı. "Ne olduğunu biliyorsun ve

nerede olduğunu."

"Ben-" Jack başladı.

"Bugün yaşayan geçmişten birinin ruhunu nasıl bulabilirim?"
Darci hemen

sordu.

"Bunu şimdi yapabilirsin," diye yanıtladı Devlin, sonra sırtıttı. "Diğer ustam
arıyor. O,

bir şişesi var." Bununla birlikte ortadan kayboldu.

"O her neyse... ondan *pek hoşlandığımı* söyleyemem," dedi Jack, derin
düşüncelere dalmış olan Darci'ye bakarken. "Şimdi ruhları bulabilir misin?"

"Olabilir. Bir tane bulmayı hiç denemedim."

"Hayatınız boyunca yeteneklerinizle ne yaptınız?"

Darci içini çekti. "Gerçekten mi? Zamanımın çoğunu insanların bana güvenmesini engellemeye çalışarak geçirdim.

ne yapabileceğimi öğreniyorum."

"İlginç."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Güçlerinizi mümkün olduğunca az kullanıyorsunuz, sonra kocanız sizden alınıyor ve

güçleriniz hakkında çok şey öğrenmenizi gerektiren durumların içine atılıyorsunuz. Ve

çok daha fazla güç bulursunuz. Bu ilginç."

"Keşke tüm bunları kimin yönlendirdiğini bulabilseydim. Henry olduğunu düşünüyorum ama

hiç tanışmadığım biri"

"Bilmek istediğiniz , gücü size kimin devrettiği." "Bunu sana

söyleten nedir?"

Jack gülümsedi. "Şu Devlin. Bana onun üzerinde hiçbir gücün olmadığını söylemiştin, ama şimdi

bir dereceye kadar ona hükmedebiliyor gibi görünüyor."

"'Diğer efendisi' çağırdığı ve gitmesi gerektiği zamanlar

hariç"

"Kesinlikle," diye yanıtladı Jack. "Aç mısın? Hayır, sorduğum için özür dilerim. Biraz yemeğe ne dersin?

Öğle yemeği?"

"Harika. Ve sen de bana kayıp nesnenin ne olduğunu ve nereye koymamız gerektiğini söyleyebilirsin.

o üssün içine."

Jack kapıyı onun için açık tutarak, " yok," dedi. On dakika sonra

bir tabak dolusu sandviç ve dumanı tüten ev yapımı bardaklarla mutfakta

Çorba. "Teyzemin bu kadar iyi bir aşçı olduğunu kim bilebilirdi ki?" Jack sordu, ağzı

Tam.

"Chrissy," dedi Darcı. "Bütün bunları o yaptı."

"Öyle mi? Belki de aradığını bulmuştur."

"Hayır, sonunda yaşlı, yalnız ve mutsuz

olacak."

"İnsanların geleceklerini söyleyemeyeceğinizi sanıyordum," dedi Jack.

"Yapamam. Bazen hariç. Bazen insanlar hakkında imgelemler görüyorum ve -"

Jack ellerini silmek için peçetesini kullandı, sonra avucunu Darcı'ye uzattı.

"Bana ne olduğunu söyle

görüyorsunuz."

"Aman Tanrım!" dedi. "Elin morarmış."

Jack'in şakayı anlaması bir saniye sürdü ve o saniye içinde beti benzi attı.

Onun

ifadesi son günlerde Darci'ye ne kadar güvendiğini gösteriyordu. "Bunun için, Sen öldün," dedi ve boynuna doğru hamle yaptı.

Darci gülerek onu felç etmeye çalıştı, ama konsantre olamadı, yüzden Sadece sağ elinin üç parmağı felç oldu, bu da Jack'i güldürdü.

Greg Ryerson da onları böyle buldu. Darci, Greg Ryerson'ın buldukları nesneler ve Greg'in eve girebilmiş olmasına Jack'le birlikte o hissetmeden.

Jack ve Darci başlarını kaldırıp Greg'i gördüklerinde ikisi de irkilerek suskunluğa büründü.

"Jack, seninle yalnız görüşebilir miyim?" Greg sert bir şekilde sordu, vücut dili ne düşündüğünü ortaya koyuyordu

ikisinin birlikte güldüğünü düşündü.

"Özür dilerim," diye fısıldadı Darci Jack'e. İhmal ettiği için üzgün olduğunu ifade ediyordu.

Oraya ne yapmak için gönderilmişti ve Jack'in oyun oynarken yakalanmasından dolayı üzgündü.

iş.

Jack ona göz kırptı ve Greg'i kütüphaneye kadar takip etti.

Greg kapılar sıkıca kapanana kadar bekledi. "Bana ne halt olduğunu söylemek ister misin?"

Burada neler oluyor?"

"Sana söylesem bile bana inanmazsın," dedi Jack. "Dene bakalım."

Jack, Greg'e zaman yolculuğu yaptığını söylemek için ağzını açtı, ama değiştirdi.

zihin. "Buraya benim için endişelendiğin için mi geldin?" Kaslarını esnetiyordu Darcy'nin yüzüklerini felç etmesinin ardından kan akışını sağlamak için elini kullandı. "Buraya geldim çünkü bir fidye notu aldık."

"Babam için mi?" Jack babasının deri sandalyelerinden birine oturarak sordu.

Greg arkadaşına baktı. "Sana ne oldu böyle? Ona hiç 'baba' demedin. Bu her zaman 'yaşlı adam' oldu. Peki neden şimdi bu unvan?"

"Kim bilir? Belki de yaşlandıkça olgunlaşıyorumdur."

Greg gözlerini Jack'e dikti, konuşmasını ve sır vermesini istiyordu ama Jack sessizdi.

"Bana ne duyduğunu söyle."

"Bu dava hakkında bana mümkün olduğunca az bilgi veriliyor, bu yüzden ne olduğunu bilmiyorum. Bana söylenen

bir fidye notu gönderildiğini söyledi."

"Kime?"

"İşte " dedi Greg. "Kimin aldığını bilmiyorum. Bildiğim kadarıyla Birleşik Devletler Başkanı. Bana söylenen tek şey, elli milyonun bir yere teslim edileceği.

Yarın akşam altıda."

"Neden bu kadar

düşük?"

"Bana bunun babanın elindeki nakit para olduğu söylendi."

Bunun üzerine Jack ve Greg birbirlerine bakıp güldüler. Ve kahkahalarıyla birlikte

Birbirlerine karşı soğuklukları kayboldu.

Greg, Jack'in karşısına oturdu. "Bana bir şey anlatmak istiyorsun..." Başını sallayarak

Mutfakta. "İki gün önce birbirinizden nefret ediyordunuz ve şimdi ayak oyunu oynuyorsunuz.

İkiniz geceyi birlikte mi geçirdiniz?"

"Evet, ama kastettiğin gibi değil. Benim için birini ortadan

kaldırdı." "Onları öldürmek mi? Bak, büronun bunu yapacağını sanmıyorum-"

"değildi. Bunu bırakabilir miyiz? Darci ve benim aramda hiçbir şey yok.

En azından senin düşündüğün gibi değil. Eğer bir kız kardeşim olsaydı,

olurdu." "Kız kardeşin mi? Onun bir ucube olduğunu düşündüğünü

sanıyordum."

Jack öfkeli gözlerini Greg'e çevirdi. "Bunu bir daha söylediğini duymayayım. O yapabilir

ama o bir ucube değil."

"Jack, bunu bir perspektif içinde tutmalısın. Kadından hoşlandım, kişisel olarak Ama insanları zihniyle öldürebiliyor. İnsanları felç edebiliyor. O-"

Jack bir anda Greg'in yakasından tuttu ve onu yukarı kaldırdı. "kapalı tut hakkında hiçbir şey bilmiyorsunuz."

"Beni öldürmeyi mi planlıyorsun, Jack?" Greg usulca sordu. "Eğer öyleyse, karımı arayıp sigortamın ödenip ödenmediğine bakayım."

Jack gözlerini kırpıştırarak arkadaşını bıraktı, uzak duvara dayalı bara gitti ve iki

bardakları soğuk zencefilli gazozla doldurdu ve birini Greg'e verdi. "Buna bir son verelim, tamam mı? Bazıları

Sana şeyler oldu ve Darci'ye gelince, o çok şey yaşadı.

çok şey yapabilir ve-" İçkisinin yarısını içtikten sonra Greg'e "Söyle bana

Buraya ne söylemeye geldin?"

Greg spekülasyon içinde arkadaşına bakıyordu. "Bana büronun

davadan alındın."

"Neden?"

"Bilmiyorum. Bana pek bir şey söylenemeyecek kadar alçakgönüllü sayılırım. Sen, ben ve

küçük kız kardeşin orada..." Greg şaka yapıyordu ama Jack gülümsemedi.
"Darci

Montgomery de davadan alınacak ve evine gidebilecek.
Yarın

Akşam saat altıda özel olarak görevlendirilmiş bir temsilci elli milyon doları
nakit olarak

bir yer. Kaçıranların seni serbest bırakması umuluyor.

parayı aldıktan sonra."

"Peki bunun ne kadar olası olduğunu düşünüyorsunuz?"

"Bir medyumun hiç sahip olmadığınız kız kardeşiniz olduğunu düşünmeniz
kadar olası."

Jack bu yorumu duymazdan geldi. "Gördüğüm kadarıyla, babamın yarın saat
altıya kadar

yaşayacak - eğer çoktan ölmediyse."

"Medyumun bilmesi gereken de , değil mi?"

"Ona bir kez daha öyle derseni seni pişman ederim," dedi Jack. "Tir tir
titriyorum."

Jack Greg'e sert bir bakış attı ama Greg karşılığında sadece gülümsedi. "Peki
siz ikiniz ne yaptınız?"

Son günlerde ne yapıyordunuz da bu kadar samimi oldunuz?" Greg sordu.

"Zamana girip çıkıyorum," diye hızlıca cevap verdi Jack. "Babamla ilgili
tüm şeyler şüpheli, ama neyin yanlış olduğunu anlayamıyorum. Darci
babamın rahat olduğunu söylüyor.

Bu her gün temiz i amaşıırı giydiği anlamına mı geliyor, yoksa bir Şeylerin peşinde olduğu anlamına mı-

"Suçun karanlık dünyasında arkadaşlarıyla birlikte mi?"

" Baban mı? Bütün gün masa başında oturduğumu unuttun mu? Dosyaları okumak dışında pek bir Şey yapmıyorum ve yetkilerim sayesinde her türlü belgeye erişimim var.
Senin içinde hiçbir Şey yok.

babamın hayatı tertemiz değil."

"yle mi? O zaman nasıl oluyor da yatak odasının dışında sihirle dolu gizli bir odası var?

nesneler?"

"yle mi?" Greg sordu. "Ne kadar ilginç. Hadi gidip görelim."

Jack ayağa kalkacakmış gibi görünüyordu ama kendini durdurdu. "Burada bir bulmam gereken bir nesne. Yaklaşık bu büyüklükte ve bu genişlikte."
Parmaklarını kaldırıp

her iki yönde de bir inten fazla olmayan küçük bir Şeyi işaret eder. "Bu,
garaj yolundaki hemen hemen tüm taşları kapsıyor."

"Bu asfalt, çakıl değil," dedi Jack, gülümsemeden.

"Peki ya balık havuzunun dibinde?" "Olabilir.

Aklına takılan bir Şey yok mu?"

"Jack, o kadınla ne haltlar karıştırıyorsun? Seks yüzünden mi? Yatakta çok mu

Düzgün düşünemiyor musun? Yoksa güçleriyle seni hipnotize mi etti? İşte bu kadar,

değil mi?"

"Öyle bir şey değil," dedi Jack. "O ve ben... Darci ve ben..." Elini salladı. "Bu konuya giremem. Bir şey bulmam lazım. Bu küçük şeye ihtiyacım var."

"Bana sadece boyutundan daha iyi bir tanım veremez misiniz? Neyden yapılmış?"

Ne için kullanılıyor? Nerede ve ne zaman üretildi? Doğal mı yoksa üretilmiş mi?"

"Bilmiyorum," dedi Jack. "Ama önemli bir şey olduğunu tahmin ediyorum, sadece bir gölün dibinde yatan bir taş değil." Duraklayarak gülümsedi. "Ayrıca, taş Darci'de."

kilitli." Greg bir şeyler söylemeye başladığında Jack elini salladı. "Bu değil Şimdi önemli. Lavender'ı bulabilmek için bu şeyi bulmalıyım."

"Lavanta mı? Rengi gibi mi? Biri çocuğuna Lavanta adını mı vermiş?"

Jack bir an için parmak uçlarını şakaklarına götürdü.

"Babamın kiralık kasası var mı ve ona girebilir miyim?"

"Hiçbir fikrim yok ve kutuya girebilmenizin tek yolu bunu beyan etmenizdir. gerçekte kim olduğunu. Bunu yapmaya hazır mısınız?"

"Hayır, tabii ki . Her ne kadar kendimi..." Jack gülümsedi. "Artık kendimi

bir zamanlar yaptığım bu fikre öfke duyuyorum. Para nereye bırakılacak?"

"Hiçbir fikrim yok." Jack'e bakıyor, onun olduğunu anlamaya çalışıyordu. "Ben Bayan Montgomery'yi eve bırakayım, sen de yaptığın işe geri dönebilirsin.

Seni . Hatırlıyor musun? önce?" "Bin yıl önceymiş gibi geliyor. Yarın altı, ha?"

"Bu işe karışamazsın Jack. Kimse senin Hallbrooke'un oğlu olduğunu bilmiyor ve eğer

Bu şekilde kalmasını istiyorsan, bu işin dışında kalmalısın." Saatine baktı. "İ gitmek zorundayım. Önemli kişilerle toplantım var. Bak, Jack, tavsiyemi dinle ve

Bu seferlik. Hiçbir şey söylenmedi ama sana katılıyorum: Bu işte doğru olmayan bir şeyler var.

Bu kaçırma , eğer öyleyse. Bunların hiçbiri bana uymuyor. Önce bana

Sonra bana seni bulmam söylendi, sonra-" "Sonra

ne olacak?"

Greg elini gözlerinin üzerinde gezdirdi. "Tek bildiğim bir şeylerin yolunda gitmediği.

İçinde ne var

bu gizli oda?"

"Çekecek bir şey yok, sadece bazı eski eşyalar. Mesela demir bir yumurta."

"Doğru. Demir bir yumurta. Baban demir bir yumurta buldu ve onu evinin gizli bir odasına sakladı.

yatak odası."

Jack bir kaşını kaldırdı. "Aslında, yaşlı bir kadın Darci' yumurtayı

Ama Darci onu yanında götüremezdi, bu yüzden şoför Tom'a saklattı.

Camwell, Connecticut'ta bir kilisenin yanında. Ajanlara kazdırdığın kutuyu hatırlıyor musun?

Yukarı mı? Tüneller Camwell'de, biliyorsun. Adam Drayton ve

Fontinbloom Nokes, çünkü Adam hayatından vazgeçerek insanı kurtarmaya çalıştı.

yirminci yüzyıl."

Greg ayağa kalkarak, "," dedi. "Bir ipucu alabilirim. Bana söylemek istemezsin

Herhangi bir şey. Bayan Montgomery'i eve götüreyim mi yoksa siz mi istersiniz?"

Jack kütüphanenin kapısını açarak, "Açacağım," dedi. "Bu gece burada kalacak. Bana öyle bakma. Siz bürodakiler seksten başka bir şey düşünmüyor musunuz?

O benim misafirim.

ve- Bu bakış ne için?"

Ön kapıya gelmişlerdi ve Greg durup Jack'e baktı. "Peki ya

Babanın saatindeki o yakutu?"

Jack'in Greg'in neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. "Ruby?"

"Ya da her neyse. O eski cebinden sarkan kırmızı taşı hatırlıyor musun?

eskiden taşıdığı saat?"

Jack'in yüzü . "Evet! Hatırlıyorum. Eskiden sen ve ben onun her şeyinin anahtarı olduğunu söyledik.

zenginlik."

"Kaybederse tüm parasını kaybedeceğini söylemişsiniz."

Jack Greg'in omzuna hafifçe vurdu. "Eğer ihtiyacımız olan şey o taşsa, ironi şu olabilir ki

haklı olabilir. Belki *de* serveti bununla bağlantılıdır."

"Bir gün bana senin ve bayanın neler yaptığınızı tek tek anlatmanı istiyorum. Montgomery

son günlerde neler yaptığınızı merak ediyorum. Ve neden bu kadar değıştiğini bilmek istiyorum.

Kişilik. Senin ruhunu başkasınıkiyle değıştirmede, değil mi?"

Greg sonuncuyu şaka olarak söylemişti ama Jack öyle olduğunu düşünmüyor gibiydi. "Evet, bir bakıma,

Belki de öyledir," derken o kadar ciddiye ki Greg bir adım geri

çekildi. "Sen iyi misin?"

"Peki," diye yanıtladı Jack, sonra elini Greg'in omzuna koydu ve onu yarı iterek dışarı çıkardı

Ön kapıdan. "Şimdi yapmam gereken bir şey var, sonra görüşürüz." "Peki ya akrabaların?"

"Akrabalar mı?" Jack sordu, akli başka yerdeydi.

"Biliyor musun Chrissy, Holcombe, teyzen ve amcan? Teyzenin korkunç kocasını?"

Onları , değil mi? Seninle bir ilgileri olmadığına ikna olmadım.

babamın kayboluşu."

"Darci bunu bilirdi, o yüzden değiller. Şimdi neredeler?" Greg

gölümseyerek, "Beşinci evsizler barınağını temizliyorlar," dedi.

"Harika. Etrafta yetimhane var mı? Onları oraya gönderin. Sadece onları buradan tut. Oh,

Bekle, Chrissy'yi bize yemek hazırlaması için buraya

gönderebilirsin." "Chrissy mi?" Greg sordu. "Yemek mi? Akşam

yemeği mi?"

"Evet. Bak, Greg eski dostum, çok eğlenceliydiama gitmeliyim. Darci ve ben...

Yani, yapmam gereken bazı şeyler var."

"Babanın peşinden , değil mi? Sana babanın peşinden *gitmeyeceğini* söylemem istendi.

baban için fidyeye olayına karışmamalısın. Sen bu işin dışında kalacaksın. Tamamen

dışında."

"Bir emre itaatsizlik etmeyi aklımdan bile geçirmem," dedi Jack, Greg'e gülümseyerek ve o başka bir şey söyleyemeden kapıyı kapattı.

Üç dakika sonra babasının yatak odasında idi, Darci'nin de orada olacağını biliyordu.

olmak. "Sanırım onu buldum," dedi, "onun" ne olduğunu açıklama zahmetine girmeden. Dönerek nesnelerin bulunduğu odaya girdi. Rafın ortasında bir taban ve

üzerinde dört nesne vardı. Onu eline alan Jack, içindeki küçük, boş çukuru inceledi.

yan tarafta. "Babam her zaman eski moda bir cep saati taşırdı ve

Zincirinde küçük kırmızı bir mücevher var. Yuvarlak kesilmiş,

parlak değil." "Kabaşon," dedi Darci.

"Doğru. Eski bir taş kesme yöntemi. Sanırım bu taş uyaçak.

uzay."

"Yani," dedi Darci odadan çıkarken, "her şey yerli yerine oturuyor. Biliyordum sana ve babana yönelikti ve şimdi nedenini anlamaya başlıyorum."

"Evet," dedi Jack ciddiyetle. "Sevdiğim kadını bulacaksın."

"Ve sevdiğim adam," dedi Darci ona gülümseyerek, sonra sırtıttı. "Peki sence baban ve bu mücevher nerede?"

Koluna girerek onu koridorun sonuna götürdü. "Bu, benim sevgili küçük kardeşim, sen ve ben

zorunda kalacaksın. İmgelemler gördüğünü ve transa girdiğini söylemiştin. Ben istiyorum.

bunu şimdi yapmanı ve gördüğün her şeyi bana anlatmanı istiyorum. Senin gücün ve benim gücüm arasında-"

"Serseri, yeraltı dünyası karakterleri hakkında bilgi-"

"Aynen öyle. İkimiz birlikte babamın nerede olduğunu bulabiliriz."

"Eğer onu bulamazsak kuzenim Virgil'i ararız."

"Kentucky'den bir kuzen mi? Kamyoneti ve tüfeği olan bir cahil mi?" "O

Hollywood'da ve annemin malikanesinde yaşıyor."

"Konak mı? Annenin mi?"

"Jerlene Monroe."

Jack yürümeyi bıraktı. "Annen Jerlene Monroe mu? Film yıldızı olan mı? Biri

Bu yıl En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu Oscar'ını kim kazandı? Amerikalı kadın insanlar dünyanın en güzel insanı olarak mı seçti?"

"Annemin üç dişi olduğunu ve mısır koçanı piposu içtiğini mi sanıyordunuz? Ve neden

onu bilmiyor muydun? Dosyayı okuduğunu sanıyordum."

"Sanırım bana bu küçük ayrıntıyı söylemeyi unuttular." Alaycı davranıyordu. "Ve kuzenin onunla mı yaşıyor?"

"Bana Yankee'lik taslama. Annemin kuzeniyle bir ilişkisi yok.

Güneyli olmamız, her neyse, Virgil'in doğal bir

en düşük seviyedekilerle başa çıkma

yeteneği." "FBI için çalışmalı."

"Biri ondan bunu yapmasını istese kalp krizi geçirir. Annem için çalışıyor ve

insanları ondan uzak tutuyor."

Jack gülümsedi. "Sence bir gün onunla tanışabilir

miyim?" "Seninle gelmek zorunda kalmadığım

sürece."

"Ah."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Sen ve ben, küçük kardeşim, bir terapistin rüyasıyız." Kütüphane kapısında durdu. "Burada yapalım. Hazır mısın?"

"Umarım öyledir."

On Dokuzuncu Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

EĞER TEKRAR AĞLAMAYA BAŞLARSAN... JACK DEDI KI

Nefesinin altında Darci'ye.

"Ağlamıyorum. Sadece biraz buğulandım, hepsi bu. Ayrıca, bana *ne* yapabilirsin ki?" Ona ters ters baktı.

"Bir şey yok," dedi ve tüfeğini bir kez kontrol etti. Siyah giysisinin içinde gizlenmiş

üç tabanca, iki bıçak, Darci'nin "ninja" dediği dört yuvarlak fırlatma diski

şeyler" ve bir şişe zehir. "Neden kadar üzgünsün anlamıyorum, çünkü

Siyah bir giyiyorsun. Kötü görünmüyorsun. Eğer benim için bir kız kardeş gibi olmasaydın,

bu." Sırıtarak başka bir bıçağı gevşek cebine soktu

Pantolonlar.

"konuda üzgün değilim, sadece catsuit giymenin bana hatırlattığı anılar var.

Ben. Benimkini Adam'la ilk kez birlikte olduğumda almıştım. Onu tünellerde giydim.

ilk gece. Şimdi bunların hepsi çok uzun zaman önceymiş gibi geliyor."

", neşelen biraz," dedi Jack. "Bunu araştırdın ve her şeyin

Doğru."

"Geleceği göremiyorum. Eğer , ileriye bakar ve Adam'ı nasıl bulacağımı görürdüm.

onu yakalayın."

"İşte benim kızım! Eğer değil, nasıl. Şimdi gözlerini kurula ve buradan gidelim."

Darci, "Bunu yapmamız gerektiğinden emin değilim," dedi. "Belki de Greg ve FBI bu işi halletmeli."

"Bunu yeterince yaşadık," dedi Jack. Dün öğleden sonrayı ve

Darci gecenin ilerleyen saatlerinde kendini transa sokarak neler yapabileceğini görmeye çalıştı.

John Barrett Hall-brooke'un nerede olduğunu. Jack ona verebileceği her şeyi vermişti.

Babasının dokunduğu eşyaları bulup hissedebilsin ve neler yapabileceğine bakabilsin diye.

Aklına gelen ana kelime "güvende" oldu. Babası güvendeydi. Sonunda, onlar

imgelemlerinde Hallbrooke'un etrafında ne olduğuna bakmaya başladı. Bu kafa karıştırıcıydı çünkü

Darci'nin imgelemleri sık sık onun geçmişte nerede olduğunu gösterirdi. Onun üzerindeki bir eşyaya dokunurdu.

ve ona hediye veren kişiyi sevip sevmediğini bilmek.

"O zengin ama insanlar ona pahalı hediyeler vermek için kendilerini aşıyorlar," diyor Jack

on sekiz karatlık altın bir kağıt ağırlığı alırken söyledi. Saat 22:00'de pes ettiler.

ve kişisel bir şeyler bulmak için yatak odasına gitti, ancak

hiçbir şey bulamadılar. Gece yarısı tavan arasına çıktılar ve eski eşyalarla dolu bir sandık buldular.

Fotoğraflar.

Darci, Jack'in gençken çekilmiş birkaç fotoğrafını yüzüne tutup karşılaştırdı

onları. "Büyük değişiklik," dedi. "O burundan kurtulmak için jimnastik aleti mi kullanmaları gerekti?"

"Direksiyon simidi onu dümdüz ettiğinde parçaları çıkarmak kolay oldu."

Fotoğrafı sıkıca tuttu. "O zamanlar içindeki öfkeyi ve neredeyse

Millie'nin kızgın ruhu senin üzerinde geziniyor."

Jack bir şey söylemedi ama o ruhtan kurtulduğu için ne kadar memnun olduğunu biliyordu.

Darci başka bir fotoğrafı kaldırdı. "Bu senin annen, değil mi? Çok güzeldi."

Jack annesinin çok az fotoğrafını görmüştü ve onun hakkında çok az şey biliyordu. Yine de sormuştu

babasını defalarca aramış ama hiçbir cevap alamamıştı. "İşte bana

Onu sevdiğini ve babamın soğukluğunun onun ölümünden duyduğu üzüntüden kaynaklandığını söyledi."

"Hayır," dedi Darci. "Anladığım kadarıyla baban soğuk doğmuş. Duygu gösterileri onu iğrendiriyor. Sanırım duyguları hissediyor, ama hiç hissetmedi.
annene olan sevgisi."

"Peki neden onunla

evlendi?"

"Tabii ki kendini çoğaltmak için. Türünü devam ettirmek

için." Jack güldü. "Başarısız , değil mi? Onun yerine beni

aldı." "Başarısız olduğunu düşündüğünü sanmıyorum," dedi

Darci yumuşak bir sesle. "Peki ya annem?"

"Para. Tek istediği paraydı. Babandan çok daha soğuktu.
Gerçekten

Soğuk. Babanın kendisinden başka herkese verdiği her kuruşa içerliyordu." O baktı

Jack. "Tanıdığınız anne Greg'in annesi olduğu için şanslı olduğunuzu düşünüyorum."

Jack bir fotoğraf aldı ve ona baktı. Güzel sosyetik annesi. Bir trafik kazasında ölmüştü.

Daha üç yaşındayken yüzme kazası geçirmiş. "Nasıl öldü? Bana nasıl öldüğü hiç söylenmedi.

detaylar."

"Sarhoş," dedi Darci. "İki sevgiliyle birlikte. Yüzme havuzuna atlamış ama havuz bahar temizliği için boşaltılmış. Boynunu kırmış."

"Ah," dedi Jack ve fotoğrafları yere bıraktı. Muhtemelen bunu yapmaması çok daha iyiydi.

onu hatırlamıyordu ve onun yanında büyümemişti.

Saat 3:00'te sonunda bir mola verdiler. Jack'in babasının dosyalarını inceliyorlardı.

dolaplar. Her şey titizlikle düzenlenmişti, hepsi sıkıcı ve tahmin edilebilirdi.

Jack bir dosyayı kenara atarken, "Sihirli olduğuna inanılan nesneler için makbuz yok," dedi.

İçinde tek bir kağıt parçası var.

Darci'nin kolunda küçük bir hareketlenme olduğunda, dosyaya uzandı, ancak aç. "Burası babanın olduğu yer."

"Öyle mi?" dedi ve dosyayı açtı. İçinde bir evin tapusu vardı.

bulundukları yerden yüz mil uzakta. "biliyorum! Ben de oradaydım. Gittim

Greg ve ailesiyle sekiz yaşındayken." Ona baktı. "Emin misin?

Burada mı? Buranın sahibi o, bu yüzden kaçırانların onu oraya götürmüş olabileceklerinden şüpheliyim."

Darci elini Jack'in koluna koydu. "Bence FBI'a babanın nerede olduğunu söylemeliyiz.

ve gidip onu alsınlar."

"Burası FBI'ın bildiği yer değil mi? Fidyenin bırakıldığı yer?"

"Hayır. Öyle olduğunu hissedemiyorum. Sanırım başka bir eyalette olduğuna inanıyorlar. Emin değilim.

Yine de. Greg'in bardağından öğrenebildiğim kadarını öğrendim ama o da pek bir şey bilmiyordu."

"Eğer FBI'a söylersem, bir düzine adam ve helikopterle içeri girecekler ve babamın sonu gelecek.

Ölü olarak. Onu almaya kendim gideceğim. Tek

başıma." "Bensiz mi?" Darci masumca sordu.

"Bu doğru. ."

"Peki beni nasıl geride bırakmayı planlıyorsun?" Bir süre ona baktı, sonra Jack hapşırıldı.

On ikinci hapşırığında, "Adil oynamıyorsun," dedi. "Asla olmadı, olmayacak. Hadi biraz uyuyalım ve yarın-"

"Yarın gece babam ölmüş olacak," dedi Jack burnunu silerken. "Her kim parayı bugün alacak ve onu bu gece öldürecek. Ve hayır, onu bulmaya çalışmayın.

psişik olarak. Yıllardır böyle davalar üzerinde çalışıyorum ve ne olduğunu biliyorum.

olur."

Darci yere oturdu ve başını kaldırıp Jack'e baktı. Hissettiği pek çok şey vardı.

ona söylememişti. Önemli olan Jack'in bunu yapması gerektiği idi. Yapması gerekiyordu.

Eski yaralarını iyileştirmek için babasını bulması gerekiyordu. Ayrıca Darci'ye de ihtiyacı vardı. O değildi

ne olacağından emin değildi, ama her şeyi yapmak için ona ihtiyacı olduğunu söyleyebilirdi.

olur.

Sonunda Jack'in dediği oldu ve giyinmeye başladılar. Sisli bir gün .

Oraya vardıklarında şafak sökmüştü, bu yüzden Jack ikisine de siyah . Onlar da

Chrissy'nin odasını karıştırdı ve Darci'nin giyebileceği siyah tek parça bir mayo buldu.

giy.

Darci aynada kendine baktığında Jack hazırlıksız yakalanmıştı ve

Ağlıyordu. Adam giyinirken ve silahlarını yüklerken, kadın burnunu çekti ve

Adam ve birlikte yaşadıkları hayat hakkında konuştular.

Onu arabaya bindirdi, arkada yiyecek dolu bir soğutucu vardı ve o arabayı sürerken

Darci konuştu. İlk birkaç dakikadan sonra Darci'nin konuşmasını bir yöne çekmeyi başardı.

Adam Montgomery ile yaşadığı harika hayatı ve ona yardım ettiğinde neler olduğunu

Aktör Lincoln Aimes oğlunu buldu.

Jack'in ilgisini çeken şey, Aimes'e dokunduğunda onun zihnini okuyabilmesiydi.

Darci'yle tanıştığından beri, çiftler arasında neler yapılabileceğini keşfedecek zamanları olmamıştı.

ikisi. Jack mantıksız bir şekilde Aimes ve Darci'ye karşı bir kıskançlık dalgası hissetti.

"Aimes'in oğlu iyileşebiliyor mu?" Jack merakla sordu.

"Evet. Bence bildiğinden daha fazla yeteneği var ama öğreniyor. İçinde yaşıyor

Doğu Mezopotamya, Gürcistan, büyükbabasıyla birlikte ve Line onu sık sık ziyaret ediyor.

Bence

Orada Line'ın hoşlandığı genç bir bayan var. Line'ın güzelliğinden ya da başarı."

"Başka nesi var?" Jack küçümseyerek sordu.

"İyilik. Ve dünyayı yaşamak için daha iyi bir yer haline getirmek istiyor."

Jack bir süre hiçbir şey söylemedi ama aklına küçük bir fikir geldi.

Belki de

ve Darci kayıp parçayı bulup o üsse koydu, belki Devlin'in sahip olduğu şey

söylenenler doğrudu ve Darci tarihi değiştirebilirdi, belki biraz yardım isterdi.
Belki de

Darci ve belki de şu Aimes karakteri bir şeyler .
Yardım etmek

insanlar, bunun gibi bir şey.

"Neyi bu kadar çok düşünüyorsun?" Darci sordu.

"Kocanızı bulamazsanız hayatınızda ne yapacaksınız?"

"Bunu düşünmeyi reddediyorum," dedi Darci, bir an için arabanın camından dışarı baktı, sonra

Jack'e baktı. "Sanırım evde kızlarla kalmalıyım. Bırakmam gerek

tüm dünyada koşuyor."

"Tarih boyunca olanlardan bahsetmiyorum bile."

"Doğru," dedi Darci yumuşak bir sesle ve arkasını dönerek.

Jack frene , sonra geri geri gitti. "İstediğim yol bu. Ben istemiyorum

asfalt yolu kullanın yoksa bizi duyarlar."

Hâlâ geceydi ve Darci karanlıkta ormanda yürümeye çalışmaktan korkuyordu.
Jack

arabayı toprak yoldan çekip park ettikten sonra üzerine uzun dallar yığdı.

bunun. Eğer onu aramıyor olsaydınız, arabayı asla göremezdiniz.

Dışarı çıkan Darci, yakınlarında insanlar olduğunu hemen anladı. Çok yakın değil

Kaç kişi olduklarını söyleyemiyordu ama saklanıp bekleyen insanlar vardı.

Bir şeyler. Onlar için mi? Yoksa FBI için mi?

Jack'in konuşmaması için parmağını dudaklarına götürdü, sonra da pantomim yaparak

yakınlarda insanlar vardı ve onlara doğru işaret ediyorlardı. Jack elleriyle bir ev şekillendirdi.

ve insanlarla aynı yönü işaret etti. Anlayışla başını salladı.

Jack çömelerek eski yoldan aşağı inmeye başladı, Darci de .
Üzerinde

Chrissy'nin ceketlerinden birini giymişti, kolları . Büyük ve hantaldı,
ve hantal.

Binanın çatısını görmeden önce mil kadar yol almaları sonsuza kadar sürecekmiş gibi görünüyordu.

Kulübeye. Güneş kararını vermeye çalışıyor gibiydi.

kendini göstermeye başlamıştı. Yağmurun ilk damlaları Darci'nin yüzüne çarptığında, güneşin doğmakta olduğunu anladı.

sıcak bir yere çekilecek.

Jack, silahını çekmiş, yanına gelmesini işaret etti. Görünüşe bakılırsa

daha sert yağmaya başlayan yağmurda kendini çamurlu bir zemine bıraktı.

Banka. Darci tereddüt ettiğinde, kolunu omuzlarına attı ve onu kendine çekti.

onun yanına çöktü. Yüzünü çamurdan uzak tutmayı başardı ama çenesi çamurun içine battı.

yapışkan kütle.

Jack ona adamların nerede olduğunu söylemesini işaret etti. Onların erkek olduğunu biliyordu.

onları hissetmek. En az dört kişilerdi ve şeytani değillerdi ama

zarar vermek için dışarı çıktılar. Erkeklerin çok heyecanlı olduğunu ve an önce

her ne geliyorsa.

Ağzını Jack'in kulağına yaklaştırarak, "İstedikleri *sensin*," diye fısıldadı.

Jack başını sallayarak, kendisi tek başına kıyıya çıkarken onun aşağıda kalmasını işaret etti. O da

onun tepenin arkasında güvende kalması anlamına geliyordu.

Başını şiddetle salladı ve adamın ceketine tutunarak onu geri çekilmeye zorladı.

Aşağıya. Bankın tepesindeki bir ağacı işaret etti. Orada oturur ve

ona yardım etmeyi düşündü. Onları felç edeceğini işaret . Jack'i izledi.

erkekleri felç etmenin adil bir oyun olup olmadığına karar vermeye çalışıyor gibiydi.

Ona ters ters bakarak, *her* zaman peşinden gitmesini engelleyebileceğini bilmesini sağladı.

Adamlar.

Jack ona küçük bir gülümseme verdikten sonra tepeye doğru karnının üzerinde emekledi. Emin olduktan sonra

Kimseyi görmediğini anlayınca Darci'ye yukarı gelmesini işaret etti. Onu koltuğun altına yerleştirmeye yardım etti.

Hatta vücudunun alt yarısına ıslak yapraklar dökmeye kadar. Bunu hissettiğinde

Yeterince kamufle olmuştu, adam gitmeye başladı, sonra geri ona baktı.

Dürtüsel olarak onu alnından öptü, sonra döndü ve yağmurun içinde kayboldu.

Darci dizlerini göğsüne doğru çekti ve konsantre , zihnini kullanarak

orada olan diğer adamlar. İçlerinden biri Jack'in yakınlarda olduğunu biliyordu ve

ona doğru ilerlemeye başlamıştı. Onu uyarabilmeyi ne kadar isterdi!

Konsantre olarak Jack'in peşinden giden adamı durdurmaya çalıştı. Aynı zamanda,

çok daha adamları felç etmeye çalıştı, ama aradaki mesafe

onu engelliyor.

Ve bu sefer, hiç yardımı yoktu.

Kendine rağmen, yıllar önce cadıyı ve yandaşlarını öldürdüğü hayali,

ona geri geldi. Darci ne kadar çok konsantre olursa, o kadar çok

o geceye geri döndü. Kimseye ama o gece yaptıklarını

esir çocukların enerjisini kullanmaktı. Daha sonra herkes ona ne kadar aziz olduğunu söylemişti.

Olanları görmemeleri için çocukları uyutmak istemişti ama

Darci'nin yaptığı şey bu değildi. Çocukların enerjisini, korkularını almıştı,

yalnızlıklarını, onları seven insanların rahatlığına duydukları özlemi ve

kendi güçlerine ekledi.

Darci'nin zihninde cadıyı ve diğerlerini öldürenler o çocuklardı. O çocuklar

Çocuklar özgürlüklerini o kadar çok istemişlerdi, *yaşamayı* o kadar çok ki Darci'nin

auralarını onlardan almak için. Darci'nin öfke ve nefretlerini almasına izin vermişlerdi.

ve korkuyu kendi güçleriyle harmanlayarak Darci'nin elinde bir top haline gelene kadar

Binlerce insanı öldürebilecek bir öfke ve korku.

Başladığı o gece, o enerjiyi alabileceğini fark ettiğinde

çocukların etrafında gördüm ve kullandım, sanki içinde sıkışıp kalmış ruhlar gibiydi

tüneller uyanmaya başladı. Darci olup bitenler karşısında kör olmuştu. Gözleri

göremiyordu ama zihni ona doğru koşan binlerce ruhu görmüş ve hissetmişti.

Havada uçuyor, toplanıyor, sürünüyor, süzülüyorlardı. O odayı doldurmuşlardı.

ruhların enerjisinden başka bir şey yoktu.

Cadı biliyordu. Sadece onun emirlerini yerine getiren diğer üç kişi hiçbir şey hissetmiyordu,

Ama cadı hepsini hissetmişti. "Beni yenebileceğini mi sanıyorsun?" bağırdı. "Seni daha önce yendim ve yine yeneceğim."

Gözdağı vermek için söylediği sözler tam tersi bir etki yarattı. Enerji-siyah, öfkeli

enerjisi artmıştı. Darci, kendisine yapılanlar yüzünden fiziksel olarak zayıf .

onu. Adam'ın öldüğünü öğrendiği için de aklı pek yerinde değildi.

Bir şekilde, sihirli bir nesneyle, şüphesiz, cadı Adam'ın yolunu kesmeyi başarmıştı.

Böylece Darci onu hissedemiyordu. Odaya götürüldüğünde

Canlı çıkıp umurundaydı. Görünüşe göre tüm hayatı

Öyle bir mücadele ki artık devam etmek istemiyordu. Adam'la birlikte

Hayatın ne , ama eğer ondan alınırsa, yalnızlığa geri dönecekti.

Onu hayata döndüren çocuklardı. Onlarla dolu bir kafes. Küçük hayvanlar gibi, hepsi

Bir araya yığılmışlardı, çoğu konuşamayacak kadar küçüktü. Konuşamıyorlardı ama

ve üzerlerindeki siyah ve kırmızı auralardan oluşan bulut, öfkelerini ve

Gözyaşları.

Darci kafesin önünden çekildi ve çocukların etrafındaki renkleri gördü ve

Onlar vazgeçmezse ben de vazgeçmem diye düşündüm.

Jack'e ne yapabileceğini bilmediğini söylemişti, ama iş işten geçtiğinde

neler başarabileceğini öğrenmişti. Line öldürüldüğünde.

Onu hayata döndürmek için kutsal bir nesneyi ve çoktan ölmüş iki kişinin sevgisini kullandı.

Ve tünellerde diğer insanların enerjisini alabildiğini keşfetti.

ve onların izniyle bunu kullanın.

gece zihniyle çocuklarla konuşabilmişti. Belki de

Çünkü çok gençtiler ve Tanrı'yla birlikte olmaktan çok yeniydiler.

Onu duydular ve teker teker ona öfkelerini gönderdiler. Ve her bir çocuk

onu hayatta tutan enerjiyi kaybettiğinde komaya girdi ve Darci biliyordu ki eğer

ölürse, onlar da ölür. İnsanlar yaşam güçleri olmadan uzun süre yaşayamazlar.

Ama Darci ölmedi. Hâlâ bedenleri olan çocuklardan enerji topladı,

ve cadının daha önce öldürdüğü insanlardan gelen enerjiyi kabul etti.

her şeyi cadıya karşı çevirdi.

Üç yandaşını yenmek kolay olmuştu ama cadı hiçbir zaman

ayaklarının dibine düştüklerinde gözlerini kırpıstırdı, beyinleri gitmişti. Daha fazlasını almıştı, hepsini almıştı.

Darci o kadını alaşağı etmek için daha fazlasını yaptı ve bir süre sonra Darci onun

kaybediyordu. Yüzlerce insanın nefreti içindeyken hayatının tükendiğini hissedebiliyordu.

öfkelerini cadıya göndermek için onun bedenini kullandılar.

Sonunda, Darci daha fazla dayanamayacağını anladığında, aniden,

her şey durdu. Bir anda kendini bedeninin dışında buldu. Görebiliyordu

Kendisi orada durmuş, cadıya bakıyor ve cadı da ona bakıyordu.

kötülüğün kazandığını görüyordu. Kadının içindeki kesinlikle saf kötülük
ve kadın kazanıyordu.

Ama Darci orada şaşkın bir şekilde durup kendine bakarken, sağ tarafında
bir sıcaklık hissetti

ve parlak bir ışık görmek için döndü. Gözlerini korumak için kolunu kaldırdı
ama

sıcaklık artınca kolunu indirdi ve gülümsedi. O ışıpta öyle bir şey vardı ki
güzel hissettiren bir hayat. Cennetin de böyle hissettirdiğinden emindi.

Gözlerini açıp kırıştırtarak esmer bir adamın yakışıklı yüzüne baktı,

kıvrıkcık saçlı. Nasıl olduğunu bilmiyordu ama onun kim olduğunu biliyordu:
Aziz Michael.

dünyayı yöneten baş melek. Romalı bir asker gibi giyinmişti, göğüs zırhı .
ve güçlü bacaklarını gösteren deri bir etek.

"Biz senden memnunuz," dedi. "Ve ödüllendirileceksin."

Darci orada öylece durmuş ona bakıyor ve gülümsüyordu. Onun hakkında
harika bir his vardı

ve oraya vardığında onu cennette karşılayacağını umuyordu.

"Şimdi olmaz," dedi usulca. "Seninle daha sonra burada görüşeceğiz. Şimdilik senin için yapmamız gereken bir şey var."

Ona tekrar gülümsedi, sonra gitmişti ve Darci kendi bedenine geri dönmüştü. Onun

Başı ağrıyordu ve vücudu ediyordu ama o anda kazanacağını biliyordu.

Başarısız olamayacağını kesin bilgisi ona yeni bir enerji verdi. Onu ikiye katladı

Konsantrasyon. Artık tutmak yoktu, artık hiçbir şeyi olmadığını düşünmek yoktu.

bir insanın canını alma hakkı.

Cadiya gülümsedi, sonra bir adım geri çekildi ve diğerlerinin onun içine girmesine izin verdi

Tamamen. Nefret ve korkularının bedenini tamamen ele geçirmesine izin verdi ve bu öfke

ondan cadiya.

Darci, kadının yüzündeki ifadeyi asla unutmayacaktı.

ölecekti. şeyden çok şaşırılmıştı. Öleceğini düşünmeye başlamıştı.

yenilmezdi; ölümsüz olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Son saniyede, cadı kollarını sanki tüm nefreti kucaklayacakmış gibi açtı.

ve etrafındaki ruhlar onu sarıp sarmaladılar, üzerini örttüler, onu

Onun insan bedeni, bedensiz ruhlarının bir parçası.

Darci ruhlara ve diğer insanların tuhaf bulduğu şeylere alışkın düşünüyordu ama

Ruhların cadının ruhunu çektiğini gören Darci'nin bile gözleri büyüdü.

ve . Darci'nin görmek bir yere götürdüler.

Ruh gittiğinde, cadının yaşlı bedeni yere yığılmış, ölmüş.

Darci bir an için gözlerini açtı ve bakındı. İçerisi sessizdi.

tüneller. Sağında çocuklarla dolu bir kafes vardı, şimdi uyuyorlardı, auraları bir zamanlar

auraları artık mavi ve yeşildi, yaratıcı küçük bir adamın

sarı, bir gözüpekin aurası pembe ve kırmızı.

Darci gülümseyerek onları yeniden iyi ve sağlıklı görmenin ne kadar güzel olduğunu düşündü. O

Kendini ne kadar iyi hissettiğini de düşündü, biraz yorgun ama çok değil. Yavaşça dönerek baktı

Tünelin karanlık ucunda meleği görmüştü. Yoksa miydi? O gerçekten ve gerçekten bir melek gördün mü? Melek mi? Peki ne demişti? O anda

hatırlayamadım.

Adam'ı bulmalıyım, diye düşündü, sonra uzaklaşacakmış gibi döndü. Fakat

Yere yığılmadan önce bir adım bile atmadı ve Adam onu orada buldu.

Saatler sonra.

Uyandığında bir hastanedeydi ve Adam ile ailesinden birçok kişi oradaydı.

Annesi bile oradaydı ve bu onu diğer her şeyden daha çok şaşırtmıştı.

oldu. Bir melek görmek, güzel annesini onun yanında görmekten daha normaldi.

başucunda. Ve Darci'ye annesinin onu kurtarmak için hayatını tehlikeye attığı söylendi.

Şimdi gülümseyen Darci, hafıza transından çıktı ve dehşete düşerek şunu fark etti

Jack'i korumadığını fark etti. Onu takip eden adam ona çok yakındı.

Jack! dedi içinden, onu uyarmak istiyordu ama artık Millie'nin ruhu

Artık onun yanındayken zihniyle onunla konuşamıyordu.

Ne doğrudan, ne kelimelerle, ne de çabucak. Biliyordu eğer onu

ona düşünceler gönderebiliyordu, ancak zihinler arasında gerçekten konuşma yeteneği

Sadece kocasıyla paylaştığı bir şeydi. Ve adamı felç edemezdi, çünkü çok uzaktaydı.

Jack'e yardım etmenin tek bir yolu olduğunu biliyordu ve bu da insani yoldu.

Ayağa kalktı, başını geriye attı ve duyulacağını bildiği bir çığlık attı.

ormanın içinden.

Jack'in döndüğünü, saldırganı durdurduğunu hissetti ama bir dakika sonra bir el ateş edildi.

. Darci omzunda yakıcı bir acı hissetti ve şöyle düşündü: "Tanrım!

vuruldu.

Sonraki saniyede hiçbir şey göremedi ya da duyamadı.

"Sakın ölme küçük kardeşim," dedi Jack onun üzerine eğilip hafifçe tokatlarken

yanaklar. ", tatlım."

"Ben . Özür dilerim. Yapmam gerekeni yapmadım."

"Bildiğim kadarıyla, tanıştığım günden beri yapman gerekeni yapmadın

Sen. Söyle bana, hayatın boyunca, daha önce hiç ne yapmam *gerekiyor*?"

çalıştı ama Jack onu tekrar nemli zemine itti. "Nerede bu

Onlar mı?" diye sordu.

"Bilmiyor musun? Bana söyleyebileceğini umuyordum. İkisini dışarı çıkardım, ama

etrafta bir tane daha var. Bana nerede olduklarını söyle."

"Bilmiyorum," dedi Darci, Jack'in deri ceketinin ön tarafına tutunarak. "Hiçbir şey hissedemiyorum. Bu bana tekrar oluyor olamaz. Hangi yıldayız?"

"Ssssh," dedi Jack, eğilip onun yanına uzanarak. "Bir şey duydum."

Bir an sessizlik içinde yatıp dinlediler, ama duyabilecekleri hiçbir şey yoktu.

hafif yağmur.

"Beni dinleyin ve tartışmayın. İkimizi de bu durumdan kurtarmalıyım. Bir şey var.

Tüm bu olanlarda gerçekten bir yanlışlık var ve bunun ne

olduğunu bulmak istiyorum." "Jack," dedi Darci usulca,

"yaralandın mı?"

"Sadece birazcık. Muhtemelen senden daha az ama buradan gitmek istememe yetecek kadar."

"Kalkmama yardım et de arabaya gidelim."

"Yapamam. Onu aldılar. Otuz dakika kadar önce arabayla gittiklerini gördüm."

"Ne zamandır baygındım?"

"Yaklaşık bir saat. Kuru olduğun sürece seni uyandırmak istemedim, ama yağmur

Bu canavar ağacın altına bile sızmış, o yüzden gitmeliyiz."

"Jack, FBI'ı ara. Greg dakikalar içinde burada olur."

Sanki kız hiç konuşmamış gibi davrandı. "Arabayla ayrıldıklarından beri hiçbir şey duymadım.

Arabam. Beni dinle ve bu sefer bana itaat etmeni istiyorum. Seni bir yere götüreceğim.

kulübenin arkasında bir kulübe var ve seni orada

bırakacağım." "Bırak beni! O zaman ne

yapacaksın?"

"Buraya yapmaya geldiğim şey: Babamı bulmak."

Darci hareket ettiğinde omzundaki acıyı hissetti, ama ona bakmak .

yara. Eğer durum kötüyse, devam edecek cesareti bulamayacağından korkuyordu. "Ben gidiyorum.

seninle. Burada başka biri daha var. Onu

hissedebiliyorum." "O olduğuna emin misin?"

"Evet. Çok erkek ve güçlü bir enerji."

"Bu sevgili babam olmalı," dedi Jack içinde gurur izleri bir gülümsemeyle.

"Ayağa misin? omzuma koyup öyle taşıyacağım. Ben

Korkarım ki sol kolum şu an için çalışmıyor."

"Jack, lütfen..." Darci ayağa kalkmasına yardım ederken başladı.

"Yürüyebilirim. Yapabilirim-"

Jack diz çöküp omzunu karnına dayadığında sözünü kesti. Sonraki saniye

ormanın içinde taşınıyordu. Ona dokunduğu için, hissedebiliyordu

Üç adamla savaşırken yaşadıklarının bir kısmını.
Hiçbir şey olmadan

Darci iğrenerek benden yardım istedi.

"Jack, gerçekten çok üzgünüm," dedi onun sırtına doğru.

"Bunu sonraya sakla." Dakikalar sonra evin arka tarafındaki küçük bir alet kulübesinde durdu.

Sadece uzaktan gördüğü bir kabin.

"Orada sadece bir adam var," dedi adam onu yere bırakırken. "Ve o da tehlikede değil.

Ve artık burada herhangi bir tehlike hissetmiyorum. Ne senin için ne de o adam için.

içeride."

"İyi deneme Bayan Montgomery," dedi Jack, "ama sanırım ben kendi yapacağım."

"Tamam," dedi Darci, ona sertçe bakarak ve farkında olmamasını dileyerek

hemen arkasında olacaktı. "Geri gelip beni almanı bekleyeceğim," dedi alçakgönüllülükle, yine ona inanmasını isteyerek. Onu bir kez hayal kırıklığına uğratmıştı, o yüzden

onu tekrar hayal kırıklığına uğratacak.

Jack uzun otların ve kışlık kütük arasından kulübenin arkasına doğru yola koyuldu.

Onun çok gerisinde olmayan Darci, kolunu oynatmamaya dikkat ederek yavaşça yürüdü. Acıyordu,

Ama acıyı görmezden gelmeye karar verdi.

Jack kulübenin arka kapısına ulaştığında kendini duvara ,

Silahını çekti, sonra karşısında Darci'yi görünce buruşturdu. Onu işaret etti, olduğu yerde kalması anlamına geliyordu.

Jack sessizce kapının mandalını denedi; kilitli değildi. Parmaklarını Darci'ye doğru kaldırdı,

Üçe kadar saydı, sonra mandalı tutup kapıyı açtı. Bir avlu geride

Darci'ydi.

İçerisi sıradan görünümlü bir kulübeydi, gerekli çam mobilyalar ve bir taş uzak duvardaki şömine. Odanın ortasında oturan bir adam vardı.

gazete. Profilini görebiliyorlardı ve Jack başını kaldırdığında silahını çekerek içeri daldı.

"Mutfakta sıcak kahve var," dedi adam derin bir sesle. "Ve sıcak çikolata.

Buyurun."

"Bay Hallbrooke," dedi Jack çok resmi bir sesle.

"Ben FBI ajanı Jack Ainsley ve buraya sizi kurtarmaya geldim."

Adam gazetesinin bir sayfasını çevirdi ama Jack'e bakmadı. "Sakın

Saçmalama, John. Sen benim oğlumsun ve seni buraya ben getirdim."

Jack cevap veremedi Darci, "Bir araba geliyor," dedi.

Adam gazetesinin bir başka sayfasını çevirdi. "Güvenli olduğu konusunda sizi temin ederim.

Onlar benim adamlarım."

Hemen sonra dışarıda bir arabanın kayarak durduğunu duydular ve saniyeler sonra

kulübenin ön kapısı patlayarak açıldı. İki adam koşarak içeri girdi, biri kolunu

Biri tişörtten yapılmış gibi görünen bir askı, diğeri ise silahını çekmiş

ve Jack'in kafasına nişan aldı.

"Onu yakaladık efendim," dedi silahlı adam.

Bunun üzerine sandalyedeki adam bir kahkaha attı, yavaşça ve düzgünce ellerini katladı.

gazeteyi sandalyenin yanındaki masanın üzerine koydu, sonra dönüp Jack'e ve

Darci.

Bu sırada Darci, karşıdaki iki adamı dondurma fırsatını yakaladı.

odaya yerleştirdi. Konuşamasınlar diye dudaklarını bile dondurdu. Belki de Jack'e önceki başarısızlığını telafi etmek için.

"Bu da senin oyunlarından biri mi?" Jack babasına sordu, sesinde düşmanlık vardı.

"Tek çocuğumu arada görmek istemek bir oyun mu?" diye sordu adam.

Darci iki adamı yerinde tutmaya konsantre , ama gizlice

Bay Hall-brooke'a baktı ve Jack'in ölümünden önceki haline çok benzediğini gördü.

Ameliyat. Yakışıklı bir adam değildi ama güçlü . Öyle bir aurası vardı ki o kadar sağlamdı ki tuğladan yapılmış olabilirdi. Ve yeşil renkteydi.

Para.

"Tek çocuğun mu?" Jack sesinin öfkeyle yükseldiğini söyledi. "Tek çocuğunuz öldürüldüğünde umursadınız mı?"

"Bay Hallbrooke sakince, Çocuğum öldürölmüş olsaydı, evet, öldürürdüm," dedi. Sen

Halkla aynı yalanın *bana* da söylendiğini düşünmüyorsun, değil mi John? Elbette sen

pahalı estetik ameliyatının parasını kimin ödediğini tahmin etmiş olmalısın. Bunu düşünmüyorsun

ABD hükümeti şimdiye kadar bir araya getirilmiş en iyi cerrahi ekibi getirdi, öyle değil mi?"

Darci, Jack'in öfkesinin yükseldiğini hissedebiliyordu. Onun aurasını görecektik kadar dönemiyordu ama

şimdi kırmızı ve sarı küçük alevler çıkardığından emindi. "Acaba bu adamlar

Şimdi mi?" diye sordu yorgunca. "Onları tutmak başımı ağrıtmaya başladı."

John Barrett Hallbrooke'un ikinci kez tüm gücüyle döndüğünü hissetmenin mutluluğunu yaşadı.

dikkatini onun üzerine çekti.

"Çıkarın şu serserileri buradan!" Jack babasına bağırdı.

"Gidebilirsiniz," dedi Bay Hallbrooke omzunun üzerinden, sonra şaşkınlıkla döndü

adamlar ona hemen itaat etmedi. Birkaç dakika boyunca orada durup

Onlar. Hareket ettirebildikleri tek şey gözleriydi ve neredeyse bağıyorlardı onlarla birlikte.

"Darci," dedi Jack sonunda. "Lütfen adamların gitmesine izin ver."

Darci rahat bir nefes alarak iki adamı serbest bıraktı. Ona daha önce de gördüğü bir bakış attılar.

birçok kez, sonra kapıdan dışarı koştu.

Jack babasına ters bakıyordu ve Bay Hallbrooke da Darci'ye bakıyordu.

onu bir kavanoza koyup incelemek istedim.

"Şu çikolatadan biraz alabilir miyim?" diye sordu. İki adam da cevap vermeyince

odanın karşısındaki küçük mutfağına gidip kendine yardım etti. Arkasına baktığında,

İki adam da kımıldamamıştı. Jack'in öfkesini dindirmek buraya kadarmış, diye düşündü. On

Tezgâhta bir kutu hamur işi vardı ve o da kendine yardım etti.

Bir yandan yiyip içerken, bir yandan da her iki adamı için elinden geleni yaptı. Her şeye rağmen Bay

Hallbrooke kopuk ve sakin görünüyordu, çok heyecanlı olduğunu hissedebiliyordu.

Neden? diye merak etti, sonra gülümsedi. Oğlunu tekrar göreceğı için heyecanlıydı.

Hamur işi bitince Darci fincanını doldurdu ve oturma odasına geri döndü. "Acaba

Biriniz şu ceketini çıkarmama yardım eder misiniz?"

Jack öfkeyle ceketini ondan kapmaya başladı, ama kız acı içinde bağırınca durdu.

"Eğer onun aklını incittiysen," dedi Jack babasına, içinden öfke fişkırlarak, "bunun hesabını vermeni sağlayacağım."

Bay Hallbrooke şaşkınlıkla birinden diğetine baktı. "Akli mı?" Şöyle bir baktı

Darci, şimdi kanepede oturuyor. "Nesin sen?"

"Her gibi," dedi ve elindeki fincanı sallayarak, diğerklerinden farklı söylemek istercesine

Başka biri.

"İtiraf ki John, bana senin... ile çalıştığın söylenmemiştii..." O görünmüyordu

Darci için bir etiket olması için.

Jack babasına döndü. "Bana tüm bunların ne hakkında olduğunu söylemek ister misin? Neden

Benim , büronun zamanını ve parasını boşa mı harcadın?"

"Ne zamandan beri vicdanlı oldun? Kahve?"

Darci Jack'e odaklandı ve ona oturup konuşmasını ve bir çocuk gibi davranmayı bırakmasını söyledi.

Asi okul çocuğı, ama aurası zayıflamaya başlamıştı ve yüzü solgunlaşıyordu.

"Jack?" diye sordu. "İyi misin?"

Jack'in sol elinin altında, yerde küçük bir kan birikintisi olduğunu gördü. Ne zaman

Bay Hallbrooke'a baktı, o da kana bakıyordu.

Dışarıdan, o

hareket etmedi ama aurası alarm halinde etrafına yayıldı. Peki, diye düşündü, seni koca şişko

Yalancı. Umurunda değilmiş gibi davranıyorsun ama oğlun için , değil mi? Sen

Muhtemelen seni her azarladığında hoşuna gitmiştir.

Darci Jack'in yanına gitti ve yardım etti. Düşüncesini babasına gönderdi.

ama o çoktan cep telefonuyla konuşuyordu.

"Ben iyiyim," dedi Jack, "sadece biraz . Bana bir dakika verin, iyi olacağım."

Darci, Bay Hallbrooke'a ters ters baktı. "Şaka yapmak istediniz ama o kurşunlar

gerçek," dedi.

Bay Hallbrooke yumuşak bir sesle, "için yaratılmamışlar," dedi ve Darci öfkesini görebiliyordu

soğukkanlı dış görünüşünün altında. Adamların plastik mermi kullanmasını mı istemişti? Sakinleştirici mi? Neden itaatsizlik etmişlerdi?

Darci bu soruları düşünürken, hayatındaki her şeyin artık bir anlamı olduğundan emindi.

Sebepten. Eğer o ve Jack gerçek kurşunlarla , o zaman kastedilen buydu.

gerçekleşmesi için. "Kanlı kurban" kelimeleri aklına geldi ve ürpermesine neden oldu. O

aklını tekrar elindeki konuya verdi.

Bay Hallbrooke sakinleşti ve birinden diğerine baktı, sanki merak ediyor gibiydi

Birbirleri için ne olduklarını. "Yardım geliyor."

Darci'ye bakarken aniden yüzü aydınlandı. "Kim olduğunu biliyorum. Sen-"

"Bunu söylersen beni bir daha asla göremezsin," dedi Jack.

"Bir magazin gazetesinde çıkan bir şeyi tekrarlayarak kendimi küçük düşürmem, eğer

Yani." Tekrar Darci'ye baktı. "FBI'a yardım eden sensin, değil mi? Yardım ettin mi?

Kocanı buldun mu?"

"Hayır," dedi, "ama elimde bazı ipuçları var. Bay Hallbrooke, cep saatiniz yanınızda değil, değil mi?"

"Evet, tabii ki biliyorum." Elini cebine attı ve saati çıkardı. O değildi

Kırsalda vakit geçiren çoğu şehirli gibi ya da kadife giyiyor ama

kravatıyla birlikte iyi dikilmiş tüvit bir takım elbise giymişti.

Saati alan Darci, Jack'in görmesi için kırmızı kabaşon mücevheri havaya kaldırdı. "Sanırım bu

uygun mu?"

"Mükemmel."

"Bunun neye uyacağını sorabilir miyim?" Bay Hallbrooke sordu.

Jack acısını gizlemeye çalışıyordu ama Darci onun baygınlık geçirdiğini anlayabiliyordu.

Belki de onu çalışmamalıydı. "Bütün bunları nereden buldun?

O gizli odadaki şeyler?" diye yarı bağırdı babasına.

"Gizli oda mı?" Bay Hallbrooke, Jack'in karşısındaki kanepeye oturarak sordu.

İlk kez şaşkın görünüyordu, duruma hakim değildi. "Hiçbir fikrim yok ne hakkında konuştuğunuzu."

"Yatak odanızın yanındaki oda," dedi Darci, mücevheri çıkarıp saati uzatarak Ona geri dön.

"Ah," dedi Bay Hallbrooke, tıpkı Jack gibi konuşarak. Dudakları .

gölümseme olarak adlandırılabilir. "Evi satın aldığımda oradaydı. Elektrikçiler yeniden kablolama yaparken odayı buldu. Ne için olduğu ya da eşyaların ne işe yaradığı hakkında hiçbir fikrim yok.

içinde. Evi ve içindekileri önceki sahibinin varislerinden satın aldım." .

"Peki ya bu?" Jack başıyla mücevheri işaret ederek sordu.

"Hoşuma gitti, ben de saatime taktım. Bana bunun ne hakkında olduğunu söyleyebilir misiniz?"

Darci cevap vermeye başladı ama bir helikopter sesi onu durdurdu. Bay Darci. Hallbrooke

bir ambulansın kulübeye gelmesiyle ; bir ambulans çağırıyordu

Chopper.

Bay Hallbrooke ayağa kalkarak, "Sanırım tüm bunları daha sonra tartışmalıyız," dedi.

Jack mücevheri Darci'den almak için hamle yaptı ama Darci mücevheri çekti. "Sen aldıktan sonra yamalı," diye fısıldadı.

Bay Hallbrooke ön kapıdan çıkıp helikoptere gitti.

"Bu konuda son derece sakınsın," dedi Jack, kolunu onun omuzlarına dolayarak.

ayağa kalkmasına yardım etti.

"Birimizin akli başında kalmalı ve sen kendini aptal yerine koyduğuna göre-"

"Affedersiniz?" dedi Jack. "Aptal mı dedin? düşünelim, az önce

kurtarmaya ihtiyacı olmayan bir adamı kurtarmak. Peki ya o adamlara ne demeli?

Vurulmayı mı? Babam onlara ne kadar öderse ödesin, bunu hak ediyorlar mıydı? Ve ne

Sen nasılsın? Omzun nasıl?"

"Peki," dedi ve ceketinin içine uzanıp Tanrı'nın Dokunuşu'nu çıkardı.

"İhtiyacımız olur diye getirdim. Üst cebime koydum ve hemen hemen iyi."

Jack, "Ver onu bana," dedi ama Darci onu geri çekti. Jack, Darci'nin ona şifa taşını vermedi.

Artık kapıdaydılar ve helikopter o kadar çok gürültü yapıyordu ki birbirlerini zar zor duyabiliyorlardı. Bay Hallbrooke pilotla konuşuyordu. başını sallayarak onayladı.

"Jack!" Darci ona doğru bağırdı. "Olan her şey bizi başka bir şeye , değil mi?"

"Evet."

"Bu yüzden hastaneye gitmen gerektiğini düşünüyorum. Eğer iyileşirsen, gitmene gerek kalmayacak. Ayrıca, babanın sana söylemek istediği bazı şeyler var."

"Ne gibi?" Jack neredeyse alay edercesine sordu.

"Yorgun ve onunla çalışmanı istiyor." "Sen delisin."

"O seni sevir." "Sen delisin."

Darci, Bay Hallbrooke'un kendilerine doğru geldiğini görünce hızla konuştu. "Güvenin

Ben. Onunla birlikte hastaneye gitmeniz önemli olduğunu biliyorum. Onunla kal. O

Sana bir şey söylemek ya da bir şey teklif etmek için ölüyor. Bütün bu adam kaçırma olaylarını o yaptı.

Çünkü zorlamadıkça ona gelmeyeceğinizi biliyordu. Dinleyin.

onu."

Jack Ő pheyile bakıyordu ama Darci parmak uçlarında durdu ve onun yanağını öptü. "Bunu Jack için yap.

Ben mi, a abey? Bu konuda bana güvenebilir misin? Birkaç gün içinde hastaneye gideceğim.

ve mucizevi bir iyileşme yaŐayacaksınız, ama Şu an için yaralı olmanız gerekiyor

kahraman."

Bu Jack'i gülümsetti. "Evet, tamam ama sen de bizimle geliyorsun, değil mi?"

"I..."

"Ve o üsse koymadan önce ben hastaneden çıkana kadar bekleyeceksin, değil mi?"

"Oh... uh..."

"Darci!" Babası yaklaŐırken Jack uyarıda bulundu. "Bana yardım et, eğer yaparsan

Ben orada olmadığım zaman herhangi bir Şey yaparsam, "Hayır, " dedi.

konsantrasyon noktaları.

"Yardım edin!" Dard bağırdı ve Bay Hallbrooke aceleyle ileri atıldı. "Sanırım bayıldı."

Bay Hallbrooke oğlunu yakaladı ve pilot koşarak gelirken onu dik tuttu.

"Onu felç etmek yarasına zarar verirdi, değil mi?" diye sordu.

Darci'nin yüzü kıpkırmızı oldu. Adam hemen anladı. Küçük bir gülümsemeye engel olamadı.

ve bir baş sallama.

Pilot ve Bay Hallbrooke Jack'in hareketsiz bedenini yarı yarıya helikoptere taşıdılar, sonra da

onu içeri soktu ve bağladı. Darci uzaklaştı.

Bay Hallbrooke helikopterin gürültüsü arasında, "Bizimle gel," diye bağırdı.

Başını iki yana salladı. "Yapmam gereken bir şey var. Araban var mı?"

Soru sormadan ona bir dizi anahtar fırlattı, sonra da oğlunun yanına . "Ne oldu?

Sana ne oldu?" diye bağırdı ve omzunu işaret etti.

"İyileşti," dedi ve gömleğini bir tarafa çekerek ona gömleğini göstermekten kendini alamadı.

Şimdi kapanmış olan yara.

Bay Hallbrooke nefesini tuttu ve gözleri kocaman açıldı.

Adamın şaşkınlığı Darci'yi güldürürken, Darci geri çekilip helikopterin yükselmesine izin verdi.

havayı. Her şey yeniden sessizleşene kadar uzun bir süre bekledi ve sonra aramaya koyuldu

anahtarlara uyan arabanın.

"Nerede o?" Jack hastane koridorunda tekerlekli sandalyede götürülürken sordu

Bir yatak.

Yanında yürüyen babası, "Bayan Montgomery?" diye sordu. "Kimi kastettiğimi çok iyi biliyorsun. Nerede o?"

"Yapması gereken bir şey olduğunu söyledi, ben de ona arabamın anahtarlarını verdim."

Jack bir an için gözlerini kapattı. "Onu öldüreceğim."

"Belki de bunu yapmanı engelleyebilir diye düşünüyorum." Jack babasına baktı. "Ne kadarını biliyorsun?"

"Yeterince değil ve size çok daha fazlasını öğrenmeyi planladığımı söyleyebilirim."

"Bunu yapamayacaksın," dedi Jack, bu düşünceye gülümseyerek.

Babasının bir şey. "Kimsenin bilmediği şeyler onun hayatı."

"Sen hariç."

"Ben bile. Onun ve benim ne yaptığımızı biliyorum ama-"

"Ne gibi?"

Jack kıkırdadı. "Sana söylesem bile bana inanmazsın." Kafasını kaldırıp

yatağı iten erkek hademenin görüntüsü. Tanımadığı bir üniformaydı. "Nerede bu

Burası mı?"

"Oğlumu yerel acil götüreceğimi , değil mi?
Sen bir

ve benim özel doktorumla görüşeceksiniz."

"Tahmin etmeliydim. Biliyorsun ki dışarıda insanlar ölüyor çünkü onlar
sağlık hizmeti yok mu?

"Belki de bu ülkede ücretsiz bir sağlık hizmeti kurmalısınız."

Jack babasına şüpheyile baktı. "Şimdi meselenin özüne geliyoruz,
değil mi? Senin için çalışmak için işimi

bırakıyorum." "Bu bir olasılık."

"Bütün mesele de , değil mi? Sonunda gerçek." "Bayan
Montgomery mi söyledi?"

Jack gülümsemesini bastıramayarak "Evet," dedi ama bu hareket acıya yol açtı.
omzundan. Gerçekten Darci'yi öldürecekti. Onu iyileştirebilirdi.

o zaman ikisi mücevheri tabana .

Sonra ne olacak? diye merak etti. O zaman ne olurdu? Dünya havaya mı
uçacaktı?

Duman mı? Yoksa Devlin doğruyu mu söylüyordu ve Darci

Tarih mi?

"İşte sizi burada bırakmak zorundayım," dedi Bay Hallbrooke kapalı kapıya geldiklerinde.

çift kapılı. Tüm bunlar olurken adam sert resmiyetini hiç kaybetmemişti.

sert duruşunu hiç bozmadı. "Bu iş bittiğinde, sizinle konuşacağız. Benim

Seninle konuşmam gereken bir şey var."

"Evet, tabii," dedi Jack. "Ve arka bahçede top oynarız."

"Hiç sanmıyorum-" diye başladı Bay Hallbrooke, sonra o küçük gülümsemesini takındı. "Evet, anlıyorum.

Belki o gizli oda ve ne olduğu hakkında konuşuruz. Tam olarak her şeyi anlatmadım.

Gerçek. Odadaki bazı eşyaları kaldırdım. Belki onları

Bayan Montgomery'ye istediğinizi yapması için şantaj yapın."

Jack bir an ağzı bir şekilde babasına baktı, sonra bir kahkaha attı

Bu ses koridor boyunca duyulabiliyordu. "Şimdi nereden aldığımı biliyorum

Her şeyi," dedi Jack. "Elbette baba, kısa zamanda konuşacağız." Görevli yatağı kapıdan içeri itti.

Görevli, "Dr. Shepard bir dakika içinde burada olacak," dedi.

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi Jack, gözlerini kapatıp tüm olanları düşünmeye çalışarak

son birkaç saat içinde oldu. Babası oğlunu kaçırma numarası yaparak onun peşinden geldi. "Bunu yapacağımı düşünmesine ne sebep oldu?"

Jack mırıldandı. "Bir şey mi dedin?" diye sordu hademe.

"Hayır, sadece mırıldanıyorum." Jack, Darci'yi ve onun kendisine nasıl ihanet ettiğini düşünmemeye çalıştı. Eğer

O topu onun üzerinde kullansaydı, şimdi onunla birlikte olabilirdi. Onu bulmaya çalışıyor olabiliyorlardı.

Lavanta. yerine bir yataktaydı, halsizdi, başı dönüyordu, yapamadığı için hayal kırıklığına uğramıştı.

ve babasının onu aptal yerine koyduğu için kızgındı.

Hasta bakıcı, "Gidip doktoru bulmaya çalışayım," dedi ve odadan çıktı.

Yalnız kaldığında Jack birden Lavender'ı çok özlemeye başladı. Birkaç gün içinde

Onu gördüğünden beri, onu düşünemeyecek kadar meşgul olmaya çalışıyordu-ya da

onu hatırlamak. Ama şimdi aciz durumda olduğu için tek yapabildiği düşünmekti.

onun hakkında. Onun gözlerini, tatlı hallerini, göbek attığı geceyi hatırladı.

vagonda. İkisi de ölümlerinde onun elini tuttuğunu hatırlıyordu. Ona söylememişti.

Darci, ama yirmi birinci yüzyıla döndükten sonra, o zamanı hatırlamıştı.

O ve Lavey düştükten sonra. Uzun, çok uzun hatırladı.

sert zemine çarpışını hatırladı. Ona dokunduğunu hatırlıyordu. Tam olarak ne zaman

Ruhu bedenini terk etti ve o da kendi ruhunun onunla birlikte gitmesini diledi. El ele tutuştular ve

Yerdeki bedenlerine baktılar, sonra ışığa doğru sürüklendiler, mutlu bir şekilde

Sonuncusu.

"İşte, şimdi, hiçbirisi yok," dedi nazik bir ses ve yumuşak mendil Jack'in gözünden süzülen yaşı sildi. "Seni hemen ayağa kaldıracağız. zaman."

Jack utanarak gözlerini açtı ve Lavender'ın gözlerine baktı... Lavender'ın gözlerine. Baktı,

göz kırpamıyordu. Başı hafifçe ondan yana dönmüştü ama yine de onu görebiliyordu

Gözlerini. Yüksek sesle nefes aldı.

"Biliyorum," dedi yaraya ulaşmak için ceketini keserken, "mor gözler tuhaftır."

"Lavanta," dedi kısık sesle.

"Ben de öyle diyorum." Kadının dikkati adamın yüzünde değil, kolundaydı. "Ama çocukların hepsi mor olduklarını söylüyor. şimdi kıpırdamadan dur, biraz acıtabilir."

Jack ona sadece bakabiliyordu; konuşamıyordu. Fiziksel farklılıklar vardı.

on dokuzuncu yüzyılda tanıdığı Lavender ile arasında bir fark yoktu, ama kim olduğunu biliyordu.

Öyleydi.

"Sen iyi bir hastasın," dedi, sonra döndü ve ilk kez onun gözlerinin içine baktı
Gözler.

Bir an için birbirlerine baktılar, konuşamadılar, sadece birbirlerine .

Sessizlik.

Sallanan kapılar büyük bir gürültüyle açıldı. "Bay Hall-brooke dışarıda ve çok sinirli.

olduğunu bilmek istiyor," dedi bir adam. Doktor cevap şöyle dedi,

"Doktor! Dünya'dan Dr. Shepard'a. İçeri gelin lütfen. Hastanenin sahibi olan adam

bir soru sordu, bu yüzden cevaplanmalı."

"Ah... evet," dedi bir süre sonra ve sonunda Jack'in gözleriyle teması kesti.
"Mr.

Hallbrooke."

"Evet, baş patron. Büyük baba." Yatakta yatan Jack'e baktı. "Ne yapıyorsun?

Hall-brooke ile ne alakanız var?"

"O-" Jack tereddüt etti. Şu anda karar sonsuza dek sürecekti.

Bunu geri alamazdı. "O benim babam," dedi Jack sonunda, "Öyle mi?"

Çocuksuz olduğunu sanıyordum. Duydum ki-"

"Çok fazla şey duydunuz," diye tersledi Dr. Shepard. "Şimdi git Bay Hallbrooke'a söyle

Oğlumun durumu iyi ve o-"

Jack yatağın kenarına uzanarak parmaklarını onunkilerin üzerine koydu. Kız bakmadı.

ama boynu pembeleşti. Omuzlarını dikleştirdi. "Bay'a söyle.

Hallbrooke oğlunun çok dinlenmeye ve birçok teste ihtiyacı olduğunu söyledi. Bence o gidiyor

günlerce bu hastanede kalmak zorunda kalacak."

Görevli Jack'ten Dr. Shepard'a baktı, sonra tekrar baktı ve gülümsedi. "Elbette,

Doktor. Kararları sen veriyorsun. Ona oğluna iyi bakılacağını söyleyeceğim. Hem de çok,

çok, çok iyi ." Kıkırdayarak odadan çıktı.

Yalnız kaldıklarında Dr. Shepard utanç içinde Jack'e baktı. "Ben öyle demek istemedim.

Patronun oğluna asılmak için." dedi. "Yani, ben genellikle-"

"Göbek dansı yapmayı bilmiyorsun, değil mi?"

Gözleri irileşti. "Orta Doğu dansları için ders almaya başladığımda

altı."

Gözlerini kapatan Jack gülümsedi. "Nokes garnet diye bir taş duydun mu hiç?"

Bluzunun içine uzandı ve bir kolye bulunan bir zincir çıkardı.

Beş ya da altı karatlık bir taş. "En sevdiğim, ama çoğu insanın hiç duymadığı

Onlar. Nasıl yaptın-"

Hâlâ gözlerini açmamıştı ama gülümsemesi daha da genişledi. "Nerede büyüdü sen?"

"Camwell, Connecticut, ve eğer cadılar hakkında tek kelime , başka bir doktorun

senin üzerinde çalışmak."

Jack'in cadılar hakkında bir şey söylemeye niyeti yoktu. Gözlerini açıp baktı

ona. "Bir adın var mı?" "Lillian,"

dedi. "Ya senin?"

"Jack, dördüncü John Hallbrooke'un kısaltması. Sakıncası var mı?" İkisi de onun

çok fazla güce sahip bir babası olmasına aldırıp aldırmadığını soruyor.

çok para.

"Benim için etmez," dedi usulca. "Şimdi şu yarana bir bakalım. Seni yeniden bulmuşken ölmeni istemem."

Jack gülümsedi, "yine" dediğinin farkında olmadığını biliyordu. Onu bulmuştu.

"tekrar." Onu izlerken Darci, mücevher ve sihir hakkındaki her şeyi unuttu.

Nesneler. Jack gereken yerde olduğunu, yapması gerekeni yaptığını biliyordu.

ve en önemlisi, birlikte olması gereken kişiyle birlikteydi.

Gülümseyerek gözlerini tekrar kapattı. Sonunda, tüm hayatı boyunca tuttuğu öfke

hayat gitmişti.

Yirminci Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

DARCI GERİ DÖNDÜĞÜNDE ACELE ETMEDİ.

Hallbrooke'ların evinde. Uyuması gerektiğini biliyordu ama adrenalini yükseliyordu.

hareketsiz kalmak onun için çok zordu.

Yaptığı ilk şey, Bay Hall-brooke'un yatak odasında gözünde canlandırmak oldu.

kimse onu rahatsız etmeyecekti. Biri , onun gelmeyeceğinden emin oldu.
evin içine.

Elindeki mücevheri ve Simone'un ona bıraktığı kağıtları sıkıca tutarak
büyük bir meyve suyu şişesi ve bir bardak bulunan bir tepsi ile gitti.

gizli odaya girdi. Bir süre sıkışmış eserlerin bulunduğu baktı.

ona. Taşıdığı eşyaları bıraktıktan sonra Tanrı'nın Dokunuşunu tekrar yerine koydu.

Sonra taban gülümsedi. Her saniye daha da ısındığını hissetti,

Ve mücevheri uzattığında, onu yerine çekme şekli neredeyse açgözlüydü.

Tüm nesneler tabana yerleştirildikten sonra Darci geri çekildi ve derin bir gülümsemeyle

Memnuniyet. Kalbinde, ruhunda, sonunda doğru geldiğini biliyordu.

yer. Kocasını bir daha görebilecekse, şimdi tam zamanıydı.

Taban hoş, mutlu bir şekilde uğuldamaya başladı ve o kadar ısındı ki

tüm odaya yayılan sıcaklık.

Gümüş kutunun anahtarını eline aldığında neredeyse korkacaktı, ama sesini çıkardı

nefesini tuttu ve kendine sakinleşmesini söyledi.

Yavaşça anahtarı kutudaki deliğe soktu, sonra bekledi. şimdi ne olacak?

merak etti.

Bir sonraki anda, sağında, düz panellerden oluşan bir duvarın karşısında, küçük bir damla

su gibi görünen bir damla belirdi. Darci izledikçe damla büyüdü ve genişledi.

kocaman yuvarlak bir yüzeydi, kenarları dalgalı ama ortası berraktı.

Temkinli bir şekilde dokunmak için uzandı ve elinin kaybolduğunu gördü. Çabucak çekti

geri döndü, neredeyse elinin kendisinden alınmış olmasından korkuyordu. Onu gördüğünde

Elinin iyi olduğunu görünce dirseğine kadar geri soktu ve bu güvenli olduğunda

Orada ne olduğunu görmek için yüzünü çemberin içine çevirdi.

Gördüğü şey tarihi - eğer bu mümkünse. Zamanın sahneleri

etrafında dönüyordu. Burada bir at arabası, burada bir otomobilhatta

Tekerlekleri olmasa da, orada bir kale, orada bir mağara konutu. Dişsiz bir adam

ona bakınca, odanın güvenliğine doğru geri çekildi.

Kendine büyük bir bardak dolusu kıızılcık-ahududu suyu doldurdu ve ne yapacağını düşündü

az önce görmüştü. Bir an için Devlin'e görünmesini emretmeyi düşündü.

onu sorgulayabilirdi ama onun küstahlığı ve kibri ile uğraşmak istemiyordu.

Sonsuz beden değişimi.

Bardağını bırakarak çemberin yanına gitti ve ona baktı. "Adam'ı görmek

Drayton karısıyla birlikte," dedi ve yüzünü çemberin içine soktu.

Önünde, çiçek açmış elma ağaçları ve Adam Drayton'ın bir kızla dalga geçtiği pastoral bir ortam vardı.

Darci'ye çok benzeyen genç bir kadın. Güçleri sağlamken, Darci biliyordu ki

Tahmininin doğru olduğunu anladı: Diana hastaydı ve bu onun kalbiydi. İşte valflerden birinde bir sorun var, belki de bir delik.

Geri çekilen Darci gülümsedi. Evet, geçmişini görebiliyordu. Ama ihtiyacı olan şey

Geçmiş değişirse ne olacağını görebilmek.

Yüzünü tekrar çemberin içine koydu. "Dünyanın nasıl bir yer olacağını görmek istiyorum.

Lavender Shay yaşamıştı."

Hayal kırıklığına uğramıştı, gördüğü tek şey dünyanın şu anda olduğu haliydi. Görebildiği

farklı bir şey yok. Ama iyiydi, değil mi? diye düşündü. Eğer Lavey yaşarsa hiçbir şeyi değiştirmez.

Çemberin içine doğru baktı. "Camwell, Connecticut'ı görmeme izin verin, üç yıl sonra

Lavanta ölmez." Bunu ifade etmenin garip bir yoluydu ama aranıyor.

Darci'nin dehşetine göre, Camwell çoğunlukla yanmış binalardan oluşuyor gibiydi ve biliyordu ki

yangınlara Millie'nin sebep olduğunu düşündü. Meraklanan Darci, rafın baktı.

gizli odaya girdi ve Simone'un ona bıraktığı tüm kâğıtların yerinde olmadığını gördü. Millie

kiliseyi yakmıştı. "Tom nerede?" diye sordu ve kendisine bir mezar taşı gösterildi.

Dışarı çıkan Darci gördükleri hakkında düşünmek zorunda kaldı. Lavender ve John Marshall'ın birlikte mutlu hayat sürmesini istemiştir.

Millie pek çok insanı incitebilirdi. Bu konuda kendini kötü hissediyordu ama aynı zamanda

İyi. O ve Jack tarihi daha iyiye doğru değiştirmişlerdi. Tarihi değiştirmişlerdi.

Küçük bir yol, çünkü bir kasabanın yanmasının ne önemi vardı ki? Ama yaptıkları şey

hak eden bazı insanlar için büyük bir fark yarattı.

Çembere tekrar baktı. "Bana 1992'deki cadıyı göster," dedi. Eğer Millie yanarsa

Camwell 1800'lerde yıkıldı, belki de cadı... hayır, üzerinde hiçbir etkisi yok gibi görünüyordu

Cadı. Hâlâ tünellerdeydi ve hâlâ Adam'ın kız kardeşini tutsak olarak tutuyordu.

Darci biraz daha meyve suyu içti ve bu şekilde bırakmak zorunda kalacağını fark etti.

Lavender ve John Marshall öldürülmüştü. Millie'nin tıp fakültesine gitmesi

uzun vadede doğru olan şeydi.

"Diana Drayton yaşarsa ne olacağını görmek istiyorum," dedi yüzünü geri koyarken

çemberin içine. Ona mutlu bir Adam ve Diana gösterildi, ikisi de kır saçlı ve kol kola yürüyorlardı. "Biraz daha," dedi Darci. "Daha ileride." Üçüncü çocuklarının soyundan gelen büyük büyük torunlarını görerek ödüllendirildi. O vardı

Yirmi birinci yüzyılda arabaların çok daha hızlı çalışmasına yardımcı olacak bir şey icat etti.

az benzin.

"Güzel," dedi Darci gülümseyerek. Aslında Diana üçüncü bir çocuk sahibi olamadan ölmüştü.

Şimdi Darci'nin yapması gereken tek şey bunu nasıl gerçekleştireceğini bulmaktı.

Meyve suyunu yudumlarken ve düşünürken, tam olarak adım atmaktan biraz korktuğunu biliyordu

çemberin içine. Ya geri dönemezse? Daha önce zamanda geri gittiğinde,

güçleri alınmıştı. Ya içinden geçerse ve çember kapanırsa?

ve hiçbir gücü olmadan bir yerde kapana mı kısılmıştı?

"O zaman sonuna kadar gitmeyeceğim," dedi. Ama işleri nasıl değiştirdi?

Orada olmadan mı? Peki ne zaman varmak istiyordu? Gülümseyerek elindekini bıraktı.

bardağın yanına gitti ve elini Tanrı'nın Dokunuşu'nun üzerine koydu. "Bunu ödünç alabilir miyim?"

diye sordu ve merak etti, eğer yaparsa, çember yok olur muydu?

Onu memnun etmek için, komik görünümlü küçük heykelin melodisini değiştirdiği ve

şimdi onaylar gibi görünen bir şeyler mırıldanıyordu. Ağaç gibi, diye düşündü Darci,

gülümsedi ve bir gün bu cansız nesnelerin sahip olduğu kavramı keşfetmeye söz verdi.

Duygular.

Tanrı'nın Dokunuşunu aldı, "teşekkür " dedi ve heykel bir mırıltı gibi oldu.

"Bir şey değil."

Darci çembere geri döndü. "Diana'nın çocukluğunu görmek istiyorum ve yalnız kalmasını istiyorum. Onu çemberin kenarına yakın istiyorum."

Darci yüzünü içeri çevirdiğinde, altı yaşlarında küçük bir kız çocuğu bir masanın altında oturuyordu.

Gölge ağacında bebeğiyle oynuyor ve kendi kendine şarkı söylüyordu. Darci yarı yolda adım attı

sol kolunu ve bacağını odanın içinde tutarak çemberi tamamlar.

"Kimsin sen?" diye sordu kız, meraklı gözlerle Darci'ye bakarak.

"Ben senin iyilik perinim ve sana bir şey göstermek istiyorum. Bunu tutmama izin ver

Kalbin."

O zamanlar farklıydı ve çocuğa yabancılarla konuşmaması gerektiği öğretilmemiştir.

Gülümseyerek ayağa kalktı ve Tanrı'nın Dokunuşunu çocuğun göğsüne koyan Darci'nin yanına gitti,

Kalbinin üzerinde.

"Çok güzelsin," dedi çocuk. "Teşekkür .

Bir şey hissediyor musun?"

"Evet. Çok hoş bir his. Gördüğüm en güzel , ama kıyafetlerin

komik."

"Çok komik," diye onayladı Darci, topa konsantre olarak. Onu tutmak kolay değildi

ve sonunda sadece sol ayağını merdivenin diğer tarafında bırakmak zorunda kaldı.

daire. Birkaç dakika sonra top soğudu ve elindeki titreşimi durdu.

Çocuğun kalbindeki deliğin iyileştiğini biliyordu.

Darci gitmeye başladı ama durdu ve çocuğa gülümsedi. "Büyüdüğünde,

Tıpkı bana benzeyeceksin ve Adam adında bir adamla evleneceksin.

seni çok seviyor. Üç sevimli çocuğunuz ve çok mutlu bir hayatınız olacak. Ama.,

Diana?"

"Evet?"

"T nellerden uzak durduğundan emin

olun." "Hangi tüneller?"

"Onları bir gün bulacaksın. Sonuç olarak, Fontinbloom Nokes'tan uzak durması en iyisi olabilir. Bu ismi hatırlayabiliyor musun?"

"Sanırım  yle," dedi. "Seni tekrar görecek miyim?"

"Sanmıyorum, ama evet, belki bir gün Camwell'e gittiğimde seninle buluşurum.

Jack ile. Eğer bunu yaparsam, iki kişinin ölmesi gerektiğini hatırlamanı istiyorum."

ocuk Darci'den bir adım geri çekildi ve bebeğini sıkıca göğsüne bastırdı. " lmek mi?"

"Evet," dedi Darci gülümseyerek, "ama değil. Sana söylediğim her şeyi hatırla. Bunu yapabilir misin?"

"Evet," dedi ocuk. "Bunu her zaman hatırlayacağım."

"Güzel, Şimdi gitmeliyim. Mutlu bir hayatın olsun, Diana." Bununla birlikte Darci geri çekildi.

Çemberin içinden geçip odaya girdi.

Bir süre panellere yaslandı ve kalbinin sakinleşmesini diledi. Vardı

Doğru şeyi mi yaptı?

Az önce yaptığı şeyin büyüklüğü onu korkutmuştu. Az önce tarihi değiştirmişti!

Ama sonra, Jack'in de belirttiği gibi, belki de tarihi daha iyiye doğru değiştirmişti.

Dönerek çembere doğru ilerlemeye başladı, ancak bir anlık dürtüyle dosyaya baktı

Kağıtlar. Şimdi geri gelmişti, yani Tom Simone'un kağıtlarını koymak için yaşamıştı.

Kutuyu. Darci nefesini tutarak dosyayı açtı ve fotokopilere göz gezdirdi, birini okudu, sonra gülümseyerek kapattı.

"Evet!" dedi odanın içinde dans ederken.

Simone, Adam ve Diana'nın üçüncü çocukları için bir doğum ilanı eklemişti

Drayton. Adam'ın tünellerde öldüğüne dair hiçbir şey yoktu.

Birdenbire Jack'le konuşmak istedi. Onu aramak için yatak odasına gitmeye başladı,

ama nereye götürüldüğü hakkında hiçbir fikri yoktu. Geri dönerek çembere doğru gitti.

"Bana Jack'in nerede olduğunu göster," dedi. Anında, güzel bir odada bir yatak gördü.

sadece köşedeki makineler nedeniyle bir hastane odası olarak tanımlanabiliyordu.

Jack yatağa uzanmış, bir kolunu başının arkasına koymuş, gözlerini tavana dikmişti.

Darci çemberin yarısına kadar geldi.

"Kutsal-" Jack onu gördüğünde -ya da onun yarısını gördüğünde- başladı.
Yanında duruyordu.

ama sol kolu ve bacağı orada değildi. "Bensiz yaptın, değil mi?"

"Lütfen kızma. Söz , dışarı çıktığında her şeyi paylaşacağım.

burada."

"Eğeri gidersem tabii. Geri nerede?" "Babanın

yatak odasındaki odada."

"Ve düşünsene, kısa bir süre önce senin gibi şeylere inanmıyordum." "şeyler
mi?" diye sordu, sesi yükselmişti.

"Bunu benim üzerimde deneme. Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Buradan hiç ayrılmayabileceğimizi söyleyerek ne demek istediğimizi bilmek
istiyorum.
Ben giderim.

geri dn ve Tanrı'nın dokunuşunu al."

"Hayır!" dedi kadın ortadan kaybolmadan önce, sonra sesini alçalttı. "Nasıl
olduğunu biliyorsun

buraya gelmem *gerektiğini* hissettiğimizi söylemiştiniz?"

"Evet."

"Haklıymışsın. Lavender'la

tanıştım." "Sen ne?"

"O babamın özel doktoru. Babamın harika bir zevki var, değil mi?"

"Bu harika," dedi Darci. "Gerçekten harika."

Hâlâ onun yarı içerde, yarı dışarıda duruşuna bakıyordu. "Bunu bırakırsan ne olur..."

o her neyse... tam olarak?"

"Bilmiyorum. Korkarım kapanacak ve geri dönemeyeceğim."

"Burada deneyin. Eğer kaybolursa, bu yüzyılda olacaksın ve olacak olan tek şey

Lavey'in ne kadar harika bir kadın olduğunu benden ayrıntılı olarak dinlemeniz gerekecek.

buradaki isim Lillian."

Darci ciddiyetle, "Oldukça korkunç bir ceza," dedi.

Jack şimşek hızında bir hareket yaparak onu kolundan tuttu ve dışarı çekti.

Daire.

"Ne yaptın sen?" Çember kaybolurken Darci dehşet içinde bakakaldı. "Şimdi

bir araba bulup babanın evine kadar gitmek zorundasın. Ben-Biri geliyor."

"Sence seni görebilecekler mi?" Jack sordu.

Bir dakika sonra kapı açıldı ve Dr. Shepard içeri girdi. Darci, ayakta duruyordu.

kapının yanındaki kadının Lavender olduğunu hemen anladı. Aynı ruh; aynı aura. Viktorya dönemindeki yaşamından bu yana geçen kırk küsur yıl içinde biraz değişmişti ama

Temelde o da aynıydı.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu doktor Jack'e.

"Çok değil," diye cevap verdi, sanki büyük bir acı çekiyormuş gibi yatağa uzandı.

"Bunu duyduğuma üzüldüm." Dosyasına bir şeyler işaretledi, sonra arkasından yürüyüp

yastıklarını kabartıyordu. Darci'yi görünce sıçradı. "Buraya nasıl girdin? Burada

Dışarıda bir muhafız var. Bunun için onun postunu alacağım ve Bay Hallbrooke onu kovacak."

Jack elini Darci'nin koluna koyarak, "Hayır," dedi. Darci dokunuştaki kıvılcımları gördü

Odanın diğer ucunda. "Her şey . Lütfen babama söyleme. Darci o kadar küçük ki

gözünü kırptığında adamın yanından geçip gitti."

Darci konsantre oldu ve kadını kendisine inandırmaya çalıştı. Bunu istiyordu, bu yüzden

Onu ikna etmek kolaydı. Jack ne isterse yapmak istiyordu, diye düşündü Darci. Ama

Darci şu anda çembere geri dönüp dönemeyeceğini görmek istiyordu. Başka işleri de vardı.

Tarih okumak istiyordu. Konsantre olarak, doktora şu düşünceyi gönderdi hemen odadan çıkmak zorunda kaldı. Doktor aniden odadan ıktı.

"Bunu neden yaptın?" Jack sordu. "Seni tanımasını istedim." "Gerçek beni mi yoksa uydurulmuş beni mi?"

"İkimizin uydurduğu bir yalanın her ayrıntısını duymasını istiyorum." Sırıtiyordu. "Bu o, değil mi?"

"Evet, şimdi de sana o zaman olduğu kadar kızgın. Jack?" "yle mi?"

"Adam Drayton hakkında ne hatırlıyorsun?"

"Sana çok benzeyen güzel bir karısı olan harika bir adamdı. Yapma.
sen

Onları hatırlıyor musun?"

"Evet, biliyorum ama sizin bilip merak ediyordum. Nasıl ld?"

"Hiçbir fikrim yok. Simone bize üçüncü çocuklarıyla ilgili bir kupür gönderdi ama başka bir şey yok.

Adam hakkında. Neyin ? Onları değiştirmeyeceksin, değil mi? I

Drayton'dan biraz fazla hoşlandığını hatırlıyorum."

Darci içeri girdiği duvara bakarak, "Belki de girmişimdir," dedi. Hiçbir iz görmedi

onu oraya getiren çemberin bir parçasıydı. "Aın!" dedi, asla görmeyi beklemediği

ama çember hemen açıldı.

"Sence ben de seninle gelebilir miyim?" Jack sordu, gözlerinde macera özlemi vardı.

Darci onun rol kadar hasta olmadığını anlayabiliyordu. "Bilmiyorum.

Buraya gel" diye çembere komut verdi ve çember onlara doğru yaklaştı.

"Gerçekten harika, değil mi?"

"Henüz karar vermedim. Eğer kullanabilirsem çok seveceğim, sana o şeyin ne kadar tehlikeli olabileceği konusunda bir ders vereceğim."

Darci güldü. "Dene ve ne olacağını gr."

Elini ateşe sokmak üzereymiş gibi görünen Jack, elini ateşe doğru uzattı.

Çember. Eli kaybolduğunda hızla geri çekildi. "Tam olarak

yaptığım şey," dedi. "Şimdi yüzünü dene."

"Neden olmasın? Artık babamın bana yeni bir tane alabileceğini bildiğim için kendimi güvende hissediyorum." Jack yüzünü

bir saniyeliğine çemberin içinden geçti, sonra geri çekildi. "Olayları nasıl görüyorum? Şimdi tek

gizli odadır."

"Ona ne görmek istediğini söyle."

"Lavender," dedi çabucak. "Bana Lavender'ın tanıştığımız günkü halini göster." Yüzünü içeri soktu, sonra geri çekti. "Hiçbir şey. Sen dene."

Darci, Jack ile tanıştığı gün Lavender'ı görmek istedi ve baktığında gördü. "Görünüşe göre güç ve kontrol sadece bende," dedi Darci Neşeyle.

"Bu adil değil. Başından beri bu işin içindeydim. Nereye gidiyorsun?"

"Geri. Bir cadıyla randevum var." Bir sonraki anda o gitmişti ve Jack yatağa yaslandı, az önce gördüklerini ve duyduklarını düşündü ve merak etti neden ona Adam ve Diana Drayton'ı sorduğunu.

Bir an için kendini kederli hissetti, çünkü aralarında var olan yakınlığın O ve Darci gitmişti. Artık Lincoln gibi olacağını biliyordu.

Aimes, "taptığını" söylediği ama pek görüşmediği bir adamdı.

Jack orada yatıp düşünürken, hayatının Darci tarafından değiştirildiğini biliyordu. O

gizli görevine asla geri dönemeyeceğini biliyordu. Çok fazla insan

Onu bu yüzle görmüş ve Hallbrooke'un oğlu olduğunu anlamıştı.

Ama bunun da ötesinde, Jack bir zamanlar yaptığı şeye geri dönmek istemediğini biliyordu.

Şimdi istiyordu... Lavender ile evlenmek ve bir sürü çocuk sahibi olmak istediğini biliyordu.

Çocuklar, ama başka ne yapmak istiyordu? Darci ile çalışmak, diye düşündü. Belki onunla

yetenekleri ve babasının parasıyla gelecekte birlikte bir şeyler yapabilirlerdi.

Gülümseyerek gözlerini kapattı ve bir süre sonra uykuya daldı.

Üst katta, tavan arasından ayrılmış bir odada, güvenlik CD'yi

makineyi aldı ve aceleyle merdivenlerden inerek Bay Hallbrooke'un bir ofis yere gitti.

"Evet?" Bay Hallbrooke sordu.

"Efendim, sanırım bunu

görmelisiniz." "Nedir bu?"

"Oğlunuzun odasındaki güvenlik kamerasının görüntüsü. Garip bir şey var. üzerinde."

"Ne ?"

"Genç bir kadın onu görmeye geldi ama kapıyı kullanmadı. Kapıdan çıktı.

ve bir süre için sadece yarısı odadaydı."

Bay Hallbrooke CD'yi adamın elinden alarak, "Bence yanıyorsunuz," dedi. "Gördünüz

hiçbir şey yapmadınız,

değil mi?" "Hayır

efendim, hiçbir şey."

"Güzel," dedi Bay Hallbrooke ve adamı kovdu.

CD'yi bir makineye yerleştirdi ve izlemek için arkasına yaslandı.

Yirmi Birinci Bölüm

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

DARCI'NIN DÖNDÜĞÜNDE YAPTIĞI İLK ŞEY

mücevheri tabandan çıkarmaktı. Saniyeler içinde soğudu ve büyük daire

Kapalı. Bundan sonra denemeyi planladığı şey tüm gücünü ve zihnini istiyordu.

zirvede olmak için.

Her şeyi devre dışı bıraktıktan sonra odadan çıktı, kapıyı sıkıca kapattı ve gitti yiyecek bir şeyler bulmak için mutfığa gitti. Bir saat sonra, Mr.

Hallbrooke'un yatağında. Alarmı gece yarısına on dakika kalaya kurdu, sonra da uyumaya gitti.

Anında.

Saatler sonra, alarm çalmadan birkaç dakika önce uyandı ve hazırlanmaya başladı

yapmaya çalışacağı şey için kendini suçluyordu.

Kocasını kurtarmak için geçmişini kullanmaya çalışacaktı. Onu bu durumdan kurtaramazsa

O şimdi her neredeyse, o zaman onun orada olmasını engellemek için elinden geleni yapacaktı.

böyle bir yer.

Ama kendini Adam'ın hayatından çıkarmadan bunu nasıl yapacağı onun ikilemiydi.

Duşunu alıp giyindikten sonra saklandığı yere geri dönmeye hazır olduğunda oda, sevdiği adamı kurtarmak için ne gerekiyorsa yapmaya karar vermişti.

368 l#> Jude Deveraux

Odaya bir sandalye taşıdı, mücevheri kaidesine geri koydu ve şöyle buyurdu çemberin açılması için.

"Ya Adam kaçırılmamış olsaydı?" diye sordu önce.

Kocasını canlı ve iyi bir şekilde ilk gördüğünde, kalbi yerinden fırlayacakmış gibi oldu.

Boğazını. Ama sonra rahatladı ve gülümsedi. Bir parçası, tüm bu yaşadıklarının ona karşı olan hislerini köreltmış olabilirdi. Ne de olsa

dünyanın en güzel insanlarından biri olarak kabul edilen bir aktörle vakit geçirdi.

ve sonra Jack vardı. İki yüzyıl boyunca kadınların gözlerinin

onu takip etti. Karizması bir kadının onun için öldürmesine neden olmuş, sonra da ruhunu ona .

yüz yılı aşkın bir süredir.

Ama Adam'ı tekrar gördüğünde, sanki hiç ayrılmamışlar gibiydi. Adam onu görebiliyordu, ama o onu görebiliyor ve hissedebiliyordu. O da aynı bakışı takınmıştı.

Dünyanın tüm sorunlarından sorumluydu- ve bu bakış onun doğrulmasına neden oldu.

Daha düz. Eğer çocukken kaçırılmadıysa, o zaman yetişkin Adam'ın

Daha mutlu?

Daha da araştırdı, yıllar öncesine gitti. Bunu gördüğünde gözlerini kaçırmak zorunda kaldı.

Adam'ın ailesi cadı tarafından kaçırılmıştı, çünkü onun asıl istediği kişi

Boadicea.

Hayır, diye düşündü Darci, Adam'ın kaçırılmasını öylece durduramazdı. Daha uzağa gitmeliydi.

Geri.

Ayna, diye düşündü Darci. Her şey Nostradamus'un Aynası'nı bulmakla başlamıştı.

Cadının kız kardeşi aynayı Paris'te bir dükkanda bulmuş ve cadı onu öldürmüştü.

onu almak için.

Ya Darci kız kardeşinin aynayı bulmasını engellediyse? Gülümseyerek bunu görmek istedi.

Ancak nükleer bir savaşta yok olan bir dünya gördüğünde, bu yoldan gitmemeye karar verdi.

"Ne oldu böyle?" diye fısıldadı. "Aynayı kim buldu ve ne oldu?

bitti mi?"

Çember ona göstermeye başladı ama o elini salladı. Ne zamanı vardı ne de

bunu izlemek için mide.

Hayır, kız kardeş aynayı bulmak zorundaydı. "Ya cadı ondan almadıysa?" Darci sordu ve kız kardeşin iyi niyetle insanların geleceklerini tahmin etmeye başladığı gösterildi.

vadeli işlemler. Ama o başkalarıyla paylaşmak isteyen nazik ve cömert bir insandı.

insanlara aynadan bahsetti. Birkaç hafta içinde kötü insanlar kontrolü geçirdi ve

insanları kandırıp paralarını almak için bir tarikat kurdular.

"Hayır," dedi Darci. Bu konuda kendini kötü hissediyordu ama kız kardeşinin ölmesi gerekiyordu.

Hayal kırıklığına uğrayan Darci sandalyesinde arkasına yaslandı. En iyi yol bu olamazdı.

Adam ve Bo'yu kaçırmak için bir cadı olabilir mi? "Hayır! Tabii ki

hayır!" "Geri," dedi Darci. "Geri dönmek istiyorum. Geçmişi görmek

istiyorum.

ayna." Ona gösterilen şey iyi değildi ve gördüğü şeye şaşırmadı. aynanın büyüdüğünü

paradan başka bir şey için kullanılmaktan bıkmıştı. "Altın nerede?"

sordu.

"Zenginlikler nerede?" "O evi soymak ne zaman güvenli olacak?"

Aynanın insanları nasıl kandırdığını görmek de şok ediciydi. Asla yalan söylemedi.

Doğrudan, her neyse, ama istediğini söyledi. Bo bunu uzun zaman önce söylemişti.

O biliyordu

ve doğru soruları nasıl soracağını öğrenmek zorunda kalmıştı.

"Peki neden o antika dükkanındaydı?" diye merak etti. "Ayna kimden bulabilir misin?"

Çember temizlendi ve Darci kendini aynayı tutarken gördü.

Elini salladı. Hayır, diye düşündü. Bu fazlaydı. Artık yeterince gücü vardı.

ve şimdiye kadar istediğinden daha fazlasını . Kocasını geri alabilirse, her şey yapmak istediği şey.

Düşüncesini tamamlamadı çünkü bunu söylerse yalan söylemiş olacağını biliyordu.

Onunla ve ailesiyle birlikte yaşamak istiyordu. O zamandan beri geçen yıllarda

Adam ondan alınmıştı, o da büyük ölçüde değişmişti. Güç olmadan birkaç gün

kendisine verilenin değerini anlaması için yeterli olmuştu.

Darci embere baktı ve çembere cadıyı ona göstermesini söyledi.

Ayna. Kız kardeşini öldürmüş ve saklanmak için kaçmak zorunda kalmıştı. Yıllarca halinden memnundu.

Diğerleri gibi o da aynayı para kazanmak için kullanmıştı.

Darci yüksek sesle, "Aynanın bunu yapmasına izin vermesi tuhaf," dedi. Ama sonra o gün geldi

Cadı kendini iekli bir armut ağacının altında genç bir adama verdiğiinde ve Bekâretini kaybettiği için artık aynayı okuyamıyordu.

Hayatındaki tek "dostu" olan aynayı kaybetmek, kadını neredeyse çılgına çevirmişti.

ılgınca. Ondan sonra... Darci ondan sonra ne olduğuna bakmak istemedi, çünkü

kadın aynayı okuyabilen birini bulmaya çalıştı.

"Demek ayna onu böyle kandırmış," dedi Darci. Ayna ona bunu göstermemişti.

bir daha asla geleceği göremeyeceği genç bir yatağ a girdi. "Mean küçük şey!" Darci söyledi.

"Aynada bekâretini kaybetmenin, bekâretini kaybedeceği anlamına geldiğini görseydi ne olurdu?

geleceği görme yeteneğini kaybedecek mi?"

Çember yaşlı, zengin ve sefil bir kadını gösteriyordu.

"Hiç erkeği olmadığı için mutsuz mu?" Darci sordu. "Hiç sanmıyorum!
O sadece

para kazanmak dışında yapacak bir şeye ihtiyacı var." Peki ya... ? Darci
düşündü, sonra sordu

birkaç soru daha sordu, izledi, daha çok sordu, sonra daha çok izledi. Evet, diye
düşündü.

işe yarayabilir.

Üç saat boyunca Darci çalıştı. Sorular sordu ve eşyaların yerini değiştirdi.

kadının kendini bir cadıya dönüştürmesini engellemenin bir yolunu buldu.

Sorun şuydu ki, tüm bunlar Adam Montgomery'yi nasıl etkileyecekti?

Darci bir ara verdi, sonra göreceklelerinden korkarak titreyerek ne olduğunu
sordu

eğer cadıyı değiştirirse ne olacağını düşündü. Adam ve ailesi nerede
olacaktı?

Çember değişmeye başladığında, Darci ne olduğunu görmekten korkarak
ellerini yüzüne kapattı.

ortaya çıkacaktı. Adam'la cadı sayesinde ve ona yapılanlar

Ailesini. Cadıyı ortadan kaldırmak Darci'yi ortadan kaldırmak demekti.

Yavaşça başını kaldırdı ve baktı. Adam'ın büyük bir üniversitede profesör
olduğunu gördü.

ve evliydi. Darci genç bir kadının ona yaklaşmasını izledi,

yanağından öptü ve o akşam yemekte ne istediğini sordu. Kız onun

kendi sınıfından, onun gibi biri.

Darci zorlukla yutkunmak zorunda kaldı. Adam'ın ve kendisinin çocukları yoktu, asla da olmayacaktı.

tam olarak aynı biçimde var olur. Ve babası Adam'ın kız kardeşiyle asla tanışmayacaktı.

onunla evlenip bir çocuk sahibi olmak.

"Peki ya ben?" Darci fısıldadı. Eğer buluşmazsa ona ne olacaktı

Adam ve onunla evlenmek?

Çevresi değişti ve kendini Putnam'la evlenmiş olarak gördü.

onunla evlenmesi için yalvaran ev sahibi. Evin tüm borçlarını ödeyeceğini söylemişti.

kasaba halkı onunla evlenip evlenmeyeceğini sordu. Adam onu kurtaramayınca Putnam'la evlendi.

"Peki ya kızım ve yeğenim?" diye sordu. Gördü ki her iki ruh da

Putnam ve ondan doğan çocukların bedenleri. Kızların vücutları farklı .

ve... ve daha az güç gördü. Görünüşe göre Montgomery ailesinden bir ata

İkinci Görüş'e sahipti ve bu gen Darci'nin babasının genleriyle birleşmişti.

iki olağanüstü çocuk oluşturmak için aile.

Darci bir an için ellerini yüzüne götürdü ve gözleri sıcak yaşlarla doldu.

Adam mutluydu, diye düşündü ve onun için her zaman istediği şey bu değil miydi? Adam

muhtemelen bütün gün ata binen, uzun boylu, sıska, mavi kanlı bir kadınla evliydi.

uzun. "Onun gibi biri," diye fısıldadı. "Benim gibi bir ucube değil."

Ve çocuklar şimdiki gibi tuhaf olmayacaklar, diye düşündü ve bu

iyi olurdu. Babasına gelince, Darci tarihi değiştirirse, ne yapacağını asla bilemezdi.

özledim. Bu Jack'in Diana Drayton'la hiç tanışmadığını hatırlamaması gibi bir şey olurdu.

Bir nefes aldı ve tekrar çembere baktı. Adam şimdi evdeydi, dışarı bakıyordu.

Pencereden karısına bakıyordu, sarı saçları omuzlarında .

bir köpeğe bir sopa. "Zamanda yolculuk yok," dedi Darci. "Cadılar yok. Sabahın ikisinde gelip bir çocuğun kaçırıldığını söyleyen ve 'Darci yardım edebilir mi?' diye soran FBI yok.

Kimseyi ölümden diriltmek yok. Sadece normal."

Darci cadı için planını uygulamaya karar verdi ve Adamı bu yeni

Gelecekte. Onun mutlu olmasına izin verecekti. Hak ettiği harika hayata sahip olmasına izin verecekti.

Ona gelince, Putnam'dan boşanabilirdi. Zamanda geriye gidip kendine söyleyebilirdi-ya da

kendine bir not yazabilir, belki-ve...

Pencerenin yanında duran Adam'a baktı. Adam'ın tam olarak

ve onu için zihnini kullanmıştı.

kendisiyle barışıklı. Ama şimdi üzülecek neyi vardı ki? diye düşündü. O vardı

her şey, peki neden o zamanki gibi görünüyordu?

Yıkılmış bir ailenin yükü mü?

"Bana onun kafasının içinde ne olduğunu göster," dedi usulca. "Bana gerçekten, gerçekten ne olduğunu göster

onun içinde."

Bir an için Darcı'nın başı döndü ve bir sonraki an içinde

Adam Montgomery'nin düşünceleri.

Güzel karısına bakıyordu ama ona karşı sadece sevgi hissediyordu. Sorun ne?

kendi kendine sordu. Her şeye sahibim. Her şeye sahibim. Ama neden daha fazlasını istiyorum?

Darci onun pencereden uzaklaştığını gördü. Ne istiyorum, diye sordu kendi kendine.

Elini yüzünde gezdirdi ve kız onun küçük bir tebessüm ettiğini gördü. Pek çok kişinin istediği şeyi istiyorum.

Atalarımın sahip olduğu gibi. Beni ele geçiren, beni içine alan bir aşk istiyorum.

Darci yumuşak bir sesle "Yeter," dedi ve çember uyuştı. Ayağa kalktı, kendine biraz

suyu içti ve az önce duyduklarını düşündü. Bu Adam henüz kaçırılmamıştı.

O hâlâ bir yabancıydı, hâlâ ailesindeki diğer insanlardan farklıydı. "Ben de öyleyim," dedi Darci. "Ben de olabildiğince farklıyım."

Tekrar sandalyeye oturdu, daire şeklindeki damlacığa baktı ve şöyle dedi,

"Zamanda geriye gidip Adam'ın evlenmesinden öncesine gitsem ne olurdu? Ne olurdu?

onun üniversitesine gitsem? Beni fark eder miydi?"

Çember açıldı ama tek gördüğü cam gibi, dalgalı yüzeydi. Hiçbir şey yoktu.

görüntüler. Ayağa kalktı ve yüzünü dairenin içine soktu ama yine de görececek bir şey yoktu.

Sandalyeye yaslandı ve hiç şüphesiz bu boşluğun

onu bir kez daha sınayacaktı. Yapıp yapamayacağı ona söylenmeyecekti.

Adam onu tekrar sevdi. Tanıştıklarında olağanüstü bir ortamda bir araya gelmişlerdi.

ve birlikte çalışmak zorunda kalmışlardı. İlk başta fiziksel bir

ve Darci'nin ona attığı paslara bile gülmüştü.

"Yapabilir miyim bilmiyorum," dedi. "Şehir kulüplerinde büyümüş o uzun bacaklı kızlarla nasıl rekabet edebilirim? Adam ve ailesi ..." Bitiremedi.

yüzünü ellerinin arasına aldı.

Adam'ı görmeye ve reddedilmeye katlanıp katlanamayacağına karar vermeye çalışırken

"Deneyebilirim" diye düşündü. Sadece eski usul *deneyebilirim*. Eğer kaybedersem, o zaman.

Kararını verdikten sonra umutsuzca kızını ve yeğenini görmek istedi.

Çemberi kullanarak onların yanına gitti ve gördüklerine hiç şaşırmadıklarını gördü.

yanındaki yatay havuzdan çıktığını gördü. Darci boğuştu ve

onlarla bir saat oynadı, sonra gitmesi gerektiğini anladı. Yapması gereken şey

Adam'ı hepsine geri getirmek için bir şeyler yapılabilirdi.

Ayrılmaya hazırlanırken ağlamamak, sarılmamak ve öpmemek için kendini zor tutuyordu.

Onları bir daha asla göremeyeceğini düşünürken. Eğer bağlantı kurmazsa ikisi de doğmayacaktı.

Sonunda tekrar çemberin içine girdi ve gizli odaya geri döndü. Her parçasını kullanarak

toplayabildiği konsantrasyonla kişisel korkularını bir kenara bıraktı ve görevine başladı.

Önce cadı. O kadının hayatını değiştirmesi gerekiyordu.

Darci'nin bulması bu kadar uzun süren plan aslında çok basitti. Her şey

Yaptığı şey, aynanın sormasını engellediği soruları cadının sormasını sağlamaktı.

İlk olarak, cadının doğru soruyu sağladı, böylece bir cadıyla yatarsa

geleceği öngörme yeteneğini kaybedecekti.

İkinci soru için daha fazla gerekmişti. Darci ne olduğunu anlamak için sormak zorunda kalmıştı.

kadının hayatta gerçekten istediği şey. Darci'nin tahminine göre

Ama hayır, kadın saygı görmek istiyordu. Paranın

ona saygı duyulmasını sağlayacaktı, sonra o şeytani güç ona saygı duyulmasını sağlayacaktı, ama her ikisi de

başarısız oldu.

Darci, kadının aynaya, aynayı Şu amaçlarla kullanırsa ne olacağını sormasını sağladı

Para kazanmaktan başka bir Şey. Darci'nin cadıya bir Şey sorması biraz aldı.

dođru , ama Gerçek İkna yeteneđini kullanarak dűŐüncelerini

kadının kafası.

Sonunda kadının yaptıđı Őey, gűrdűkleri hakkında kitaplar yazmak oldu. Onun aksine

űvey kız kardeŐi, bilgisinin kaynađı hakkında hiçbir Őey paylaşmak istemiyordu, bu yűzden

Aynayı hayatı boyunca bir sır olarak sakladı. İnsanlara dođuŐtan aynalı olduğunu sűyledi.

paranormal yetenek ve sonuç olarak űnlű bir medyum oldu. BaŐkanlar ve krallar

onu gizlice aradı ve tahminlerini sordu.

Cadı űnlű biri haline geldi ve yűksek statűsű onu mutlu etti. Őzellikle de

Bekaretini űn plana çıkarmayı severdi ve gençlerin cinsel iliŐkiye girmesini

yűzde yirmi beŐ oranında azalttıđı sűylenirdi.

Ancak, herhangi bir Őeytani gű kazanmadan, dođal olmayan bir Őekilde űmrűnű uzatması műmkűn deđildi.

hayat. Darci henűz altı yaŐındayken űlecekti.

Kadının ölümünden sonra aynaya olanlar çok çirkindi. Ellere düştü

kadının bakıcılarından üçünün eline geçti ve onlar da bunu kötölük için kullandılar.

Darci, kadının aynaya kendi ölümünü sormasını sağladı, böylece ne zaman öldüğünü gördü.

ne olacağını ve aynaya ne olacağını merak ediyordu. Anlaşıldı ki

aynayı almak için üvey kız kardeşini öldürmüştü ve insanların

hatırlanacaktı. Zorlukla kazandığı saygınlığı yok olacaktı. Darci

ölümünden iki gün önce aynayı nereye saklayacağını söylemiş. Ayrıca kadına

yanına bir miktar Kudüs tuzu ve biraz kurutulmuş ahududu almasını söyledi ve ona

onlarla ne yapılacağını.

Darci gülümseyerek sandalyesinde arkasına yaslandı. Kısa sürede çok şey başardığını hissediyordu.

zaman. Kadının cadı olmayacağından emin olmak saatler sürmüştü

dünyaya zarar verdi. Bir sürü insan öldürmüştü. bile korkunçtu ama

Öldürülen insanlardan herhangi biri cadıdan daha kötü olacak kadar yaşar mıydı? "Bana her şeyi göster."

emretti, sonra yanından geçen çok sayıda yüz karşısında midesi bulandı. Kadın

auralara baktı, düzensizlikleri ve bulanık renkleri izledi. Görmekten mutluydu

Birkaç kişi önemli katkılarda bulunurken, diğerleri sadece yaşıyordu.

sıradan hayatlar.

Bir sonraki görevi memleketi Putnam, Kentucky'ye dönmektir. Bu onun için çok zordu.

Darci ve ilk başta tek yapmak istediği eski taş binaya geri dönmektir.

Cadıya aynayı, küçük adama da kafesini saklatmıştı. Ama Darci biliyordu ki

korkakça davrandığını düşündü. Bunun yerine, kendini koşudaki kendi odasına geri götürdü-

Annesiyle birlikte yaşadığı -ya da daha doğru bir ifadeyle, tek başına yaşadığı

Annesi oraya nadiren gittiğinden beri.

Darci gözlerini kapatarak çemberin yarısına kadar geldi ve sonra nerede olduğunu hayal etti.

gitmek istedi ve bir adım öne çıktı. Gözlerini açtığında, evinin içindeydi.

Putnam'da bir yatak odası vardı ve bir anda hisler onu ele geçirdi.

Odanın kendisi çirkindi, duvar kağıtları soyulmuştu bir karyola ve şilte vardı.

birileri dışarı atmıştı. O ve annesi, annesinin yapabildiği kadarıyla yaşamışlardı.

ardına ucuz işlerde çalışıyordu. Neredeyse her zaman, annesi işi bırakmıştı çünkü

Patron ondan her şeyi bekliyordu. Seks hiçbir zaman yeterli olmamıştı. Erkekler ondan

Jerlene Monroe'yu ele geçirmişlerdi ve hala da geçiriyorlardı.

filmlerde başarı.

Yatağa oturduğunda Darci daha önce gördüğünden çok daha fazlasını görebiliyordu.

Kendi

Kızının olağanüstü güçleri vardı ama Darci onları anlıyordu. Nasıl olmalı da

bir kadının taşlarla konuşan bir çocuk doğurması mümkün müydü? Kim bir şeyler yapabilirdi

Aklıyla mı?

Darci orada oturmuş, ucuz, berbat odaya bakarken, hakkında pek çok şey gördü

kendisi, annesi ve kasaba hakkında.

Ayağa kalkarak dolabını açtı ve oradaki korkunç, elden düşme kıyafetleri gördü.

Şimdi geriye dönüp baktığında Darci, True'sunu kullanmanın hiç aklına gelmediğini fark etti.

Para ve dünya malı kazanmak için ikna. Yaptıklarından her zaman çok utanmıştı.

kendisi için hiçbir şey yapmamıştı. Ve safça hiç kimsenin

Etrafindakiler onun neler yapabileceğini biliyordu.

Darci ucuz ve yıpranmış giysilere dokunduğunda, yarı çıplak olan o çocuk için üzüldü.

aç bırakılmış ve kendi başına bırakılmış.

Bir an için neredeyse kendine ama sonra doğruldu ve

gülümsedi. O değişmişti. Artık gücünden, hayır, gücünden korkmuyordu. O insanlara, hatta dünyaya nasıl yardım edebileceğini görmüştü ve şu andan itibaren

Zamanını "normal" olmayı dileyerek geçirmek yerine, Tanrı'ya şükredecekti.

Onu seçtiği için, her ne sebeple olursa olsun, her gün her saat.

Dolabın kapağını kapattı, son bir kez odaya baktı ve sonra odadan çıktı. O

Hiçbir şeye bakmadan küçük evin içinde yürüdü. Bakmaktan bıkmıştı.

Geri döndüm, pişmanlık duymaktan ve keşke şöyle olsaydı, bu böyle olsaydı demekten vazgeçtim.

Şu andan itibaren ileriye bakacaktı - tarihin biraz değiştirilmesi gerekmedikçe,

Yani, diye düşündü, gülümseyerek.

Darci, annesini mutfak masasında otururken gördüğünde kısa süreli bir şaşkınlık yaşadı,

mükemmel tırnaklarını parlatıyordu. Bu onun planının bir parçası değildi!
Sık sık olduğu gibi, onun

annesinin güzelliği onu ürkütmüştü. Ama şimdi, o muhteşem yüzü büyük
ekran, daha da şaşırtıcıydı.

"Nereye gidiyorsun?" Jerlene ses tonu soğuk bir şekilde sordu.

Çocukken, annesinin sürekli soğukluğu onu korkutmuştu. Bütün bunlar için

Darci'nin yetenekleri vardı, annesinin onu çok sevdiğini hiçbir zaman
görememişti.

"Ben gidiyorum..." Dard başladı, sonra durdu, fark etti ki, zorunluluktan
dolayı

annesine yalanlar dışında hiçbir şey söylememişti. Ne söyleyebilirdi ?

Uzun zaman önce ölmüş olan arkadaşlarını ziyarete gittiğini?

Birden Darci annesinin hayatını nasıl kurtardığını hatırladı ve içindeki kızgınlık

Hayatı boyunca annesine karşı hissettiği duygu onu terk etmişti. "Anne," dedi
usulca, "ben
Seninle her zaman çok iyi arkadaş olmadığımızı biliyorum.

benim için hayatını riske atarsın."

Kırıksıklıklara neden olma korkusuyla genellikle yüzünü hareket ettirmeyi
reddeden Jerlene başını kaldırıp baktı

şaşkınlıkla kızına baktı, sonra yüzü buruşmaya başladı. Gözyaşları içinde

gözler. "Bunu bildiğini bilmiyordum."

Darci annesinin yanağına bir öpücük kondururken, "," dedi. "Merak etme anne, her şey yoluna girecek"

Darci gülümseyerek annesinin evinin arka kapısından çıktı ve tepeye yürüdü. Çünkü

Evin arkasında öncüler tarafından inşa edilmiş ve şimdi yıkılmakta olan eski bir taş bina vardı.

Darci çocukluğunun büyük bir bölümünü o çatısız barınakta geçirmişti. O konuşmuştu

Hayaletleri dinledi ve bazen için bir şeyler buldu. Ona yardım etmişlerdi. çocukluğundan beri.

Binaya ulaştığında, hayaletler onu karşılamak için dışarı , hatta huysuz yaşlı

Kuyuya düşen ve karısını mutlu olduğu için asla affetmeyen adam

O ölmüştü. Onun yıllardır kayıp olduğunu biliyorlardı ve tüm bunları duymak istiyorlardı.

gördüğü ve yaptığı.

Darci onlara hayatından kesitler sunarken, onlar da heyecanla ona yaşlı ve hasta

Oraya gelip iki şey saklayan kadın.

"Evet, biliyorum," dedi Darci köşeye gidip çürüyen kovayı çıkarırken çamurdan. Yıllardır yerinden oynatılmamıştı. Altında, güvenli bir ayna vardı, ipek ve su geçirmez plastikle güzelce paketlenmişti. Darci, kadının gözyaşlarını hissedebiliyordu.

yaşlı kadın. Ayna, hayatında sahip olduğu tek gerçek arkadaşı.

Aynanın yanında, bir taş olan küçük bir ev yapımı kafes vardı. Kafesin içinde hala bir

birkaç parça Jersu-laum tuzu ve bir kuru ahududu kalmıştı. Küçük adam yemişti

Her yıl sadece bir tane, böylece Darci'nin büyümesi için gereken yıllar boyunca dayanmışlardı. Darci'nin

kafes karton ve ipten yapılmıştı ve çürümüş olmalıydı, ama sağlamdı, Dean ve yeni.

Kafesi havada tutarak, "Şimdi uyanacak mısın?" diye sordu.

Kaya hareket etmedi ya da şekil değiştirmede ama Darci onu zihninde duydu. "Değişir

Neler oluyor?"

"Geçmiş ve değiştirebildiğim bir çemberim var." Ona bir soruyla birlikte demir yumurtanın görüntülerini gönderdi.

"İçine bakmayı unuttum," dedi ve sonra onun tekrar uykuya hissetti.

"En sert eleştirmenim," diye mırıldandı, sonra kafesi ve aynayı tutarak dairenin görünmesini emretti. Saniyeler sonra gizli odanın içindeydi ve hazinelerini uzun rafa yerleştirdi.

Tabandaki demir yumurtayı aldı ve ona baktı ama açmanın bir yolunu .

onu. Sonunda aklına bir şey gelene kadar birkaç dakika boyunca çekiliştirip durdu.

üfledi. Nefesi iki yarıyı birbirinden ayırdı. İçinde bir kolye vardı, küçük ve üç mavi taş dışında sade. Onu ışığa tuttuğunda, taşlar

kendi ışıltılarını yayıyor gibiydiler. Bu gezegenden değil, diye düşündü, sonra

kolyeyi başladı. "Henüz değil," diye fısıldadı. Sırada Adam vardı, ama önce o kuaföre ve alışveriş merkezine gitmesi gerekiyordu. Alışveriş yapması gerekiyordu.

Bölüm Yirmi İki

[Önceki İçindekiler Sonraki](#)

DARCI, ADAM'IN KAPISINDA DURUYORDU.

Montgomery'nin sekreterinin ofisi ve Montgomery'nin bu durumdan kurtulmak için çok çalışması gerekiyordu.

. Saçını kestirdikten ve bir St. John takımı aldıktan sonra

Adam'ı kendine aşık etmek için ne yapacağını planlayarak gecenin çoğunu uyanık geçirdi.

Yine. Saçlarını kestirmiş ve tam sevdiği gibi röfle yaptırmıştı. Ve o söyledi

Gerçek İknasını mümkün olduğunca az kullanacaktı - eğer kullanmayacaksa. Eğer

Onu hileyle elde ettiyse, bu uzun sürmezdi. bunu öğrenmişti.

insanları birbirine aşık etmeye çalıştıysa da bunu başaramadı.

Adam'ın ders verdiği üniversite prestijli bir Ivy League okuluydu. Diğerlerinde

Hayatlarında hiç kimseye nazik bir söz söylememiş Yankee züppeleriyle dolu kelimeler.

Greenwich, Connecticut'ta büyümüş gibi görünen sekreteri

Bayan Porter'ın okulunda eğitim görmüştü, Darci'ye aşağı yukarı bakıyordu.

bir zamanlar Darci'nin yüzünü ekşitmişti.

Ama şimdi Darci genç kadının gözlerinin içine baktı

Jude Deveraux ve "Dr. Montgomery ile görüşmek istiyorum, lütfen" dedi.

"O burada değil. Başka bir zaman gel," dedi kadın, tekrar aşağıya bakarak onun işi.

Sana ne baş ağrısı verebilirim! Darci düşündü ama onun yerine gülümsedi. Gözlerini

kadının başının üstüne koydu ve konsantre oldu. Güçlerini kullanmamak buraya kadarmış.

Sekreter başını kaldırdı ve Dr. Montgomery'nin tüm öğleden sonra burada olmayacağını söyledi.

"Nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

Zor bir vaka, diye düşündü Darci, hâlâ gülümseyerek. Kadının gözlerinin içine derin derin baktı.

"Yürüyüş. Whitnell Ormanı."

"Teşekkür ," dedi Darci kibarca, sonra gitmeye başladı, ama durup baktı

Geri. "Dr. Montgomery'nin ailesi nasıl?" "İyiler.

Geçen hafta buradaydılar."

"Peki ya kız kardeşi?"

Genç kadın ilk kez gülümsedi. "Her zamanki gibi çok güzel." "Adı neydi?" Darci sordu.

"Elizabeth Montgomery."

"Evet, tabii ki. O...?"

Kadın arkasındaki duvara büyük bir posteri gösterdi. Posterde şöyle yazıyordu *Elizabeth*

Montgomery Konserde.

"Piyano çalıyor," dedi Darci şaşkınlıkla, postere bakarak. Bo gerçekten de güzel, berrak gözleri vardı. hiç korku yoktu. "Evli mi?" "Hayır, ama nişanlı."

Postere bakan Darci gülümsedi. Adam'ın kız kardeşinin adı Boadicea'ydı.

Bir hayatında kraliçe, başka bir hayatında da büyük bir kraliçenin adını almıştı.

"Konser için yok, değil mi?" Darci konsere konsantre olarak

Kadın.

"Evet, biliyorum. Bölüm başkanına verileceklerdi, ama eminim o

gösteriyi kaçırmak sorun olmaz." Masasının çekmecesine uzandı ve gülümseyerek,

Darci'ye iki konser bileti verdi.

Darci kadının masasından bir kağıt kalem aldı ve bir not yazdı. Sevgili

Bay Raeburne,

Çalışmalarınızın büyük bir hayranıyım. Lütfen konserden sonra kulise gelir misiniz?

ve benimle buluşur musun? Belki birlikte yemek yiyebiliriz.

Elizabeth Montgomery

Darci sözlerini bitirdiğinde kadın ona bir zarf uzatıyordu. Darci zarfı

biletleri ve notu koyduktan sonra zarfı babasına gönderdi. "Lütfen

Bunu benim için postalar mısın?"

Kadın hâlâ gülümseyerek, "Memnuniyetle," dedi.

Darci uzaklaşırken, "Eminim yarın yüzü ağrıyacak" diye düşündü.

Darci ormanlık alanı, çıktığını hissettiği kişi hariç tüm yürüyüşçülerden temizledi.

şimdi ona doğru yürüyordu. Küçük bir patikanın hemen dışında güzel bir yer seçmişti.

ve yere bir bez serdi. Güzel takım elbisesini çıkarıp

gömlek ve haki pantolon, arkasında kurdelesini olan küçük bir hasır şapka.

Adam'ın

şapkalı halini hep sevmiştir. Onun sevdiği yiyeceklerin çoğunu satın almıştı ve hatta

bir şarap dükkanına gittim ve mükemmel olması gereken bir şey aldım.

Darci güçlerini Adam üzerinde kullanmayacağına yemin etmiş olsa da, bunun

Onun hakkında bildiklerini kullanmak tamamen adil.

O gelmeden önceki dakikalarda Darci gözlerini kapadı ve onu hissetti. Onu hissedebiliyordu.

Varlığını, aurasını ağaçların arasından bile hissedebiliyordu. Onu tanıyacak mıydı?

Olur mu

İçindeki bir şey onunla hiç tanışmadığını ama ona deliler gibi aşık olduğunu biliyordu.

Onunla mı?

Açıklığa geldiğinde Darci'nin kalbi hızla çarpmaya başlamıştı. Onu gördüğünde

ona doğru koşup kendini atmamak için elinden gelen her şeyi yaptı. O bile

hatırladığından daha güzeldi. Adamın çok fazla zaman geçirdiğini öğrendi.

Hayatını seyahat ederek, vapurlarda çalışarak ve her yerde serserilik yaparak geçirdi.

bir iş bulabilirdi. Ailesinin parasını bir konaktan diğerine seyahat etmek için kullanmamıştı.

Bir yattan diğerine, seçkin bir otele. Bunun yerine, kendi ödemiş ve

gemilerin mürettebatıyla. Darci onun bu yönünü severdi.

Ona yapılanlar yüzünden mi bu kadar bağımsız hep merak etmiştir.

ya da onun için doğal olup olmadığını merak ediyordu. Her şeyin onun için doğal olduğunu bilmekten memnundu.

Onunla ilgili sevdiği şeyler kendisiydi.

Yolda onu geçerken "Güzel bir gün," dedi.

"Evet, değil mi?" Darci kalbi küt küt atarak konuştu. Onun üzerine atlamak ve bağırmak istiyordu.

Kaybolduğu gün nereye gitmişti? Ona ne olmuştu?
Hiçbiri

ne ayna ne de çember ona bunu söyleyebilirdi.

Adam kibarca selamladıktan sonra patikada yürümeye devam etti.

Şimdi ne yapacağım? Darci kendi kendine sordu. Fedakar ve asil olmak başka bir şeydi.

Sevdiği adamın biriyle evlenmesine izin vereceğini düşünmek başka bir şeydi.

gerçekten *yap*.

Kıpırdamadan bezin üzerine oturdu, aklı karmakarışık. Ne yapacağını düşünmeye çalıştı ama

sağlıklı düşünemiyordu. *Sonsuza dek* seveceğine yemin ettiği adam

onu geçmişti. Onu tanımamış, hatta bir kadın olarak ilgisini bile çekmemişti.

"Affedersiniz."

Adam Montgomery'nin başında dikildiğini görmek için başını kaldırdı. "Seni tanıyor muyum? Sen

öğrencilerimden biri mi?"

"Öğrenci olmak için çok yaşıyım," dedi Darci ağırbaşlı bir şekilde, her zaman yaşına göre genç görünüyordu.

Adam önce dereye, sonra tekrar ona baktı. "Sanırım biriyle buluşacaksın."

Sen! Darci bağırarak istedi ama sadece gülümsedi. "Hiç kimse. Sadece ben ve çok fazla

yemek."

Adam ne diyeceğini bilemez bir halde suya baktı.

Ama Darci onu tanıyordu. Romantizm söz konusu olduğunda hep garip davranmıştı.

Onlardan sonra

nişanlandıktan sonra değişti, ama ondan önce.

"Peki ya sen? Aç mısın?" diye sordu. "Yoksa bir randevun mu var?

gitmek zorunda mısın?"

Çok önemli bir şeyi düşünüyor gibi görünerek ona baktı.

"Aslında yaptım, ama sanırım bunu atlayacağım." Onun gözlerinin içine baktı. "İleri gittiğimi düşünmeni istemem ama sanki sonsuza kadar burada kalabilirmişim gibi hissediyorum."

"Evet," dedi Darci. "Sonsuza kadar."

Sonsöz

[Önceki İçindekiler](#)

DEVLIN DARCI'NIN ZAMAN YOLCULUĞUNA BAKTI

tiksintiyle. "Artık eski hayatlarına mı dönecek? Ben daha çok

Dünya'da korsanlar varken."

"Dinlemiyor musun? Onun başka bir hayatı yoktu," dedi Henry.

"Başka hayatları yok muydu?" Devlin sordu. "Ama tabii ki vardı. Tüm bu dünyalı insanların başka yaşamları vardı. Benim bile bir bedende olduğum zamanlar oldu. Onları gibi değil, çok az kol

ama birkaç hayatım oldu." Kendini eski bedenlerinden birine dönüştürdü.

"Başka insan yaşamı yoktu," dedi Henry dikkatle.

"Ama sadece..." Devlin'in dördünün de gözleri irileşti.

"Sadece ne? "*" diye sordu Henry sabırsızlıkla.

"Sadece meleklerin geçmiş yaşamları yoktur ve bu kadın bir melek olamaz. O çok fazla

insan. Pek çok insani hatası var." Henry

içini çekti. "Hepimizin öyle değil mi?"

Devlin Henry'ye baktıkça, vücudunun dış hatları soluklaşmaya başladı.

Henry, "Şimdi beni hayal kırıklığına uğratma," dedi. "Mesele onun ne olduğu değil.

kim olduğunu. Şimdiye kadar bunu tahmin edeceğini sanıyordum."

" *Kim o?*" Devlin uysalca sordu.

"Tanrım, ama sizi eğitmek için zamanım yok. Yapacak çok işimiz var.

yap."

Devlin çok sevdiği korsanlardan birine dönüşürken yüzü aydınlandı. "Ne yapacağız?

ona ne yapacağız? Kendi dünyasından başka dünyaları bilmiyor, o yüzden belki de

onu başka bir gezegene gönderebilir. Ya da bu zaman yolculuğu olayını daha kapsamlı bir şekilde keşfedebilir.

Bir dahaki sefere onu gücüyle zamanda geriye gönderebilirsiniz. O-"

"Vaktimi boşa harcama," diye tersledi Henry. "Ona hiçbir şey yapmayacağız. O şimdi

Hayatta bir amacı olduğunu öğrendi, bu yüzden ona bu amacın ne olduğunu göstermeye başlamalıyız.

öyle."

"Peki bu nedir?" Devlin tırnaklarını inceleyerek sordu. Artık üzerinde bir

smokinli ve çok sıkılmış görünüyordu. "Küçük arkadaşlarıyla birlikte bir dedektiflik bürosu açmak için mi?"

"Hayır, Darci dünyayı İkinci Geliş için hazırlayacak."

Bunun üzerine Devlin o kadar şaşırdı ki gerçek haline geri döndü: ufak tefek bir adam

Parlak kafa derisinden üç beyaz kıl çıkmıştı. Bir sonraki saniyede

gri-yeşil bir dumanın içinde kayboldu.

Henry gülümseyerek, "Korkak," dedi ve Darci'yi görebileceği sise doğru döndü.

Ondan memnundu, gerçekten çok memnundu.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.